Frank J. Hardy

POWER WITHOUT GLORY

Realist Printing and Publishing Co• 1951

FRANK J.

HARDY

Putere fdrd glorie

EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ ŞI ARTĂ

CUVINT INAINTE

Literatura australiană *a cunoscut multe conflicte aprig disputate - dar nici unul nu se poate compara cu* băMlia *care s-a dat în jurul primului roman al* tînărului *scriitor Frank Hardy* - Puitieirie fără glori^{0}e, apărut *în august 1950.*

Hardy publicase pînă *atunci doar cîteva nuvele scurte, care,* deşi *scrise cu talent,* lăsau să *se între^* vadă *numai într-o* mică măsură calităţile *puternice pe care avea* să *le* dezvăluie *romanul* său. Această *carte* depăşeşte *caracterul unei viguroase* lucrări *ori^ ginale* obişnuite, *fiind o* vastă frescă *a dezvolMrii Australiei, iar aspectele surprinse de autor au consti^ tuit o* lovitură puternică *pentru cercurile politice con^* ducătoare *din* această ţară. *Repercusiunile au fost imediate* şi *violente. La un an* după apariţia cărţii, *o* năprasnică furtună, *cu tunete* şi *fulgere, s-a* dezlăn- ţuit ameninţătoare *pogorînd urgie* şi *blesteme asupra autorului. Numai cu mare greu a izbutit Frank Hardy* să *scape de o condamnare* sălbatică; *cercurile con^* ducătoare - *pe care Le demascase - doreau cu tot dinadinsul* să-l *arunce în închisoare. Dar l-a salvat* însăşi forţa *operei sale literare* şi *vigurosul contra^ atac pe care scriitorul l-a* dezlănţuit *împotriva celor care se îndîrjeau* să-l distrugă. *I n* acelaşi *timp, dat fiind specificul* şi *oaloarea* Lucrării

sale, el s-a bucurat de sprijinul organizaţiilor muncitoreşti şi *a unui mare grup de intelectuali.*

Frank Hardy a ştiut *prea bine ce risca scriind* această *carte, a* ştiut *ce primejdii va avea* să *înfrunte, dar s-a* străduit *s-o termine* şi *s-o* încredinţeze *tipa^ rului,* d,îndu-şi *seama* că *ea putea* să devină *o* armă *de* luptă - *o armtl a* cărei lipsă *era adînc* simţită *în rîndurile muncitorilor* şi *a* forţelor *progresiste din Australia.* Conştient *de acest lucru* şi *minat de un imbold creator imperios, el* şi-a desăvîrşit *romanul ferm* hotărî! să *înfrunte toate* consecinţele.

Scrierea acestei cărţi *era o* problemă *destul de com^* plicată. *Pentru a-i da vigoarea pe care o dorea, era necesar ca autorul* să pătrundii *adînc în culisele vie^* ţii *politice* şi *chiar în lumea crimei din Australia,* să *descurce* iţele *încîlcite,* legăturile *ascunse ce* stă*teau la baza scandp1urilor* şi *a* corupţiei *ce domneau în lumea* politică şi *de care nimeni nu se încumetase* să *se apropie* pînă *atunci. Frank Hardy era hotifrit* să-şi *asigure o documentare* autentică, *spre a putea ataca apoi în romanul* său *problemele cit mai direct, deoarece o* simplă *relatare a faptelor, în linii generale* - fără *a* ţine *seama de amii,nuntele precise, menite* să dezvăluie corupţia şi trădarea *din* rînduri/e mişcă- *rii laburiste - nu ar fi fost revelatoare.*

Forţa *de evocare a scriitorului era o* chezăşie că *aceastd carte nu avea* să *se limiteze la o simp:rz ex^ punere* documentară, bazată *pe respectarea* strictă *a* adevărului *istoric;* dacă *ar fi procedat astfel, roma^ nul ar fi fost o povestire* rigidă, lipsită *de* viaţă. Pu^ tere fără glori~ *s-a dovedit,* însă *a fi. un roman* adţ- vărat, *realizat cu* multă *fantezie creatoare, o relatare* veridică *a faptelor legate de* înfiorătoarea corupţie *care* domneşte *în* viaţa politică *a Australiei, de unel^ tirile* social-democraţilor *de dreapta,* hotărîţi *cu orice* preţ să *izoleze pe muncitori într-un fel de* ţarc *în care* să *nu* p'itrundă *socialismul, împiedicîndu-i* să-şi unească forţele.

După *ce* şi-a *adunat* aşadar *materialul documen^ tar (parte cu ajutorul* soţiei *sale), Frank Hardy a trecut la realizarea* cărţii menită să *prezinte dedesub- turile*

politicii australiene, în cursul ultimei jumătiiţi *de veac. Dar problema scrierii* cărţii *era de fapt* 1ut^ *mai una din cele care i se puneau. Cum avea ea* să vadă *lumina tiparului? Nici o* editură *n-ar fi* publţcat *o carte cu un* conţinut *atît de exploziv, mai ales cînd era limpede* că *ea avea* să aibă *ca urmare* acţiuni *ju^ diciare, intentate de acele sectoare ale* vieţii *politice* şi *financiare a* căror *demascare o* urmărea. *Autorul a hoMrît deci* să-şi tipărească *volumul pe cont propriu,* să *ia* asupră-şi toată răspunderea. •

Lucrul era însă *lesne de spus, dar mai greu de* fă- *cut. Cum avea* să pO(ltă *un tîn1ir muncitor lipsit de mijloace,* să *publice o lucrare de dimensiuni destul de importante,* ştiind *sigur ce va avea de înfruntat ?*

Povestea tipăririi *acestei* cărţi *este* lungă şi *plină de* peripeţii. *Ea n-a fost* încă *istorisitd* pînă *astiizi* şi *cînd va ajunge* odată cunoscută *tuturor, într-o Aus^ tralie* devenită demo.craţie populară, *ea va fi consi^* derată *o poveste din cele mai* emoţionante, *ap10ape tot atît de* interesantă *ca* şi *cartea în sine. Am sii* mă mărginesc *aici* să *dau cîteva* amănunte.

La un moment dat, Frank Hardy şi cîţiva *prieteni de-ai lui au izbutit* să achiziţioneze *o* presă *de ti^* părit, *pe care urmau s-o* plătească *în rate. Dar chiar dispunînd de* această presă, *trebuiau* să *lucreze în^ tr-ascuns.* Şi-au adăpostit maşina *în magazia unai mic tipograf, dw nu puteau lucra decît în lipsa pro^ prietarului.* Căci *noul roman era un* adevărat *act de acuzare, ce înfiera* corupţia *multor figuri bine cunos^ cute în* ţară; *scriitorul lua atitudine deschis* şi *cu atîta* vehemenţă, *încît nici un australian n-ar fi putut* să citească *fie chiar* şi *cîteva pagini,* fără sli-şi *dea seama cit de* primejdioasă *era încercarea lui. Unele dintre personajele demascate erau o,a.meni* violenţi, *despre care se putea* bănui că *vor folosi orice mijloace pentru a se descotorosi de* această *carte sau de aa^ torul ei.*

I n aceste condiţiuni *dramatice munca celor ce se îndeletniceau cu* tipărirea şi *legatul* cărţii *a conti^ nuat* totuşi fără *preget.* Siliţi să *se mute din maga^* ***zia*** unde- şi instalaseră tiparniţa *proprie, au izbutit* să *dea la cules*

capitole răzleţe *la djf erite tipografii ai* căror *proprietari erau* duşmani declaraţi *ai scriitcru^ lui. Tn timp ce munca se apropia de* sfîrşit, *unul din matadorii taberei* duşmane *descoperi cum* stăteau *lu^ crurile* şi *se* grăbi să *dea alarma. Hardy* află *la timp* că *peste cîteva minute colile de tipar aveau* să *fie confiscate* şi - *ajutat de prietmii* săi - *le.* făcu să dispară *în* grâbă.

Nici un legător *de* cilrţi *nu voia* să *preia finisajul vc! umului. Atunci mai* mulţi *muncitori au* învăţat *le^* gătoria şi, *în timpul lor liber s-au ocupat de* această operaţie. *Tn cet, (iar sigur, coalele au fost* tipărite, *sor^ tate, apoi cartea a fost* legată şi pusă *în vînzare.*

Materialul incendiar n-a întîrziat să *explcdeze. Cartea a fost* denunţată *concomitent în parlament* şi *în* presă. *Un bine cunoscut milionar, sprijinitor al partid\ului laburist, a introdus o* acţiune judiciară *îm^ potriva lui Hardy. Neavînd* tctuş·i *curajul* să *se dea de gol* şi-a *camuflat identitatea folosind numele so^* ţiei *sale.*

Hardy şi *prietenii* săi *au ripostat,* însă, *pornind o campanie de mari* proporţii, *in lungul* şi *în latul* ţării, *împotriva celor care încercau* să folosească *legile în vigoare pentru a împiedica difuzarea romanului. Clasa muncitoare a sprijinit această campanie, deoarece re· cunr-,c;cuse* adevărul *profund al* cărţii *care* dezvăluia fără *înconjur* şi *cu atîta putere de evocare de ce* „şchiopăta" mişcarea laburistă. *Tn cea mai mare parte a lor, intelectualii, avînd opinii politice extrem de deosebite, s-au* alăturat şi *ei - dupi,* trecătoare *clipe de* şovăială - *celor care-l* apărau *pe Hardy.*

Autorul fu învinuit de delictul de crimă - deşi *acest lucru era ilegal - atît de* îndîrjiţi *erau politi^ cienii, care* urmăreau să înnăbuşe *pentru* mulţi *ani glasul autorului* înddrătul *zidurilor de* piatră *ale tem^* niţei. *A intervenit* însă, *salvatoare, campania de mase.* Judecătorii *au fost* nevoiţi să recunoască şi *ei* că *scriitorul fusese tîrît in* faţa justiţiei *numai pentru* că *spusese* adevărul, şi *au refuzat* să-l *co.ndamne. Tn ciuda manevrelor turbate ale* capitaliştilor şi *social^*

democraţilor *de dreapta, Hardy a fost achitat. Tn fe-Iul acesta libertatea cuvîntului a* cîştigat *în Austra^ lia o mare victorie, numai datoriM curajului* şi *pozi^* ţiei *ferme a lui Hardy* şi *a atitudinii sale juste, com^ bative, care i-a adus sprijinul clasei muncitoare.*

Cartea poate fi, însă, citită şi apreciată şi fără *o* cunoaştere aprofundată *a* împrejurărilor *din Austra^ lia -* ţinînd *seama de valoarea* generală *a proble^ melor pe care le ridiltl, fiind o* operă literară valabilă *pentru orice* ţară *din lume,* deşi *descrie o* sumă *de* amănunte *strîns legate de* viaţa *cldsei muncitoare din Australia. John West, eroul principal al* cărţ.ii, *finan^ ciarul care* joacă *un rol atît de important în* acţiunea *dfJ corupere a* mişcării *laburiste din Australia, se re^* liefează *ca un personaj puternic, bine construit, ade^* vărat *simbol al* corupţiei *ce* domneşte *în societatea* capitalistă. *Ca atare, figura lui va apare* verosimilă *cititori/or, oriunde se duce o* luptă *împotriva asupririi* şi *a uneltirilor capitaliste. John ||7 est e australian, dar* întruneşte însuşirile *tipice ale capitalistului de pretutindeni - aspect sub care îl vot* recunoaşte *muncitorii din lumea* întreagă.

*

Cred, totuşi, că *ar fi de folos cititorului* să găsească *aci* o *relatare fie chiar* şi succintă *a diferite^ lor etape ale* dezvoltării *Australiei.*

In urma mişcdrii *pentru* independenţă *din America, englezii* aflaţi *în Australia au întemeiat* o *colonie bri^* tanică, *deposedînd astfel clasele guvernante* dţn *Ma^ rea Britanie de* pămînturile *pe care erau* debarcaţi *„criminalii"* condamnaţi *la deportare, în timpul* săl-*baticelor legi pentru* apărarea proprietăţii *în secolul al XV!ll-lea. ln cea mai mare parte* aceşti pretinşi *criminali erau plugari* condamnaţi *pentru* că *prinse^* seră *un iepure pe* nwşia *senio,rului, spre* a-şi hrăni *familia care se stingea de foame - sau pentru alte delicte* asemiinătoare. *Pentru cele mai* mărunte *în^* călcări *ale dreptului de proprietate,* bărbaţi, *femei* şi *copii erau sau* duşi *la* spînzurătoare, *sau* deportaţi. *La*

începuturile capitalismului muncitorii nu erau încă *sau erau foarte slab* o,rganizaţi. *Profitînd de îm^* prejurări, guvernanţU. şi-au *impus* fără ruşine *pu^ terea.*

Australia, desp.re care ştiau *dpar* Cl.'.i *este o* ţară *foarte, foarte* îndepărtată, părea *locul ideal de depor^ tare al braconierilor* şi „hoţilor". Iată *motivul pentru care erau* trimişi *acolo cei* deportaţi. Condamnaţilor siliţi să construiască *poduri* şi şosele, oraşe şi *ferme - le era* îngăduit după *executarea pedepsei* să *se* stabilească *acolo, ca mici fermieri* şi *în gestul lor cîrmuitorii vedeau* încă *o generozitate* faţă *de* ţinu- *turile acelea aflate tocmai la* celălalt capăt *al pli^ mîntului, pentru care nu* găseau altă folosinţă.

Primele vase cu deportaţi *au sosit în anul 1788.*

Dar războaiele *napoleoniene au avut ca urmare ru^ perea* legăturilor *dintre patria* îndepărtată şi tînăra *colonie de* ocnaşi. *Tn anii aceia, un* ofiţer *viclean, pe nume MacArthur,* făcu *constatarea* că păşunile *Aus^ traliei erau minunate pentru oi.* Şi *cum industria tex^* tilă engleză, *în* plină *dezvoltare, avea ne'{)oie de* lină, *MacArthur* luă *cu japca* pămînturile şi-l *sili pe con^* damnaţi să facă muncă *de robi. Iar pilda lui fu, bine^* înţeles, urmată *de* alţi ofiţeri. ;

Odată *cu* sfîrşitul războaielor *napoleoniene* veniră *din Anglia guvernatori, 'care* încercară să întindă *co^ lonia dincolo de fruntariile stabilite ; dar se pome^* niră alungaţi *de MacArthur* şi *de* capitaliştii *ale* căror *interese acesta le reprezenta. Australia nu avea* să *devinâ o* aşezare utopică *de mici rentieri, ci o* ţară *de întinse* ţarcuri *de oi,* stăpînite *de cei care acapa^* raseră *aceste* pămînturi.

Cu unele modificări, *orînduirea* instaurată *de ei a* dăinuit pînă *aproape de zilele noastre. Prima schim^ bare* importantă *a intervenit prin 1850, cînd au încetat transporturile de* deportaţi şi *au fost descoperite primele* zY.icăminte *de aur. Oameni temerari* şi *dornici* să-şi *asigure oarecare* independenţă sosiră *acolo cu duiu^ mul, atît din Anglia cit* şi *de pe întreg întinsul Eu^ ropei, în* dorinţa *de a* găsi *aur.* Stăpînii pămînturilor, *invocînd dreptul primului ocupant,* încercară *sa îm^ piedice accesul acestei* mulţimi *dezordonate. Drept urmare, în regiunea*

Victoria avu loc o insurecţie *îne^* cată pînă *la* sfîrşit *într-o baie de sînge, la Eurecka Stocade. Dar lupta* începută *de minerii din* această *regiune avu în curînd ca rezultat unele* măsuri *po^ zitive. Guvernul demoralizat, se* văzu *nevoit* să facă *o serie de concesii,* aşa *încît Australia a fost cea din^ tU colonie care a cunoscut* libertăţi!e *caracteristice* democraţiei *burgheze - vo,tul universal, dreptul de vot acordat femeilor,* odată *cu constituirea unui partid laburist.*

Principala cauză *a* apariţiei *unor elemente dîrze* şi *combative ridicate din* masă - încă *înainte de diez^ voltarea pe* scară *larga a proletariatului de la* oraşe - *a fost monopolizarea* pămînturilor, *zid de care se loveau minerii ori de cîte ori* îşi *întorceau privirile de la* zăcămintele *de aur sleite, în* căutarea *unor noi* aşezări. *Terenurile mai productive* fuseseră *de mult acaparate de primii* ocupanţi.

La un moment dat apăru o întreagă populaţie *de* flotanţi, *de muncitori sezonieri care încercau zadarnic* să *se* stabilească *ca mici fermieri, dar erau* constrînşl *de fiecare dµM* să devină *.ro/Ji ai coroanei, unelte de* muncă *folosite în agricultura* bazată *pe metodele ca^ pitaliste introduse de MacArthur. Avînd* să facă faţă *dintru început unor forme de monopolizare ajunse la v, foarte mare dezvoltare, ei au pornit cu curaj la or^ ganizarea de uniuni sindicale.* Şi *din acest punct de vedere, Australia s-a dezvoltat în* condiţii *diferite de America; marile întinderi americane* îngădµiau *oa^ menilor* să *se* strămute *neîncetat în regiuni noi,* înctă *neocupate.*

I ncetul cu încetul au început să *-se dezvolte* şi *me^ tropolele australiene, instaurînd formele* exploatării *capitaliste legate de* viaţa *de la* oraşe. Odată *cu pri^ mul* război *mondial din 1914-1918 s-a dezvoltat :pe* scară largă *industria grea, iar în timpul celui de al doilea rtlzboi mo..ndial s-a pornit cu avînt sporit pe drumul* industrializării. *Australia este* astăzi o ţară industrială, păstrînd încă *vastele întinderi rezervate turmelor d{! oi* şi *vite,* ş·i *lanurilor de griu.*

Tn 1900, diferitele state au fost reunite într-un

sis^ tem federal.

Această scurtă *expunere îngtiduie* să *ne* formăm *o* părere *asupra caracteristicilor principale ale* situaţiei *din Australia, determinate de dezvoltarea* istorică *a acestui continent, de felul în care s-a îmbinat aci de timpuriu un soi de* independenţă *a pionierilor* stabiliţi *în aceste locuri, cu lupta pentru organizarea sindi^* cală, şi *de* împrejurările *în care muncitorii au pus cu* atîţia *ani în* urmă *bazele unui partid laburist.*

Acesta este cadrul în care a apY.frut John West - eroul romanului lui Frank Hardy. Acest personaj este o expresie puternică *a* forţelor *nefaste care au* căutat să producă *sciziuni în rîncfiurif e* mişcării_ *laburiste, în^ drumînd-o pe* căi greşite, după *ce se dezvoltase atu de* năvalnic *la începutul acestui veac.*

Hardy a dorit sl!i arate cum acţionează „forţele rău- *lui", iar* poziţia *pe care se* situează *el este a acelor or^* ganiz.aţii *din* mişcarea laburistă *care nu s-au* lăsat *corupte, a elementelor ce* reprezintă adevăratul *spi^ rit al pionierilor din* această ţară şi *al membrilor Par^ tidului Comunist din Australia.*

Romanul lui Hardy mai este important şi *din alt punct de vedere: este prima lucrare care* abordează *deschis,* şi *sub toate aspectele,* viaţa oraşului *austra^ lian, prezentîndu-ne citadela industriald cu toate ca^ racteristicile ei.*

Pînă *acum, operele cele mai reprezentative ale lite^ raturii australiene au fost legate de* viaţa *muncitori^ /or agricoli, culminînd cu descrierea epocii de pione^ rat de* către *marele* şi *popularul scriitor Henry Law^ son. Multe din cele mai bune* lucrări *recente* prezintă *deasemenea aspecte ale* vieţii *rurale, chiar atunci cînd autorul* abordează şi *dezvoltarea vreunei ramuri a industriei; de* pildă *Katherine Prichard, în minu^ nata ei trilogie despre minele din vestul Australiei.*

Hardy a fost primul scriitor australian care s-a ocupat nu numai de aspectele secundare ale vieţii *de la* oraşe *ci a* zugrăvit *citadela* industrială australiană *în*

ansamblul ei.

Atît din punct de vedere al măiestriei *literare, clt* şi *din punct de vedere politic, romanul* „Putere fără g:lorie" *are o* deosebită însemnătate *pentru literatura* australiană.

Scriitorul s-a dezvoltat în jurul anilor 1930 - epocii de mare şomaj şi *mizerie pentru muncitori. Ex^* perienţele trăite *au* înrădăcinat *adînc în* fiinţa *lui ura fierbinte împotriva orînduirii care* schilodeşte şi pustieşte viaţa *poporului* său. *V ra* implacabilă *împo^ triva capitalismului* vibrează *în fiecare* pagină *a* cărţii *sale.*

Pentru un scriitor cu vederile lui Frank Hardy viaţa *nu este asMzi* uşoară *în Australia. Dar oricare ar fi* greutăţile cărora *trebuie* să *le* facă faţă, *putem fi siguri* că *el va continua* să *scrie* şi că *în tot ce ne va da va mmîne* purtătorul aceluiaşi *mesaj d.J re^* voltă, *exprimînd* aceleaşi aspiraţii.

JACK LINDSAY

Operele creeate pentru a desfăta
să *fie cit mai apropiate de* adevăr.

HORAŢIU

PARTEA I N T Î I

1890 1907

DRUMUL SPRE PUTERE

*„M uncitorul care trădează clasa din care face parte, căutînd cu orice pre/ să se îmbogăţească şi să se ridice de^ asupra ei, păşeşte sigur pe calea min^* ***ciunit'.***

CHARLES I<:INGSLEY

CAPITOLUL I

într-o după amiază posomorită din i.arna anului 1893, un tînăl!" stătea în pragul unei prăvălii de pe strada J ackson, la Carringbush, o suburbie a oraşu- lui Melbourne dln colonia Vktoria. P1răvălioaira nu era prea arătoasă, ia1r pe firma atîmată deasupra uşii înguste scri1a : „La Cummin - Magiazin de ceai". Tn vitrina mică se afla o ladă de ceai, şi sprijinită de ea o listă de pl!"eţuri.

Scund, dar bine legat, tînărul era îmbrăcat într-un elegant costum giri închis. Er.a proaspăt ras şi purta un gul1er de celuloid şi o cravată de culoar~ închisă. Cu mina stîngă zvLrlea mereu în aer o monedă strălucitoare de 1au1r: un *sovereign.* '

Pe trotuarul din faţa lui, la cîţirva paşi numai, se oprise un agent de poliţie înalt, în uniformă ; ochii lui mici mrmăreau cu o privire lipsită de ·expresie moneda pe ca1re tînărul o azvîrlea mereu şi mereu în sus, ca s-o prindă de f!iecare dată în palmă.

Pol:ţistul vorbi în sfîirşit :

- Ştii, cried ică prăvălia asta cade în sectorul meu. Şi sînten'l .'.nformaţi că patronezi un birou clandestin de pariuri.

O boare de vîint rece ipătrunse ipri111 uşă, Uuturînd pantalonii tînărnlui, încît se văziu că av·ea picioarele foarte strSmbe. De dep:arte tocmai asta observiai la el mai întîi, da1r de îndată ce te apropiai, ochii lui

îţi atrăgeau aJentia. Nişte ochi de nepătruns, turnaţi pa1rcă în metal, cenuşii ca oţ,elul şi cam prea apro^ piaţi ; deşi înfund1aţi în orbite, aveau o privire sfrede^ Mtoare. Capul ţuguiat şi ur·echi·le mari, a~ezate prea jos şi ·Cam spre ceafă, îi dădeau o înfăţişare agiresivă, acc·entuată şi mai mult de bă1rbia rotundă, precum şi de "c!iaia de păr pieptănat·ă peste cap oa o creastă de pasăr•e, deasupra frunţii teşite şi înalte. Nasul îi era drept şi as.cuţit, iar gura conturată de buze subţiri îi dădea o înfăţişa1re aspră.

Avea două zeci şi patru de ani şi îl chema John West.

Fratele lui, Joe, mai mic <lecît el cu un :an, stătea la spatele lui, în prăvă:li.a întunecoasă şi tăcea chitic. Semăna cu John la trup, diar nu făcea nici pe dep:arte o -impresie atît de puternică. întocmai ·Ca şi poliţistul, Joe 1urmărea zbor.ul monezii caire sclipea în lumina slabă a zilei mohorîte.

După un răstimp de tăcere, John West răspunse rar, cu vooe tare:

- Ţi-am ma-i spus doar că ăsta-i un magazin de ceai şi nimic aHceva. Continuînd să se joa.ce cu mo^ neda, dar fă1ră să o urmărească, se uifa ţintă la agen^ tul de poliţie, căutîndu-i privirea. Poţi să te ·convingi şi dumneata, domnule Brogan : o lădiţă în vitrină, p1achete şi cutii de ceai pe rafturi şi sub tejghea. Un magazin de ceai. Cine te-a informat, te-.a informat greşit. Nu-ţi rămînie decît să iraportezi că-i o g.reşeală şi totul o să fie tn ordine. _

- Domnule West_, noi tr·ebuie să dăm curs tuturor ir.oclamaţiilor, mă-nţelegi ? Sîntem informaţi că aprnape în fiecare după ma.să, şi în special sîmbătă, oamenii intră şi ies într-una din p1răvălia asta, fără să cump·ere nimic. Nu mă-ndo'.•es·c ·Că spui adevărul, dar ... hm ... am primit ordin să fac o percheziţie în prăvălie. Rostind aceste cuvi1nte, Brogan izbuti în sfîr~it să-şi i:a ochH de ,1,a moneda la care se uita ca hi.pno^ tizat. Privirile i se încrucişairă cu ale tînărului. Atunci, ca şi cum ar fi citit ceva în ochii poliţis1ulu.i, John West îi aruncă moneda, liar 1a[1]cesta 1ridică repede mîna şi o prinse .strîngînd .pumnul. Brngan .se uită pe furi ş jur-împrejur, se făcu roşu la faţă şi-şi plecă fruntea.

- Te-ai convins deci că ai fost informat greşit ?

întrebă John West. Aid e un magazin de ~ai. Rapor^ teazăaşa şi-o să fie bine.

Joe West, oare urmărise această scenă cu privirea încordată, răsuflă uşurat dnd poliţjistul vîrî moneda în. buzunarul de la piept.

- Am să .naiportez - repetă B.rogan - că după cite am văzut eu, aki e iun ma:gazin de ceai.

Poliţistul vorbea răguşit. Şovăi, deschise gura ·Ca şi cum ar fi vrut să mai spună ·ceva, apoi se întoairse şi o luă în josul străzii.

Cînd Brogan se îndepă.rta[1]se îndeajuns ca să nu mai poată auzi ce vorbesc, John Wiest s·e-ntoa·rse spre fra^ tele lui :

- Ţi-am spus că am s-o fac, dar n-aş fi .orezut c-o să meargă atît de uşor. Vocea lui, care nu şovăise de loc în timpul convorbirii, acum tremura şi era forţată. Eu mă duc, că am antrenament la fotbal. închide şi nu u'.ta să iei acasă toate listlele cu pariuri. T.recu prin prăvălie şi intră în cămăruţa din fund, de unde ieşi apoi punîndu-şi pălăria. Spune-i mamei că p·e la şase sînt acasă. Să-mi p1regătească un ceai.

în timp ce mergea .cu paşi sprinteni în susul st.răzii, un tramvai îl aj1unse din urniă hulf1Uind. A]je'rgă după el şi sări din mers pe platforma deschisă din faţă. Tramvaiel·e electrice fuseseră introduse de curînd între Carringbush şi oraşul Melbouirne, trecătorii Sie opreau şi urmă1reau cu privirea vagoa~nel·e care tre^ ceau hurdudndu-se.

John West se uita la manipulantul care mînufa ma^ nivelelie, dar gîndul lui era departe de amănuntele tehnke ale locomoţiei electrice. încerca o îndntaire nemaicunoscută pe ca1re nu şi-o putea explica prea bine. îşi dăd,ea seama totuşi că buna lui dispoziţie îşi avea izvorul în mituirea poliţistului.

De cînd venise de la Sidney moda jocului la oursie, mulţi bookmakeri, printre rnre şi Joe West, f1ratele lui, deschises~ră birouri de pa•riuri mutua.le în Carring^ bush ; dar toate aceste birouri fuseseră închise de po^ liţie. Şi iată că acum el, John West, fusese. în staire să cumpere poliţia ! Un s·entir111ent vag de putere îl stăp.înea tot timpul. Oa,r dnd îşi aminti cum izbutise să schimbe hotăuîrea poliţistului, un

fior nou, puter^ nic, de bucurie îi străbătu trupul. Crezuse întotdea^ uina că trehui:e să te temi de poliţie, pentru că are misiunea să-i pedepsească pe oamenii caine au călcat legea ; şi iată că el .izbutise, cu un sovereign, să ~e „pună bine" cu poliţia sau, mă rog, cel puţin cm un membru a·l ei. '

Tirecîn:d pe strnda J ackson, imagini b:ne cunoscute i se perindau prin faţa ochilor, dar nu le luă în s.eamă: prăvăliil!e, în mare pa1rte cu obloanele trase sau cu vitrinele goale ; C!a·sele vechi, şiimrile de locuinţe noi răsp'îndite ici ·COilo ; ·construcţii la roşu rămase netermi^ nate; bilete „De închiri1at"; şomeri zdrenţăroşi aş- tept.înd tn van ceva de lucru, .acolo în faţa hoteluk.1i, unde î.niaitnte de introducerea bramv1aiului electric ,se schimbau ca1ii de la tramcar ; copii slabi, deşiraţi, ju^ cîndu-se făiră II1id un chef în mall"ginea drumului ; bătrînul care mîna vacile sp.re caisă, venind cu ele de pe maJul irîului unde le soos.ese J,a păşune încă din zorii zilei ; fabrica de ghete .car.e amuţise, căruţele, briştile, trăsurile, cabrioletele; şirnl lillng al dispera^ ţilor care iaşteptau .în faţa clădirii Armatei Salvării să-şi primească strachina zi.Jnieă de supă ; bărbaţii cu jobene şi favoriţi care aşteptau în faţa porţilor în^ chise ale băncii şi tot mai sperau - deşi bHetul de pe uşă : „închis pentru irenova1re" er,a s.emn sigur că nu mai ~ nici o speranţă. In ajun, John We~t aflas,e de crahial unor bănci ~i ·era de aşteptat ca „vrnmurile g.rele" care durau de tir.ei ani să devină încă şi mai grele.

Acolo, în Carr.ingbush, ca şi tn casa părinţilor lui, John West cunoscus.e bine aspecUele umilie, mizere şi josnice ale vieţii.

Famma lui eira una din cele mai nevoiaşe din ma^ halaua lor sărăcăcioasă şi rău famată. Muncitorii, şomer.ii şi puşlama,lele erau prietenii lui.

Incă ·de pe vremea cînd el şi oei doi fraţi ai lui erau copii, poliţia găsea mereu motive ca să le facă descinderi acasă j iar mai tîirziru, cînd se-nhăitară cu alte ha,imanalc, a.u fost adesea urmăriţi de poliţie. Acum şase .ani, au venit într-o sea.ră doi poliţişti, i-au pus căituş·e la mîini celuilalt fnate, Arty, şi I-iau luat cu ei.

Mama lui John West se căsătorise cur,înd după ce venise din Irlanda, cu un oonaş eliberat. Pe .atunci era o fetişcană frumoasă, cu pă:r bă1lai, da1r sărăcia şi bărbatul ei beţiv îi zdnuncinaseră sănătat¹ea, o îm^ bătrîniseră înainte diei vreme ~i-i presă.raseră fire a1r^ gintii în păr.

Locuiau pe o uliţă nenorocită în spatele străzii Jack^ son, într-o casă tot atît de murdairă ca toate cele^ lalte din această uliţă : o singură încăpere la stradă, care dădea în bucătărie, şi o grădiniţă neîngirijită, în^ ghesuită între gard şi veranda din fa.ţă. O cărărnie cobora pe p.a:rtea dreaptă înk-o amărîtă de cU1rticică din spatele casei. .

Nu se ştie prin ce minune izbutea doamna West să-şi ducă gospodă1ria, cu bruma de bani pe care o primea de la bărbatul ei. Cei trei băieţi îi erau toată mîngîierea. Ar fi virut să-i fer.ească de orice griji, să-i facă să nu simtă lipsurHe, dar de obicei nu le putea oferi dedt o hrană neîndestulătoare şi îmbrăcămint.ea strict necesară. Sîmbătă seara îi spăla în lighean, <Căci baia era un lux pe care nu şi-l permitea nimeni în Carringbush, se uita cu drag la ei ·cum cresc, cum învaţă să vbrbească, şi se minuna cum de-şi făceau de joacă f ă1ră jucării. Nu mai putea de bucurie cînd copiii erau cuminţi şi era deznădăjduită dnd îi vedea obraroici sau porniţi pe rele, ori dnd stricau ceva. La vremea cuv·enită îi trimise la şcoala de stat, unde învăţară să scrie, ,să citească şi să facă boroboaţe.

Iar cînd băieţii se făcură mari, doamna \Vest culese roade iama.re din sămînţ1a semănată cu iatîta dr,agoste. Copiii se îndepărtaseră de ea şi nu mai putea să-i stă- pînească. încă de pe cînd erau la şcoală, simţea ne^ voia să-şi spună că nu sînt copii răi. Prea des trăgeau însă la fit, mai cu seamă Arthur, care era un copil încăpăţînat: nici cu vorba bună, nki cu bătafa nu puteai să-l scoţi dintr-ale lui.

Băieţii cr.escuseră în perioada de .înflorire de la 1880, cînd preţul terenurilor se ridicase în Australia şi populaţia oraşului Melbourne trecuse de cinci sute de mii de suflete şi dnd edificii masive, bogat împodo^ bite, răsăreau ca din pămînt, transformînd într-un oiraş mare localitatea care cu cincizeci de ani în urmă era alcătuită

numai din corturi răzleţe şi dteva clădirri de piatră. Case noi creşteau înalte printre cocioabe, îm^ pestriţînd mahalalele. Acolo unde cu cincizeci de ani în urmă tireceau doar care cu boi pe drumuri bolovănoase sau desfundate, a'1unecau acum tramvaie elec^ trice, vehicule cu cai goneau pe străzi ori pe şoselele pietruite, netede ca-n palmă, brenuri legau oraşul de suburbii şi ·de regiunea dimprejur. Da.că mai vedeai ici-colo cite un negru, puteai fi sigur .că, ori cerşeşte ori .scotoceşte în vreo ladă de gunoi după o coajă de pîine; deşi ipînă în 1835, cînd au descins pentru prima oară albii, negrii vînau şi pescuiau prin locurile aces^ tea, îşi ridicau mia-mia-urile [1] şi dansau dansurile lor rituale, aici pe ma[1]lurile fluviului Yarra. Cea mai mare pairte dintre ei se retrăseseră în inter:orul ţării - unde îi urmăr.ea şi acum fără răgaz civilizaţia albi^ lor - iar cei ca.re rămăseseră pe loc fuseseră demo^ ralizaţi de ea.

Pe la 1880, lina se vindea [1]cu pr·eţ bun în străi.nătate. Pămîntul şi .prroprietăţile atinseseră preţuri fan^ tastice. Speculanţi, care operau în numeJ.e societăţilor de construcţii, cumpărau şi vindeau terenuri sau pro^ prietăţi şi construiau case, încheind tranzacţii ceră- mîneau de cele mai multe ori numai pe hîrti.e. Iar prin bă noile lor imobiJia,re, făceau afaceri bancare cu gajurile fa·lse oreate de aceste societăţi de construcţii.

Un suflu de prosperitate plutea în aer. Me!boume devenea cunoscut sub numele de „minunatul Mel^ bourne - regele oraşelor din· Sud".

Dar pe la 1880 a fost şi epoca de aur a bandelor de haimanale. Grupu1ri mari de tineri hoinăreau pe străzi, mai cu seamă noaptea, spărgînd geamurile, bătînd în uşile oamenilor şi deseori insultînd ori chiar lovindu-i pe cei înHlniţi în cale, îndeosebi pe femei şi fete; une- ori comiteau furturi şi jafuri, iar în vreo două rînduri se dedaseră chiar la vialuri şi crime.

John şi Joe West deveniseră membri ai unei bande looale, iar Arthur se iafili~ase faimoşilor *Bouvaroos,* care dăduseră o mulţime de „lovituri". Era de altfel unul ,din puţinii membri ai acestei bande ·Car.e nu fusese (Jncă la închisoar.e.

După cum am s.pus, poliţia vizita deseori casa fa^

I Colibe ,primitive ale indigenilor (n. r.).

miliei We'St, pentru cercetări, atunci cînd vreunul din^ tre băieţi era bănuit d air fi participat la un furt de fructe sau învinuit că a spart vreun geam, ori pentru alte fleacuri asemănătoare.

Doamna West trăia într-o necontenită spaimă, dar nutrea mer,eu nădejdea că băieţii vor ţine seama de sfaturile ei repetate de a-şi căuta slujbe bune şi si^ gure. Şi într-a.devăir, John şi Joe munceau oea mai mare parte din timp, Arty însă niciodată. Se pricepea el să scoată bani şi fără să muncească.

PresentimentU'l că o catastrofă se va produce în rnrînd, puse stăpînir.e pe doamna West. Şi presimţirea ei se dovedi întemeiată dnd Arty fu impli·cat într-o crimă mai grozavă decît furtul, decît jaful şi chia1r decît omorul: el şi alţi tineri fuseseră acuzaţi de crima cap:tală, de viol.

Ştirea aceasta o umplu de groază şi ruşine pe doa^ mna West. Băiatul ei fus·ese închis fără drept de eli^ berare pe cauţiune. Se duse să-l vadă. „Arthur, dragul meu, spune-mi că nu-.i adevărat" îl implorase ea da:r Arthur nu-i .răspunsese şi nid măcar nu se uitase la ea. Ii era ruşine, dar rămăses.e tot atît de duşmănos şi înrăit.

In zilele care urmară, doamna West nu putu să-şi alunge din minte scena înfiorătoare. Şase bărbaţi, printre ca1re şi Arty, ademeniseră o femeie într-un loc retras şi-aipoi. .. Totuşi se duse Ia proces şi luă apărarea fiului ei. „Nu-i un ·copH rău - dedară ea - d1ar nu i s-a oferit niciodată vreo şansă. Dacă ar fi putut căpăta o slujbă bună şi sigură ar fi fost acum un om cumsecade ... " Rămase mută de groază dnd auzi sen^ tinţa sălbatică: „Spînzurat... pînă ce moartea ... " Dar · îi cornuta1ră pedeapsa în doisprezece ani închisoar.e şi biciuire. II băgară pe Arthur West la închisoare şi-i traseră cincizeci de lovituri pe spatele gol cu „pisica cu nouă cozi".

Cîteodată, noaptea, mama vi1sa această s·cenă, ori şi mai rău, scena violului. încerca să nu creadă că fiul ei fus·ese părtaş la ·crimă. Cînd îl vizită la închisoare, îl găsi înăcrit şi posac; atunci luă hotărîrea să-l ajute, pentru ca în ziua cînd va ieşi de acolo să poată în^ cep·e o viaţă nouă. îşi dădea seama că inu va putea niciodată să-i şteargă cicatricel.e de pe s,pate, dar va trebui

neapărat să-i şteargă urmel·e care-i .păreau adînc întipărite în minte şi în suflet.

Deocamd:ată însă iar fi intnat şi-n giaură de şaf!Pe, atît se simţea de umilită cîndJ auzea bîrf.elile rău voi^ toare ale vecinilor. .

După proces, bărbatul ei începu să bea şi mai mult. Ea îi dădea de mîncare, dar altminteri nici nu-l lua în seamă. Toată atenţia şi-o îndrepta asupra celorlalţi doi băieţi, John şi Joe, pe care căuta din răsputeri să-i ferească de necazuri.

Crima lui Arthur şi urmările ei stîrniseră în John West sentimente complexe: se simţea umilit şi furios pentru că din ·cauza asta familia lor ajunsese oarecum înafara societăţii: căpătase o mai mare teamă de po^ '1iţie, pe carre o ur1a ·şi mai 1a·dînc. Illliaforă de ia.sta, ceva car.e mocnise în adîncul fiinţei lui ieşea acum la iveală, fără a se defini încă prea bi.ne: hotărîrea vagă de a se ridica din mocirlă. Joe trecuse momentul de criză într-un fel caracteristic: nu prea meditase asu^ p1ra lui. Tatăl lor :nici nu se sinchisise; biciui.rea fiu^ lui nu-l impresionase: şi el purta urme de bici p·e spate.

în ajunul zilelor cînd erau îngăduite vizitele la în^ chisoare, doamna \Vest îşi întreba bărbatul! şi wpiii°: „Veniţi cu mine să-l vedeţi pe Arty ?" Altminteri, în propria lui familie, numele lui nu era pomenit nlcio^ dată. John sau Joe o însoţeau uneori, dar bărbatul ei nu voia să meargă.

Cînd cei doi băieţi fură angajaţi la una din nume^ roosel1e fia.brici de ;ghet·e din Carringbush, doamna W.est nu mai putu de bucurie. „Bine că şi-au făcut un rost, că altfel sînt băieţi buni", îşi spunea ea.

Ooomrua West nădă}dui1a că John via izbîndi în viaţă. Fusese un •copil adorabil, iar mai tîrziu se do^ vedise a fi un băieţaş mereu preocupat şi descurcăreţ, deşi era de fapt timid şi se descuraja r,epede. Din cauza hranei neîndestulătoare, se îmbolnăvi1s·e grav de rahitism şi rămăsese cu pie:ioar,ele strîmbe.

La şcoală se dovedise ·cel mai dezgheţat dintre toţi fraţii; învăţa destul de bine, şi la aritmetică şi la gra^

matică, fără a fi însă un elev strălucit. Avea o apli^ caţie neobişnuită pentru comerţ; schimba totdeauna cu profit fleacurile pe care le adună băieţii de şcoală. Şi la bile era bun; nu-şi putea îngădui luxul să cum^ pere multe, dar de obicei cîştiga la joc. Pe la vîrsta de zece-cincisprezece ani îşi meşterise un cărucior cu care făcea comisioane mamei lui ori vecim~lor. Numai că vecinii trebuiau să-i plăteasd în bani sau în natură pentru serviciile fă.cute.

In primii ani de şcoa·lă fusese ciuca bătăilor. Băie- ţii mai tari deâJt el nu-l pr·ea cruţau. Uneori, cînd ve^ nea seara acasă, rplîngea, plîngea cu hohote în braţ,ele makă-si; dar în ultimii ani de şcoală ea observase o schimba.re trieptată. Adunase 'În jurnl lui cîţiva băieţi mai mari care puteau să se bată pentru el. Cu ajutorul lor .se apăra, ba adesea îşi pedepsea chiar duşmanii.

De multe ori John West îi spunea maică-si .că într-o zi are să dştige bani mulţi şi că atunci o să ai.bă :grijă de ea, n-o s-o mai lase să slugăr·ească, să tragă mîţa de coadă şi să-şi frîngă oasele muncind. Şi ea era fericită cînd se gîndea că s-ar putea să fie aşa.

După ce termină şcoaila, John West îşi ·dură un cărucior mai mare. Cîştiga bani f ădnd comisioane, transportînd lemne de la un depozit sau vînzînd şi cumpărînd porumbei. Totdeauna îşi păstra o mică re^ zervă de bani, pe care-i ţinea într-o pungă şi-i ascun^ dea ·de toţi ai ,casei; îi număra într-una, şi cînd se cll'lca punea totdeauna punga sub pernă. Nu bea, nu fuma şi nu cheltuia bani cu fetele. P~îrea că singura Jµi s)~bi•ciooe era să facă din cînd în cînd cite un pariu de trei bănuţi lia cursele de cai. Găsi însă că acest pla^ sament nu aducea nici un profit şi ajunse la concluzia că numai bookmakerii scot bani la curse. Acest punct de vedere :se dovedi a fi întemeiat. Şi încă pe vremea dnd mai lucra la fabrica de în:călţă:minte, John deveni agent 1al unui birou de p:ariuri.

Lua cu comision pairiuri de la tovarăşii lui de muncă şi îşi realiza astfel un venit suplimentar de cîţiva şilingi

pe săptămînă.

Apoi, Joe rămase din nou fără S'lujbă, dar nu s.e prea omorî cu firea. De altfel, doamna West ştia că Joe e cam oertat cu munca. John, însă lucră la fabrica de încălţăminte pînă Ia criza din 1889.

în 1889, preţul lînii scăzu pe piaţa internaţională; marfa acumulată depăşea mult nevoile pieţii, pretu^ rile terenurilor şi ale proprietăţilor începură să scadă vertiginos. Inevitabila criză începu cu falimentul ce^ lor mai importante societăţi de construcţii; [1]lucrurile se înrăutăţiră şi mai mult cînd capitaliştii englezi, care erau ameninţaţi şi ei de o criză pe piaţa internă, aflînd că statul Victoria e pîndit de o criză şi mai gravă, încetairă de a mai învesti capitaluri la Mel^ bourne.

Şomajul luă proporţii înspăirnîntătoare. Panica şi zăpăceala puseră stăpînire pe speculanţi, pe oamenii de afaceri şi bancherii ajunşi muritori de foame; şo~ merii căzură pradă disperării. Sindicatele rezistară printr-o serie de greve, care culminară cu greva mun^ citorilor din transporturile maritime, în 1890.

Criza -economică se abătu vertiginos şi asupra Car^ .ringbushului, arnncînd în braţele mizeriei pe cei mai mulţi din cei treizeci şi ·cinci de mii de locuitori a.i săi. John West fu concediat, împărtăşind soarta 'celor mai mulţi dintre muncitori. Ca toţi cei 1aflia.ţi în ,această situaţie, familia West se afundă şi mai mult în mo^ cirla sărăciei.

Nu era deci de mirare că John West era încîntat de suc-cesul .pe oare îl iavusese. Acum 1putea să-şi -s1a^ tisf acă pofta de putere, care crescuse în el pe nesim^ ţite în decursul aniloir.

începuse să scoată şi el capul la lumină, deasup.ra sărăd.ei şi nevoilor, cam la vreun an după declanşarea .crizei. Şi îşi aducea foarte bine aminte în ce împre^ jurare.

Era în primăvara anului 1890. El, Joe şi alţi şase ti^ neri zdrenţăroşi ca şi el jucau cărţi sub şopronul din fundul curţii lor. Se aşezaseră, care uride găsise, pe lăzi sau troace, şi juoau poker în jurul unei mese înjghebate în pripă. ·

John West făcea cărţile. Şedea îndărătul mesei în^ tr-

un colţ întunecos al şopronului.

De-abia împlinise douăzeci şi doi de ani şi păr2:J mai degrabă un copilandru decît un bărbat. Amestecă repede cărţile soioase şi le împărţi cu mare îndemî^ nare: cite cinci cărţi fiecăruia dintre cei şapte jucători. Singurul lui rînd de haine, de culoare închisă, ros şi jerpelit, abia îl mai încăpea. Purta o cămaşă veche, dar n-avea nid guier, nici oravată. Ghetele-i erau atît de rupte, îndt nu mai puteau H irep1a•rate, d.ar se vedeia că le lustruieşte cu regularitate. înafară de ochii ce^ nuşii, de nepătruns, şi de picioarele strîmbe, întinse sub masă, John West semăna prea puţin cu tînărul care peste trei ani avea să zvkle cu înţeles o monedă de au1r, iJle sub nasul agentului de poliţie.

- Cîte vrei, Joe? se adresă el fratelui său, care se afla la stînga.

- Păi, să iau două, răspunse Joe, ·Care purta pan^ taloni de .pînză groasă şi o flanelă uzată de lînă.

John West zvîrli două cărţi spre fratele său. Părea că jocul nu-l prea interesează, ca şi pe ··cei.Jalţi de alt^ fel. Pokerul este prin excelenţă un joc de noroc şi nici unul dinitire ei n-avea bani ca să mizeze. Se gîndi într-o doairă că Joe pregătea pesemne o „cadalma", cu o pereche şi un as.

- Cite, Piggy? îl întrebă pe următorul.

- F'o trei, mormăi Piggy [II]• Nimeni nu-i cunoştea adevăratul nume. Sub această poreclă intrase de mult timp în acel straniu anonimat, întîlnit adeseori la cri^ minali. Hoţ şi bandit recunoscut, ieşise abia de un an din închisoar·e, unde Ispăşise o pedeapsă de doi ani penitrru ja:f la drumul marr·e. Era un bărbat voinic, care începea să se îngraşe. Avea nasul mare şi lat ca un rît, de unde i se trăgea şi porecla. De fapt, semăna mai curtnd cu un urangutan. Ave.a mai multe ipete de chelie în cap, semn -că era bolnav de o boală ruşi- noasă. Mîinile enonme şi păroase îi ieşeau din mîne^ cile prea scurte ale flanelei murdare şi ţinea neîndemî^ nati.c cărrţile cu ·degetele lui groase.

- Pentrn numele lui dumnez.eu, John, dă-mi te rog aiJt.ele, se rugă Mick O'Connell care venea la rînd,

---

II Purceluşui (n. r.).

după ce se uită Ja cărţile primite. . Jur pe Sfînta Fe^ cioară că azi nu mi-a intrat nici mă.car o pereche, zău aşa.

Mkk O'Connell era un irlandez de vreo treizeci de ani, mărunt şi bucălat la faţă. Nu era el uşă de bise^ rică, deşi pomenea mereu de sfinţi, şi poate că nici prea dnstit nu era, dar avea totuşi calităţile lui: vor^ bea ,;la şmecherie", cu un puternic accent irlandez şi era stăpînit cu totul de patima jocului. Era ceea ce se poaite numi un leneş „din născare". în fiecare zi trîndăvea în pat ,pînă la amiază şi putea să doarmă oriunde şi oricînd. Faţa îi era roşie şi rotundă, iar gura-i largă lăsa puţin loc pîn' la bărbie. Mick avea specialitatea, deseori întîlnită la şomeriii din mahala, de a trăi de azi pe mîine chiar fără să muncească. Cum, necum, izbutea să-şi întreţină nevasta şi cei patru copii care veniseră pe lume la scurte intervale, aproape an de an.

- Nu mai joc, spuse Eddie Conrigan, care venea la rînd. M-·am săturat să tot stau şi să joc. Zvîrli căr- ţile în mijlocul mesei. Deşi îmbrăcat în zdrenţe, avea o înfăţişare plăcută; era un australian de obîrşie iirlan^ deză, înalt şi puternic, în vîrstă de vreo douăzeci şi cinci de ani. O coamă de păr negru şi buclat împo^ dobea capul lui firumos.

Fără să ţină seamă de :această ieşire, John West trocu mai departe.

· - Cîte i.ei, SugaT? se adresă ·el jucătorului oare se afla la 1stî.nga lui Cor·rigan, un tînăir saşiu, cu capul rotund ca o ghiulea. Renfr.ey - aşa îl chema de fapt - purta pantaloni ·din pînză indigenă, un trkou mur^ dar şi, lucru cu totul neaşteptat, un joben slinos.

- Păi, să-mi tot dai patru bucăţi. Un altul -cu car^ tea asta nici n-ar merge, mormăi Renfrey. Işi lăsă ca1pul înfr-o parte şi închise pe jumătate ochiul span^ chiu, încericînd în mod ridicul să facă pe şmecherul, fă.ră să-şi poată însă ascunde prostia întipărită pe faţă. Pe cinstea mea, dac-am juca pe zahăr n-aş mai lua eu patru dnd ăilalţi au cerut două şi trei. N-aş mai face una ca asta, doamne fereşte. Să inu-mi ziceţi mie pe nume dad aş face-o.

- Mie trei, ceru Barney Robinson. Era de statură

mijlocie dar bine legat. Faţa lui rotundă şi plăcută, împodobită cu favoriţi şi o mustaţă enormă, irăsucită la colţUT.ile gurii, era toată numa-i zîmbet. Deşi pe jumătate analfabet, ca şi ceilalţi, era dornic de 'învă- ţătură; citea mult, dar ~a întîmrplare. Purta o haină rărpănoaiSă, pe care n-o încheia niciodată pentru că nu mai 1avea nici un nasture. - Stomăcelul meu a 1n- 1oeoput ·să fiacă urît, 1adău:gă el. Mi 1se .pare c-am 1să dau şi eu o raită pe l1a primărrie, să-mi iau porţi1a.

- De ce nu te duci mai bine dimineaţă la Armata Salvării? îl sfătui Mick O'Connell. N-ai altceva de făicut decît să stai acplo un ceas-două şi s-asculţi pă unu' cum îl laudă pe domnul. P-ormă, îţi dă o supă ca în cel mai fain restaurant din Dublin. Mănînc pe săturate, Şi-arpoi pun şi ceva deoparte pentru nevastă- mea şi ăi mici. Dimineaţa eu acolo îmi fac veacul...

- Ir.ei, John, ceru ultimul jucător, Jim Tracey, un tînăr sfab şi palid caire stătea ca un pachet de zdrenţe stîlcite •între Barney Robinson şi John \Vest.

Tocmai c:înd John \Vest se p¹regătea să-i dea lui Jim cele tirei cărţi, doamna \Vest ieşi în uşa din &patele casei şi se opri p·e pragul îngust. Ern mică, ·slabă şi adusă din spate. Părul ei cărunt îl purta pieptănat lins peste cap, faţa-i era zbîrcită şi buzele strînse. Avea înfăţişarea unei femei blînde şi plăcute, pe care însă începeau s-o doboare necazurile.

- John ! Joseph ! Aduceţi-mi repede nişte lemne, str.igă ea pe un ton arţăgos. N-am nici un ajutor în casa asta.

- Bine, mamă, îţi aduc, spuse Joe cu gîndul aiurea. Acum ţi-aduc.

Jocul era deschis; jucătorii lansau şi relansau mize imaginare. John \Vest cîştigă cu trei aşi şi Joe în^ cepu să împartă cărţile.

Doamna West se duse bombănind la o grămadă mai mică de lemne, înşfăcă toporul, care avea coada ples^ nită, şi p.Jină de năduf începu să spargă lemne.

- De dnd sînt .n-am mai pomenit aşa trîntori, stri^ ga ea printre lovituri. Nici lemnele astea nu-s în stare să mi le spargă.

Auzind-o, jucătorii de cărţi se uitairă absenţi la ea, .apoi

îşi văzură de treabă. O ,aşchie sări, din cauza unei lovitu,ri stîngace, izbind-o pe doamna West în obraz şi sgîriind-o pînă la sînge.

- Dair-ar boala .în blestematul ăsta de topor şi-n trî.ntor:i mei de bă!.eţi, ca1re joacă pok·er dnd mama lor sparge lemne, bhestemă ea. Apoi îşi şterse cu şor- ţul dîra de sînge de pe obraz şi începu din nou să spargă lemne, cu înverşunar·e.

- Lasă toporul jos, că ţi le sparg eu îndată. NJ^ mai să terminăm partida, îi strigă Joe, întordnd o c.Jipă capul înspre .ea.

- Da·c-ar fi să vă aştept p·c voi, n-:aş mai aprinde focul în vecii ·vecilor.

Lua în şort ce~e dteva lemne tăiate, împreună cu surcelele, şi porni spre casă.

- V-ar sta. mai bine să vă căutaţi de lucru, nu să lînceziţi toată ziua jucînd ·cărţi, brîntor'.lor ! le strigă peste umăr.

- Pesemne că te-ai sculat cu f.aţa la oeairşaf, doamnă West, de ne vorbeşti a.şa, o luă peste picior Mick O'Connell.

Doamna West se op.ri în p1rag, .cu faţa la şopron.

- Să nu fii obnaznic cu mine, Mick O'Connell. L.a ora asta .ar trebui să fii acasă, sau să-ţi ca1uţi o slujbă ca s-o ţii pr~ nevastă-ta ~i p.e nenorociţii ăia de copii.

Se aprinsese; aproape că ţipa, ţinînd cu o mma şorţul ·plin de surcele, în t!mp ce pe c.eala.Jtă şi-o prop^ tio.e în şold.

- Şi ţie nu ţi-am mai spus să nu te mai prind pe aici? ... Piggy, sau cum îţi mai zice! N-avem nevoie de ci i enţii puşcăriei.

. - Dumneata vorbeşti de puşcărie? Da' mă mg, 'Arty, băiatul durnita1le, unde-i ?

Cuvinte~e l1Ji Piggy o loviră în plin pe doamna West. John sări în pidoa1re, îl apucă pe Piggy de gu^ lerul Hanelei şi strigă :

- Să-ţi ţii fleanca ... Piggy, că ... Ce vorbeşti aşa ou marna ?I

- Tu te pui cu mine, mă mucoS1ule, ii sări tandăra lui Piggy. Se desprinse cu uşurinţă din strînsoarea lui John şi se ridică în picioa1re, ţintuindu-l cu o pri^ viire

furioasă. Tu să-ţi ţii giJra, că acu te il.lmp1lu de borş, şi îl îrnbrînci atît de puternic cu palma lui mare, fncît John, rotindu-şi caraghios braţele, căzu pe lada de pe care 1abia se ridioais·e.

Ceilalţi urrnă.reau scena cu încordare, fără să se amestece. Piggy se p1regătea să se năpustească peste masă, asupra ·lui John. Doamna Wie'st se uita îngro^ zită din uşă. John se trase repede înapoi, 1răsturnînd lada pe care şezuse. Mîni1a lui de 1adineauri se trans^ formă în spaimă. Grăbit să se încaiere cu .adversanul, Piggy răsturnă masa, astfel că ceilalţi jucători sje\ pră- bu~ită .cu toţii în p1raf. II înşfăcă pe John şi er.a cit pe ce să-i trîntească drept în faţă o 1lovituiră înfiorătoare, cînd Eiddie Corri.g1an, izbutind să se pună pe pic'.oa1re, îi pr!nse pumnul din zbor şi îi răsuci bra^ tul pă:ros într-o poziţie chinuitoare. John s.e dăduse la o partJ~ şi urmărea scena cu teamă.

- Staţi jos şi vedeţi-vă de breabă, spuse Corrigan, dindu-i în sfîrşit drumul.

Piggy îl privi nehotărît, apoi întorcîndu-se spre John West, mormăi:

Dacă mai faci urît la mine, îţi sucesc gîtul, să ştii.

Doamna West rămase în loc şi-i privi pînă dnd ll"id:ară masa, îşi ar.anjară lăz'.le şi înoepură să joace din nou. Abiia după .aceea intră în odaia întunecoa:să şi aprinse focul. In timp ce pregătea cina sărăcăcioasă, simţi că o cup1rinde o cruntă ·deznădejde. Din toată dragostea şi sfaturile cu care încencase să-şi încon^ joare fiii în trecut, nu-i mai rămăse~~ în ult'.ma vreme decît obiceiul de a-i cică!li Jără rost Dacă n-1ar fi fost atît de amărîtă, niu i-ar fi dat ea p1rilej lui Piggy să-i vorbească aşa oum i-a vorbit.

Pentru întîia oară în decursul anilor, cineva îi sco^ tea ochii cu închisoarea lui Arty. Se ferise de oameni tocmai ca să evite rnşinea pe care guri·le rele o stîr^ m~au în sufletul ei.

Se împlinea anul de ctnd trăiau într-o mizerie cruntă. Nici unul din casă nu luora. John îşi vînduse şi ultimul porumbel, iar căruciorul era a~.a de hodoro^ git că nu mai put·ea să-l dreagă. Mai înainte făceau oe făceau şi erau la zi cu plata chiriei, dar .acum pro^

prietarul îi amenin[illegible]ase că-i dă afară. Nu mai ştia de ll.llThde să fa.că rost de bani, ca să aibă ce mînca de p.e o zi pe alta. Pînă aoum 1rezistase fă.ră să recurgă la ! ajutorul societăţi·lor de binefacere, dar îşi dădea seama că în curînd va kebui să-şi calce mîndri.a în picioar·e şi să cerşească un pic de ciorbă cu pîine Ja pr;mă1rie, de la Armata Salvării, ori de la Misiunea metodistă. Doamne dumnezeule, cînd o să isprăviea- scă o dată cu toate astea? Cînd o să se termine criza?

J.ocul .Jîncezea şi curînd lăsairă ·cărţile. începură să disoute .alene, toţi afară de John WJest, care rămase dus ipe ,g,înduri, .g.atia 1pia·rcă să spună ceva.

Mick O'Connell începu să le istorisească :

- M-a purtat şi pe mine o dată dumnezeu sfînt.il întir-un local unde se încheiau vînzăiri de .pămînturi. Erau acolo nişti~ bairosani care ·cumpărau terenuri pe care nu l.e văzuseră niciodată şi ca1re se-mbătau crnnt cu şampanie pe socoteala altora. Aoum s-.a zis cu ei. Unii dintre ticăloşii ăştia au început să se je!1.iie şi să .sorîşooa:scă din ·dinţi, 1alţii îşi zboară creierii.

- Ştii de qe sînt atîtea sinucideri ? întrebă Barney Robinson. Pentru că porcii ăştia îmbuibaţi Illil sînt învăţaţi cu sărăcia şi cu lipsurile. Nu pot să îndure asta şi de-aia îşi zboa1ră oreierii, mă-nţelegi ?

- Da ce zici de firaierii care au cumpărat ·case pe „ne ve", de la societăţile de construcţii? sări şi Eddie Corrigan. Cum o să se descurce şnapanii ăi.a de di^ rector:i ? Dac-ar fi după mine, toţi ar trebui să în^ funde puşcăria, pentnu hoţie. în tot. cazul, greva asta nouă le :a•rată că muncitorii nu mai au de gînd să în.duire ca nişte proşti, şi să poar~~ ponosul pentru păcatele aH01ra.

- Pă dracu ! Grevele nu fac nid două pa.rale ! aruncă Piggy, scuipînd dispreţuitor. Acum şase ani am făcut şi noi grevă *la* fabrica de ghe\e. Şi unde naiba am ajuns ?

Prin 1884, curînd diupă ce se apucase de singura treabă c'.nstită d!n viaţa lui, Piggy participase fără nici un f.el de entuziasm la una din g·revele muncito^ rilor din industria de :încălţăminte. Dar nu trecu mult şi îşi aminti de vechea-i înde~etnicire : se înhăită cu alţi criminali ~i plecă :la Sydney unde încercă, fără succes,

să spargă o bancă.

- Uite, acum toate fabrkiJ.e şi-au concediat jumătate din muncitori, continuă el.

- Aşa-i dnd e criză ; i-iar fi pus· ei pe liber ·chiiar dacă n-am f~ început noi greva. Dar vorba-i că tot neam ales ou sala·rii mai ma1ri de pe uirma grevei, şi apoi cît n-am lucrat, am mai ciupit şi noi cite ceva, replică Eddie Coffigan.

- Nici vorbă că muncitorul trebuie să lupte, se amestecă în vorbă şi John West, ca:r.e păriea că încă mai rnmegă o chestiune foa1rte importantă, pe care ar fi vmt s-o disieute cu ei. Dar din păcate p.atironul e cu biştairii. Ar· trebui să fii şi tu p·lin de bani ca să te pui cu el.

- Dacă muncitonul a1r avea ce-i trebuie, nici nu i-ar trece prin minte să lupte împotriva patronului, răspunse Corrigan.

- Să ;luăm dJe pildă gr.eva maritimă, nu se lăsă John West clintit din ale lui. Cu ce-o să se aleagă muncitorii de pe uirma ei ? Patronul şade P1e sacul cu bani. Ce mai poate să fa.că muncitorul ? Are şi el ne- voie de haini ca să ·lupte împokiva patronului, ascul^ taţi-mă pe mine.

- Muncitorii n-o să cap.ete niciodată nimic, o ţinu Renfrey pte-a l1ui. Fiecare îşi apără p'.elea lui, iar ceilalţi ducă-se dracului. .

- Ai vorrbilt ·Şi *tiu* ca să te 1aflii .în treabă, zău aşa, îi trînti Oomr.i:giain ou <I~s.preţ. Muncitorii au să dştige, dacă ^{0}au 1să fie uniţi.

- Mu1ncitorii a1r trebui să-şi aleagă şi ei din ai lor în Parlament, să-şi facă singuri legile, vorbi la rîndul lui B.arney Robinson. Spunînd asta, el exp.rima o :părere ieare începuse să fie sprijinită de mulţi oa^ meni, ;pe tot cuprinsul Australiei.

Aluniei John West se hotă.rî să spună ce-avea pe suflet.

- Stiaţi pros.t ·CU bişt1arii, nu-i 1aşa? întrebă el, şovăind. ·

- Da' ide unde, o întoairse Mick O'Connell în g! umă. Sîntem toţi slujbaşi la stat cu zece ii.re pe săptăITIJÎnă.

- Ba eu chiau sînt în fr.anci ; dacă ai vreo şustă, să ştii ·Că intru şi eu la p:arte, spuse Sugiar Renfrey, deodată interesat.

- Da, să ~tii 1că am o şustă. Vă aduceţi aminte că aicum dtva timp am lucrat pentru un birou de pairiUJri ? Afla.ţi de la mine că astăzi, 1numai cu un birou de pariuri la curse poţi să faci bani. De teamă că :n-o să .fie luat în serios, ichiar mai înainte de a intra în amănunte, John West .fă.cea sforţări să-şi ieoo^ vingă ascultătorii de temeinkia prnpunerii lui.

- Ca să te-apuci de afaceiri îţi trebuie ·capital, triînti Renfrey.

- Adevărat - recunoscu John West, fără să şo- văie - .dar ştiu eu cum să facem rnst de cele citeva lire 1aarre .ne trebuie ca să deschidem măaar o casă de pal!"iuiri. Şi atunci o să puteţi fi toţi agenţii mei şi o să scoateţi şi voi ceva parale. ,

- Vuei să-ţi dregi hodoroaga şi să începi iar să cairi lemne? îi aruncă Îin bătai·e de joc Piggy. O să pui deoparte bănuţ cu bănuţ, p.în' o să-ţi umpli sacul cu liire !. ..

- Nu-i chi1ar aşa ! Pot eu şi altfel să fac rost de sa·eul cu Ji,re sau în sfî.rşit măcar .de atîtea dte ne tre^ buie. Şi :Să ştiţi băieţi, ·c-o să vă pice şi vouă cite cev.a diacă-mi d.aţi o mină de ajutor!

Se uitau toţi la el, neîncrezători, dar plini de spe^ ranţe. Ştiau d John West izbutise deseori ,să .cîştige cev1a hani, .dar .de aici pînă 1l·a ilirele de care 1CJW1<1U nevoie era cale lungă !

John West socoti că venis·e momentul să le ·îm:părtăşeasică !Planul lui.

- Aţi ţinut ieu toţii iporumbei, nu-i aşa ?

- Ce-ai ·de gînd ? Î!n!Jrebă Joe Wes.t. De fapt nu se •prea mira tCă John nu-i vorbise lui mai 1ntîi des^ pre planurile sale. Stăteau îin aceeaşi casă şi ·dormeau în aceeaşi odaie, da1r fraţi erau numai cu numele.

- V-am sipus doar - ră·s.punse John West - l.'m de .gînd să-mi fa.c ·rost .de bani ca să deschi.d o casă de 1p:a.riuri. Peste ·două săptămî.ni o să fie o maire cur.să de porumbei, ·de 1~1a Waragu la Melbourne.

. - Ştiu, :înrnvH1nţă Ba1rney. Aveam .arcasă un po^ rumbel pe ·dnste, carre zău c-ar fi :ieşi primul, da.r a

trebuit să-l fa.cern f.riptrnră săptămîna trecută.

- Nu mai :spune ! Porumbeii pe caire i-ai avut tu ? Să fiu al dracului datCă nu m-aş fi luat ·şi eu la în! Jrecere cu ei, Î11 ~nţeipă Mkk O'Connell.

Dar fără să iia în .seamă întreruper.ile lor, .John con^ tinuă:

- Ei bine, ştiţi ce-o să facem ? Deschidem o casă de ipa.riur.i •pentru cursa asta ; ori ·daică nu VJreţi aşa, o deschiod eu iarr voi, băieţi, ifiţi .agenţii mei.

- Da1r de unde iei :biştari.i, măi John? 'Îl îilltrebă Suga1r Renfrey, irăsucindu-şi o ţiga1ră din mucuri adu^ nate pe strndă. O a!prrinise şi, spre invidia celorlalţi fumătorri, trase cu sete fumul acru. Doa1r ştii că fără capital...

- N-am nevoie de capital, .răspunse John West si^ gur de sine, ·aplecîndu-:se peste masă. Am mirnsit e:.i ceva de un porumbel, W aratah, pe care nici dracu' nu-l bate. Praf îi face pe toţi ăilalţi.

- Da' de unde ştii tu că n-o să-l întread nimeni ? întrebă Barney Robinson.

- N-a1re importanţă. Dar sînt sigur de asta.

- E ceva a.ranjat? îl isicodi E·ddie C0trrigan.

- Porumbelul ăsta, Waratah, a făcut ipa1rcursul în timp reoorid, vă mg să mă icredeţi, ocoli el 1răspunsul. P.e ăsta nu~.J hate nimeni.

John West >începu să vorbească în şoa1ptă arnndnd instindiv priviri 1fu1ri'şe .peste umăr.

- C:hiiar şi proprietairii ·celorlialţi porumbei din cursă joacă pe Wa;!"'aitah. O să le dăm tutmor 1pomm^ beillor cîteva puinde 1peste prnnost'.Jc, ibiineînţe:!es, îoo^ fară de Warnrtaih. Voirbea acum 1repede, iinsi1sitî1nid: O să ·sicoatem hani bUJni" şinit s.i,gur ; şi vă :dau şi vouă, băieţi, zece '1a 1sută 1dh\ ipall"iuti'le carr-e mi• le-1a1duceţi. Cu cîşitig;ul ideschiiid o casă de ,parr-illlri în tioa~ă regulia şi voi o 1să fi1i agenţii mei. Sprr-1e mUJ!·ţumirea lui, John West Sşi 1dă1du .sieama că ceila:l{i :înic~peau să-[, ia în serios. ·

- Da.r cum se f1ace că eşti aşa de sigur ? E cursa aranjată ? stărui i.ar Corriga.n.

- Nu tocanad. Dair vor oameniii •să mea,ngă .Ja isi^ gur, mă-mţ1elegi? Dacă Wairatah se duce pe oopcă,

mai au ei llini .allt .porumbel caire-i1 s1eamă1Tiă, şi .alit i1neil. Ma1J1Cheazâ tÎlrrw1ul şi 1sie-1nf:ii1Tiţeiază cu celă:lalt po^ lf1tllrTibeil. O să tnaheiem 1pal!"i'lliri 1![III] a trei iba·ni, ba chiiar şi Ila UITI hain. în Ca;nrdnigbu1sih inu-i om aa11"1e să nu se dintereseze .de ,porumbei. O •să 1Tie ducem 1pir:n cîr^ oi.umi şi o 1să •trncem ·din ;poarlă-n poairtă, aco.Jo u1TIJde vedem că •au ipc1!"11.11IT1·bauie. AşaidiaT, 1Tie-am :înţeles, voi luaţi zeoe J,a sută ; i1air cu restUJI d·eschi1d o casă de pairoiuri. Şi 1otJ aşa înai.nie, .da;r să şHţi că 1l1Ua:ţi co^ mision lllJUJITla1i la pairllllirile 1Tiecîştigărtoaire.

- Serios ? Ş Ui că 1nu-.i irău ! V aisăziică tot ca Ja cursa de .porumbei, spuse Mick O'Connell. Şi toate pari·UJTHie o să 1ne ·i1ntire 1Tiouă în 1mvunaire, că doa.r nu-1! punem li.a bătaiie şi 1p·e dşUgătoir. Ce să spun, vă llir^ anez ou plăoerie îin noua .dumneavoas·tră 1aveinturâ, domlll!ule West

- Meirg şi eu, să¹r!1 Renfrey, 1deşi nu mai era nevoie. Fusesie poiredit Sugail" [1] <tocmai pentru că în- cerea ~nbr-uina, din ,păcabe fără l!"ezulta1t, ·să scoatA ceva ba1ni :nemunciţi.

- Nu 1Prea-i frumos să ctştigi ba1ni 1p1ri·n mijloace neci1nstite, Sşi zise Bamey Rqbinson, da' ce 1să-v foci ; cerşetori1!or inu .I1e .pr€a dă ml1n1a .să f.acă mo.ftlliri.

Toţi, af1airă ide Trncey şi de Config.an, se doclairal!"ă de aicoI-.d. John Wiast nu-'Şi mai îincă,pea :în IP'i.le!!e de mî1ndirie, 'Şi începu lsă facă. 1pe· şefu1l, ,dair Conr,~g1an îil apostrofă :

- Ia stai! Să 1ne-nţeJ,egem. Oamen:I abia aiu ce mînoa ~i voi 1aveţi de gînd să le lrnaţi hanii pe-o 0U1l1să ,aira111jată? Ţ.i-iar tplaoe ca dn~va s-o rtracră pe maică-ta pe sfoară, măoar cu trei baini, 1pe timimd,le "'1'&tea?

Voirbefo lui Gonrigan îl ·cam atinseră şi John West ezită o cli1pă mai înainte de ia ,i-o tăi1a scrnrt :'

- Ce-al!"e 1aface 11ma cu a1lfa ! Vll"ei să ocot·i ceva bani is.au nu wei ?

III Boi:nbonel - cu sensul de „băiat bun" care caută să tragă ! foloase de •pe •urltlla simpatiei cie-o in.st·i-ră (n. r.).

- Pe m~ne 1să nu te bizui. Oric:ît ,de 1greu mi-ar fi, nu vreau să mă-mbogăţesc pe spina[1]rea unora ciare s:nt tot .atît ide 'Să>rad ca 1şi milne.

- Da tu ce zid ? se .ad1resă John West Jiui Jim Tr,a-cey. Şi ·tu o fac! pe [ll()bi:luil ? ·

- Nu fac de noe ipe nolbulull, John, 1d1a' să ştii că Edd~e al!"e multă dreptate. Oarneni,i oal!"e se ţiin de pacr-.~uir·i 1SiNlt ma[1]il toţi ini'Şbe amădţi.

ÎII"aoey acliva1se a1lă1turi de GomrLgain îin Nmpul gre^ vei. Erau p1rieteni buni şi simţea că Eddie are drep^ tate. Jim Tracey ·se pi:egătea tocmai să se însoare ieînd, din oauz,a .crizei, î'Şi pierduse slujba. Şi el şi maică-Sia mUJreau de foame, şi tame •ar fi 1avut nevo~ ide ceva bani ca is-o :pUJnă 1pe bătr:î1na :l.ui mamă Ila ,adăpost de liip1sirnri şi mai .a1les ca să 1se insoa1re. Ră151udindu-şi sitin^ ghenit miin~a hainei, 1roasă p.~nă 'la uirzea1'.ă, aidăugă :

- Ailtfeil .air sta l:ucmrii'le 1dacă am stoarne bani de la boga~i, dair aşa, dacă 1s.ta.L şi te gtnideşiti bine, î:n^ iseaimnă să luăm pîinea de l•a gura săiracllilui.

- Da' ce-ai wea isă f1acem, să stăm cu mHmi1le-n sin şi 1să imllll"im şi noi de foame se răsti John Wes.t. 'îireaha ta, .dar ai faoe mai bine isa te .gtnideşU la mai^ că-fa şi la puicuţa pe care v1r~i s-o iei de neva,stă. Ce,]or nu trebuie să 'le porţi de grijă ?

Pe faţa lui Tiracey, ipirielU1l1gă, inteligentă dair ~Jabă, trecu o umbră de 1nehotărî.re.

- IDacă .o id i.P'e coairda asta - şoväi el - poate că ai dreptate. Merg şi eu.

- Eşrtii căziut ÎITI cap, Jim ? sia"·igă Corrrigan. Nu-mi airde mie de fasoan~. Şi mie îmi pJ•ace să fac pariuri, · iia.r dacă oameniilor le ipl1ace treaba .asta, sigur că tre^ buie să fie şi case de par.iuirii. Dar aicea nu-i vorbă de :pari:uui... Astia-i jia.f >la .dmmul maire ! Pe 'leg.ea mea că-i tn'.hărie cuira1ă !

Ieşi dilfl .şoipiron şi se miJStui după oolţuil casei.

Tr.acey rămase cu ochii pironiţi pe masă, în timp ce John West, vorbăreţ şi ou mai multă .autori•tate oa niciodia·tă, .le irepairt.ză 1sectoairel~ de ·adivirt.abe şi Je inmînă ipă1răţele de .h'.irtie ,p•e ca.re rtireouse cu

sori1s.u1l lui 1stîngiaci nurne'.e porumbeilor. Lăsiase •llin loc Hbeu pentru şansieile fiecărei păiSări .şi pentru numele nefo^ ricitului1 jucătoir ce va miza :pe un ,poirumbel caire nu^ mai pir1iintr-o min1U1I1·e air fi putut ieşi âinvingătoir.

Renf•JleY bägă de seamă d John trecuse pe listă şi numele !lui Waratah.

- Ce-i .asta, John ? îl întrebă el. Credeam că n-o să-l trecem ·de loc pe Waratah. Dacă vrea cineva să joace pe el?

Cu răbdare John Wiest îl lămuri că era nec·es·air să figureze şi numele lui Wa1ratah p.e listă, ca să-i con^ vingă pe jucători că totul e în cea mai perfectă or^ dine.

- Dacă cineva ţine mocţiş să joace p·e Waratah, n-aveţi decît să-i spul)eţi că ·am primit pr.ea multe pa^ riuri pentru el. Sau şi mai bine, aduceţi vorba că Wa^ ratah o să fie s.cos din cursă, ori recomandaţi-.Je în taină un aH porumbel. Mă rog, îndrugaţi şi voi ce vă taie capul, mie puţin îmi pasă. Numai să nu mizeze nimeni p.e Waratah.

Cînd s.e lăsă însierarea, doamna West ie~i din nou în uşă şi strigă :

~ John! Joe! Haideţi ia masă i

Cina familiei West era dt se poate de simplă : o ciorbă cu pîine, puţină marmeladă şi b:neînţeles ine^ vitabilul ceai. Cei doi băueţi ·şi mama lor începuseră să mănînce, cînd un bărbat sourt şi gros, cu faţa con^ gestionată şi cu un dot de barbă, intră pe uşa din dos dătinîndu-se şi-şi luă f.airfuria cu mîncaire pusă pe-o cratiţă de pe sobă.

- Iar ,ciorbă, mormăi el şi Lncepu să înghită la^ com, d·eşi fără poftă.

- Da' ce-;ai vrna să fie? se oţărî l,a el doamna West.

- Cam ce-ai fi vrut? irepetă şi John West. obraz^ nic. Ai face mai bine s-aduci banii acasă decît să găseşti cusur mîncării.

- Tacă-ţi gur:a că 1acuşi .îţi tnag unia să· n-o ipoţi duee. Puturoşi.lor ! Văd că nu prea ·vă înghesuiţi lia muncă, nici tu, nid Joe.

Doamna West pusie capăt disouţi.ei. In odaia .cufun^ dată în întunerk, se :aşternu tăcerea. Bătrîna se soulă de la masă şi aprinse o lampă veche.

- Ultima pkătură de gaz, rosti ·ea. Tot una-i da^ că-l ardem.

O noapte făiră stele învăluisie Canr.ingbushul. Rînd pe rînd se aprinseră felinarele, .întîi pe strada J ack^ son, apoi pe celelalte sbrăzi şi în curînd luminiţele fe^ linaQ~lor străluciră în tot oraşiul ca mişte ochi înfrigu^ raţi de boală.

Se culcară devreme ca să facă economie de lemne. Dar John West nu putu să-nchidă ochii oire întregi, gîndindu-se la ,a.facerea cu parimHe p~ntru .cursa de porumbei.

Cum eira de aşteptat, porumbelul Waratah dştigă cursa ; după ce plăti comisioanele agenţilor săi, lui John îi rămaseră unsprezeoe liqe bani peşin.

Din cîştig dădu două li.re maică-si. Bărnuia ea cam de unde veneau banii ăştia, dar n-avea nici un rost să mai deschidă discuţia. John numă1r,a mereu cele nouă Jir,e carie-i rămăseseră şi folosindu-le ca pe un depozit vărsat la bancă, hotărî să-şi ducă la îndepli^ ni;re planul de a mări dt mai mult casa iJui de pariuri.

Dar acest plan nu era uşor de pus în aplicare şi nici inu s.e dovedi atît de rentabil oum îşi închipuise. La Melbourne .aV!~au loc a!.ergă1ri de cai aproape în fie^ care zi. S.e părea că nu mai avea altceva de făcut de^ cît să urmărească în ziare numele cailor înscrişi şi .apoi să ridice mizele ·de ·l1a clienţi. Intîrnl)Jină totuşi nenumăirate greutăţi.

John West de-.abia deschisese ochii în ·arta subtilă a 1ncheierii .de piarimi, idar ena dezgheţat şi învă.ţa repede. Auzise de mai mulţi bookmakeri din oraş care dăduseiră faliment ; plin de dispreţ însă, atribuise ~şecul lor împrejurării că ·se lansaseră în .afacere cu un capital prrea mic sa1u pentru că îşi „depăşiseră" fondurile disponibiJ.e pentru pariuri. I n curînd, Lnsă, îşi dădu seamă că existau şi alte motive care lămureau îndeajuns de oe dte un bookmakjer îşi închidea ghişeur.He sau se muta în altă parte.

Jn mod cu totul neaşteptat, lrumea miza cîteodată şi pe cîştigăt01r. Şi-atunci dădea gros din pungă, mai a:\es dnd cîştiga un oal căruiia i se făcuse faimă în cartier. Dar mai erau şi alt[1]e neajunsurri. Cîteodată oamenii pa1riau

un timp cu bani ghi.ață, pierzînd cu regularitate dte tr-ei bănuți sau chiar un șiling ; ce^ reau a·poi un mic oredit, pierdeau din nou și nu mai veneau să-și achite dafori•a. Toate încercă1rile de a mai scoate bani dj~ 'la ei dădeaiu greș, că doar nu poți stoaroe sînge din piatră. Unii delicvenți însă •reînce^ peau îndată să mizez·e pe bani ghiață, la conourență, lucru cit se poate de neplăcut; dair n-•a.veai ce fa.ce. John își dădu seama, de .asemenea, că agenți:i 1lui nu erau nici atît de pricepuți și nid atît de vrednici de încredere cum ar fi dorit el. Joe ·eira destul de cinstit, da:r)/eneș. Lucrra numai pînă cînd își .asigura un co^ mision care să-i ajungă p[1]entru nevoHe lui modeste, apoi „dădea dracului tr·eaba" și j1uca biliard ori se ducea să c'.ocneascâ un păhăruț ·cu alții.

John West era sigur că Mick O'Cornnell și Piggy îl „ciUJpeau". Bănuia că ei nu întregistnau unele pa^ riuri și își opreau banii incasa ți pe ele. Renfr.ey făcea prronostku.r.i imprudente și primea p.airi:urHe ne^ ținînd seama de pretenția patronului său, ca ele să „fie sigure". Mai mult, Sugar miza el însuși mult peste posibilitățile lui, la alte ,case de joc, și cerea me^ reu avanswri asupra ,comisioanelor. Barney Robinson pe de altă parte, era prea moale cu clienții. Acorda prea mult credit și cea mai mair·e parte din „lov.iturile proaste" i se datorau lut Se scuz.a, spunînd ieă trebuie să le dea oamenilor posibilitatea să-și scoată „pîr^ leala". Jlm Traoey 1e1ra timid și neîndemînatk. Fă- oea plasamente puține și, asemenea .11ui Bamey, se 1lăsa mult prea ușor înduioșat ; era însă cel mai utH dintre toți, pentru că „se pdqepea la iregistre și la <:if,rărie". De aceea John îi încredința se sarcina de a ti111e s.criptele și a întoomi listele. Agenții cîștigau așa de puțin, încît ori de' cîte ori aveau prilejul, se du^ ceau să lucreze cu z.iua. Chi.air și John West, spre bucuria maică-si, l1ucrase iînt.r-o fabr,jcă de ghete în timpul ·unei „pase ghinioniste". Pa.g1uba suferită în acest timp pirin pierderea clientelei fusese compensată de pairiurHe cuilese de la tovarășii lrui cJie muncă.

După un an, John West izbutise să-și sporească ca^

pitalul la treizeci şi cinci de îlre, deşi dăduse faliment de două ori şi fus,e~e nevoit s-o ia de la înoeput f ăiră nici un ban. De fiecare dată însă avusese norocul să-i meargă din plin, chiar de-a doua zi.

Pie lingă asta îl mai aşteptau şi altfel de surprize. In 1892, începu să le dea tîrcoa,t~ poliţia. „II pes,cu^ ită" pe Plggy şi-l amendară. Jim Tr.acev, care tocmai se însurase, se temea ,atît de mult să niu împă,rtă- şească şi el soarta acestuia, ,în.cit înciasări1le 1tui deve^ rnkă neîns-emnate. Cu toate asigurările ş.i făgăduielile lui John c-o să-i plătească toate amenzile, Jim rnu în,-. drăznea să-şi asume nici 1C'el mai mic irisc. Joe îl părăsi un timp, în iarna anU'l:ui 1892, dnd deschise p,e cont propriu un birou de pari1uri mutuale, pe un teren viran din strada J ackson, unde, cu toată „adminis^ traţia" lamentabilă, reuşise să prospeire, pînă cînd interveni pdliţia. La judecată, îl condamnară la cinci^ sprezece lire amendă (tot capit_alul lui) şi-i aitir,aseră atenţia că dacă-l. mai p1rind o dată, va căpăta şase luni închisoare. Carriingbush devenise un focar de jo^ curi de noroc ~ birourile de pari.uri mutualie era.-u foarte popll!lare. Patronii .tor av.eau procente la toate înca^ sările, aşa că ei niu ştiau ce înseamnă o cursă pier^ dută sau zi •OU ghinion. Darr aceste birouri aveau şi un mar·e d(ezavantaj. Patronii trebuiau să afişeze liste mal!"i ou toate pariurile şi sumele jucate, .astfel îndt clienţii să-şi poată controla şansele de cîştig. De aceea, ctnd poliţia făcea vreo desdnd-=-re, oriunde ar fi fost „biroul", într-un local ·sau în .aer liber, nu întîmpina rnid o dificultate în obţiner.ea doveziilor.

Tn primele luni ale anul1ui 1893, John West trecu din nou prrintr-o „pasă rneag:ră". Unii di:ntre dientii săr㎆iti înciepuseră să cîştige. Punguliţa lui drngă, în care-şi ţinea lirele, înc·epu să se deziumfle. Ah.md îşi dădu s.eama că ar fi mai întelept „să s·e pună la adă- nost". Desrnperi un sistem destul de bun : înainte de fiecare cursă, S•e înHlnea cu agenţii foi la merceria din coltul străzii Ja1ckson, şi acolo, ·CU aj1:.tforul lui Trnoey, controla toate listele, făoea un calcul rapid al situa^ tiiei şi. dnd era nevoie, dăde~ fuga '1a b!

rnurne con^ currente şi miza pe caii cal!"e. dacă ar fi i.eşit, ar fi ata^ cat în mod serrios capitalul lui. Datorită acestei pre^ cautiuni. ~ncepu să rrealize7Je incontinuu profituri si^ l!Ure şi în curînd capitalul l1ui ·crescu fa.răşi, depăşind chiar o sută de lirie.

Joe îi de~hisese ochii cît de avantajos era să tii un birou de Dal!"iuri. Nemultumit de faptul că a.cum, rl·,,.si mere-ea la slgur, dştiga banii pl!"ea încet. John West îşi bătea capul cum să-şi iarnnieze un birou fără rriscul de a cădea în ghiarele politiei. Multi avuseseră aoeastă soartă în Carringbush, aşa încît '1a înce0tutul iernii lui 1893 nu mai rămăsese nici un astfel de bi^ rou. Totuşi. nu mai încăpea nici o îndoială că birou^ ri~~ de pariuri se bucurau de simpat'.a jucătmilor. Cei mai multi continuaseră să joace, chiar şi atunci cînd poliţia făcea în mod regulat descinderi în loca Juri.

John West îşi cîştigase ·reputaţia de „bun platnic" şi avea mulţi parriori ; îşi dădea seama totuşi că n-o s-ajungă depairte cu „listele" 1Jui. Tot timpul îl fră- mînta gîndul cum să deschidă un birou de ·pariuri. Trebuia, ptn' la urmă, să găs·eaiscă o soluţie.

Nu şt.ia inici el p1rea bine ce voia. Dorea să fie bogat, temut şt respectat. De la cursa lui Waratah lucrurile se schimbas.eră mult. Işi dădea seama că toţi agenţii lui, chiar şi Piggy, îl respectau. Ii stăpînea, îi domina şi dorea ca această vădită putere a lui să crească şi mai mult. Dacă va deschide un birou şi va izbuti să-l menţină, toţi jucătorii din Carringbush vor veni la el.

Meditä cîteva săptămîni asupra acestei probleme şi într-o noapte îi veni ideia să deSichidă o p1răvălioară, ca să-şi camufleze astf:el biroul de pariuri, de ochii poliţiei. Se f,rămîntă atîta în noaptea aceea, încît nu putu să 'Închidă ochii. Se sculă 1devrerne şi Î!n cursul dimineţii împărtăşi planul său lui Joe.

- E .cam riscant, îşi dădu Joe părerea. Şi-apoi, dacă deschjzi de pildă o băcănie, trebue să bagi o mulţime de bani şi să te mai şi speteşti muncind.

- O să mă mai gîndesc. Am să caut ceva care să nu ceară nici bani, nici muncă multă, răspunse cu încăpăţinare

John West, şi se ţinu de vorbă. ·

După trei zile, mergea pe strada J ackson cu un scop bine definit. Se opri în faţa unei prăvălioare, la numărul 136, şi se uită prin fereastra prăfuită la o 1liadă antedeluviană cu ceai, rămiasă în vitrină.

„Nici că se putea mai bine", se gîndi el ! Un magazin de ceai cu o cameră în fund şi o curticică dosnică ce răspunde în ulicioară. Trecu mai departe cu cîteva case, intră într-un mic magazin de m~mu- factură şi se adresă unei femei masive, între două vîrste, care stătea la tejghea:

- Am auzit, doamnă Smith, că sînteţi proprie^ tara prăvălioarei de la numărul 136.

- Da, tinere, dar din păcate· afia·cerile mergeau aşa de prost încît a trebuit s-o 1nchid luna treculă.

- Aş virea s-o închiriez, să-mi încerc şi eu norocul. Cred că mie unul, negoţul de ceai o să-mi priască.

Astfel îşi deschise John West biroul de pariuri din strada Jackson numărul 136, în primele zile de !arnă ale anului 1893. Afacerea se dovedi a fi mult mai rentabilă decît sperase. El şi agenţii lui abia put_e_c.:u face faţă „cererilor".

Magazinul de ceai al lui Cummin era deschis de şapte săptămîni, cînd agentul Brogan veni să facă o percheziţie.

Zvonurile ca1re circulau despre poliţia locală, şi care ajunseseră şi la urechile lui John West, se dove^ diră a fi întemeiate: agentul de po'liţie, după cum se convinsese, primise moneda de aur pe care o ,prinsese din zbor şi o strecurase în buzunar.

Această întîmpl:are maroa iprimul ipias mare făcut d~ John West în drumul lui spre putere.

Epoca noastră *este epoca* bună-ooln/cl faţă
de escroci.
BALZAC

La ora opt seara, în ajunul faimoasei curse de cai pentru „cupa Melbourne", ediţia 1894, sergentul De^ vlin se aflcr în biroul său din circumscrip.ţia poliţienească Carringbush. Era o namilă de om şi uniforma plesnea pe trupul lui puhav. Tocmai se adresa unui ag.ent înalt care stătea înainte-i în poziţia de drepţi:

- Ei, Grieve, ai pr.egătit tetul pentru razie ?

- Da, domnule, răspunse ·agentul Grieve. Am ţinut tot timpul prăvălia sub observaţie, aşa cum mi-aţi ordonat. Au venit peste şaizeci de bărbaţi gata să in^ tre pe u[1]1iţa din dos, iar ceilalţi aşteaptă să vină cu no•i prin faţă.

- Fraţii West °'înt acolo?

- Nu .ştiu, domnule, dar unuia din agenţi i se pare că spre seall'ă l-a văzut pe John West intrînd în prăvălie.

- Asita-i bine şi sper c-o să-l găsim în plină acti^ vitate. N-a•r avea nid un haz să ne-ntoarcem fă.ră tartorul ăl mare, răspunse Devlin, ridicîndu-se greoi de p·e scaun. Opt şi jumătate. Să mergem.

- Fir-ar a dracului de treabă, mormăi sergentul Devlin, în timp ce se UJr.ca împreună cu agentul într-o cabrioletă ce-i iaştepta în faţa circumscripţiei de po^ liţie. El .personal n-avea nimic cu John Wes•t, dar fu^ sese silit de împrejurări mai puternice decît voinţa lui să întreprindă această razie. Primise plîngeri de la

pastorii protestanţi, plîng~ri de la bietele neveste chi" ~mite ale jucători!01f, ca.re dădeau la joc şi ultimul ban din casă, pHngeri din partea oamenilor cumsecade care nu jucau şi socoteau că nici alţii n-ar fi trebnit să joace. Dar mai grav era faptul că aceste plîngeri ajunseseră şi la urechea „haitei de la prefectura ora^ şului". Apoi agentul Grieve, acest cumpătat metodist şi duşman al jornrHor de noroc, hotărît să-şi capete galoane în poliţie, îi raportase că agentul Brogan şi încă vreo cîţiva îl cocoloşesc pe John Wc.st şi nu iau nici o măsură ca să închiidă bkoul de panuri.

Sergentul bănuia că John West îi mituise oamenii din sectorul în care se afla prăvălia, ba poate că mi^ tuise şi pe alţi poliţişti; nu.mai cu el, cu Patrick Dc^ vlin, nu încercase niciodată să intre în relaţiL Atunci care-i avantajul de a fi sergent, dacă numai poliţailot le pkă lovele aşa de-a gata ? Poate un om să-şi în^ treţină nevasta şi nouă capii, să aibă un ban de bu^ zunar şi să ma,i pună şi cite ceva deopairte ca să-şi cumpere o bucată de pămînt numai din leafa nenoro^ citâ de la po'liţie? In tot cazul, John West îşi cam luas,e nasul la purtare. Trebuia să-i dea o lecţi.e.

Hotărînd să fa·că razia, sergentul Devlin se apucase s-o organizeze cu priceperea şi competenţa de care ştia să dea dovadă atunci cînd era nevoie. Dăduse ordin ca nimeni să nu sufle o vorbă despre asta poliţiş- tilor bănuiţi că ar fi în legătură cu John West. Apoi Devlin nu se lăsase dus de numele de pe firmă ! Amărîtul de Paddy Cummin, un irlandez numai piele şi oase, o ducea atît de prost încît n-ar fi putut plăti chiria niai pentru o [1]cutie de chibritwri. Sergentul z.îmbi pe sub mustaţă, gîndindu-se cum a dibuit el că de fapt ch!1ria o plătea cînd John West, cînd Joe West. Problema cea mai grea de rezolvat pentru Devlin era să se apropie de prăvălie fără să fie observat de „gini^ torii" postaţi la colţurile străzilor. Dar dnd Grieve îi raportase că în ajunul marilor curse de cai, se adună foarte mu'ltă lume în prăvălie ca să facă pariuri asu^ pra mrselor de a doua zi, găsi că cel mai potrivit era să facă razia după căderea nopţii. Şi ce zi ar fi fost mai nimeJrită decît

ajunul alergărilor pentru „Cupa Melbourne"? „într-o zi bună, şi recolta-i bună".

Cînd trăsura se apropie de p1răvălioara lui Cummin, sergentul Deivlin ¹îşi scoase pistolul din toc şi-l cer^ cetă dacă e încărcat.

„Poţi să ştii", s-ar putea să a.ibă nevoie de el. Mai cu seamă ică, aşa cum auzise, John West îşi ţinea tot^ deauna prin preajmă cîţiva derbedei... din ace'.a care nu se dau îndărăt de la nimk.

O mulţime .pestriţă de bărbaţi bătrîni şi tineri, ba chia•r şi copilandri de paisprezece-cincisprezece ani, f'e înghesui•au în prăvălie şi în cămărnţa din fund. Cei mai mu¹lţi veniseră 1pentrn „Cupa Melboume" şi pen^ tru celelalte curse de cai oare lllrmau să aibă loc a doua zi după masă pe hipodromul Flemington; alţii, care nu prea jucau sau erau lefteri, se_aflau a.:'.olo pen^ tru că n-aveau unde să se ducă în altă parte; veniseră să-şi întîlnească prietenii şi să mai s·chimbe o vorbă cu ei. Cei mai mulţi airătau destul de jerpeliţi; ici-colo dacă mai .vedeai unul sau doi îmbrăcaţi ca lumea. D:n zgomotul confuz care stăruia în odăi se desprinde1u voci şi tîrşîit de picioare pe podele.

La lumina lămpilor cu gaz, umbre se agitau pe pe^ reţi ca nişte fantome stranii. Pachetele şi cutiile de ceai zăceau neatinse pe ·rafturile de după tejghea. La început mai fusesieră naivi care intraieră să cumpme cea~. dar de luni de zile nu se mai vînduse nirnic.

Patrick Cummin, presupusul proprietar a•! ciudatei prăvălioare, se afla la locul cuvenit dincolo de tej^ ghea, 1împreună cu Barney Robinson şi cu Mick O'Con^ nell. Să tot fi avut vreo treizeci şi cinci de ani; era înaH şi neobişnuit de sfab şi ·de osos. Primea pariurile 3imple, dînd celui în cauză un bilet şi înregistrîndu-1 pe o mare coală de hîrtie liniată. In acest timp, "5poro^ văind ca nişte gaiţe, Mkk şi Barney P'rimeau pariuri pentru eventuri şi le înregistrau direct pe o mare coală de carton atîrnată în spatele lor, pe perete. Paddy Cummin era văr cu John \Vest. Cum auzise că ruda lui îndepărtată îşi făcuse un rost ca bookmaker, Paddy se şi înfiinţase să ceară ceva de lucru.

Tocmai atunci, John West căuta pe cineva caire să-şi asume iriscul şi onoairea de a-şi ·da numele firmei, iar Paddy a-cceptase fără şovăire propunerea.

Mlck O'COITlifleU şi Bialflney Robinson 1se .airătiairă in^ tdgaţi ila cu1me de nouil asociat. Patrick Cum:min era „cel mai ·iirJ.a1I1Jdez ·di1I1tre itoţi iir11a1ndezii" IPe cairie-i în^ tîlniseră woodată. Era girroi fa mirute, deşi mai şiiret decîit muJlţi ,a[iţii; *am* furrna, inu bea, inu juoa şi punea I.a o ipairte cu iSHnţen'.ie orice bain dştigat. „UIIl i.rJan^ dez zg:îocit e oei mai Zigî1rcit om .din Ju;me", airllllilcase o dată o VOlfbă despir•e el Bamey şi de atuind ;UJ pore^ c1i! Selfă „Padidy Sooţiiarnul". Liipsia .de 1agerime a Iui 1 Pia·ddy Scoţianul se vădea chi.air şi ia.cum, diiil felul tacticos cum 1Ju:a şi înregistra ip1ariurile.

Cea mai• .s•ian,plă opeira·ţie aritmetică N ipunea în în^ cuircătmă. „De mult 1air fi zbU1I1at, ,dacă nu i-air fi niu^ me'.e pictat dea1su1pira uş1i", ·socotea Mick. Cî1nd dis^ cutau, P.aiddy Scoţi1anul se gîindea aitîta !pînă scotea o VOT'bă, Îindt Bamey Robinson era oricî:nd gata să jU1re că .îi trebuia jumăitate ·de oră ca să 1răsip·undă la o întreb aire.

lin od.ad·a ·d!in fo1n:d, John West, Sugar R-:nfrey şi Jim T1r.acey istăiteau .de o ,parte •a uinei mes-e. John West şi Sll!g;air ip!Tiirneau pairiurile iar Jim, în picioare, le Î!rneg.iJstrn pe inişt[1]e coli de car.too iatîrn1ate de ipe^ retele diin .s:pat~e foii. Pe fiecaire cair.ton, Jim oorisese ou liteire mairi .şi 1giroa[1]se numele cailor ce aleirgau în^ tr-o cuirsă, i.air în oofoana .a1lăturată itrooea sumele ju^ cate, 1a:stifel :înicÎit a!iienţii •să poată ca~oUJ!a cişHgiuiri1le pe caire UJrmau să le p1r'.mească peintru f.iecalfle cal, în oozu.I că all" fi ieşit îirw.i1I1Jgăt01I". Oliieruţii iilU şHau că John West .reţinea întotdeauna o treime din banii în^ casaţi, ·dair nici n-.air fi iputurt: să bănui1a1s-că oeVia, pen^ trn că John - bazî1ndu-şi cakulele pe experienţa din trecut - putea să ajungă l1a f1luctuaţii şi .previziuni destUJI .de corecte.

Pig;gy oiocu!ia !Plfin;fn-e alienţii din ,prăvă.lie, gat·a ori^ c:înd să-şi i.a IÎn primire fUJncţi.a oaire-i fusiese tncre^ din~ată, şi .anÜJme : mentinerea ordi1r1ei. In oda'..a di1r1 fl1JI1,d, Di.ck Cau.Jiflowell", !l..l:I1

fost boxeir, avea ·aibribu^ ţiu:ni .a1siemăinătoaire. Era un v1lăjgan puternic ca un uiraingiutban, şi judednd du:pă asipedul uirechî1lor, al spl!'înceneJlor şi al nasului 1său turtit se vedea cît co.Jo că în oarier:a lui sportivă răzbi[1]se mai mult prin re^ zistenţă 1deicît prin t[1]alenb.

Deodată se auzi,ră loviui :puternice în uşa [1]diin faţă. Piggy îşi oroi d.mm 1piriin mulţime. Se auzi o vooe cu un 1pute.nn:.C aooent j1r1l1alf1Jdez :

- In numele iregiinei, deschideţi l

Se iLScă o hăumă1Laie ide toată fruJinuiseţea. Luaţi p1aircă de un vî1rtej, 1alergiau tcţi încoace şi încolo, lo^ vindu-~se uni,i ide 1a1lţii.

- Po11iţi.a !

- Via.leu, copoii !

- Uşchi1ţi-o pri1n [1]dos ! Mai irepede !

Fiieca1re se ·gîindea numai la pielea lui1. Cei mai iuţi de picior, 1s1au mai voiinid, .sie 1l1ăip.ustil!'ă în cuirtea din dos şi 'S·e căţăir.ară pesite 1g·ard, d.a1r nimeiriiră drept tn braţele ipo1Ji~.işti1l01r caire-1~ 1aştepta1u [1]afairă.

Uşa din faţă 1se pirăbu:şi scoasă diin .ţîţîni şi :în odaie năvăliră mai mulţi poliţişti ân frunte cu Devlin şi Gr·ieve.

- Sîinteţi cu foţii arestaţi şi aţi f1ace mai bine să răm'i!neţi 1liinişţiţi pe [1]loc.

John West şi oamenii llui î1J1JCeioc·a1seiră în zaidar 1să ascundă li1ste'.e şi să smulgă cartoanele bud'.1ucaşe .de pe pereţi ; poliţia :îi luaisie ,pe 111eipiregătiite. Jim Trncey se făcu alb ca va1rU11. Neviastă-s1a ~11 tot tpi1s.ase să as^ cullite :sfatllll IJ.ui Eiddie Conriig.ain 1şi isă dea .drnoului bi^ roul de p1ariu.ri. Ce-o să .Sjpună 1acurn ? l

John Wes t fu 001piriins ·de IP.alf1ică. Se ·~ trooură ca un neblll!1 ,p1riintre oameniii care ise :fun'bulzeau 'la uşa .din dds. lin loc să 1S1ară în :uliţă, ise căiţărr-ă ipe .ga;r,dul dinsipire curtea vecină şi 1Săiri d[1]iincolo. li a.uzi 1p·e Bar^ ney R01Mllison ,sitrigSnd :

- Jim, Mick, v1einiţi Jinooace ! Să trecem şi no,i după Jack, î1n 'curlea doa1m:nei Moman !

Un altul i&triLgă :

- CC\l)oii .în ulicioară !

Hall"'ney Rob~nson şi Jim Tracey apucară să sairă Ja timp, 1da1r 1p01Ji,ţiştii ,pu:seră mina 1pe Pa1ddy Scoţianul şi ipe Mick O'Oonn~ll şi-i trais1eră ide pidoa1rc jos de pe ·ga1rd.

John West, B:arney, Jim şi .alţi trei-piatru se făcură nevă,zuţi p1ri1n curtea .doamnei Moran, ·Lar Reinfirey şi încă woo dţ.iva sică1pa1ră de ipoUţi;şti 1Pe u1liţa ·din dos.

Îl11 magaziin, Piggy 1rezistă cu înd.îrji1re, dar :p•în.ă l1a ucr-mă fu doboirî·t de trei pOl!iţişti voinici.

Cîţiv:a clienţi, mai şimeoheri, văz.tind că a1tfel nu-i chip de scă1p1are, ,puseră m""una pe cît~ o cu1i1e de ceai din raftull'i şi .deola1rară că v1eni1ser.ă nuJ1111ai ca să cumper•e ceai. Poil[1]i~işt.ii î1nsă nu :sie ~ă:Sall'ă înşelaţi.

In 1siourt ti1mp, 1arestaţii - :peste cindzeci la numă1r - f1ură 1U1l1Caţi .în :dubele caire-i aşteptau afară şi u:ans^ portaţi 1J,a secţia din Caa:iriingbUJSh, U1nde fonma1lită{Ue pentru rndacitairea aictuJ,u,i de .acuziare ·şi pentru elibe^ rarea lor p•e cauţiune dur,airă pi!nă 1la mieZ1U! lllO;pţii.

ln idimm spire ÎJnchiis.oaire, 1111nii isitrigară ·din maşini · ma trecărtorii cu:noso~i 1să vh1ă 1să 1deipuină cauţiunea pentru ~Ji.bernrea 10tr oa 1să poatiă asista a idoua zi ta Cu:pă.

P:î1nă !I.a uirmă, cei ma.ii mulţi fură el1iber1aţi pe cau^ ţiune. John West depuse sumele de bani cerute pentru Mick O'ConneJ.l, Piggy, Diick Caulifi!ower şi P,addy Scoţianul.

Ou toată 1razia din ajuin, „CUipa Melbouinne" a fos:t o zi recoind 1pentru „:birou". Un vai! 1neîntrempt de oiameni intra pe uşa din faţă ia prăvăliei· şi se sCllllJ'gea p·e uşa rdiin dos, în cuirtea ca1re dăd~a :înis:pire s1·rnda Ba,gvintl•e, unde aşteptau sosirea .porumbei1lor 1lui John Wesit ou cr-ezulta,tul ou11s1ei :prooedentie. Cî1nd vedeau pa.sărea curi·er roti1ndu-se deasiupr,a :porumbarului dill1. curte, ·a~te mulţimi ·de oameni cr-ă1s,ăireau ca 1diin pă- mîn1 ·Şi se .adunau la poa:rta din 1dos ca să afl~ rezul^ tatUJI. Apoi fericiţii c.are jucaseră un ·ool

cîştigător sau p!1a:S·at intrau din nou în prăvăJie ca să-şi ia hanii de !:a Jim Tnacey ori de !ia John West, după ce aceşti.a calculau cîşti.guiriile.

Numai John W:es.t şi încă V!feo ciţiv.a din oamenii lui cunoşteaill 1secretele [1]sierviciiului 1poştal de 1porumbei. CJi.entii naivi ·credeau că :păsările 1aduc numai .rezulta^ teJe ours.ei precedente ; dar de faipt UJnul -diin „oamenii de încredere" ~i cia.sei, poreclit ·de Mick O'Connell „Ge^ neraJ,ul", tirirnirt:ea ide la hipodrom şi 1nit..1Jmel~ cait!or care aveau .să ifie :retraşi diin cunsa viitoa1re.

Htseirica Tabemaco1u1Iui era ·si1u.a1ă Jin 1sbnaida Bag· vi1Ile, chiarr .în 1dJ'E\ptul ut!icioarei oa1re tiriecea piri:n t51pa^ tele prăvă1lieîo. Foa'rte mulţi ;pariori .a·ştepfau Jin if.aţa lăcaşului :sfînb. în mulţimea .a1dunată .acolo, se des^ lu·şeau şi cît~va femei Ztdirenţ.ăroatSe. Deoa:rece femeile nu emu a1dimiise în rna1gazi1n, ele dădeau parriurHe <so^ ţiilor ori cunoiscuţi1lor for.

John West su1p1r.aiyeghea to1ul. Cu ochi de vu1Jtur m^ măirea UiSltel·e şi mi11Juirea banilor, i.a1r în 1agitaţia fe^ briilă din ajuinu1! fiecărrei curse, ! PI"imea şi el pari[1]UII'.iJe. Toţi ul cunoşteau şi 1se ipărrea că şi el ili cunoaşte pe toţi ! Gluim~a ou ounoscuţii, îi feliciita ,pe fer:eiiţii dş- tigători şi ,avea iin· giener·al atitudinea fami.Jiarră, prie^ tenoasă, oaraderi1stică· tutiuiror 1pirop1rietadlor ide case de noroc din toată lumea.

De fia1pt, .sub ap.airenta 1Jui .î:niaredere tn 1sine se as^ cundeau .cele mai negre presimţiri. Luase toate pre^ cauţiunile funpo1rriv.a unorr evootua,Je uaz.ii în cm.sul după ·amiezii, 1diarr cum [1]să-i treacă pirin minte că o să se trezească deodată ·cu ·pol.iţiştii pe cap, după căderea noipţii ? V.a .izbuti oarr·e să-l ,focă ipe DeVJiiin ?

Blrrool lui rde p1arimi· ell"a urltimul ca1re mai fo..1111JCţiooa. Nirrn~ni nu-i mai făcea oom:menţă. Avea acum un ca^ piiba1l ·de apro.ap[1]e cinci 5ute de Ike şi .după destule şo- văieli sie ho1ă:rrse ·să-şi depună grosuil ban~nor la ba111că.

Unele bănci fuseseră deschise din nou după „recon^

strucţie". Foştii depunători iprirniseră numai un şilin!g pentru fiecar·e liră depusă, iar restul fusese plătit în acţiunile băncii falimentare.

„Cine ştie dacă unele din ele n-o să dea i!ar fali^ ment" se gîndise John, şi ca să micşoreze riscul, de^ pusese banii iJa mai multe bănci.

Jntorisese o nouă foaie în c:ariena lui cînd îl mi^ tuise pe agentul Brogan ! Dar după o ,săptămînă ve^ ni·se iun a.It poliţist să-i percheziţioneze prăvălia şi tl"ebuise să-i dea şi lui o liră. Curînd Brrogan veni din nou să-şi ia t!'linul, veni şi celălaH, iar peste vreo două săptămî.ni .se băgase şi un al k·eilea în porţi•e. De atunci plătea ir- egulat dte o liră p·e săptămînă fiecăruia dintre cei trei. Ince1puse să 1se întrebe ·cum o să sfîirşească. toaite astea. Şi iată .că prăvălia i-a fost percheziţionată, iar copoii car·e-i păp.as·eră bănuţii nici nu l-au anunţat cel puţin că Devlin piregăt.ea o lovi^ tură. Da·r, de altfel, poat~ că Devlin rnid nu ar fi dat de ·el, da.că n-ar fi fost „popimea" asta care tu:na şi fulgera din amvon .împotriva pairi urilor la curs·e şi scria ~n ziare cerind să se ia măsUJri împotriva patimii jo^ cului.

John West S•e tot gîndise în f.el şi chip cum să facă şi oum să dreagă ca să .iasă bine, dar dnd înq~pură pairiurile pentru „Cupa Melbou:rne," av•eau atîta de lucru incit nu-i mai rămînea timp să se gîndească la nimic alt.ceva. Aoum luase noi măsuri de pază. Pră- vălioara '1ui Cummin se afla numai la dteva case dje strada Silver. Acolo, ·chiair în colt, Mkk O'Connell sta rez•emat alene de stîlp1ul unei verande. Doa1r- doar că nu dormea de-a-n picioarele. Misiuillea lui era să stea lia pîndă căutînd în josul străzii J acfoson, ca să vadă da.că nu v:'.ne poliţia. La celălfalt colţ al străzii Silver, Pi.ggy spriJirnit de zidul pirăvăliei instalatorului, arăta ceva mai dezmorţit decît Mick.

Piggy primise însărcinar•ea să se uite în susul străzii J.ackson si să semnaleze :apariţiile suspede. Ceva mai încolo, de cealallă parte a străzii J ackson, dădea o stradă laterală ; la cqlţ, făcea de gardă o gămălie de om ·cu.nos- out sub numele de „Apuioatul" .sp.re 1a da' de veste în oazul că politia ar fi fost destul ·de şme- cheră ca să vină din directia aceea .. Jigger ·suferea de epilepsie şi Mick O'Connell îl poreclise iastfel .pentru . că se

bălăbănea tot timpul, chia1r şi atunci dnd făcea de gardă la colţ. Mai întîi 1îşi ridica braţul stîng cu o mişcare bruscă, apoi îşi scutura capul şi dădea în gol o dată sau de două ori, cu picior.ul stîng.

In punctele strategice din pneajma întregul1ui corp de case cuprins între două străzi, precum şi în spa^ tele magazinului de ceaii al lui Cummin, făceau de ga>J"dă şi alţii, mai mult sau mai puţin destoinici. : Piggy era plouat.

Fusese retrogradat din înalta f unctie de „măturoi al ordinii" şi de gardian al porţii ~i f:use~e încorporat în rîndurile numeroşilor „g!nitori", pentru .că John West siusţinea cu tă,rie că dacă în noaptea trecută şi-arr fi .îndeplinit funcţia cum trebuie, ar fi putut întîrzia poliţi:a pînă apucau ceilalţi să ,disp1ară cu dovezi,Je, Jn urma „degnadării" pierdea dnci şilingi pe săptă- mînă, dar de multă vr-eme Piggy nu mai îndrăznea să-i ţină piept lui John West. Se proptea de zid cu un aer nepăsător ; ţigara îi atîma în colţul guirii şi îşi trăses.e gioarsia ide pălărie ipe-o ureche.

Din t:mp :în timp se uita în josul şi în susul străzii. Deodată se de:vlipi de zid, îşi puse mina streaşină la ochi şi privi 1lăsîndu-se dnd pe un picior, dnd pe ce^ lălalt. Apoi, zmudndu-se din loc, o rupse de fugă spre prăvălie, sprinten şi iute cum nu te-iai fi 1aşteipbat 11a un om îndes:at ca el. li căzu ipălări1a ,dJar nu se opri s-o ridice. Frînă brusc în faţa prăvăli-ei şi se 111ăpusti înăuntru.

- John, John, strigă cu sufletul la gură ... Am văzut doi copoi.. venind din susul străzii.

• John West .ie~i în grabă din ,cămăruţa din fund.

- Eşti sigur ?

- Cum te văd şi mă vezi. Bătrînul Devliin şi spinul de G!rievl,e.

- Ştii ce .ai de făcut. Scoate-i din prăvălie pe toţi. Spune-i lui Joe să aiscundă toate listele, foile şi banii.

Piggy se năpusti în curtea din dos strigînd ca un apucat:

- Pol.iţia I Afarră cu toţii. Fugiţi că intraţi la „mi^ t!Uca."

Clienţii nu aşteptară să li se s.pună o doua oară. Se îmbulziră pe poa1rta deschisă, înjurînd, stîlcindu-s·e şi călcîndu-se în picioare. Dădwră alairma iînştiinţînd şi pe oamenii care aşteptau în ulicioară, şi p·e cei din strada

Bagville.

John West adună ibianii care ·se :găseau ipe tej:ghea şi pe mesele din odaia c·ealaHă. Grăbit, uită un fişic de monede de •a1~gint pe masă ; cînd se întoarse să in^ tre în prăvălie, Piggy se strecură din curte pe uşa din fund, înhăţă banii pe care-i vîrî cu o iuţeală de prestidigitator În buzunar şi J·eşi pe poada d:n fund, trăgînd-o după el atît de grăbit încît nici n-o închise bine.

După cîteva c1ipe, nu mai rămase nici p1dor ~ om în jurul prăvă·liei lui Cummin ; chiar şi „ginitOlf.ii" se topiseră. Numai John şi Joe West, în sp.atele tejghe^ lei, dis.cutau cu înfrigurare. Joe Sie arăta mai stăpînit, dar !fratele lui ena p1alid şi 1aigitat.

,--- Eşti s'.gur ·Că au dispărut toate listele şi hîrtiile? întrebă John West cu voce tremurîndă.

- Totul e în ordine. Ţine-ţi fi1rea, pentru ruumele :lui dumnezteu, îi răspunse Joe.

- O să vorbes.c eu cu ei., dind v[1]in, hotărî John West, care-şi venis.e în fke. Ce-iar putea să ne facă ? N-au nici o probă împotriva noastră. Nu pot dovedi că noi sîntem .patronii. Intrară în camera din fund şi aşteptară a.colo ou .încorda.ne, pînă dnd auziră zgo^ mot de paşi catre se apropiau. Sergentul Devlin intră în ·p.răvălie urmat de agentul Grieve. John West ieşi iaf1airă şi trecu 1după tejghea.

- Bună dimineaţa, domnule sergent. Frnmoasă vreme, nu-i a9a ? i-o luă înainte, ca să-şi fa.că curaj, John West. Vocea îi tremura puţin.

- Da, vremea-i într-adevăr fnumoasă, dar nu des^ pre astia iam venit să vorbesc cu tine, ipuişorule. De^ vHn avea aerul sever, stătea drept de pa.rcă ar fi în^ ghiţit llln baston, iarr centura părea d o să-i ples^ nească burta revărnată. In spatele lui, Grieve 1se tot muta de pe un picior pe celălalt.

John West se u'ită ţintă la Devlin :

- Atunci de ,ce ai venit ? Să mă aqestezi ? De ce?

- Ştii foartte bine de ce ! Pentru că eşti patronul unui birou de pariuri care funcţionează în .această prăvălie.

- N-ai nici un fel de probe. John West .îşi ţinea mîi^

nile de-a lungul trupului ; de dincolo de tejghea nu i se vedeau pumnii strînşi. în s.chimb, aşa cum stătea, fără pălărrie, cu rnrechile lui ma1r·i şi joase, capul alun^ git şi ochii pătrunzători, 1arăta ca un animal încolţit. Puq~ţi să per.cheziţionaţi loca[1]lul, n-o să găsiţi nimic. Asta-i rriagazlntii de ('.·eai ai 1ui Paddy Cummln, şi pe el l-aţi a1restat noaptea trecută.

- N-o să te mai supăr cu o oouă percheziţie. Am toate 1pmbele de care am nevoie. Unde ţi-e 1fnatele?

- Caută-l.

- Eşti .aid, Joe West? strigă Devlin.

Joe West intră în p1răvălie.

- Şi tu eşti arestat, bob'.cule !

Joe :nu răspunse nimk.

John Wiest scotoci ou ochii toate ungherele încăpeirii, ca şi c.urn a1r fi căutat o icaile de scăpare, apoi se uită din nou la Devlin.

- Ştiu cîteva lucruri... şi n-o să-ţi facă plăcere cînd le-oi vrăji la judecată.

- N-o să vrăjeşti nimic la judecată, mormăi DevEn plictisit. Apoi, nedorind să sie pună rău cu John West, adăugă : Am primit instrucţiuni, aşa că ,n-are rost să te tîrgueşti cu mine. Tu şi frate-tău siunt,eţi de fapt patronii magazinului. Pe voi v-am căutat noaptea trecută.

Devlin scoase o pereche de cătuşe din buzunar, se 1aplecă într-o mişc·are repede peste tejghea şi prin- .se o mînă a Iu i John West.

John ,f ăieu un 1gest întîrziat, înicerdnd să se fereas^ că, ridkă mîna, :se uită lia cMuşe şi în :privirea pe care o îndreptă spre Devlin se 1ţ\utea citi şi teamă şi ură şi umilinţă.

- O să-ţi ipară rău, :Devlin„. dine spuroat, mă- rîi el.

- Taci ·din gură, John, îi .strecură Joe liniştit.

- Dacă ·nu-ţi ţii clanţ.a,, scrîşni Devlin, 'înroşin- du-se şi ma:i tare, să ştii că-ţi mai torn o 1acuzaţie. la vezi!· Vinoncoace, Joe.

Joe se 1aproipie de frntele său şi Devlin îi iprinse mî.na ,cu 1cealalta ,(:ătuşă.

- iVă le.g împreună, cirnp1a,nzeilor. Nu d.e ·alta, dar .să nu-i treacă prin minte vreunuia din banda voastră să

vă smuligă din rnîinile poliţiei. l1a-ţi .pălărLa :şi în^ ch:.de iprăvălia, domnule John West.

.John West .auzise .că Devli.n 'e om de înţeles.

- As.cultă, .domnule S·ergent, îi şopti ap:ropiindu-se de el. Ţi-ai îndeplinit misiunea cu .razi;a din noa:ptea trecută. Eu nu mă uit Ia bani. Poate iCă 1am rputea să ajungem la o înţelege1r•e ... N-ai vrea să •stăm puţin rle vorbă?'

Devlin şovăi, iapoi se uită Ia :agentul Grieve ca şi cUJm i-ar fi ⁰di.::ipl'.ăieut ,prezenţ1a iacestuiia.

- Da, răspunse el cu jumătate de gură. O să vor^ bim dnd ajungem la IPOliţie, ca să v·edem ce 1cauţiune o să plătească.

Devlin şi Grieve, î.naadrîndu-i .pe fraţii West, ipor^ niră în sus 1pe stnada J:ackson.

Tocmai cînd iDevJ:in termină de scri·s actul de acu^ zare, Sugar Renfrey sosi la poliţie, şi icu banii pe care John West i-i trecu pe sub mină, plăti 1cauţiunea pe loc.

- Am ciupit run pont grozav, îi şoipti Sug.ar dnd ieşeau de lia poliţie. Coborî:ră strada Jia.ckson dis.cu^ tînd foarte aprins. Sugar, •care se credea mîna ·dreap^ tă ;a lui John West, 111u ipier.dea niciodată 1pril'ejul să-i iaducă veşti senzaţio11Jale şi isă-1 măgul•eas.că dutînd să-i intre sub piele.

- Am dat de fiir, John. Devlin a tr.as-Ci de limbă pe domnişoara Smith, fat.a vrăjitoarei aioele:a .de piro^ pirietăreasă. E1a i-a splllS d tu ·Şi Joe plătiţi .chiri1a, şi ·a·curn că are dovada că ,se încheie pariuri în prăvălie, poate să vă :acuze că voi sînteţi .stă:pînii. înţe- legi? îşi aplecase .capul într-o p1arte, uitîndu-se sa^ şiu cu ochiul stîng.

- De asta er:a dedi aşa de sigur, blestematul ! Cine ţi-·a spus ?

- Brogan.

- Birogian ! ! I De ce nu ne-a 1anunţat că .:::;e .pregăteşte o razie ?

- Spune că n-a ştiut nimk. Abia <lu!Pă acei1a a 1af.liat şi el, de la Devlin.

John West îşi muncea creierii să afle o ,portiţă de ieşire. De data iasta era sigur că v:a scăp.a cu o amen^ dă, dar dacă Devl:n obţinea acum condamnarea lui, însemna. c-o să-i tot facă descinderi, 1pînă îi va în^

chide localul.

„Dar ,dacă o conving pe fata ia.sta să-şi ţină guna, Devlin n-o să mai poată fac·e nimic idaieă ea va 1reve^ ni asupna declaraţiei," îşi .~puse John West.

De dnd Devlin îi călcase pira1gul' prăvăHei, John trecuse prin cele mai diforite stări sufleteşti. Cînd simţise cătuşa închizîndu-.se în jurul încheieturii, îşi ·amintise ·de zirna dnd venise ipoliţi1a şi-i pusese rCătuşe la mîini lui Arty, îruainte de a-l .ridica. In drum .spre circumscripţi.a ·de poliţie, umlıJ.iinţa şi ruşinea [1]îl cople^ şiră fădndiu-1 .să-şi îndrepte 1gînduirile .s1pre maică-s;a. Işi închipuia dt .de îngrijorată 1are să fie dnd o .să .audă că ·a fost ar.estat La poliţie, un isentiment de nepăsare :pusese .stăpînire ipe el, dar :se lupta ,cu sine însuşi: „Ei ş!? Nu te'· mai necăji atîi:a, se încuraja singur. O .să-ţi ardă cel mult .o iamendă."

Aoum se 1află în faţa unei alternatiiv·e. Să se slll.pună inevita:bilul:ui .s1au :să închi.dă 1prăivăliai? Asta însă ar fi însemnat .din nou prăbuşirea în mizerie şi .suferinţă. Cel.e dteva sute de lire n-aveau ·să dureze o veşnkie. Nu! T1rebuie .să lupte şi să dştige. N-o :să .se dea :bă- tut ! Şi într-o zi o să fie bogiat, chiar miliona:r - o .să le 1arate el !

Oprindu-se în .fiaţa prăvăliei doamnei Smith, îi spuse lui Sugar :

- La.s' că aranjez eu 1asta. Vi.no la prăvălie pe lia oipt.

Doamna Smith auzise de arestairea lui John şi eria foarte ne!Lniştită. John West er,a pornit, dar văzînd-o aut de :prăpădită', un sentiment de :superioritate ·puse stăipînire ipe er. Avu grijă ·Să-i s:pună rCă ea e tot 1atît de vinovată ca şi Joe şi că JIJU trebuie să .se încreadă în oamenii poliţiei. Să ia seama, 'Că şi ea şi .fiică-sa air ·putea să dea de bucluc. Pllngînd, doamna Smith îi mărturisi că Devlin venise în .lipsa ei şi rCă f:ata făcuse unde [0]decla1naţii, pe ieare 1acum tr.ebuie să le repete la judecată.

John West se uita nepăsător l:a f.aţa ei buhăită de pHns. „O biată nenorocită, ·ca.re-mpuşcă fr:ancul", gîndi el.

- Ascultă bine ce-ţi Sipun, doamnă Smith, i se adresă el

hotărît. IDad mă sie·ot din pîine ·n-o .să mai- închiriezi prăvălia aşa de uşor. Uite ce am de gînd să fiac. Ai să primeşti chiria dublă, dacă f1at:a dumil:,ale de^ clară la judecată că nu ştie dne 1plăteşte - în oriice caz că nu o plătesc nici eu nid Joe.

- !Dar icum ? Să jiu1re f1als ? ! se spe6e doamna Smith. Noi .sînt.ern oameni dnstiţi. Nki n-1am ştiut că aţi deschis un birou de ipairiuri. '

- Justif i1a n-o să te oreadă, după cum nu te 1cred nid eu, îi răspuinJSe John \Vest. Işi s.coase portmoneul din buzunar, nJUmără .pe-.ndelete zece lire şi le puse pe tej:ghea.

- Uite un mic iea·dou. Şi aş dori să-mi închiriezi casa iacee:a goală a dumitale, din uliţa din fund.

Femeia .şovăi, uitîndu-se ţintă .la bani. tntinse încet mîna 1gră.suţă şi înşfăcă ,c.ele zece lire.

- Suzano ! îşi strigă fiica. Vino-ncoa.!

Cînd John West ajunse acasă, o găsi pe maică-sa plînigînd pe piat. Se op:ri şovăind în ipra:g.

Doamna West aflase de 1aresfa1rea lor. O ·să-i iamen^ deze numai, ori o să-i bage la închi.saare? O î.ng.roz,ea gvndul iCă via trebui .să-i vizHeze pe dteşitrei băieţii lia îndhisoa1re.

Bună starea lui John avea .să-i ·sicutească însfîrşit de "nesigiunanţa zilei de mîine. Mobile noi, pe :lîngă care cele vechi .păreau ·şi mai sărăicădoa.se; haine noi ; o nouă maşină de gătit... Ca.sa îndestulată •cu toate bu^ nătăţile„. Amărăduneia şi rrăzvrătiirea dispăruseră în parrfo ·din inima doamnei West, oare începuse să se simtă mai bine şi mai veselă. 1Dar dnd se gîndea la sărăda celor mai mul1i dintre cei ca.re jucau la ,curse nu ·sie iputea opri să 111u-.io roage pe băieţi să las.e 111laibii biroul de pariuri şi să-şi caute·ni.scaiv1a ·slujbe mai si^ gure. John .se îmbufna şi-i d'ădea mereu cam aceleaşiră.s.p1unsuri: că „oamenilor l'e place să joace", că „daică iillU p1ariază 11a el vor nimeri la alkineva" şi că „'la el cel ipuţin, sînt sigu.ri că îşi încasează banii cîş- tiigaţi".

Aceste maxime aveau diârul să o liniştească pentiru o vreme ; odar pe mă.sură cie trecea timpul, o năipă•deau .presimţiri tot maj. sumbre pentru \'iitor. Ena

îngrijorată văzînd *w* ce .soi de oameni se înhăitase John, de lepădăturile 1pe care le 1angiajiase, dair mai rnu:'t decît orice o în51Păimînta firea de neînţ.eles a băi1atului ei.

In vîrful ipki:Jarelor, John West se :apropiă de patul mamei sale, îi 1puse rnîna :pe umăir şi încercă .s-o mîn^ .gîie. Ea însă :se 1a.găţă de bmţul lui şi începu să ţi.pe ca ieşită din minţi, cerindu-i să închidă biroul d.e pa^ riuri, indiferent de ce· .se V:a întîrnpla l'a judecată. 11 rnprinse strîns în braţe şi-l rugă iplîngînd .să nu-i mai facă de rruşine. John ar fi vrut .s-o liniştească, dar nu putea. Se .smulse din bpaţele ei şi f ăiră să-i irăs.pundă, trecu în dormitor, unde Joe, foarte :abătut, .şedea pe 1pat.

- De ce-ţi mai faci sînge rău? încercă John să-l încurajeze. Lasă că scăpăm noi şi de data asta.

- Ţie îţi convine să vorbeşti, îi răspunse Joe răutăcios. Tu eşti la prima acuzaţie, pe cînd eu pot să mă aleg cu .şase luni; şi mama-i prăpădită de tot.

John West se duse la un avocat din cartier, care aoceptă să-l apere. Pe urmă îi chemă p·e Sugar, Mick O'Coonell şi Paddy Scoţianul şi le spuse să dea sfoa^ ră-n ţară c-o să plătească toate amenzile şi că o să l!"estituie toţi banii pariaţi în „Cupa Melbourne"; des^ cinderea din ajun întrerupsese toate pariurile în acea^ stă cur.să.

A doua zi dimineaţă, cîţiva paTiori înfuriaţi, care jucaseră pe cîştigătorul Tar.cola, îl căutară acasă. Joe izbuti să-i liniştea.scă şi să le explke că poliţia pusese mîna .pe o parte din liste în timpul descinderii din ajunul cursei. Le făgădui că, pe viitor, le va l!"estitui toate pariurile încasate asupra curselor în ajunul cărora poliţia va face descinderi, şi va plăti amenda pentru fiecare -condamnat. Se putea cev'a mai cinstit? El aflase însă că Tarcola va fi „o lovitură-n gol" pe foile de event. Despre asta bineînţeles nu le spuse nimic. Dar banii salvaţi astfel avea să-i folosească la plata amenzilor.

După amiază se duse la judecătorie, ca să asiste la procesul lui Paddy Cummin, Mkk O'Connell şi a

alto:r cincizeci şi trei de acuzaţi, care nu aveau apărători.

Toată lumea din sală, chiar şi cei care nu-l ·cunoş·teau pe magistratul gîrboviit şi cu barba căruntă, îşi dădură seama d bătrînul e cam ta•re de ureche. Mereu îşi ducea mina stingă pîlnie la lllreche, asta însă nu-l împiedka, pe bună dreptate de altfel, să presupună că toţi acuzaţii şi-iau recunoscut vina. Cînd Devlin se prezentă la bară pentru a expune punctul de vedere al Coroanei, fu întimpinat cu fluierături şi obrăznidi şoptite cam tare. Judecătorul nu le auzi, dar Devlin se fă.cu roşu de minie. Sa.la gemea de clienţi ai birou^ rilor de pariuri şi de oameni ca.re veniseră să se dis^ treze.

Toţi făceau haz şi buna dispoziţie domnea în sală.

Depozi~ia lui Devlin şi prezentarea biletelor şi a lis^telor de pariuri oa probe pe care se întemeiau acuza^ ţile aduse, fu primită cu observaţii spirituale şi cu r^{0}îsete. John West răsuflă uşurat .cînd Devlin încheie, fără .să fi făoeut nici cea maii mică aluzie la încercarea lui evidentă de a-1 mitui.

Grieve depuse apoi mărturie cu voce fermă, dar joasă. Bătrînul judecător întindea gîtul, ducea mîna pîlnie J.a ureohe şi se încruntase tot la faţă, încerdnd, fără prea mare succes, să audă ce spune.

- Moşul e surd ca stîlpii de piafră de la primă1nie, strigă tare Mick O'Connell. N-aude nici atîtica măcar, aşa că sieăipăm noi şi de data asta.

Această exdamaţie fu a·probată de rîsllll copios al galeriei, şi chiar al unora dintre acuza~i. Bătrînul magistrat nu părea să fi auzit gluma, observă în schimb rîsetele şi bătu cu ciocanul în masa de pe estiradă, strigînd:

- Păstmti ordinea în .SJala de şedinţe I

Procesul dură pînă seara tîrziu. Acuzaţii fură con^damnaţi să plătească o amendă de zece şilingi... Toţi, afară de Pad<ly Scoţianul, caire avu onoarea să fie amendat cu douăzeci şi cin.ci de liire, pentru că prăvălia era pe numele lui.

A doua zi, John West stătea încordat şi cu pumnii strînşi, cînd Suzana Smith, tre1JT1ur.înd ca o frunză, se înfăţişă la bară ·Ca să depună mărtuirie. Cu vocea stinsă şi

întretăiată, ea declară că nu-i sipusese nimănui, nid lui Devlin, nici altcuiva, că John sau Joe ar fi plătit chiria pentru localul din strnda J ackson 136. Devlin 1se văzu pus în]rea încurcătură. încercă să-i amintească fetei cele aeclarate de ea în cursul între^ vederii avute, şi-l acuză pe John West că a determi^ nat-o .să-şi schimbe declaraţia. Dar dnd judecătorul, un om mai tînăr decît cel din ajun, îi ceru să aducă dovezi, Devlin nu mai insistă. Totuşi, pe John West nu-·! prea .îndnta înfăţişarea magistiratului : faţa lui era severă, iar auzul - impecabil.

„Ţin'te bine, John", strigă cineva din sală cînd John West se p.rezentă la bară. Eira nervos şi tremur.a, dar nu recunoscu în ruptul capului că el ar fi condus un birou de pariuri. Joe fă·cu şi el o .dezminţire 1asemănătoaire. Avocatul argumentă apoi -că nu puteau fi d("· claraţi vinovaţi atîta timp cît, în procesul din ajur„ Patrick Cummin ·p<rimise o amendă mult mai mare decît ceilalţi coacuzaţi, tocmai pentru că se ţinuse seama de f.aptul că p["ăvă:li1a er:a ipe numele lui.

Jn timp ce şedinţa se suspendase pentru deldberare, înainte .de pronunţarea verdictului, John West ieşi afară, în faţa clădirii cenuşii de piatră, unde fu în^ conjurat de salariaţii şi clienţii lui peirmanenţi. Purta un costum nou, ireproşabil lucrat, şi o pălărie la modă. Cuvinte!e şi înfăţişarea lui exprimau încrede^ rea, dai!" de teamă simţea un gol în stomac. Joe stătea departe, pe dinafara grupului, palid şi fără să scoaff o vorbă.

La rreluarea şedinţei, judecătorul făcu comentarii saricastke asupra depoziţiei domni·şoarrei Smith şi de^ clară apoi că trebuie să se pună capăt maniei jocului ; era .oonvins, informă el curtea, că p1răvălia din strada J ackson 136 devenise un focal de întîlni.re pentru per^ soane indezirabHe. Ultima parte a declaraţiei fu pri^ mită în mod foarte nefavorabil, deoarece mulţi din cei prezenţi în sală o considerau ca o insultă adusă repu^ taţiei lor. îşi exprima1ră nemulţumirea prin fluierături şi murmure, care nu încetară decît numai atunci cînd judecătorul îi ameninţă că va evacua sala. John West stătea ca o stană de piatră, în timp ce Joe tremura şi îşi

frîngea rnîinile.

- Socotooc că ,acuzatul John West este vinovat de a fii condus o .casă de jocuri de noroc, în localul din strada Jackson 136, în Carringbush, şi-l condamn să plătească o amendă de cincizeci de lire, sau să facă trei luni închisoare.

Un murmur de dezaprobare străbătu sala. John West sări în picioare ca şi cum ar fi avut de gînd să protesteze, dar se aşeză încet la loc.

- Socotesc că acuzatul Joseph West e vinovat de acelaşi delid. 11 condam la o amendă de douăzeci şi cinci de lii~re sau o lună de închisoare şi dacă vireunul dintre ei se va mai face vinovat ·de acelaşi delid, 11 voi condamrua la închisoare 1f ăiră să ·poată opta ipen^ tru amendă.

John West era ca năucit cînd se prezentă să plătească amenzi'le. Suferea crunt, mai ales pentru că în^ cerca să se convingă singur .că fusese nedreptăţit.

îşi sipunea în sinea !lui că deşi îl nedreptăţiseră, nu vor reuşi totuşi să-l ·înf,rîngă. Afară în stradă, se aidresă cu un a·er s,fidător aceloc care încercau să-l consoleze:

- O să deschid din nou biroul, n-aveţi nid o grijă ! Şi o :pomi de acolo singur, năpădit de gînduri.

Curînd ajunse în dreptul unui grup de oameni în zdrenţe, ·caire spărgeau pietre pe marginea drumului. Luorau în silă fără nici o tragere de inimă. Unul din ei lăsase lucrul şi se uita la palmele-i băşicate; au^ zind paşi, îşi ridică privirea. Văzîndu-1 pe John West, se Siprijini de ciocanul de sipart pietre şi strigă :

- Hei, John, cum a mers la proces ?

John West se opri :

- M-au ·condamnat să dau cincizeci de cearşafuri şi Joe douăzeci şi dnci.

- Cam a1bastru, nu-i aşa ?

- Da, dar degeaba ! Nu mă las pînă nu deschid din nou. Tu ce mai faci ;i

- Vai de ·lume, John. N-am văzut o 'leţcaie de luni de zile, şi acum, asta-i tot ce-am găsH. Dar bine că s-au· gfînidi.t 1Să ne mai dea ceva de lucru. Repairăm drumurile şi umplem şanţurile pînă în josul străzii Riiley. Leafa-i foarite proastă şi în curînd n-o să mai avem nici pe asta. DatCă lucrurile nu se îndreaptă, mă gînidesc să plec în vest la Kalgoorlie.

- Ce să se-ndrepte I Mi-e teamă că lucrurHe o să meargă şi mai rău. Cică pe acolo air fi aur pe toate drumurile : nu aşteaptă decît să venim noi să-l cule^ gem.

John West îşi vîrî mîna în buzunarnl panta1lonului şi se apropie de pietrar :

- Uite, să cumperi ceva pentru nevastă şi prichin^ del, îi ,spuse el, dindu-i cîţiva bani de argint.

- Mulţumesc, mulţumesc !

John West porni mai departe. In uirma lui, îl auzi pe om spunînd :

- Bun de pus la rană, John West ăsita, zău aşa I

De-abia .îşi mai încăpea în piele. Şi aşa pretindea că-i g:ata oridnd ¹să ajute un nenorociit la strîmtoa.re. DeveniiSe o adevărată personalitate. „John West a ştiut să se îrnvîrtească" spuneau oameni,i, recunoscînd cu admira.ţie, dar şi cu invidie, meritele acestui băiat care ştiuse să răzbească; deşi se vedea „om ajuns", era totuşi înţelegător şi milostiv cu sărncii.

T·recînd în dreptul unei străzi laterale, ceva îi atrase atenţia : oîţiva oameni scoteau dintr-o casă nişte mo^ bile şchioape din care curgeau zdrenţe'le şi le încărcau într-o căruţă. John se opri .Ja colţ iSă urmărească scena.

„Iar au dat afară V1reun amărît", se gîndi el. O fe^ meie silabă ca o stafie ieşise din casă, şi se ruga de oameni ·să nu-i ia cele două paturi nenorocite şi aş-ternutul. John şovăi o clipă, apoi dădu să se apropie. Nu ştia nki el ce-avea de gînd să facă. Dar se opri iar în loc cînd văzu doi oameni venind din pairtea cea^ laltă : unul dintre ei era Eddie Corrigan. Cei doi în^ cepură să discute taire cu oamenii care executau eva^ cuarea. Doi poliţişti se dădură jos dintr-o brişcă şi se

amestecară în discuţie. John \Vest şovăi. „Mai bine să n-ai de-a face cu poliţia, îşi zise el. N-are dedt s-o ajute Corrigan ·pe amărîta ceea de femeie, dacă se crede aşa de grozav." Făcu stînga împrejur şi-o porni spre casă.

*

Du1pă trei luni de zile, 1anumite semne 1arătiau că activitatea fosese re!Uiabă la magazinul de ceai al ,lui Ournmirn.

Uşa p1rindpală ~ra zăvorită şi b·,inată cu un drug de fier, diair Mick O'Connell mătura în p.răvăl1ie, stîrnind nori' .de 1pra f. .

Tn camer.a .diin fund, John stătea 1la masă şi, cu pă-lări·a neagră ·dată pe ceafă, 1aşez,a mărunţişul în fi^ şkuri. Tn cameră se mai !8.(la<Lt Sugar Ren.f.rey, Bamey Robinson, Paddy Scoţianul şi -încă un ti.p venit de cu^ rînd 1p1rinbre ei, 1pe ca1re Mick O'Coninell J! porocli:s~ „Alee Fulgerul".

Alee FuJ.gerul fusese misit, •pînă cînd afacerii·~ cu terenudle .au început <să meargă ·p~ros1. De-·aitund se ară.ta gata isă facă orice .peniku haini, bineîmţ·e!es IJl.U^ mai să nu muncească. Ii fusese rrecomandat lui John West 1atunci cînd Jim Trncey, după desdnderna din ajiunUil „Guipeii MelboUinne", se 1aingajase ·din nou I.a fobrioa de încă.lţăminte. Alee Fulgerul mai ·purta încă ghetir·e, irediingotă şi joben, ca pe viremea dnd bea şam-piani~ şi făcea misitii cu .ten:~nuirile. Acum, ·deşi halnele erau z-dr·enţuite şi iroa:se, iar ghetele 1sdlciate, inceroa totuşi să .pă.streze a•parenţe~e. Eira :u:n Up ef.eunina.t·, caire vorbea ca un nobi:l ·englez.

Pe peret~le din spatele 1lui John erau agăţate coaile ma1ri de oa-rton 1alb, pe oaire fuseseră 3nigirijit <les,anate, cu cerneală rnşie, numele caiilor. Pe masă se .aflau tea1nicuiri :de tichete mici ·numerota.te. în curtea din fund, oob porumba1r, fusese conistrui.t un şOipmn lat .d~ douăzeci şi cinci de picioaire şi înal.ti de ip.atru pidoaire. Era deschis Jin f.aţă, i1air 'Podeaua era .înă!ţată cam ila un pi^ cior deasupra pămîntuJiui. Piiggy eria foarte O(::<Upat cu bătutul unor coa1le mair.i1 .de carton .alb pe :peroetele din fund al şopronului. Aceste coale, ca şi cele folosi1e mai îinainte - 1rmmai că

acum eriau ceva mai mari·=_ î.n^ gădui1au Cl:ien1i! 01r să-şi ca,Jculeze şansele. Ajutl:ndu-se cu o cazma ma•re, Dick [1]pilivea iarba care nă.pădise cuirtea. Moomăfa şi asuda din g.reu în soa[1]rele f ierbiinte aJ dimineţii.

I.n fUJndu.l curţii, Apucatul, oare se dovedea foarte îi111dcmînatic îITT mânuirea ·soul~lor, cu toaitiă ,boala lui, înşuru'ba[1]se ba:J.ama:!ele UITTei ,portiţe ap:roaipe invizibile pe caire-o tăiase .î.n gairidul diintr[1]e curtea pirăvăliei1 şi curt·eia din fund a rnsei 1purăsitc, închiriată de !ia doamna Smith.

In schimbul serviciilor 1aduse, Apuoatul .J.ocuia în caisă f ă1ră să. plătea!scă vir·oo chirie, 1aiSitfel că la o even^ tuală idesdndere, puteau folosi cu toţii curtea :pentru o retragere str.ategică. ·

John West tocmai Ie 1S1punea celonla,Jţi :

- Ţineţi minte, măi ibă:eţi, eîind ca:lool:lţi beneficiile luaţi numai z,ece I.a sută .din suma î:n:sori.să, plu.s mă-mnţişiu.l. Dacă beneficiiile sîint de ... să zicem :brei şi lingi şi .un 1pen.ny, noi plătjm trei şil'.tngi ; 1dac.ă-i trei şiHingi şi u1nsprez.ece ,peniny, noi bot numa1i [1]trei·şilingi pliitim

- Am înţeles, dragă, răspunse Alee Fulgerul. Mi-aş permite totuşi să .remairc că a'sta lf·~p:rezintă .de fa,pt aproa;pe 15 la sută.

John West îl privii fuirios. N-.avea nici o simipatie .pen^ tru acest filfi1So1n decă;mt, .da1r Alee iera .dest:u.1 de pr.ice^ put 3.n meseria ide conţopist, aşa că itrebui1a isă-1 su^ porte. Bamey Robinson aruncă şi el de la locul :l1ui : „Pe ~rerrmri 1Juam 33,31-a sută", abrăgîndu-şi ·de tadată o pirivire fllirioas.ă diin ipa1rtea lui John.

John Wesit nu voia să şt'.e lumea că Ju1a·se pe viremuri prnoein~e atît de exorbitante. Le re.dusese acum numa\ din priciina ooncUJrenţ-ei. IDe weo două 1Săptămî.ni se deschisescră a:lte două birouiri de ,pairiuri, .în stiraid.a J.ackson. Desi·grnr că [1]p1ropirieta1rii lor :îşi ipiropusLS :!lră 15ă s.toa1ncă .din pu1nga jucărtorii!or cît ma'i mulţi bani, mai î.nairnte ca p0Ji.ţi1a să dea ibuzna ipeste ei.

- Am încasat o treime din ·intrări, pînă m-am pus pe ipicioaire. De acu' încolo :însă, :procentiele me!e vor

fi ce'le mai mici, iar benefic.iile mai mairi ca od:mde. Cei eare ,pari.ază la mine o să i1a caimac1..1J!. DUtpă bene- ficii~l~or, 'Sie vede că Ryan şi Cohen 1îşi o,prreisc cel pu^ ţin 20 J,a sută. N-o să [1]poată ·duce ei lup1ba ou mine.

- Or·i10um a1r fi - 1spu~ Bamey - Cilienţii 1n-au de^ cît .de 1pi1emdut. Da1r tu îţi iei 1pa1rtea î1naiinte de sf.îrşitul să,ptămîi:ni[1]i, i1nidiferenit de p1rocentaij.

John Wesit îl 1i1111tui ,din nou cu 1p1rivi1I"ea. I şi dădea s·eama că Bairney itirecuse din 111ou pe !la fabrica de gh"1e şi că fiu1seSie influenţat de Corri[1]ga1n. Treburi:le începuseră să mişte. După ce VI1chi1seSieră biroul .de pa^ riull"i, Bainney, Jim Tracey şi Joe Wes.t .gă'siseră de luoru l·a fabrioa de 1ghete. Sug.air Renfirey se ia1111gajase ca munci.tar •ITTtr-un atelier a1J căilor feirart:e, t.ocmai I.a celă- l1a!Jt capăt aa oraişuliui.

- Ştii că nu te trage nimeni d~ m!1neleă. Dacă 111U-ţi place, ni-ai idecM să plecil, .îi zvkli John w,est.

- Trebuie 1să cau1i 1să ciupeşti oev[1]a clnid eşti în gmevă.

- Aha ! Aşa stau luorurik Eu sîint manta de vireme irea. Mai .ştii, a[1]tllinci poate că-in curîrnd o să vină Joe .şi Î•racey ila mine, 1să ceară de lucm.

Bairney :nu ll"ă1sipuim~e nimic. îşi rrăsuci cu un gest nervos vîirful mustăţii, s.00ta[1]~ o cade .diin buzunair şi fincepu 'să citea:scă.

- Mie să-mi sipui1 chiar 1acurrn, .dacă 1ai ,de g.îind să rămîi 1siau nu, iinsi1SJtă John West Nu-mi convi:ne să vă vîinturnţi 1pe-.aici1 cum vă. p1J.ace.

- Rămtn, John, răspunse Barney destul de ipHoti^ sit. H fălcea ouirte uinei fete ide la ifabirică, Rloririe. Avea de ·gînid să se însoare cu ea .şi 1~ 1pa1re că draigostea îi cam tulburase vesieHa-i ~ninăsoută. Floririe n-o să fie de loc mul~umită cînd o iafla [1]c-a ·început să lucreze ia^ ră.şi cu John West. Dall" oe :să-i foci, omul tll"ebuie să-şi ţină zilele şi să ia.ducă un han în ciasă, ·Chiiair cînd e f111 ,girevă. Şi apoi 1sa1Jairiîle ide la fabrica 1d~ ,ghete erau prea micii ipeinrt:1ru 1U1n om ca1re avea [1]de .g.îm:l să se în^ soaire. lin irăsbLrnpul de tiăcell"ie care unmă, John West strecură nişte monede într-o punguţă mică de pînză, trooînd hainii 1pll"intire deget[1]e cu a:tîta .grijă de

,parcă i-a1r fi mii111gîiat. După oe ,termină, mormăi ca pentru s~ne:

- N-o să fim iÎ:n 'Sigurnnţă pî.nă dnd n-o :să av~m un chepeng chiar aici lingă masă.

- Cred că doamna Mornn o să 1leşine de bucurie, c1înid s-o 1pomeni că idăm huznia î1n bucătă1ria ei, sipuse rîz.înd Mick O'ConneU, ca•re 'terminî1nd cu măturat•ul, se aşeziase pe scaunul liber şi îşi ştergea sudoarna de p·e faţă cu anîina mUJrd·airă.

- N-aire nid un rosit să ·trecem p;ri:n buicătărie, o şbeirgem ,pirin cur.bea 1diin idos.

- Tot aia-i. Aire o •limbă otrăvită, scorp-i1a ... Mick îşi •amiint~a de pa:paira pe caire o mîncaseră de la ea, eîind, împireuin.ă cu Piggy, f'luierniseră o dată după ·fiica ei Nelll!ie - uin ho!J.oc de fată.

John West '.se ,piref ăou că nu-1! aude.

- IDa - conti1nuă el - nu ne-m strica o scară se^ cretă ia.ici şi ia.Ita care să ducă din fundul şopronului în curtea doameni Morn.n. Aşia în c:az de desdndere. Cli^ en~ii o să idea buzna prin chepeng în curtea Aipuca·tu^ lui, i<air ipoli~ia o ·să ne ia 1pe noi oa idiin oa1lă, cu coH'le de pariuri şi ·CU 1bilete cu tot.

- ·Ai dreptate, ·dragă, observă Alee Ful.gerul. O să soape inevătăanab numai cine-o fi mai .iute ide pidor.

- Pe cinstea mea .că-i un ipl1an striaşnic, John, se enbuzia1smă Sug;a!I" Renfrey. Numai dacă te-ai1 înţclege cu doamna Monan.

- Mă duc diseară la Baza1ru.I oato'lic. Do-amna Smith mi-·a făgărduit c-o să mă pir•ez·iinte .doamnei Mo^ ran şi fiică-si, Nellie. Se-moşi dnd pronunţă nu^ me!~ lui Nelii'ie, dar ce'.1Jalţi se făcură că rnu ob<>ervă. Numai Mick O'Connel[1]l nu-şi putu ţiine 1guira :

- A, nu e rt'ele. Şi mie mi .s-iar ia·prinde călcîile după o .păpuşă oa Nellie. E duke ca o :acadeia, cia o puicuţă din lnlarnda noastră. Az-i-mîiine o :să-:ncălzea1scă p.atul vrernnui fericit.

John Wesit [1]se-moşi 1p.înă 1la ră·dădna 1păirulu:i: ochii p:c;rcă-i •er.au doi cărbuni a1prinşi.

- Ascultă, O'Connell - îl fulgeră ·el cu priviri pline de mînie - dacă nu mai pui lacăt gurii tale păcătoase, să ştii că zbori afară. Să nu te plîngi pe urmă că nu ţi-am spus. Iţi

merge gura de parc-ai fi papagalul ba^ bei Thornton.

Se lăsă o tăcere grea, s-o tai cu cuţitul. O tăcere apăsătoare, ca atunci cînd se opresc brusc maşinile într-o fabrică. Tot vorbăreţul Mick simţi nevoia să întrerupă tăcerea :

- Ai citit în ziarul de dimineaţă că vechiul tău prie^ ten Eddie Corrigan a fost dat în judecată? rîse el 1puţin cam silit. A fost amendat ·pentru că şi-a urmărit pa^ tronul.

John West păru interesat, vru să-l întrebe ceva, dar Barney Robinson îi luă vorba din gură :

- Nu-i nimk .de rîs în asta, Mkk ! se răsti la el.

- N-am citit, spuse John West. în ce ziar e?

Pe dnd Sugiar Renfrey Sicotea zi1arul *Age* [IV]) dintr-un buzunar al pantalonilor, Mkk O'Connell repetă :

- E-n ziar, zău a·şa. Am văzut eu cu ochii mei.

- <.':um dracu' ai citit tu, că doar nu ştii carte, îi trînti Barney Robinson în faţă şi Mick O'Connell nu *mai* spuse inimic.

- Scrie .aid în *Age,* 1arătă Sug.ar Renfrey. Bătrînul Duinn a dat un anunţ că angajează lucrători, care să-i aidres·eze ofertele în soris. Şi s-a dus p-ormă pe la ca^ sele lor să stea de vorbă cu fiecare din ei în parte. Ca să spargă greva, a deschis o altă fabrică. CQfrigan şi încă vreo dţiva băieţi s-au ţinut după el... In timp ce vorbea, Sugar scoase o cutie din buzunarul ·de la că- maşă şi scoţînd ochelarii şi-i puse pe nas. Avusese din totdeauna vederea slabă, dar numai de curînd îşi pu^ tuse permite luxul să-şi cumpere o pereche de ochelari ieftini. De atunci Mick O'Connel! îi juca mereu feste uitucului de Sugar. începea : „Ce, măi Sugar, şi oche^ iarii tăi sînt sa:şii ?" iar Renfrey ri:i"'spun.dea de fie<:are dată la fel: „Nu-i adevărat" şi îşi scotea ochelarii, ·să le arate că o lentilă e mai groasă ·decît cealaltă, toc^ mai ca să va·dă cu ochiul saşiu.

Tocmai dnd Renfrey se pregătea să citeas'Că, inter^

IV 5eoolu.1 (n. r.).

veni Bairney Robinson :

- Ştii ce făcea Corrigan ? Aştepta pînă ·pleca bles^ tematul d-e Dunn, şi pe urmă se ducea şi-i convingea el pe oameni să nu spargă greva. Halal băiat, Eddi·e Cor^ rigan ! Barney se uită la John \Vest : şi dacă vreţi să ştiţi, aflaţi că şi eu m-am dus de dteva ori cu Corri^ gan şi l-am ajutat.

- „O condamnare stnank\ dti Sugiar cu voce gravă. Edward Corrigan a fost a-cuzat că l-a urmărit în motl persistent pe John Dunn. Acuzaţia se baz.ează pe legea care fixează raporturile dintre patroni şi salariaţi..."

John West smulse ziarul din mîna lui Renf rey şi citi articolul. II înghiţi ipe neră'Suflatc.

Se-mp.f'ietenise cu Corri,gan la şcoa1lă, dnd 1avea ne^ voie .de prieteni care să-l apere, ·dar mai tîrziu Corrigan refuzase să participe la planul lui, ba chiar îl „lucrase", influenţîndu-i pe unii dintre salari1aţii lui. Corrigan era un exemplu viu, care ·dovedea di mai există şi alte lucruri pentru care merită să lupţi înafară de bogăţie.

John West împături ziarul :

- Mă duc să văd .dacă ·desenatorul a terminat şi restul de foi. Viu repede.

Piggy trase zăvorul în urma lui.

Cînd ceJ.elalte două birouri de rpariuri îşi începură activitatea, John West se hotărî să-l deschidă şi el pe al lui şi să reducă procentul, ca să înlăture concurenţa.

De dteva ori, Joe îi atrăsese atenţia:

- Sp.er că n-ai de gînd să deschizi biroul, nu-i aşa? Să ştii că mama se prăpă·deşte dacă intri în închisoare. John îl rugase să-şi vadă de treabă şi să nu-i poarte lui ide grijă.

Avocatul îi spusese că, fără dovezi noi, culese la fie^ care dcscindNe, 'Poliţia n-o să aibă cum să-l dea în ju^ decată. Deci putea să-şi vadă liniştit de treabă, dacă găsea mijlocul să se facă nevăzut cu ip robele. Altfel risca prea mult. Dacă puneau ghima ipe el, intra sigur la răcoare. Trebuia cu orrice 1preţ s-o hotărască pe doamna Moran să-i dea voie să iasă pe o uşiţă secretă deschisă Jî,ngă masa din camera din fund, spre a fi si^ gur că putea oridnd să fugă. Şi :mai avea nevoie şi de o trapă în

spatele şopronului, pe unde să dispară oa^ menii lui cu dovezile aflate acolo.

John West mergea sprinten, cu mîna dreaptă în bu^ zunar şi bălăbănindu-Şli ·stîrnga, cînd se lovi de Eddie Conrigan care venea repede de ipe o stnadă :lrateralâ.

- Scuzaţi, spuse Corrigan. Apoi cînd îl recunoscu pe John West îl întrebă:

- Tu eşti? Ce mai fad, John?

- Binişor, răspunse John West. Observă deodiată că hainele jerpelite ale lui Ed.die fluturau acum pe el numai zdrenţe şi că din trupul lui voinic nu mai rămă-sel.se •dedt: pielea şi osul. Tocmai 1am a.flat că ai avut neplă·ceri, pentru chestia ·cu bătrînul Dunn.

- Da, măgarul ăla bătrîn îşi tocmea spărgători de greve ca să le dea drumul în fabrica lui cea nouă.

- O să-ţi fie, cr·ed, învăţăitură de minte să nu te mai amesteci în greve şi în spargerea grevelor.

- Asta s-o crezi tu. Oamenii se ţin destul de bine, deşi ai afla zece şomeri gata oridnd să ia Jocul unui grevist.

- Nu poţi să le ţii piept, Eddie. Au prea mulţi bani. Fără bani, degeaba lupţi împotriva patronilor.

- Am auzit că tu eşti plin de ba.ni, de ce nu lupţi ÎlllJpotriva lor?

- Mă da.' deştept mai eşti ! Ai tu grijă de cei săraci, cît am eu ? Ond e cineva la istrîmtoare întotdeauna găseşte bani la mine.

- Le dai înapoi o părticică din ce le iei, nu-i aşa ?

- Nu le iau nimiic. Doar şi tu ai recunosicut că oamenilor le place să joace. Eu unul ştiu că mă port fru^ mos cu ei.

- Bine, John. Fă cum vrei. Eu trebuie ·să plec. Am ia.Hat că lra fiabrica Frrankli.n vor să deie drumul :Jia Iucru cu spărgători de grevă. Ne duoe.m să le facem o pri^ mire cu a.Jai. De, daică n-au vrut să înţeleagă de vorbă bună„. şi cu :un gest foarite grăitor Corrig1an îşi pocni pumnul enorm în palmă.

- Nu crezi cumva că mergi cam ·departe? Şi eu sînt împotriva muocii nesindiicalizate, dar poţi· să-i con^ damni ? Unii n-au de lucru de ani de zile.

- Spargerea unei greve e uin păcat de neiertat. Nu mi-e milă de ei. Corrigan se pregăti să pleoe. Am ple^ cat, John.

O clipă, sîmburele de omenie nestins încă în John West păru că străbate sicoarţa de asprime în care se-învă.Juise. Se surprinse admirîndu-1 pe Corrigan, deşi nu era de acord cu el.

- Ce-ţi faoe nevasta, Eddie ? Dar puştii ? îl întrebă el pe un ton prietenos.

- Destul de bine, mulţumesc, destul de bine. Deo^ camdată o duc şi ei mai greu ...

John West scoaise un sovereign din buzunar şi în^ cercă să i-l strecoare în mină.

- Uite o liră, pînă sări hopul... cumpără ceva pen^ tru nevasta şi prichindei. ..

Corrigan îşi trase mina.

- Nu. Iţi mulţumesc John, las' că ne descurcăm noi.

- Atunci ia-o pentru fondul grevei şi, ţine, mai ia una, să nu-i fie urît .singură. Dacă veneai de la în^ ceput la mine aş fi subscris.

- Aşa da. E-n 'regulă, John. Mulţumesc foarte mult. Cu hanii ăşUa o să dau de mîncare nevestelor şi copiilor greviştilor.

Pleciară, He.caire în ialtă ,direcţie.

Gînduri1!e ;Ju:i John West ,se-nvîrteiau 1n jurul demer^ surilor pe oare avea de gînd să le ,întreprindă 1la bawr. Toată ziua î·l preocupase iacest g'înd, ma·i mult chiiar decît redeschidere.a biroului de pariuri.

Intotdeauna fusese curat şi de obicei ,se tmbrăaa ei'.e^ gant, dia1r niciodiată cu iarna grijă c.a în searn ! 3ceea. Deşi J.notase de dimineaţă, se duse. .d in nou tla rîu cu săpun şi prosop. N-aveau în<:ă baie pentriu că inu era lioc pentru ea în căsuţa modestă. Se bărbieri cu grijă. Meditâ, ad!nc dacă ,să punâ noul cos.turn gri sau celă-:1!3lt, ·de cufoare închisă, şi pînă Ia urmă se decise. în favoarea 1acestui1a.

Du:pă ce îşi puse cravaba, se aşeză în faţa oglinzii de la şifonier şi Ia ilumina ,Jămpii se ex1amină cu ochi cri,tici. Nu-i p1!ăcea cum legase nodul. îşi scoase cra^ vat'a şi ·repetă openaţiia de trei ori.

Pieptănatul era o treabă foarte comp,Jicată pentru John. Şuviţa pe oare ,de obicei o dă,dea peste cap,

a. cum nu voia .să stea cu niciun chip. O udă cu aipă şi după ce se pieptănă şi se iperi-e. z,dravăn, reuşi s-o biruie. I şi puse hafoa şi pă1lă•ri1a şi se .dădu în.apoi,

pozînd şi învîrtindu-se, oa 'Să .se vadă din toate părţile în oglindă. Fără îindoia1Jă că era cel mai elegant bărbat din Canringbus.h. Cînd ·trecu 1pri,n bucătă1rie, mai^ că-sia şedea într-un balansoar vechi, 1lîngă ioc, şi coseia.

- John, - îl irugă ea cu blSndeţe, - 1a.scultă-mă te irog şi pe mine, nu mai deschide ia1r„.

- Lasă, mamă, o întrerupse el. Acum mă grăbesc. Dorea din tot suf,letul să· eviite o ·discuţie cu maică.sa în pri·vinţ.a rndeschiderii biroulu.i· ,de parimi. în felul lui, ţinea .Ja ea şi n-iar fi vrut, doamne ferește, s-o slllpere, dar era si,gur c-o să-i ţie ij)iept, -diac-o fi cazul.

Coti spre strad:a J:ackson şi 1se .îndreptă Sipire sialonul din piaţa bisericii S.fîntului Iosif. Tremuna uşor şi-i bătea inima. John West întrebă de doamna Monan - şi p'E'.ntru că ·avea nevoie .de consimţămî,ntul ei oa .să des^ chidă cele două uşi S·ecrete, -dta1r şi .pentm că îl interesa fiica e.i. Nellie era o fotă .frnmoasă. Ii plăcea cum îşi rotea fusta lungă', 'în mers, şi cum iSe uita uneori lia el, cînd 11rece,a ·prin fiaţa Cla.Siei .!or, iia1r ea .se ana ipe mi^ cuţa ter.asă oe dădea spre .stria.dă. O observase pentru prima orară cam la trei luni ·după oe de.schiseSJe biroul. De 1atunci o vedea mereu, dar nu-i vorbise niciodată. I n tir-ascuns, :încerca -să aifile dte cevia dies,pre ea.

ne cînd ieşise de .Ja şcoala căfogăriţelor catolice„ Nelilie, .p,Jeoa deseori la ţ.ară, ila mătu~a ei. De cneva ori John o văzuse călărind p·e oaii şcol'Îi ·de echitaţie din strada J ackson. Eria foia['te f.rumoa¹să 'În costumul de că1lărie .şi părea că se ţine bine Î!'Il şea. Doamna Mo^ .ran 1avea un 1atelier de 1oroitorie şi mode Ila celălalt capăt al .sfrăzii J ackson. John West lbă1T1ui1a iCă din ·cau:zia crizei o duceiau destul de greu. După dte se păraa, tatăl lui NeJ,!ii,e mruris'e de. mllllt.

Nervoziitatea lui John creştea cu fiecare pas. De mai multe săptămîni încerca să se conv:ingă că e îndrăgostit

de Nellie, şi că o să 'se însoare cu ea. De cîte.via ori o visase chiar noaptea.

Timiditatea 'Înnă,SJCută ia 1lui John West şi '5•entiimen^ tele lui înăbuşite ieşeau l1a ivea,Jă cînd era vorba de femei. Nu avusese surori, nu 1nvăţa.s·e şi nici nu dtise nimic despPe 'Problemele 'Sexuale. . Simţi.sie încă mai de muH neH:nistea bărbăţiei, dar din cauza timi·dităţii şi a neştiinţei, nu găsise nici un mijloc de potolire. Lia început crezu.se că-i b01lnav, .dar ·di•n discuţiile oefor^ ialţi membri iai biandei înţelesese că nelinistea 1ui şi fenomenele f izke care-o însoţea li ern;u norma.le.

Uneori, noaptea, îşi imagina unele scene de dria^ goste, .dar dndi era vorba să dis.cute cu o fată se ·in^ timida, .se ruşina, se îngrozea.

Apoi 1întîlni1se iJ.a fobriaa ·de încă:Jţăminte o Hnără zdriavă1nă, plină• .de vi·aţă, mre eria ·dispreţuită de cele^ laHe fete, dar .ave.a în schimb succes ila unH băirbaţi. John West se g!ndi1&e că ar iputea să-şi satisfacă pof^ tele cu aceaS'tă „femeie uşoară". Jntir-o i1arnă, searn tîrziu, durp3 încetairea 1luorului, se .dusese cu ea 1n curtea .din fund. Hiabar n-avea ce să facă. Cu buz.ek ei groase îi 1astupiase ,gura şi se culoase cu ea înfiorat şi speriat. Totul se •petrecu repede şi se simţi deodată ruşinat şi grozav .de 1nspăimîntat. Nu putu închide ochii toa·tă noaptea. Dacă s-a molipsi·t cumva ·de cea mai îngrozifo1are hoia1lă de care auzis[1]e? Răsfoi cairted de medkină ,pe. care o ţinea maică-.s1a 1ntr-un şifoni·er; dia.r textul foairte sumar ·găsit acolo nu-i fu de nici un ajutor. După o 1să1p.tăimînă .de z·i:le chinuite şi de n01pţi albe, îşi închipui că simt•e o mîncărime. Să se ·ducă [1]!1a doctor ? îi era prea ruşine şi .apoi •pe atu:nd nki nu-şi pute.a 'P'ermHe 1aoest 1lux. Jşi 1aminti că Piggy spuses•e o dată că e de ~juns un .si·ngur minut oa să •te monip^ seşti şi că, dacă .ai o formă· ·gravă, nu mai sca:pi t01ată viaţia. Trecură mai multe să·ptămîni chinuite, .dar mîncă- rimea iti disipăm şi o ·da~ă cu ea ·i .s•e s:oulberară şi temer.iile.

Se jură că nu se va mai iapropi1a niciodată de astfel de feme.i. Bna hotărît să aştepte ;pînă via găsi .femei1a visellor J.ud, o fată frumoasă şi curată cu care intr-o bună zi să se însoare.

îşi lăsă pă•lăria 11.a vesti1arr, se:strecură timid în sială şi s•e opri ,Jîngă uşă. O văzu pe ·doamnia Smith ser^ vind :J,a un stand de :legume, îmbrăoată cu o rnchi·e oare încerca, făiră 1succes :de altfel, să-i ia.scundă cor^ pole.nţ1a. Era un baz.a1r c.a toa:te bazarele organizate de c-ongregaţiile bisericeşti, cu stainduiri, 1loterii, nu- mere cî.şHgătoare, femei care se fîţîiiau mereu de co~o- coilo şi zgomot de voci. Ma•i foa'le feme.i.Je pur,tiau fuste lungi, ·pă1!ării mar.i iar bărbaţii aveau favoriţi, mustăţi şi gul1ere ta:ri.

John West fuses,e botezat .în rielJ.igi.a romano-cato! ică. Jn coipilărie, maică-sia îl ducea de multe ori la slujbă, duminică ,dimineaţa, 1!1a lbis.ericia SHntul Iosif. li învă- ţase 'Să :se .sipovedească şi să se împărtăşească, d.a:r cînd copiii 'înc~pură să meargă la şcoală, ea se ducea din ce în ce ma·i rar la biserkă şi 1nu-1i mai 1lUJa aproape niciodată cu ea. Ş,i cum !ia şcoa,Ja comunală nu ·învăţau rnli1gi1a, John West şi .frnţii 1lui uita·ră. toate obicej[1]ur.iJe .reJi.gioa·se, irămînînd cabolioi numai cu numeile. Jn ul^ timul timp, doamna West 'începuse .din nou să se îm^ păirtăşeia:scă 1regu:lat cu sifii·ntele tai.ne, dar în ciuda rngămînţilor ei repetate, băieţii n-o însoţeau nicioda.tă.

- Bună ziua, doamnă Smith, o salu.tă John West.

- Ah, bună ziua, domnu!e West.

Pomi cu paşi şovăielnici sipre ea şi roşi.

- Ce die lume, nu-i iaş.a, doamnă Smith? Cred că înca.săr-i1!e siînt bune.

- Da, e multă lume, ·domnu.Ie West. E şi domni^ c;;oaina Moran pe ia.id.

- Da?

Ne.Ilie Moran ena foarte ocupată cu vînzarea unor f1leacu1rii, ,J,a un st1and .Jîngă o uşă 1J,a·bemlă. Era foarte drăguţă şi elegiantă •în rnchi,a-i lungă, cu talia strînsă în corset şi cu părul arămiu iadunat într-un coc pe cea1fă, .sub pălăria î.n:altă şi înzorzonată. „Parc-:air fi c(jborît -din vitrina maig1a,zinului de obiecte de iartă din stmda Jiackson", gîndi John West. Se-ndreptară spre s·bandul ei şi a.şteptiară ipuţi·n pînă termină vînza:rea. Lui John West îi bătea inima, avea crampe şi urechiile mari îi 1<tr,deau.

- Nellie, vreau să-ţi prezint pe cineva.

- Ah, bună zi:ua, '(toamnă Smith. Ce de lume !
- într-adevăr, Nellie. Mi se piare că nu-l cunoşti pe domnllll John Wes,t, nu-i aş.a ?
- Nu, n-12m avut ip~ăcerna.
- Să vă prezint atunci :·domnul West, domnişoara Nel1lie Moran.

NeU.ie răspunse timid :

- Bună seara, domnule West.

Biună ·sear·a, ·domnişoară Monan. Ce de ;lume !

- Da, lume multă şi a1lea1să.
- Frru-f rumo.asre înaasări, nu ?
- Da, pent1ru o oauză nobilă.
- Chiar aşa.

Ne1iHe Mornn se făcuse oroşi·e la faţă. John West ern sigur că p-r·ezent.area .Jui fusese o surpr1iză plăcută pentru ea, dar nici chiar această impres.ie nu putu să-i birnie timiditatea.

- Avem şi loterie, domnule West, spuse doamna Smith. Tu ce billete ai, Neli!rie?
- Avem două Joterii cu bi.Jete de trrei penny, una pentru„.
- Daţi-mi bi,Jete pentru o lirră, o întrerupse John West scoţî.nd un sovereign. Era sigur că o dăduse gata pe Nelrlie. Să dea o J.i.ră pe bilete, înainte de a se informa caire-i Olbiectul pus J,a loterie !

Nellie Moran îşi exteriorizâ cu volubilitra.te uimirea :

- Sfinte dumnezeu!e ! Mulţumesc, domnUJ!e West ! Mirnunat.

Clienţii ·începuseră din nou să se-.nghesuie în jurrul standului şi NeilHe Morran, scuzîndu-s.e, începu să-i seirveascâ. După ce făgă.dui c-o să se ma1i întoa;rcă, John West pomi să viziteze bazarul. Zări cîţiv.a cu^ noscuţi, c.a1re părură sur.prinşi să dea .de el acolo. Printre ei era şi sergentul Devlin, îmbrăcat în c.ivil.

- Măi, să fii tu ! •îl s.a•'.ută ~sel pe John West, şi-şi dădură mîna. Mă prinde mi1narea că te văd aici, măi băiatule ; d1arr îmi piare birne că faci .şi tu ceva pentru o c.auză. bună.
- Totdeauna sînt gata să ajut o cauză ·demnă, irăspunse John West 1reipezit. Poţi să :întrebi pe cine vrei.

- Bi.ne, dar sînt aauze şi crauze şi nici una nu mi se prare mai onorabilă decît aceea .de ia iajuta 1la re^ parrarea casei ·domnului.

John West aprobă din oa;p. Poate că Devlin nu s-ia:r fi arătat aşa de prietenos, .dacă iar fi bănui~ că maga^ zinul de .ceai al lui Cummin avea să se deSichidă din nou, chiar a doua zi.

Devlin s,e 1a1propie de un preot, care se ,a~fa în apro^ p,iere.

- Mi ·Se ₁pa1re, pă1rinte, d lfllll-1 1ou:ooa,şteţi pe 1dom^ nul John West. Domruule West, v1i-,J ipreziITTt pe !Părin- tele O'TooJe.

Pări1ntele O'Tl()()le erai u1n jproot .i1da,ndez, igir1as ,şi roşu la faţă, din oategori1a acelor sJ,u~itor,i [1]ai bisericii ca're 1aiu g.r,ijă să-şi satisfacă toate :poftele 1şi se ,pri.cep să-şi 1nos.tui1as.că o vi1aţă trîirudiavă şi u1şoairă. Nasul îi eria îm1pî.nzit ide vinişoare roşiii şi albăstmi ; deşi părea lbuihăH, ou ,piu1rngi I.a oohi şi icu ib:uz,e senzuale. f1aţ,a-i 1pJă.curl:ă străIu1oeia, ide 1bwnăvoinţă fiaţă ide t0t da1r ma[1]i iau seamă faţă ide 1aato.lfoi.

Prnotul rn1 pi,eridu ~prilejUJl şi faou de Î111Jd1ată ia.pe! 1,a mă1r.inimi1a lui John, rit.ligîndu-.1 să doneze 1pe.ntrn fondul ide .reconstrnctie 1a1l bi.seriicii. J.a1r drnd John West îi dă1du dniei Jir,e, mulţumiirea caire se citea ,pe fota ouvioşiei s1a.le niUJ :putea .fi ,'Îlntrecutǎ 1decît de bu^ ouri1a 1oare lu.minase fiaţa sergenitul1ui.

Haz1arnl lfăs.una de rfreamăfol rg1l1asu1rifo1r işi forfot,a neco1nfornită ţinu 1Pî1nă tîlf'zLUJ, la oria îinchiderii. După ce NeHi[1]e Mo1I1an îşi 1a1ra'llljă sta1ndul, Joihn West o în^ trebă timid da.r foarte hotărît ,daieă-i dă voie s-o în^ soţească acasă.

- Sînt c.u mama - îi răspwnise Nellie - 1aş.a că trebuie s-o oondiUJoi ,şi pe ea. ·

John îşi 1amin1ti de ieşLri,J,e secrete IPe 1calfe le .plă- nuii.a ,şi fu cMalf :î:neîint1a.t. O şi văzu, pe doamna. Mo^ mn ·a1piropiirndu-se. Er1a o !femeie 1ou pămul roşu, direia nimeni rnu ·i-,ar ifi dat vtrstia :pe 1aare o 1avea. ,P,utea trece iehi1a;r d:rept sora lui NeUie, căci iavea · f.aţ1a 111e^ i0dă,

fară o zbîrcitulfă şi taiHa suJbţirică.

- Uite-o işi 1pe mama. Mamă, ţi-l 1ptrezin:t IPe dorn^ niul John West.

- Nu~i 'llleV10i[1]e, îl 1ou1T10Sic şi pe el şi prăvăJiia 1aiia a liui, 1oum idiumniezeu îi zioe, sp1..1JSe ea, 'CIU o veselie lipsită de ră1utiate !

- Biiroul meu ide 1pa.ri1uri I1UJcrează d:nstit, toată lumeia-.şi primeşte cîştigiUJT·ile, răspwmse John West.

Astia inu mă !Priveşte pe mi1ne, tinere. Dar a.ş va-ea să 'ThU ,J,e mai da1i voie ineSipăliaţ.jJOlf ,ăi1a să mai fugă p:rdu1 i0UJrtea meia cîin1d vinie 1Poliţi1a. I-1am văzut î;n noaptea iai0ee a. .

- Imi ,pa1re rfoarte rău, răs.p11.llThse John West. Au făiaut-o fără !SUirea mea.

- Bi:ne, ,da1r să nu se mai [1]îalrl:împle. Prăvălia du^ mitale îmi ı sooate peri ;a.lbi. Toa,tă du1pă-1ami1aZ1a iau,d tîJrşHtuil 1pidoa1r·elor şi m1..11rmmul vacilor. Slavă 1dom- 11iu:lu1i d 1T1-1aud 1şi ,ce '5ipuineţi, !Pentru d . sipurcat mai Vorlbesc 1cînid stTi[1]gă. Mă t·em că iu:nîi di1T1tre funcţio- narii şi clienţii dumitale sînt fo:ade vulgari, domnule West. Tomul ei ,glumeţ părea duid1at fia1ă ide ser.iozi^ t1a1teia oelor sp1usie. John West 1mmmăi iCă 1Pe viHQ!f o să f.ie maJi li:n1iştiţi. ·

Merg:eau î1noet, vorbi1n.d ides1Ptre vreme ·şi 1despre

b. azair. John West ·aminti ide dornaţia 1pe oa1re o făcuse, s_perîin.d că le Via 1cîşti,gia ·astfel huinăvoin1a. Dia:r se g!indi 'Că ar fi mai lbine să niu desichiidă încă vorba de ieş'Îrile secret[1]e. Pliimb.arreia 1a1oeasta 1alătu11«i de Ne!Ji.e îi dă1dea f.iOlfi inieiaşt·eiptiaţi. N ăidă jduia ieă v.a ,găsi 1pri^ leju1I să-i vorbeaiscă .între ;p1al1:rn ochi. Dar drnd 1aj.unse în fiaţa oasei, doamna Mor:a111 spuse :

- iE timpul să mergem 11a 1Clllk1are, Nellie. Biună seia,na, idio111J11Ju:le West.

După ido111ă I.uni, doamn1a •Jv\onan îi îngădui să des^ tihiidă spre 1cwrfoa ei oele două uşi searete, în sohim^ hul rnrnui sovereigin 1Pe liu1nă. F1aptUrl că veci.na 1:şi icăl- oase pe inimă îi întări .lui John credin~a că f1amHi!a Mor,alfl „ împu1Ş1C ă f.r aoou1l" ...

Celel1a1Ue idooă biirouiri işi roniti:n.uiau

1adivitateia, aşa încît 100l11ooren~a era ma:re î111tre rele trei „fiirme."

Din muz1a dştig1lliriilor mai. mari pe [1]0a1re .le 1plătea şi a talenituilui lui originiz,artoriic, John \Vest se bumma şi tele treoeiDe ma1i rmaire. ln 1cUJTînd oa1pitailUrl lud spori la o mie ide iliire. De muilte ori cele fr,ei b1a1J1Jde riviale se băteau Srrifre ele, d.air şi ia.id :grupul l1uii John West se 1distinse, în sp·eci1a1l datoiriită lui Piggy, Dkk Oau^ liflower, Siug'ar şi Mi1ck O'Co11mell.

Tin .cursuil unei iddsoutH violente rau makă-SJa, la o să1ptămîînă iduipă iredies,ohldereia lbirnul1ui, John West î1şi ie.şi 1din fiff"·e şi-i s:pu1se d via trebui să ,aldmită totul, chi1air daică 111/U-i pl1a,oe, şi o iameninţă ieă el o să se mute îm altă 1palfte. Bătrînia o:>lîinse şi se rugă de el iSă n1u 1plece ide 1a1oasă. Dair pe măsură ,oe treceau să1Ptăm1nile, vechea amărăduine piuise din nou stăpî- nire ipe ea 1şi 1atmosfena di1n [1]casă deveni iarăşi înioor^ diată, 1aa îin troouit.

Firma tot mai împodobea f.rontonu1l ,prăvăliei, i1ar outiia de 1ceai tot mai ză,ooa în 1ge1am ca o relicvă pră- foită, 1d!a1r :U1Ş1a 1din fată .răm înea mereu zăvO!fită în l1ainţuiri :şi b1a1re metalice. <Zlieruţii i111tnau şi ieşea1u 1pe dim1 idos.

Afia1ceri.le mer1geaill' .aşa de lbine, .î1ncît după trei lu111i John West îi 1a1ngiajă 1di.n .nou ipe Joe şi pe Jim T1na^ cey, icaire î1ncep1uiră să [1]l·uicreze ila iprăvălie ·OU' o lună î1na.i1J1te ca ·gir-eva diiin fiahri:cile de înicălţămiin.te să se termine ICIU un 1oomprnmis. Joe nă1dăjd.ui1a d poliţia nu via mai ·fia1ce noi descinderi şi se hotărî ~ă se re· înfo1aincă; i1a1r Jim Tr[0]a1cey veni î,naipoi îmo:>ins de să- răde.

Î1niCJe1pu dii:n 111ou 1oamipa1I1i1a împotirivia ma1111iei jocului deil~ ·amvon şi .în zi1airele din OaJT1ri1ngbush ; ba chiiar şi zi1a1rele 1din 1aaipitală, irel1ait.ilrud ,oele petrecute icu pri·lej.u:I idesciilllderii 1a111,terioaire, făcură 1alu1zie îin cîteva rîrndmi :l1a bi.rourile ide ;pairi1uri din Oa.rriingbush.

Timp .de şase luni de la redeschidere, John West

lu1aise ma1ni [1]prncau1i1U1ni împotriva desdnderilor poli^ ţieneşti, da1r apoi 1a1u111se I.a conduzi1a că Devlin fu^ sese 1atît ide i1111fP'resiOI11at de ,generozitiatea lui ifiaţă de biseiri1C1a oa.tolkă, î1ocît îi 1ao01Tidia,se imu1nibate. Zelul lui 1profesion.a1l scă:ou. Da.r, într-o sîmbătă duipă-ami- ază, pe ,J1a mijlooul ,a1nului 1895, un aamio111 pli111 cu „dvi.li" intră :î:n strada J,a1ckson, veiniind din strada Silvier. Cî1nid p1ais1a1ger.jj îilliC'eJP'lllfă să colboare lia intra^ rea îin :ulidoiară, 1lJin „giinitQI"" îl recu111ooou printre ei pe 1a.gentul Grieve. în învălmă:şeal:a mi1ncenă ca.re wrmă, Jim Tirn1oey •fu ,prins în1aiinte ide a fi putut sică·pa pir[1]il!l 1curtea doamnei Monain. Diin 111enorodre .pentru el, :avea sub lbnaţ uin p1achet de bilete şi trei liste de p1a.r.i.uri, 1aare ,f,ură confiscate ·oa dovezi îm[1]potrivia lui. Îln magazi1nul de [1]ceai .a lui Ouimmin nu puseră mina decît 1pe Îillaicey, d.a1r proprietiauii celorJ,aHe prăvălii u:11Jde .se 1inicilei[1]au 1p1ariiuri fuseseră ia.restaţi î111 cursul unor rraziii siimult1a111e, Cl()IJ11diuse una •de ser,gentul Dev^ liin, i1a1r :ae1a1l1aU.ă ide 1agienit'll1l Broig1ain.

nrzi•u, 151p.re sea1Tă, Jothn West plăH caiu{iuinea !POO^ tw omul l.uii. r.na1oey ena p.aliid 'şi îlll'grij1oinal. Tincerieă să-l îmbă:nbăteze 1făgădui1ndu-.i că o să· plătească 1amenidia 1pein,tru el, ida:r J.im s.e .duse ia1aasă fa ineviastă şi ieopil, tremmm de spia·iimă.

Zi1a1Tele idi1J1J onaiş 1Tel1ataoră cu :lrUx ide amăll'1u1nite pro^ re.sul lbiirou.riilor de ;paaiiu1ri, •aaire •stîmi uin viu i1nteres în Ca.rri1ngibUJsih ·şi în1 ·împrej:urrimi.

nnăml maigiistrnt •ou fo,ţa severi, a1C.elaişi ioare-i j.uidooase ipe John :şi Josieiph West, .făcui 1aluzie 'iin re^ dhizHoriu l1a 1u1n v·i[)J()v.a.t oa.re „lipsea di111 boxă" ~i ooruchamnă ipe fieoare di1ntre cei1l1ai1tf a1ouz.aţi l1a trei luni închisoare, fără dreptul de comutare ·a pedepsei î.n .amendă. UimiiJ'lela ·şi fm1i1a l•ui Johin West :nu ou111os^ cură ma1r;giini. iSe iuită 1ia Jim Triaioey care se

.fă·ause alb 1c:a viairiu.I şi em cit 1pe oe să leşi111e.

Cîrnd îl 1duiseră de 1aicol10 ipe Jiim, John West o văzu pe doam111ia Trncey, o femeie săirăieăoios îmbră:aată, cu .faţa ofi.J.ită pmtî1111d umre v1a:gi 1ale frumuiseţii de odiinioalTă. Işi 'îmbr.ă1i[1]şă soţul, Clall'e îşi Jă,s.ase 1oaipu1l în piep1t, ruşi1ruat şi :î1rud:UJrena.t, 1aipoi -împ1leti:c:i:rud:m-sie 'Şi plî1ngî1nd în hohote ieşi diiilli s1a1l1a1 de şedi1111e, pJi,nă pÎlllă la ultimul foc, dial!' ·Î1!1J 1aa.re lllil.li se 1a.uzeia nici •oei mai miic zgomot. John West se iapiro1pie timid de ea f,rucerdnid .să o 1oonisolez·e. Femei.a 'îişi 1.nălţă ichi1pu:J răvăşit ide idull'ere şi 1pri111fre susp.i111e îi spw:;e rair şi ou IDU1ltă iaimăll"ădurrre :

- Sper 1că ia1c:um eşti mulţUJmit.

Jintr-o 111oaipte, duipă ~reo şiaise săiptămvni, ia1gootu.I Brogain, îmlbrăaat în ieivH, ~I du~ă ipe John West aoaisă.

- Pot să-ti vor.bes.c ·î.ntire ip1aku· ochi ? î1l 'i111fre1bă el pe John West cal!"e ieşise 'îin 'll.şia ibuicătăll"liei.

.Merseră pe 1cărnl!"e înisip:re ipoa:r.t•a 1di111i faţă. Broga111 ;,nioep.u nervos :

- Nu im-a .tri:mis ser,gien~ul Devliin., da1T ...

- Du1aeţi-vă dinaioul1ui :aim\trudoi, şi tu şi Devli111.

„Rîimă tîtrîtoa1Te, gî1I11di John West, 1aii stors .ba.ni de l1a mi1ne ci111Jd ,a,j V1I1Ú1t, :şi 1a10UJm. „"

- tMi se p.a!fe ică nu-rnţeJ.egi situaţi1a, răspunse po^ litisfol. în-g-h1tind docil înjurătuna. Avea foţă de John Weşt atitUJdlinea 1firea.sică a mituitll!lui .faţă ·de cel caire 1-ia oUJnwăiria.t ; î:I11oemaa U111: sentiment ide i1nferior.ita1te pentriu că-şi 1dă1dea ooama ică orkîte servidi 'Via 1aidllice, v.a fi toMeauinia idi1s.p.reţuit.

- B:a-nţeleg foarte bine, răspunse John West. Vrei să te asigl1..llI'li că 1!1-am să soaip nid o vorbă 'Că 1ai ,ţuat barni de l1a mi.ne. Suferea 1a1şia de crunt l1a ideea :că va trebui să ÎlI1IC1hi1dă bincml şi să 1des.cMdă o •umilă 1aasă de JPiairimf 1l1a hotelu.I de peste ·dmm, 1ncît ·simţea ne^ voia să se războoe.

- N-.ai să f.aci itu .aşa .oeva, răsp.u111se B.rogain.

- Ast[0]a s-o •urezi tu !

Brogia.n 1caire juoa şi bea, [1]chelt1uii·a .ou femeile şi se ~nturndea maii murit dec.ît îi ena iplaip•U11111a, simţeia lipsa ba1rnilor pe ca:re-i IP'rimea cu rregillllaritate de fa John West, aş:a 11nicît soooti ieă-i mai ibine s-o 11ase ma:i moaile.

- Zău, rn-aii să faci '3.Sta ... cÎIIIld ţi-oi spuiille 1oe 1am de SfPUiS, 1a1dăuigă el 1ocmfi.denţi1a;l, icu voce scăz.ută. Ţi-am mai eXiplic:at 1că nu m„a trimis seir·gienrtul Dev· lin ... iEi !bi1nie, să 1ştii că poţi să deschizi din JOOU prăvălia, 1f ă.ră prea multe riscuiri.

- Ce vrei să s;pui ?

- O să te ooste dnci Ike pe săptămîin.ă, şi să inu-mi 1Pl\.lli îrrllloob ă1ri.

- Nu, zău ! Ciind li.re 1pentrru Devlin, şi cite dnci ·pentnu .fiieaa1re ·ooipoi 1din sector, rnu-i •aş1a? M-1arn să- tuira~ să tot ,plătesc şi să 1I1-1am mici o IPTotecţie.

- Nu. Numai cu cinci lire te-ai asigurat. Eşti în sectorul meu, aşa 'Că eu şi Devliin sîntem singurii care ţi-ar putea face mizerii. Tot ce ai de făcut e să-mi dai cinci sovereigni pe să•ptămînă şi-ţi garantez că totul o să fie în perfectă ordine.

- Dar de unde ştii că Devlin n-o să se amestece ? N-ai S'PUS chiar tu că nu te-a trimis el?

- Pă·i, să vezi, de fapt Devlin n-are nki un ames^ tec. Brogan tăcu şi tuşi cu subînţeles. El n-are nici un amestec. Dar dacă-mi dai cinci lire ,pe săptămînă, Devlin n-o să te mai necăjească. Cine are urechi de auzit, să audă ; deschide prăvălia şi-ai să te convingi singur. Poate mai tîrziu o să trebuiască să mai ungi şi pe alţii, ştii pe cine.

- Da, ştiu ... clătină West din cap. Hm I Iar o sa mă stoarceţi pînă Ia sînge. Mai treci pe-aici mîine seara, dar ţine minte, cu mine nu te joci. Să nu mi-i trimiţi 1pe toţi copoii din Oairringbush să-mi dea tîr^ coale !

- InţeJ.es, domnule West.

John West se duse Ia culcare într-o stare de extre^ mă a,gitaţie. Tocmai dnd se declarase învins, iată că se ridicau singure barierele, lăsîndu-i liberă calea pe care .pornise. Ii părea rău că l·e 1s.pusese angajaţilor şi clienţilor lui că d~ocamdată „o să se dea la fund". Se

lăuda·se că „o să Ie-arate el în curînd blestemaţilor de copoi" şi acum asta începea să se adeverească.

Convorbirea din seara aceea îi întări şi mai mult credinţa în puterea mitei. Oricine îşi are preţul lui. In viitor, o să ţină totdeauna seama de a·cest prin^ cipiu.

A .doua zi îşi va strînge oamenii la repezeală şi sîmbăta viitoare va des·chide bifQul. Dar de data asta n-o să-l maii închidă. O să rişte totul, chiar şi închi^ soarea. Şi o să mituiască 1pe oricine. s-o amesteca vri o să-l înlăture.

După şase săptămîni, iîntr-o vi111erf seara, vreo douăzeci-treizeci de oameni se adunară în prăvălie cu uşile zăvorite. Discut-au şansele şi îşi plasau banii în vede^ rea curselor care urmau să aibă loc a doua zi pe hi^ podromu.I de .Ja Moonee V.alley. Af.ară se iauzea ur^ letul vîntului şi ropotul ploii care bătea pereţii clădirii.

John West stătea Ia masă în camera din fund, cu sp.able la uşiţa secretă, şi la lumina unei lămpi cu gaz, pusă pe colţul mesei, seri-a ceva pe o mare bu^ cată de carton.

Poliţia nu-şi mai vîrîse nasul pe acolo de cînd se deschisese din nou „biroul". La început, John se terniea1 ca nu cumva Brogan să fi venit fără ştir:e;i lui Devlin, aşa că făcuse tot posibilul să-l înt:lnească pe Devlin ·p·e stradă, ca din întîmplar.e. Puirtarea ·sergen^ tului îl convinse însă pe deplin că Devlin primea par^ tea leului .din cele cinci lire pe care Brogan le încasa în fiecare vineri. Cînd John ·des·chi.se ·din nou prăvălia, doamna West se plînse iar ; primi însă asigurarea că de data asta poliţia n-o să-şi mai bage nasul în tre^ hurile lui. Fie că l-a crezut pe cuvînt, fie că se resem^ nas.e în faţa inevitabilului, fapt este că „biroul de pa^ riuri" nu mai constituia un subiect de discuţie în casa lor.

Singura neplăcere din cursul ultimelor săptămîni er.a faptul că fuseseră redeschise şi cele două „birouri" rivale, chiar în timpul ab.senţ.ei forţate a proprietarilor lor. John West bănuia că Devlin şi Brogan îşi vîrîseră

coada şi acolo. în lot cazul „biroul" lui era cel mai popul1ar şi cel mai bine administrat ; cîştiga în medie vreo patruzeci de .sovereigni pe săptămînă.

Deodată, cineva bătu la uşa din dos, după vechiul cod ; o dată cu r·edeschiderea biiroului schimbaseră şi codul de recunoaştere. John West se uita intri1giat la ceilalţi. Piggy şovăi o clipă, apoi trase drugul .de fier şi des.chise uşa.

înfăţişarea stranie a omului care intră îl făcu pe Pi.ggy şi apoi pe toţi c•eilalţi să-şi ţintuiască privirile asupra lui. Era de statură mijlocie, iar haina lui zdrenţuită şi udă ·leoarcă de ploaie atîrna ca pe un umăr de garderobă, pe trupul lui neînichipuit de slab. Umerii colţuroşi ieşeau în- afară deasupra pieptului scobit. Ochii lui arătau ca două găuri .decupate într-o coală de hî:rti:e şi avea capul ras. Semăna cu un ani^ ma·) pe jumătate înecat. Se părea că nimeni nu-l re^ cunoaşte. După intrarea lui, se .aşternu în cameră o tăcere ameninţătoare. Omul făcu doi-trei paşi spre John West şi-l privi drept în ochi, peste masă. Silueta lui a1părea şi mai fantastică, în lumina lămpii de pe ma:să şi a fîşiei de lumină care venea din .prăvălie.

Vohin West îl examină uimit cîteva clipe, cu gîtul încordat, apoi deodată îl recunoscu.

- Sfinte dumnezeule I exclamă el cu glas sugru^ mat de emoţie. Jim Tracey ! Atmosfera devenise deo^ dată încărcată. Rîse s·curt, dîndu-şi capul pe spate.

- Ce-ai găsit de rîs, John West?

Toţi urmăreau scena cu încordare. Tăicerea se aş- t~rnu din nou în odai·e, iar cîţiva oameni 1s.e înghe^ suiră în prag, urmărind scena şi aS<:ultînd tot ce se spunea.

Rîsul lui John West se stinse.

- Nu-i nimic de rîs, cîine ·crăcănat I

- Ce-nseamă asta, Jim ? De ce vorbeşti aşa, îl apostrofă John West foarte nervos, uitîndu-se la Piggy care se şi pusese în mişcare şi se postase în spatele lui Jim Tracey, gata 1Să ·intre în acţiU1ne.

- De ce? Mi-ai uns ochii cu un amărît de sove^ reign pe săptămînă şi cînd m-a::u băgat la închisoare· mi-ai lăsat nev.aista şi ·copilul în mizerie! Dacă n-ar fi fost Eddie Corrigan şi nevastă-sa, sigur că .ar fi mu^

rit de foame. Tracey urla ca scos ddn fire. De ce-l lăsaţi să se îmbogăţească pe pielea voastră, băieţi ? Voi nu v-alegeţi cu nimic şi dac-o fi vreo razie înfundaţi puşcări1a, i1ar ăstui.a nici nu-i trece prin minte să v-ajute nevestele şi copiii.

„John Weţst amuţi. Îl făcea de .ocairă şi nu ştia ce să-i ră1s.pundă. Uitase de existenţa lui Tracey.

- De unde ;să ştiu eu că nevastă-ta şi copilul sînt în mizerie? Ce, au venit la mine? îngîimă el în sfîr^ şit. Poţi să începi chiar de mîine să lucrezi şi o să-ţi dublez sialariul. Doar tu ştii, Jim, că eu sînt gata ori^ cînd să-i ajut pe cei căzuţi în rnevoie. N-aveam de unde să ştiu.

- N-ai ştiut! Cui spui tu asta ! N-aş mai lucra cu tine chiar de mi-ai da cincizeci de sovereigni pe săiptămmă. Mă duc la Kalgoorlie săptămîna viitoare.

Pe John West îl ustura dispreţul lui Jim Tra:cey.

- Din partea mea du-te şi la draC1..1 !. .. dacă-i vorba pe aşa.

Deodată Tracey îl plesni pe John West cu palma peste obraz.

- Am sa-ţi trag o sfîntă de bătaie înainte de ple^ care, s-o ţii minte. Hai, scoală-te să te baţi I

John West .se trase îna.poi şi se uită cu dis·perare în jur, ·cerîn1d •parcă ajutor. Piggy să1ri .la Tracey şi prin^ zWnid'-1'-i br.aţul drept ca într-un cleşte, i-l răsuci fă\ră milă la spate, Tracey se smucea ca un nebun şi 'striga clienţilor care căscau gura din uşa ;p1răvăliei :

- Şi-a început afacerile cu o cursă ·de porumbei măsluită ... P-ormă şi-a făcut parte 33,3 la sută ...

Deoda.tă izbuti să scape de strînsoarea lui Piggy, se feri într-o pairte şi •se năpusti peste masă la John West ca•re, dîndu-se înapoi, trînti scaunul.

P.iggy îl înşfăcă din 1nou p·e Trncey şi cu ajutorul lui Dkk Cauliflower, care venise din prăvă.Jie, îl tîrî 6pre ruşa idin fund.

Trncey se zmucea din mîinile lor :

- Ascultaţi, oameni buni, strigă el : West nu pu^ blică toate elimină.rile din cursă, aşa că pierdeţi banii pe cai ca.re nici nu aleargă. Porumbeii aduc numele codaşilor, dar el nu le mai trece 1pe listă. E adevărul adevărat, zău ! Vă jecmăineşte în fiecare zi.

Zbătîndu-se cu disperare şi înjur:înd, Tracey fu tras ISpre uşă. Piggy o deschise cu o mînă. II azvîrliră ud leoarcă îin vijelia nopţii şi zăvoriră uşa în urma lui.

*

În •cu11\SU1l anuJui următor, prosperitatea lui John West avea să a1ingă culmi nebănuite. Nimic nu i se mai punea în cale.

Zădărnici urmările izbucnirii de furie a lui Jim "fracey anurnţînd ică, pe viitor, oricirne va intra la puş- că.rie pentrn vina de a fi prins în local va primi o des^ păgubire de cincizecil de !ir~ pentru o pedeapsă de trei luni sau mai puţin şi o sută de lire pentru o p.erioadă mai lungă ... Răspîndi zvonul că el plătise drumul lui :rracey la Kalgoorilie ! Pariorii profitară însă de pe urma ieşirii lui Tracey căd de atunci fură publicate toate elimină.rile.

Afaceri-le pros.perară: cîştigurile lui John West atin^ seră suma de treizeci de sovereigni pe lună, iar capitalul lui la bancă ajunse să depăşească cinci mii de 1ire. Devenise atît de cunoscut, încît veneau oamenii şi .din alte părţi, nu numai din Carringbush, să joace la el. Mulţi îl sunau la telefonul care înlocuise de cu^ 'f·înd servidul de porumbei. Cei mai de seamă book^ •makeni din oraş, ca.re pentru mai multă siguranţă se fereau să mai înregistreze pariuri, nu ezitau să-şi pla^ seze surplusul de investiţii la „tînărul John West".

Singurul motiv de nemulţumire în existenţa lui John West era „idila lui" cu Nellie Moran. Cînd se ducea să-şi plăteas.că chiri1a lunară, aşa cum se în^ ţeJ!esese cu maică-sa, Nellie se arăta politicoasă şi prietenoasă cu el ; dnd se întîmpla s-o întîlneaLScă pe stradă - şi' John West căuta să „se întîmple" aceasta lcît mai des - ea se înroşea răspunzînd la salutul lui it:imid. John înc~use chiar să se ducă la biserică, ipen- 1ru că astfel avea priJ.ejul ·să se întoarcă acasă cu Nel!ie şi rnaică-1s.a. In ourînd ia.flă că Nellie mai cu^ noştea un tînăr, un .profesor, cu oare se ducea din dnd în cînd la dans sau la vreun

spectacol de music^ hall. P.e zi ce trecea se gîndea tot mai hotărît la în^ surătoare. Se[1] ·încumetă ·o dată s-o roage pe Nellie să-l îmoţea'Scă la teatru, la un vodevil. Ea primi cu pilă- 'cere, da1r din ,pă·cate, veni însoţită de maică-sa. John tşi pusese chiar problema dacă i;i-ar trebui să înveţe să danseze; dar îl îrnpiedkă at1t Umiditatea lui în^ !flăscută cît şi convingerea formată încă de pe viremea „,bandei" lui, că dansul „e o ocupaţie tîmpită".

Intr-o zi, la birou, cînd tocmai se gîndea la neplă-terile lui· sentimenta·le, îşi fă.cu apariţia sergentul De^ vlin, ca1re-i aduse ştiri mult mai îngrijorătoaire.

John West ·îl auzi •pe Mick O'Connell întrebînd: - Vreţi să cumpăraţi ceai, domnule sergent? Avem o specialitate la plfeţ redus săptămîna a.sta. Sau 'poate că dumneavoastră, care aveţi o familie nume^ roasă, 1aţi prefena o cutie „Griffin" de trei şi jumătate. Ştiţi cum s.crie şi pe reclamă : „Bea ceaiul lui Griffin ; ·e aromat şi fin", deşi, trebui·e să recunosc, eu prefer un whi[1]sky ... "

1 - Ţine-ţi danţa ! îl repezi Dev.lin, nu vezi că vor^ beşti prostii ziua-n amiaza mare? Hai mişcă-te şi spune-i lui John West că vreau să-i vorbesc.

- Da' de ee .să mă deranjez? Vă rog poftiţi înăuntru, cum i-ar .spune păianjenul muştei. O să-l găsiţi 1a caL5ă numărîndu-şi bănuţii, ră·s.punse Mick. ·

John West îl întîmpină foa1rte surprins pe sergentul Devlin, deoairece di.n ziuia descinderii, eria 1pentru prima oară cînd îi căka pragul prăvăliei.

- Ce vînt te-aduce pe-aid, domnule s·ergent?

- Veşti proaste pentru amîndoi. S-au tot legat de mine că nu ţi-am închis prăvălia şi au tot scris la ziare, pînă cînd poliţia centrailă din Melbourne a în^ ceput să cam aibă bănuieli în ceea ce priveşte povestea cu jocuri1le de noroc din Ca-rringbush. Jn sfîrşit, ştiu din sur.să si.gură că au de gînd să fa.că o descindere şi a.ici şi la Ryan şi la Cohen.

John West se făcu mic în scaun şi îşi puse pa·lmele pe ma·să, cufundat în gînduri. îşi scoase un mic re^ A.rolver din buzuna[1]r şi începu să se joace cu el.

Devilim, mai 1guiais ca oriioîntd, căzlU pe urn

sca1un1. îşi 'Şterrse sudoarea de pe frunte.

- Poa1e căi air fli rtlrebu[1]it 1Să fiac şi eu cirte o 1desci111i^ dere idin cî!111d :Un dim:!, ca să IJlllll mill'oia1să ipol1iţi,a oentirală ceva. Dar cred că nu-i nidodată prea tîirziu să-ndrepţi răul. O să fac o razie sîmbăta vitoare.

John West se uită la el cu privirea lui de oţel.

- Am să-ţi arestez cîţiva oameni, dar n-ai grijă, n-o să mă leg nrici de tine, nid de Joe.

- Ţi-am mai •spus, domnule :;ergent, că nu mai vreau să aud de razii sau descinderi la mine! Dacă mai daţi iar în . judecată pe cineva pentru că l-aţi prins aid, o să fie vai şi amar de mine. N-am nimic împobriivă iSă faci descinderi la celelalte prăvălii, dair 'de mine să nu te atingi.

- Nu mă-nţelegi, John. Au scris la gazete că te ocrotesc şi că n-am pus mîna pe tine pentru că m-ai 'plăUt. Auzi .cine vorbeşte. Văd paiul din ochii altora 'Şi nu-şi văd hîrna din ochii lor. Acum zece ani, o co-1misie regală a făcut o anchetă într-o acuzaţie de mită privind forţele pol1iţieneşti şi a scos la iveală o mul- ţime de murdării, zău aşa. Dar bine-nţeles că s-a mu^ şamalizat totul. Devlin părea jignit şi adăugă cu tărie: Au şi mutră să vorbească. Să se lege de Patrick Dev11i1I1, oa1re-i UJn sfmt, faţă ide imajorifotea detectivi^ lor poliţiei din oraşul Melbourne !

- Spui c-ar fi oameni disipuşi să primească ... c-ar fi di,sipuşi adi'Că să colaboreze? De ce să nu încercăm ceva :ţn durecţia astia ?

- Nu, nu, John. Am riscat prea mult pînă acum. Nu-mi cere să fa.c mai mult. Deodată Devlin se plecă 1nainte, vorbindu-ii cu insistenţă : De ce nu-nchizi prăvălli:a, John? Ai fă.out 1afaceri de .aur, dar a·cum e prea mare irk;cul pentru ...

- Drept cine mă iei? se plecă John West, cu un aer agresiv, către Devlin. Biroul de pa1riuri o sără- mînă des.chis dt oi crede eu de cuviinţă. Nid prin gînd nu-mi trece să-l închid aicum pentru că te-au apucat ipe dumneata bîţîielile. Şi să ştii că nu-mi place că v-aţi înrnu·lţit la pomană. II plătesc pe Brogan şi pe Î!noă vireo ciţiva., idar m-a căiloat şi Gnieve. Acrnm că te plătesc pe tine, pe

Brogan şi încă ,atîţia, îşi bagă coada şi poliţia municipală. Unde-o s-ajung?

Devlin răspunse umil :

- Deocamdată să lăsăm luoruriile aşa. Poate că mai tîrziu o să vorbesic eu cu ăia din oraş.

- Bine, da1r să ştii că n-am de gînd să dau bani pentru liniştea pe care nu mi-o asiguraţi. Dacă-i vorba ca poliţia munidipală să-mi facă mizerii, n-o să te mai pot plăti pe tine.

Devlin constată că în ultimul timp West se făcuse mai arogant şi mai neomenos. îşi dădea seama că f ăieea ce voia din el.

- Ia aiscultă, vorbeşti .cam mult şi ţi-ai cam luat nasu[1]l la purtare. Te-am ajutat să strîngi o avere fru^ muşică, dar dacă stricăm căruţa, să ştii că spun în guira mare .cum stau lucmrile ai·ai în Ca,rringbush.

- Nu-mi prea vine a crede, domnule sergent. Ţii prea mult la pielea dumitale, spuse John West arun^ cînd ·revolveml în aer şi prinzîndu-1 cu multă înde^ mînare. Deocamdată lucrurile o să rămînă aşa, da' să faci ce-i ştii şi să m-anunţi cînd au de gînd să ftacă idesoiniderea.

- Bine. Dacă aflu ceva te pun neapă1rat la curent. Şi te mg să nu te superi pentru ieşirea de-adineauri. Dar sînt şi eu cam nervos astăzi. ·

John West părea absent. Işi strînse buzele şi se uila-n pămînt.

- Nu mi-o lua în nume de rău. O să fac tot ce mi-o sta în putinţă să aflu cînd vin ; trebuie să pke din^ tr-un moment într-altul. In tot cazul, fi cu ochii-n pa^ tru la cine vine să jo.ace. Aşa au de gînd să te prindă. Ca să culeagă dovezi, or să trimită iscoade să piarieze şi p-ormă s-aducă tichetele la judecată.

La aceste cuvinte, John \Vest înălţă capul.

- Aha !. .. Las'că le iarăt eu lor. O să verific pe fiecare la poadă şi dacă nu-i recomandat de un client serios, n-am să las pe nimeni să intre. Vorbea cu ho^ tărLre, bătînd cu pumnu.I în masă. O să pui mai mulţi „ginitor1". Dumneata deschide ochii şi urechile şi ţi- ne-ţi gur.a, că de rest am eu grijă.

După plecarea lui Dev:lin, John West se cufundă în gînduri amare. Trebu:a deci să se măsoare amm şi cu poliţia munidpală.

PerS1pectiva îl neliniştea oarecum, da·r îi dădea un sentiment de importanţă şi-l îndîrjea şi mai mult.

C A P I T O L U t III

„Toţi *cei care vin tn conflict cu legea n-au dectt o* singură *preocupare : cum* să ocolească *prevederile legii."*

BALZAC

Un car cu fîn tras de doi cai vmioş1 urca strada Ja.ckson_ T1recu prin f.aţa .~ginitorilor" oare nu-l 1lrnară în seamă pentru că se uitau după poliţişti, şi cotind pe strada Silver, se opri în capătul ulicioarei. Deodată finul începu să zboare în toate părţile şi din ·car săriră doisprezece vlăjgani cu bastoane în mină. Unul dintre ei av·ea chiar şi un topor. Mai înainte ca Apu^ catul care dăduse tocmai ·colţul ulicioarei să poată deschidă gura şi să strige, şase dintre ei o şi luaseră la fugă spre poarta din ,dos. In zadar încercară Piggy ş:i Dick Cauliflower [1]să-i ţină în loc ; fură daţi la o parte. Ceilalţi şase ocoliră casa ,în pas alergător în^ dreptîndu-se spre uşa din faţă. De-abia pătrunseseră prjmii şase că se şi auzi o bătaie puternică în w~a de la stradă.

O zarvă neînchipuită se stîrni în prăvălie. In ca^ mera din fund, Joe West şi Sugar Renfrey îşi uitară îndatoririle şi se călcară pe picioare, fiecare vrînd să iasă mai tntîi prin uşa secretă care dădea spre curtea vecină. Mick O'Connell, strecurîndu-se înăuntru, din curte, era gata să-i urmeze, cînd şi-aduse aminte că îl aşteptau cincizeci de lire dacă va fi arestat şi va încasa trei luni de închisoare. Cu gîndul la bani, se întoarse.

Cînd cei şase oameni pătrunseră în curtea plină de lume, clienţii biroului se-mprăştiară ca puii de potir-

niche. Poliţiştii nu încercară să pună minia ipe ei. Biar^ ney Robinson smulse chepengul de la ieşirea secrntă din f undu'I şopronului, dar Alee F1ulgeml se repezi şi ieşi cel dintîi în mrte:a vecină. lnainte de ia fugi şi el, Barney avu grijă să-i strige lui John West, care în momentul cînd începu zarva tocmai inspecta curtea : „Ia seama John I"

Apucatul izbuti în sfîrşit să pătrundă în curte, stri^ gînd cam cu întîrziere: „leşiţi afară ! ! Au venit co^ poii într-un car cu fin ! Ieşiţi afară! !" Piggy şi Dick Cauliflower îşi umplură buzunarele cu banii de ipe raf^ turile din şopron şi prin trapa secretă se strecurară în curtea casei Apucatului şi de-aicolo în bucătărie, unde se instalară la o ceaşcă de ceai cu neva·sta acestuia.

John West se pregătea să-i urmeze, cînd trei poli^ ţişti îi tăi1ară drumul. Făcu .stîingia-mpirejur şi-o luă la fugă sipre şopron, aco.lo însă alţi doi poliţişti în^ cercară să .pună mina pe el. Izbuti să scaipe din mîi^ niile lor şi-o porni Stpre uşia .din fond ia prăvăliei, dnd calea îi fu tăiată de ceilalţi şase agenţi, care spărsă- seră uşa din faţă cu toporul.

Mick O'Connell stătea în mijlocul curţii•, cu mîi^ nHe-n şold, aşte:ptînd •Să fie arestat, iar Jigger umbla de colo-colo .sfătuindu-i pe clienţi - care se răriseră de altfel - :să •se strecoare iprin fund. Jigger spera şi el să fie arestat şi închis cel puţin pentru trei luni.

John West se opri brusc şi se uită în jur ca un om încolţit într-o fundătură, ipînă cînd doi poliţişti îl în^ hăţară ·strîns.

- Ce-aveţi cu mine? îi Jntrebă, nădăjduind că îl vor 1lua drept vreun client.

- Nu face pe prostul ! Sîntean de la ipoliţie.

Paddy Scoţianul fu tîrît în curte, din uliţă, unde fusese arestat după o adevărată luptă. Mick O'Con^ nell şi Jigger fură a•pucati de ceafă şi de turul panta^ loni.Jar şi zvîrliti în stradă. Mick ·se sculă, se scutură de praf şi plînse.

- Pă cinstea mea dacă n-au .înnebunit. Nici dnd vrei .nu-1s în ista.re să te aresteze.

Tocmai a·tunci sună telefonul şi unul din poliţişti se ·duse să răspundă.

John West îl auzi spunînd :

- Care John? Aha ! Vrei să-i spun lui John West să mizeze doi şilingi pe Kirkby în cursa de obstacole. Bine, am să-i 1spun„. La telefon e poliţia, şi află că n-o să mai pariezi la biroul ăsta.

- N-am nici un amestec în afacerea asta. De ce mă reţineţi? răcni John West cu disperare. Sînt şi eu un ·client.

In timp ce tot striga în gura mare ca e nevinovat, fu percheziţionat şi tîrît :prin prăvălie, împreună cu Paddy Scoţianul, pînă la un camion care tocmai se oprise în faţa intrării. In camion, printre alţii, .îi văzu pe Ryan şi Cohen. Arestaţi mai devreme, aveau mutre foarte nenorocite.

La postul de poliţie din strada Russell, detectivii refuzară să ia in discuţie cauţiunea, p.înă a doua zi.

John nu-nchi1se ochii toată noaptea. In singurătatea celulei Uill1ede şi mucegăite, simţi cum se prăbuşeau zidurile de protecţie cu care se-nconjurnse. In sufletul lui se dezlănţui o adevărată furtună. Jn tări1a nqpţii îşi aminti, de parcă s-ar fi petrecut mai ieri, scena ares^ tării lui Arty. Se gîndi apoi la maică-·sa: curajul sim^ plu de care dăduse ea dovadă în viaţă ; tăria cu care îndurase sărăcia, ruşinea şi amărăciunea de care avu^ sese parte. .. Ce n-ar fi dat el să ;poată şterg·e trecutul, ca să disipară ruşinea :provocată de Arty I Şi cum ne^ socotise totuşi rugăminţile maică-si. Dar nu ajunsese chi:ar aut de dep,arte încît să socoată că de dragul ei ar fi trebuit să-nchidă biroul de pariuri. Se gîndi. la Nellic Moran şi o dori cu tot sufletul şi trupul lui. Să-i fi fost oare teamă de el ? Să fi iavut, oa iŞi mai^ că-s.a, vreo îndoială .în privinţia. lui? De ce se muta^ seiră din casa lor ? Nu cumva penfl'u că era alături de localul lui? Dar las' că le va arăta el lor I O s-o ia pe Nellie de nevastă şi încă foarte curînd. Pînă ·se · lumină de ziuă, dormi un somn chinuit şi visă că era la judecătorie, înconjurat de o mulţime de judecători. li arătau cu degetul şi s.puneau toţi în cor : „O să-n- funzi puşcăria ca frate-tu ! Şi maică-ta o să moară de ruşine!"

Apoi scena se schimbă şi visă că era urmărit de po^ liţie, pe stradă ; trăgeau focuri de armă în urma lui ; nu

mai putea de oboseală şi poliţiştii se apropiau. Pi^ cioarele nu-I mai ţineau şi-o văzu în vis •pe Nellie şi pe makă-sa p!Sngînd şi implorîndu-1 să se grăbeas:Că, să nu se oprească din fugă. Dar cu oît făcea sforţări mai mari ca să scape, cu atît rămînca parcă în urma lor, iar pQ!iţiştii se apropiau tot mai mult - vedea sute .de poliţişti care trăgeau după el. Visă apQi că era înhăţaf de sute de mîini, care-l tîrau într-un loc unde aştepta un om legat la stîlpul infamiei. li recu· noscu pe Arty. O namilă de om, un monstru, îl bi^ ciuia pe spinarea sl:abă, lăsiindu-i răni adînci. După fi.ecare lovitură Arty răcnea şi-i înjura pe cei care-l chinuiau. Srîngele îi curgea şiroai·e pe sipinare şi se prelingea pe caldarîm pînă la cisrnele lui John West. Visă apoi că striga : „Opriţi-vă ! Eu sînt milionarul John West ! Sînt un om :puternic. Nu vă idau voie să-mi bateţi fratele!"

Coşmarul continuă şi visă că puseseră iarăşi mina pe el, cu toată împotrivirea foi, şi auzi pe cineva nu^ mărînd : „Treizeci şi nouă, patruzeci, patruzeci şi unu" ... iar un altul 1porunci : „După ce· o să încase^ ze dndzeci de lovituri, o să-ţi .ar·dem şi ţi.e dncizeci. Nu eşti milionar, eşti doar un :prăpădit de pungaş din Caringbush, şi mai eşti şi laş. Acum o să-ţi vie şi ţie rîndul !"

O văzu pe maică-sa : stătea ceva mai departe cu Joe. Plîngea cînd oamenii îl tîrără şi pe el spre stîl^ pul infamiei. Auzi a1ceeaşi voce numărînd icnit : „Patruzeci şi ş.a1pte, patruzeci şi opt, :patruzeci şi nouă ... "

Se trezi din coşmar, ţipînd ; îl treceau sudori reci şi tremura, iar rădăcina p_ărului parcă-i îngheţase.

Lumi.na palidă a dimineţii pătrundea în celulă. Işi veni r·epede în fire. Visul :p.arcă-i eliberase mintea de temeri şi de remuşdri. lncepu să se gîndească la ce-l aştepfa în cursul zilei. Hotărî să fie calm, să-şi facă un plan. Trebuia să iasă ·din .încurcătura asta şi să transforme biroul de pariuri .într-o fortăreaţă de nepătruns. Tot se mai frămînta, f ădndu-şi planuri peste planuri, cînd Joe şi Sugar Renfrey veniră să depună cauţiunea pentru el şi Paddy.

In cursul serii se duse să-l vadă în căsuţa lui pe Barney Robinson, care se însurase de curînd cu

Flor^ rie. Barney, Joe, Paddy Scoţianul şi Sugar îl aştep- tau în odaia din faţă, curată dar sărăcăcios mobi^ lată.

- După mine unul, jocul ·devine prea •primejdios, spuse Joe. Cred c-ar trebui să ne mulţumim cu o casă de pariuri, ca la-nceput.

John West nu răspunse nimic.

- Pe J.e,gea mea dacă ştiu ·Ce să fac, zise Sugiar, schiţînd un gest de nedumerire cu mînia în c·are îşi ţi- nea ochelarii. Dacă-am uns copoii <le-aici, cine-mi sipune că n-o să-i putem unge şi p-ăia de Ia oraş ? Fiecare om 1îşi are preţul lui. Se uita cu ochii-i saşii la John West, rînicercînd să-i citească ceva pe faţă, dar „şeful" stătea neclintit ca o stană de piatră.

- Dar dacă n-or fi înţelegători ? întrebă Bamey. Chiar dra'Că John iese basma curată, cum o să se ter^ mine toată afacerea asta ? Singu.ml mijloc ca să .nu-n^ chidem, ar fi să facem de gardă zi şi noapte, ca să nu-i lăsăm să pătrundă. Asta însă înseamnă să ne luăm de gU cu poliţia. Piggy, Dick Cauliflower şi tipul ăJa care lucrează de cîtva timp Ia noi, cum îi zice, Tomrny Chiorul, toţi sînt înarmaţi. Dar cine ştie ce poate să mai ia:să de aici... Şi făcînd uz de expresiile învăţate de prin 'Cărţi, a1dăugă: „S-ar putea să degenereze uşor în arlterca·ţii violente."

- Banney are dreptate, îl susţinu Joe. Chiar dacă John nu .înfundă acuma puşcăria, pînă la urmă tot aco!o o să nimerim cu toţii, dacă nu ne băgăm min^ ţile în carp . .John a pus deoparte bani frumoşi, ar tre^ bui să- njghebeze o afacere serioasă.

Deodată John West se aplecă înainte :

- Să-njghebez o afacere serioasă ? Da asta ce e? Să şti~ de .la m'.lne că toţi curcanii şi coipoi.i diin Mel^ bourne n-o să mă fa.că să mă las de asta ! Aproape că striga. Tu şi Barney aţi fost totdeauna nişte papă· lapte. Dacă tremură inima-n voi, n-aveji decît să vă lăsaţi voi. Duceţi-vă la dracu amîndoi !

Barney îşi examină preocupat picioarele şi-şi răsuci mustaţa. Joe ri1postă potolit :

- Nu cîştigi nimic dacă te-nfurii.

Paddy Scoţianul avusese destul timp de gîndire ·Ca

să formuleze un irăspuns la prima întrebare pusă de Sug.a,r Renfrey.

- Da - rosti el cu convingere - fiecare om aire un preţ, în special avocaţii. Nu-mi pasă ce-o să facem după judecată; deocamdată însă n-am decît un sin^ gur gînd : să scaip de puşcărie. Frate-meu lucrează la David Garside, ăl mai mare avocat din lume. Ştii, grozav avocat; l-a apărat şi pe Ned Kelly, să ştiţi voi !

John West se uită la Paddy Scoţianiu'I, 1dintr-o dată foarte interesat.

- iDiaVJi1d Gairsiide, zk:ii ? Crezi c¹ă n1e-.a•r ,a1pă1ria ? Asta-i omua caire ne trebuie nouă ! Nu-i nici o scofală cu avocaţii ăştia de-aid din Carringbush.

Dwpă ce se gîndi puţin, Pa,ddy răspunse :

- Apără .pe orkine-i plăteşte. Eu n-am bişţari, dar o să-l rog pe frate-miu. E văr cu tine, John, şi tu nu-l ştii.' Băi¹at subţire, cu educaţie, mă rog ...

La perspectiva că marele Garside ar putea să-l âpere, John West se-nmuie.

- Eu s1înt om de cuvînt, Paddy. O să ai cel mai bun avocat; şi daieă-nfunzi totuşi puşcăiria, îţi dau cincizeci de lire pentrn trei luni, sau o sută de lire daică iei mai mult.

Această făgăduială mărinimoasă ul umplu de satis^ facţie pe P1a1ddy; faţa i se lăţi de zîmbet.

- Chiar mîine dimineaţă mă duc să vorbesc cu Ga11"1S:idie, hotă.rî John West. Să ieşim d:n înicu1rcMurn asta şi-apoi le-om arăta noi copoilor de la ornş I Pe urmă se adresă din nou lui Joe şi lui Barney: Iar voi, hotărrîţi-vă o dată ! Ce-aveţi de gînd ? Dacă vă e firică, spuneţi şi gata. Nu ne mai încurcaţi degeaba I

- Sînt cu tine, John, doar o ştii. Numai de n-a.r fi primeJdia prea mare. Da' ce-o să spună mama ? Eu la asta mă gîndes.c.

John şovăi o olipă, dar răspunse cu blîndeţe:

- Lasă că am eu grijă de mama. Şi întordndu-se către Barney, îl întrebă :

- Tu ce spui ?

Barney vorbi încet, aruncînd priviri piezişe spire

uşă :

- Să vedem cum mer.g lucrurâle. Da' c·ned c-o să-ţi aduc, ca şi pînă acum, pariurile de la fabrica de încălţăminte ... Şi-o să lucrez şi la birou sîmbăta după ma.să.

Peste oîteva minute intră în odaie şi Florrie Robin^ son, aduoîndu-le ceai şi prăjituri de ·casă. Barney o prezentă în mod ceremonios, foarte mîndru de ea. Florrie, o blondă voinică şi simpatică, purta părul strîns într-un coc ·pe ceafă, ceea ce dădea şi mai mult fanmec carpului ei frumos modelat.

Ii salută destul de veselă, dar John West îşi dădu seama că nu prea-i avea la inimă.

După ce oferi oas.peţi:Jor ceai şi cîte o prăjitUJră, se aşeză pe rpat Ungă Barney şi-i spuse:

- Dragul meu, parcă mi-ai făgăduit că n-o să mai l'llcrezii .Ja birou:! de 1pa1rii1uiri. Am a:uziit tot ceaţi vorbit; de altfel nici nu era greu, că doar unii strigau în gura mare. Părea mai degrabă jignită decît supă;rată.

Barney îşi lăsă ochii în pămînt, ca ·un copil do^ jenit.

- Florrie, iubito, păi să vezi, cred că n-are impor^ fantă ·dacă .Juc'fez acolo numad ·s~mbăta.

- Părerea mea o ştii, Barney, continuă Florrie. Sigur că avem nevoie de bani, dar mai bine mă chi^ nuiesc numai cu leafa ta, decît să-mi aduci banii ăştia.

Barney nu răspunse nimic. John West interveni :

- La biroul meu de pariuri se lucrează cinstit, doamnă. Oamenilor le pla•ce să joa·ce, şi dacă n-ar paria la mine s-ar duce la altcineva.

- Puţin îmi pasă dacă oamenilor le place să joace sau nu, răspunse Florrie înţepată. Dar Barney este un om prkeput şi talentat, şi ar merita o soairtă mal bună; iar pînă atunci o să ne mulţumim şi ·C''t leafa pe care o are.

John West n-avea chef să mai lungească discuţia. De drnd P1a•ddy rpomeni:se ide David Gar:siide tintrevă-mse moii 1pos.ibi1J;itäţi, şi era îrnsuf1leţit de :sipe1ranţa că va izbuti să scape din nou de rigorile legii. Cum îşi termină ceaşca de .ceai, se scuză şi plecă împreună cu Joe.

Cînd ajunseră acasă, găsiră luminile stinse. Nu se iauzea nici un zg-omot iafa.ră de sforăitul tatălui lor caJI'e dormea în bucătărie. Se strecurară în dormitor şi John

West se dezbrăcă repede, de teamă să nu-l cheme maică-sa.

A doua zi dimineaţa, la ceai, doamna \Vest nu scoase nici o vorbă; dar pe :faţă 1avea 1adînc înti1pă.rită expTes1ia ide aimă:ră1;june din trioout... nu-i vorbi' nii1c.i el nimic pînă plecă de-acasă.

Oe-.alf' fi că1utart: î1n rt:oată rolornia Vdctorii,a, John West n-ar fi putut găsi un alt avocat mai bun decît David Garside, care să-l sfătuia[1]scă, să-l ajute şi să-l înveţe mai bine ca el cum să sfiideze poliţia din Melbourne. Garside era un om de vreo cincizeci de ani, care acu^ mulase un bogat bagaj de e~pell'ienţe juridice şi se buoum de malf'e fai:m'ă dator:ită :s:uiocies.eloir Juli Ia bară. La începutul carierei de avocat, îl apărase în 1878 pe Ned Kelly, după ce banditul fusese prins Ia Gtleniro^ wan. Garside şi fratele lui Ned adunaseră şaizeci de mii de semnături pe o petiţie care cerea achitarea lui. Cînd Kelly fusese totuşi spînzurat, o mulţime de zece mii de oameni aştepta în faţa închisorii din Mel^ bourne.

Garside îi apărnse• şi pe directorii companiei „Pre^ mier" prima societate de construcţii caire dăduse fali^ ment. Spiritul său străluci 1atunci în tribunalul în^ tunecos şi martorii Coroanei se văzură într-o situaţie critică, în faţ;a ·contraprobelor 1aduse de ·avociat fa fiece moment. Bandiţi la drumul mare, escroci şi jefuitori de fo,t .so'.iul, oameni de a1f acePi, criiminaJ;i ş,i hoţi se adresau doopotr1i[1]vă lui Davi·d Ga.rsiide, care îi apăra pc toţi ou entuzia!Sm şi şireternie. N-avea niimic 'împotrivă ca numele f.aimos.ul·ui bookmaker din Ca1rringbush să fie iadăug.at pe list1a clienţilor ·lui.

II primi 1pe John \Vest în biroul său confortiabil insola.lat la primul etaj al unei ·clădiri din oraş. Gair^ side era un bărbat înalt, bărbos şi p.Jetos ca un :poet, un om p'1in ide rvi·aţă şi de încredere 1În el. Sub sprîn^ cenele-i stufoase străluceau ochii inteligenţi, iar părul şi barba căruntă îi dădeau o înfăţişare respectabilă. C1nd avocatul :Se scUJlă de .Ja bkoul său masiv de ce^ d11u ca să-ii [1]s1alu1e, John West observă că era :foairte îngrijit îmbrăcat. In cui•erul ·din colţ atîmau un joben, peruca de .a•vocat şi un baston.

Ma1sa [1]de lrncru era înconjurată de o bibliotecă enormă, 1pJ.ină de cărţi, în special lucrări ju:ridke. Garsi·de ocoli masa cu paşi elas•i.toi şi s[1]tirînse cu :pufore mîna lui John Wesrl:.

Şi oînd vorbea în faţa juriului, şi atunci cînd vor^ bea 1în faţa unui client, Garside nu-şi găs·ea astîmpăr. Se plimba de colo-•colo, gesticul·înid ; ba îşi 1punea mîinile tla Sipate, flutur.îndu-şi pulpanele rndingotei, ba 6diica ameninţător 1degetul sau mîiniJ.e-n sus, ba îşi pocnea pumnul în pa)mă.

- PresUJpun că .ai vemt să mă vezi în legătură cu a·cuzaţia adusă împotriva dum!tale, începu Ga;r^ side. Cunos·c cazul din ziare. O .să 1e coste ·ceva, da.r ştiu că nu te uiţi .la bani. De fapt, părerea mea ·e că jocuri•le de noroc ar kebui să fi.e .Jegal1izate; că n-ar trebui să fie un drept exclusi•v ia.I bogătaşilor din Fle^ mington, care joacă-n .fiecar-e seară în locuinţele lor spaţioase. In ceea •ce 1priveşte jocuriJ.e de no.roc, legea a1re încă mrulte portiţ·e de scă,p.atre, .domnule West. Le cunosc foarte bine, pentru că le-am exploatat de multe ori cu succes. Să revenim, de ,pildă, la cazul dumita.!e. Au reuşit v.asăzică ·să treacă .de ... ·de-aceia, cum le spuneţi ?

Se opr•i şi-şi pocni arătătorul şi ·degetul cel mare cu un gest de enervare.

- De ,;ginitori", îi iaminti John West, complet năudt de acest om •exf.rao.rdinar.

- „Ginitori !" Da, da, ăsta-i 1cuvîntul. Aveţi un langaj foarte interesant. David Ga·rside ~şi reluă plim^ barea, în timp ce John West îl mmărea cu privi'fea di1ntr-un capăt în celălalt al odăii. Cum am spus, au ştiut 'Să .scape de „gin:lorii" dumitale într-un fel foarte ingenios, ,dar pe care n-o să-l mai poată repeta cu 1sueoces. Să nu treci cu vederea acest lucru. Au adunat cartoane şi tkhete, ·dar ipot convinge curtea că aiceasta nu [1]constituie 1dovezi împotriva ·dumitale sau •a lui Cummin, ,car.e :mi se ipare că ·e frate I.U unul 1din secretarii mei şi văr icu ·dumneata, dUtpă cHe mi s-a spus.

- IDa, chiar el mi-a dat ideea ·s'ă viu '1a ·dumnea^ voaistră, recunoscu John \Vest.

- As.cultă ·ce-ţi .spun eu : să ştii că a fost o zi mare dnd ţi-a propUts .să vii la mine. După cum spuneam, ·s-ar p.utea ca la judecată hîrtiile şi tiche^ tele să nu 1constituie probe. Va trebui să aducă mar^ tori. Ei bine, ex1perienţa mi-a 1dovedit - .şi exi.s1ă nenumărate precedente în această 1p·rivinţă - că po^ liţia Ji va a,duce printre ma.rtari şi pe informatorii care au 1f ăcut 1pariuri şi i-au i[1]den1iHcat pe acuzaţi. Poţi să fii sigur că şi la procesul dumitiale o să apară vreo doi indivizi ide ăştia. Nimeni nu-i mai de disipreţuit dedt un ,$pion, indiferent Jn .solda cui es[1]te. Prima noaiSitră grijă va fi să-,1 mnvingem ipe spionul, sau pe sipionii di-n a,cest 1proces, .să nu-şi mai îndeip·lineastCă nefasta misiune.

John \Vest :răma1se uluit. Se 1ot g1înd:se cum să-i dea de înţeles lui Gar.side că era 1dispus să plătească mită daică va fi nevoi·e, şi fată tCă Ga,rsi[1]de însuşi îi p:roipunea acest lucru.

Gatf·si,de Î!I ip.rivi triumfător :

- Aha, văd ică te-am uimi1, domnule West, dar să ştii că .sînt mult mai mulţi factori care [1]cornlucrează la reuşita unei cauze. încep 1din nou .să se plimbe şi să gesticuleze. Prianul şi cel mai imparba[!Jt . Juoru este 1să-ţi '3'S'i,guri ·servidul unui avocat străludt şi experimentat. Să ştii că, despre asta, 1poţi 'Să te bizui pe mine, domnule \Vest. Urmează martorii Coroanei, în .cazul nostru info.rmafoml .sau informatorii, ipoliţia, aipoi judecătorul .sau judecătorii, procurorul Coroanei şi în ·sfîr,şit juriul, bineînţeles 1dacă e cazul. Trebuie s~ ţinem ,s,eama de toţi aceşti f adori. Chia1r dacă ar fi a·cuzat dnev.a c-a asasinat-o pe regina Angliei, tot .i-aş obţine .a-chitarea ; cu condiţia să ştiu .ce-au de gînd •să facă aceste p.ersoane, ca ·să 1le pot influenţa dedaraţiile, .fie printr-o manevră abUă în 1S.ala de judecată, .fie pirin mijloace lătura.Inice, 1înafara instan^ ţei. Dar înainte de toate, să-ţi ex.plic 1Ce ,feJ de [1]legi împotri1v,a jocurilor ilegale exi·stă în .această colonie. A·ceste legi au fost eJa;borate de nişte oa1pete pătrate. Da'Că Ie-aş fi făcut eu, află ieă acum ai fi fost ca şi arestat, .domnule West. Dar aşa, poliţia nu poate interveni cu una •cu două. Ea nu poate decît să facă desdnderea, să cUJlea1gă 1dov.ezî şi să

angaJeze un informator sau 1doi oa1re să •pa:rfozie, să aducă apoi tichetele confiscate în faţa instanţei judecător·eşti 1şi să recunoa1scă pe acuz.ait :sau ;pe a.cuzaţi. Se-ndreptă cu 'Paşi mari s1pr·e John W.est şi p.Iecîndu-·&e a:suiprn lui, cu barba-n vînt, ·îl pri·vi ţintă. Dar, dOllllnule W.e.st - !UICIJ"u extirem ide .important - degea jocu!UJi ·de noroc nu defineşte ‚Jocul. Aici •e buba. Vă·d 1însă că nu m-ai înţeles. Să-ţi explic. Cu a1J.te cuvinte, ei •nu pot .să-ţi definească prăvălia drept o casă de jocuri .de noroc şi deci nu te pot obJi.ga să o eva.cuezi. Citi în ochii lui John West că-nţelesese. Ga1rside continuă : Vă·d c-a•i înicepu.t să mă iprkepi, domnule West ; daoeă :nu se va veni cu un .amendament J.a a·oea!s¹tă :lege, poţi să-ţi ţii deschi1S magazinllll ·de ceai [1]p1în' la ziua de apoi. Cu singura condiţie - pentru 'Că există şi aki o 1condiţie - oeu singma condiţie zk, să fii achitat de ·data a.sta .sau cel puţin să scapi cu o amendă, aişa înoît să-ţi •poţi ·convinge ·clienţii că nu riscă prea mult dnd vin şi joacă Ia ·dumneata. Apoi trebuie să-ţi iei toate măs.uri'le ca să ·împ.j.edid poliţia, în primul rînd să-:şi mai vîre •spioni în prăvălia ·dumitale, iar în ·a·l ·doilea ·nînd să facă o descindere fmctuoasă.

John W.es·t -izbuti [1]în sfîrşit să-şi stăpîneasică senti^ mentul copleşitor de respect şi de 1adminaţie care pusese stăpînire pe el.

- Au avut mare baftă •c-au pus mîna pe mine, zise el. Oind am mirosit că 'Poliţia metropolitană are de gînd să mă calce, mi-am dublat numărul ginitori^ lor : am pus oameni Ia 'Poartă ca să-i fileze pe toţi, .i.ar un om al meu cu bidcleta aiştepta în faţa secţiei din str.a·da Russ·ell, ·gata să vină să m-anunţe da'Că poliţiştii o iau spre Ca:rringbush. M-au păcălit ei ·de data asta ; dar .scapă-mă idumneafa .acum, ~i las' pe mine : să fiu di ne d1acă o mai trece vreodată v1reun cqpoi sau vreun ·codoş peste pnagul prăvăliei mele I

- Bine, dcmmul1e West. Sînt si:gur că ‚J.as aface^ rea ip•e mîini foairt•e ·rnpabile. Gars:ide s.e aşează şi .a1ple^ c1ndu-se 1spre John West, îşi pus•e ooatele pe masă şi ‚îşi sprijini bărbia în ipalme. 1Deici ·p·r·ima noastră S·a!X'.ină este isă-1 faoem •pe ·codoşul 1n cauză, ori ;pe codoşi, da'Că-s mai multi, isă[1] inu mai meargă pe căi

gmeşitie. Tir[1]ebuie să af,lăm imediat cine .sînt şi unde sînt de 1găs[1]'.1t. în sfîrşit, aranjez •eu a•sta. Iar detec^ ilivulll ica1re :a condus ·descinderea ... Nu-mi amintesc acum cum îl cheamă, d:ar n-1are importianţă, e iam^ hiţios şi nu-i di1spus ,să ne-ajute. Să iniu mă-nţelegi gr•eşit, domnule West. Asta nu îm~eaimnă c-a1r fi. un om dns1it E ambiţios de fielul luj şi-şi înch:ipuie, de^ sig'uir, -că dacă în·~hide birouri!te de ·parim·i din Ca1r^ ningbu1sh, o s.ă-i ridice o 1staitu:ie, sau maii şHu eu oe. Cu 01nicare d'.nfoe ceiJ.aiJţi detectivi, aiş fi puitiut să ajung I.a o .înţel1egere ·şi ar ifi fos.t şi onornriul meu mali malfe. Aipoi mai e judecătorul. Cînd o .să-i cu^ nosic identitatea prnbabil c-1am •să ipot obţine şi bună- voinţa lui, ·dar un judecător nu poafo 1să ne ajute pînă nu-i fumizăm probe suficiente ca să te poată achita. Ga1rsi1de :îşi 'Înălţă .sprîn:oenel•e şi-·şi 1ndreptă arăitătoriul ,sip;r1e John West: Mai ·ai înd multe de învăţat, domnuJ!.e W1est. Toate si[1]stemele poliţ:ieneşti din lume se baz•ează ,pe informatori plătiţi. Dacă i-ai tăi::at din unghii -informatomlu.i, ai pus şi poliţia cu botul p•e [1]la1be. Cum crezi că reuşeşt•e poliţia 1să des^ copere fă,ptaşii atîtor crime şi hoţii ? Numa1i şi nu^ ma·i datorită riet·el·ei de informatori plaisaţi 1pr.intrc crimina.!ii. De obioei, detectivul •este un ca1p pătrat; n-ar fi în 'Staire .să facă nimic fără codoş, cum îi spui dumneata. Un pungaş de buzunare, un proxenet, un bandit la drumul mare, sau orica1Pe aJ.t crim'.iial este tă.sat un timp în pa.:e de poliţie dad furniz·ează in^ formaţii asupira activilăţ•ii riva·lilior lui. De obiicei in- formafor1ii au :suferit €i înşişi uşoare condamnări şi p.o!iţia îi intimi·dează ca 1să se .facă codoşi -;Să ştii că-mi ,pla:0e foa1rte mult .aces,t cuvînt, e foarte expr.e^ siv ! Informafoml este iprinc!1palu11 punct die contact între ,poHţie şi 1criminali, şi ·de obicei este dispreţuit atît de unii 1;:;ît şi de ceilalţi. De multe ori aoeşti co^ doşi 15,înt la d'.lsjpoziţia .acelu:i.a ca:re of.etră ma1i mult.

David Gar:side sie sculă şi-l conduse 1pe John West p;înă l•a uşă.

- Am <Să .iau 1legătură cu ... hm ... un ~rieten al

meu di1n biroul die det·edivi ; cheamă-mă mîine la·tel.ef.on pentru că .s-a;r putea să-ţi iSpu:n cine 1sînt codo9ii în aooais.tă afacene. Presupun că iştii cum trebuie :să te porţi cu ma1ntorii. Mi-aminrt:esc p.erfed c~am citit *în* ziare cum .ai det·er:minat-o pe tînăra aceea să-şi schimbe depoziţia în fata inistanţei. Şi totuşi ·a1i iost condamrnat, deşii cwr.tea n-a avut mici o dov.adă că eşti propriietainul ! C1nd .am citit verdidu11, mi-am spus : „Cine ştie pe mina cui a încăput? U.acă mi-a1ş fi a•suma.t eu ,ră1spunderea, n-ar fi indră•znit nici un judedtor să-l docla[1]ne vinovat!" Dar vo.i, bădeţi, vă aidires•ati 1brînzoilor ·de la mahala ... De multe ori, ci^ tiind în z'i.are dte un V1er.dict de fdul ă:sta, îmi s,pu1n: „,a.Jt nenorocit ·care-nfundă puşcări.a pentru că nu l-a tă.'.,at capul să ·se adres1ez•e lui Davi·d Garside !".

I·şi scutură claia die păr 1din cap oa şi cum ar de^ plînge soada mi.Hor de criminali, hoţi şi alţi răufăcători, ioa1re zăceau ân închi:soaire n1uma.i pentru. că nu avus.esoeră ipreivederea 1să-şi .ail1eagă un aivoca~ oa^ p.abH.

Deschi1sie ;UJŞa cu un gest bm:.c ·şi-l apucă pe John West de mînă.

- La rev1edere, domnul.e West. Cheamă.-mă m1ine la tieliefon şi rnu fiii 1înigrijo.rat. O să fie bine. Am eu grijă să fiie bine.

John West pmni ,p:e jos şi 1s!trăibătu oele .două miJ.e pînă la Ca:rringbush, ipă.şind cu •o nouă vigoarie. Se gindea că acum, în llirma cunoştilflţei cu Garns,i·de, 1i se deschideau perspective nelimibate.

La pmaes, Ryan ~i Cohen fură judecaţi oei ·dîntîi şi condamnati I.a o lună închisoarie şi o ·sută sovereigni amendă. Cînd ,păTăsiră sala de şedinţ.e, erau conviinşi că .afacerea cu birourile de pa:rimi, deşi rentabiilă, era totuşi mult ip1rrea pir.imejdioais·ă. Pe vii^ tor :s[1]e vm multuimi să conducă o ca·să modestă de p a1r.iu:r1i într-un ho teJI re trn•s .

rPratrick Michael Aloyisius Cummin (1aş:a-l chema de fa1p1 rpe Paddy Scoţianul) fu judecat :separat de Johnr West. In ·boxă, iSre gîndea aşa de mu,J.t înainte de a răs1punde la numeroasele 1ntrebări rpe oa1rre i Ie

p1urneau maig.i:stir.aţii, .tndt judecătorul îl .ameninţă că dacă nu va: ·ră,spunde mai rie:pede, va conrsidera ati^ tuidinea lui ca .duŞ!lllănoa1să. şi-l va condamna pen^ tm di[1]spreţ faţă de instanţele judecătoreşti.

Do.i oameI11i depuseră mărturie că au p.ari.at la „marg·azi:nrul de ceai" ari lui Cummin şi îl :necunos^ cură1 pe Pa:ddy ica pe unt11! din ,proprireta:ri. Paddy Scoviarnul fu condamnra1 la o :siută. de li1re ,amendă. John West 1era ,sj,gu:r că .P.adrdy isicăparsie de înohi:soa•re .nt11ma·i ~raFe :siforţăir.ilor depUJSie de DavM Garr.side, ca1rie .dre altfrel declară irmedii'at că a1re .intenţi.a rs·ă facă aipel în faţa ,i,nrs;bantei superioare.

Cu toate legăturile luii ,]a poliţie, Garrsi·de rnu fuises.e în :stare 1să a.fle urnde locu'i.au codoş iii. II ,g,f ătui deci pe John .West 1să 1pună ipre dneva 1să-i urmă1rrearscă aitunici cînrd voir p:le.cai de I.a tT1iibunal, durpă prooesu1l lud Padrdy S.cofianul.

Pi1ggy işi Dirck Ca:u!Mlow1er s:e achitară ·de 1a1;:iearstă s.a:rcină şi descoperri:ră că ma1rtorii, ad'll'şi de ciine ·şHe unde, 1irărseseră la un hotel ·dintr-un orarş de provin^ c'.re, 1!.a vnoo .sută .de mile de Melbou1me. A doua zi Danny, fr.atelre ,J:u,i .Paddy Cummin, tot aşa de ,sJ.ab ca şi .fratel[1]e .său dair mult mari ager la miirLt•e, luă trenul P'Locînrd .înrtr~acolo împireună icu John West. Ii ·gă.siră pe amînrdoi martorii la hotel. John West oferii ceilor doi roameni înrgroziţi dt·e douăzeci dre soverei•gnii ş.i îi sfătui să 1disp:ară f ăiră urmă, deooirece, „noi ăştira din Oa.rringbush - le atrrase 1atenţia - ştim cum .să ne purtăm ou codoşii".

Ctnd începu procesu.I]ruj John Wes,t, publicul, caire ooupa 1Pînă I.a uJ.timurl loc :sarl1a de şedinţe, a1sii1stă la

S·oenie .sienzatiornale. $i ·aieuz·atu1 şi David Gansiîde ob^ servară cu îng.~ijora:re că m11maii1 unul din martorii Coroanei asoulfasie de 1s.fia1turi1le date; celăfal[1]t, ca1re se ia.fla în .s.ală, 1stă1tea 1rngrnz.it între doi 1poliţiişti.

De-ah.ia înaepuis.e audi,erea martori!'Olr şi un ·diclec^ tirv îl învi1nui ip1e acuzat de :înlOeI'care de mih11ire.

John West 1sări în !picioare, 1strigînd : „E o min^ ciună I" da.r Garis'ide îl traise jos de poalele II'edin^ gotiei .şi ,după ce LI întrebă p•e reprez·erntantul Corna^ nei pe ce iSe baziează Oind aduoe .asieimeniea gmaiv1e 1acu^ zatii, rincepu 1să· ia un contra1interog.atoriu martomlllii pol1iţiei. Informatoru.I îşi debită povesitea cu multă nervoziifak Dav1id Gansiide, dînid ·dova1dă ide un calm lăudabili şi de-o ma1re 1s.i1gumntă, nespi[1]nse 1acuzaţiilie uina oîte una şi-l întrebă deodată :

- Spui că lucrurile •s-au petrecut joia [1]sau vine^ rea ibrecută ? Ştii preciis în oe zi, ori nu ştii ?

Martorul 1ră1sipunisie că rnu ştiie precis. Tra:se cu coada och'i'l1lui la John W1est şi-.şi aminti de avertiismentul pe ca[1]rie i-l .dăduis1e aoesta : „Noi ăştiia dlin Carring^ bush ştim reum să ne ip.UJrtăm cu codoşii".

Procesul fu aipoi .amînat ca 1să permită ipoH·ţiei să dea de urma ·celuilalt martor.

Zia[1]rele ·din MelboUJr:ne pubHcairă dări de seamă a1supra aioestei şedinţe sienzationale, dar nu putură să ser.ie nimk despre cele petneoll!te mai tîrziu în 1cursu!l acestui p1rooes, a[1]şa că se muilţU1miră· doair să cornsiem^ neze rezultatul. Rieport•eriu ju'1'1idid nu •cunoşteau toate dedesubtuiri.lie .afaoori.i şi 1C1hiar puiţirnul pe care-I •aflară socotiră mai prudent să-I treacă slllb tăaere; mai cu seamă .după oe John s[1]e [1]sJ'ătu1i1 cu GaJ'ls.ide, îi conrvii[]sie să nu tină 1s1eama .de amănunte.

Poliţia nu ma,i putu 'Să dea de urma ma1rtorului car.e nu 1se prezenfasie. în oe-I priveşte pe al doi,Jea, se oonv1inse ieă .cei di:n C'alJ'lr.ilngbUJsh nu glumeau dnd er.a vorba de rodoşi.

Piiggy, Dick Cauliiiflower şi Su1gair R·enifo1ey

arvuse^ seră •grijă 1să-i aminteaiscă de ·avertiiS1meruul da~. Ii atinură realea într-un Ioc potrivit, .lîngă dmitirul din Melbourne, şi ma,i 1na·inte de a-I lă1sa Iun1git în ne**l05**

sîmtirie la pămtnt, ti frînsieră bratul de gardul de fier.

După multe ,amînări, în cumsul cărnra, în mod des^ tul de straniu, judecătoml sie feri să arnchetez•e mai a1dînc ·diin ·Oe motiv[1]e se fereau martor.ii Coroanei să depună, procesul liui John Wesit fu sicos de pe ml. După aooea şi a1pelul lui Paididy Cummin. în faţa unei inrstante .superioaire fo rezolva.t ÎJn anod f.av·xabH.

„Pentru John West de hei ori : Hip, hiip, UJra I Hip, hip, urn ! Hiip, hip, ur,a I Ura, u:ra I"

Cînd camioaniet.e faibricii tr.ecură 1'Ti1n faţa „ma1ga^ z.inuh.1ii de oea:i" al lui CUJmmin, uralele izbucniră în mod SJPontan. Bărbaţi şi femei se duceau „ta. iarbă verde" UJnrde urmau .să aiihe l[1]oc într[1]e;)er.i 'SipQrtive ...

John West oferise şi acum 1premiile pentru ,întrece^ rile spqrtive, p1recum şi răcoritoarele, aşa cum mai făcuse adeseori la serbăirile oîmpen.eşti ale fabri.cii; de asemeni finanţase de multe ori excursii1le orgianiz:ate de muncitori ijn regi1unea dealurilor, 1la culesul mu^ relor. Mulţi dintre cei din cam'.oane ,er.au oHenţi ai bi^ rotilui de pariuri. John îşi cîştigase faima de om gene^ rns, aitît printre clienţi cit şi printre locuitorii din Car^ ringbush şi chi:ar din alte loca.Jităţi.

Se proptise în faţa pirăvăliei, cu braţele încrucişate şi cu pi.cioarele crăcănate. Purta un costum gri, foarte scump, şi nelipsita pă·lărie neagră. Răspunse I.a urale fluturînd mina, iar camioanele o luară în jos pe stra^ da Jackson.

Căldura soarelui de du.pă-iamiază îi dădea o toropea^ lă plăcută. După aproape treizeci de a:ni de luptă dis^ perată cu mizeria, timpwrile încep.useră să se îndr.epte. Se găSjeoa mai mult de lucru şi o dată cu oreşter·ea veni^ turilor muncitorilor crescuSţră şi profiturile '1ui John West, car:e îşi evalua av[1]erea la cincizeci de mii de

lire în proprietăţi, hani şi Vialori. David Gaorside ju^ case un rol tnrsemnat în această aotJmul.are dje bunuri imobile şi valori. Garside îi ·explicase că banii vege^ tau cit stăteau în bancă; trebuia să-i utilizeze punînd pe alţii să muncească pentru el, f ăcînd - cu .a.Jte cu^ viin~~ - investiţii. Dar, cu toate asigură.rile lui Ga.r^ side, John West n-avea încredere în acţiuni; voia să plaseze banii în afaceri pe care le putea vedea şi stăpî- ni, aşa că începu s.ă cumpere case - ma.i multie du^ zini de case modeste, în special în Carr.ingbush, uneori chiar la preţul .infim de cincizeoi de iii~ una - şi multe dintre ele îşi dubliaseră valoarea, în timp ·ce pre^ turiil.e proprioetăţilor şi ale terenurilor de-ab!a începu^ seră să crească. J.niaforă de aceasta, investise bani şi-n diverse .combinaţH, la Carningbush.

Dacă un om isfleţ voia „să f.a.că afaceri", John West îl asculta ou simpatie şi-i oferea capitalul, cerindu-i în schimb o dobîndă de 52 la sută, ceea ce de altfel i s.e părea „foarte corect".

Cumpărase chiar şi două hoteluri; unul chi.ar î1n Melboume şi unul în Oarringbush. Le utiliZ&a de fiapt ca ia genţii rpentru „biroul lui de ipiarimi", ·dar chi:ar şi afacerile normale erau destul de prnfitabHe. Zeci de bărbieri din Canringbush şi din alte părţi erau, în s.chimbul unu;i comision, şi agenţi ai biroului de pa^ riuri.

Uralele muncitorilor îl umpleau de bucurie. îi plă- cea să fie popular. Jntrep.rinder[1]ea lui era doa1r o „fiirmă" ciinstită; John West se purta corect cu toată lumea; trecea drept un om de cuvînt şi se arăta gata orkînd să dea o mînă de ajutor celui a.flat la strîmtoare. Nu se uita inidodată .fa bani cînd era vorba de donaţii [1]făcute cluburi.Jor s·portive sau operelor de binefacere.

Cînd camionul dispăru diJpă deal, dădu şi el colţul pe lîngă atelierul de caroserie şi se-ndreptă spre intra^ irea din fund a prăvăJi.ei. Femei şi bărbaţi stăt·eau adu^ naţi la colţ şi pe ulicioare. John răspundea vesel Ia saluturi.

Peste tot locul se zăreau grupuri-grupuri de oameni care stăteau de vorbă. Biroul de pariuri mier^ gea ·din ce în ce mai bine; veneau aci jucători din Me'1bourne şi din toate celelalte suburbii. Tramvaiele de pe stnada J,ackson .gemeau de oameni, in 51pedal sîmbătă după-:amfază.

Curtea în ca1re intră John West s[1]e deosebea ca ·Cerul ou pămîntul de vechea curte din dos a magaz[1]i.nului de oea.i al 'lui Gumrnin. Intrai printr-o u~ă secretă înal.tă de şapte 'Picioare şi lată de p1atru pidoare, tăiată într^ un g.ard înalt de st[0]ejar. Pe. muchia gardul1ui fuseseră tirase trei rîndur1i de sîrmă ghimpată. Deasupra uşii se^ aret·e se afla o firmă „LEMNE şI CARBUNI", iiar cur^ tea era p1lină cu stive de lemne şi grămezi de că1rbuni.

Gardul din fundul curţii, pr·evăzut ou o uşă secretă asemănătoare, a~a deasupr.a alte rînduri de sîrmă ghimpată. Aceasta era de fapt intra.rea în curtea bi^ rnul1ui de pariuri. Curtea, foa1rte ingenios camuflată, fusese cr[1]eată împ.ingînd înapoi gairduri\ie curţilor dos^ nice ale caselor din parbea aceea, ~are deveniseră între timp proprietatea lui John West. Aoest spaţiu fus·es·e înconjumt de 1Un gard înalt, cu sîrmă ghimpată deasu^ pra, ~i avea cîte o uşă seciretă spre fiecare din curţii~ înconjuirătoare. Pentru mai multă siguranţă însă se mai .aflau ~i sieăiri proptiite de gard în anumite puncte alese cu ·multă g1rijă. Casele fuses·eră puse pe rînd la iloterie şi toate biletele cîştigăloare se nimeriră ca prin minune să pice în mîna dte unuia dintre funcţionarii de încredere ai bi1roului. „Fericiţii cîştigători" se insta^ lau imediat în casele lor, unde puteau să stea fără să mai plătească chiirie.

Mai fuseseră luate şi alte măsuri .car[1]e să-i pună în siguranţă pe funcţionari şi pe jucători, pentru cazul cînd poJiiţia iar fi încercat totuşi să facă vne'O descin^ dere. Chiar şi looul unde se juca fusese amenajat cu în^ grijire. O platformă lungă şi acoperită se înălţa acum tn partea dreaptă :a curţii, oam ila două picioare de la pămînt. T1rei baire groase, printrie alţi stîlpi de lemn,

sprijineau pe de margini acoperişul şopronului. La capătul din fund al platformei se .afla o poartă masivă de stejar, cu o ferestrnică zăbrelită la nivelul ochiu^ lui. Această intrare dădea în camera din Sip.atele prăvăliei. O nouă uşă secretă, amenajată în podeaua prăvăliei, cobora într-un tunel care lega local1ul cu bucătăria unei clădiiri din strada Bagville. Numai John West şi o'.:lmenii care lucraseră Juni de-a rîndul ca să-l sape ştiau de existenţa acestui tunel.

Poarta depozitului de lemne era păzită de Piggy şi de Dick Cauliflower, oare idenlifiaa fiecare client şi nu-i dădeau nki unui nou venit voie să intre, dacă nu-l l1ua vreun client vechi pe garanţie. La a doua uşă secre^ tă, care dădea spr,e curtea biroului de pariur[1]i, doi in^ divizi eu mutre respingătoare îndeplineau aceeaşi sair^ cină. La dr·eapta veghea Tommy Chiorul. Cu dţiva ani în urmă îşi pierduse ochiul stîng într-o încăiera1re. In locul ochiului scos rămăsese o ciciatrice care-i dădea o 1nf ăţişare fioroasă. Tommy Chiorul avea la adivul lui o mulţliime de cond1amnări peruale, oa de 1a'1tfel şi omul oa.re stătea de pază în stînga porţii şi care-şi merifa numele de Urangutanul (fusese 'condamnat I.a doi 1ani şi biciuire pentru că rnaltnatiase o tînără şi la alţi doi aini pentru 'Soandal şi violenţă). De multe ori se isoau s·candaiJuri şi 1atund [1]cei patru cerberi îi tratau f ă.ră n:ici un fel de milă pe vinov1aţi. Tot ei îi intimi diau pe jucătorii „nep:arolişti", ·oare încheiau pariuri !ia te^ lefon şi pe urmă nu-şi respectau 1ang:ajamentul. Noap^ tea, cei ,doi făceau cu ischimbul de piază.

Iinşirâ.ţi de-a lungul platformei, în spatele gratiilor, patru oameni foarte curios îmbrăcaţi primeau pariurile. Purtau ·pelerine lungi, negre, iar pe fo,ţă aveau măşti negre, în ca1re fuseseră tăiate găuri pentru ochi şi pen^ tru giură, a:şa încît [1]eira cu neputinţă să-i recunoşti. Una din măşti sptunea cu un puternic accent irlandez:

- Evtentul ăsta s-a dus, băiatul[1]e, dar poţi să iei ·Ca favorit în cursa de obstacole pe Kitty; să ştii că-i un event grozav. Nu virei? Să nu zici că nu ţi-am spus.

V1rei să punem ne Kitty cu Firefly. FireHy n-o să cîş- tige nici d,acă-i dă drumul acum, da' eu de iai:a sînt pus aici, ca să-ţi iau banii.

Şi ceilalţi mas·caţi, dominînd zgomotul vocilor diin curte, primeau pari1uri, ·eliberau tichiete şi notau caii aleşi de jucători pe nişte ca1rtoane mari atîirnate pe pereteJ,e din spatele lor.

Pe un afiş mare, lipit de peretele din capătul plat formei, scria cu litere groase:

> Nu face\i gălăgie. Avem angaj.at un om .anume care să facă gălăgie şi să înjure cînd e cazul. Iar pentru lătrat ţinem un cîine. Nu căutaţi bătaia cu Iumînarea. Bătăuşul nostru e boxer de catc•gorie grea şi oche̦şte banu·! din zbor cu revolverul. Un iantreprenor de pompe funebre vine-n fiecare dimi^ neaţă să ia comanda.
>
> Bkoul de .parfari .al lui West
> Str. Jackson 136, Oarringbush

Acest av.ertisment fuses·e scris de Barney Robinson. John West îi ceruse să facă un anunţ care să-i ajute să mai pună capăt bătăilor şi sudălmiilor. Dedesubt se zărea un ,alt anunţ pe înţeJ.esul tutu1ror.

Omul care dădea pc credit a muri•! ieri.

Telefoanele su naiu f ă1ră întrerupere în camera din spatele p:răvărJii,ei. Joe West, Bamey Robison şi Aliec Fulgerul p·rimeau paniuri iJa cele trei tel.efoane.

Barney luora tot timpul J.a birou; văzînd că poliţia nu mai făcuse nici o descindere de 1atîtia vreme, îşi con^ vinsese soţia c-ar fi cazul să revină la 1prăvălie.

Johr:i West tot mai avea angajat un ciclist ca1re pîn^ dea în preajma prefecturii de poliţie din 01raş, şi chel^ tuia cincizeci de sovereigni pe săptămînă cu „protec^ torH". Pe statele lui de pia.tă figur·au înafară de Dev^ lin, Birogan şi alţi dţiva pol1iţişt·i locali, nu mai puţin de z,ece detectivi din Melbourne car·e-i fuseseră reco- . mandaţi de David Garside.

De cînd îşi luase atîtea măsuri de precauţie, bănuia că, doar o singură dată, un ag.ent de poliţie izbutise să 'Pătrundă pînă la poarta biroului. Dar Tommy Chio^ rul recunoscuse la timp că era un informator în solda

poliţiei. Presupusul codoş fusese urmărit pînă acasă de Piggy şi de Urangutan. Iar ·în cursul nopţii, ascultînd de ordinul lui John \Vest care-i încurajase: „să-i dea o lecţie, pentru orice eventualitate", îi a ţinură calea, îl stîlciră în bătaie şi-l lăsară 1în nesimţire. Avusese loc între timp şi o descindere, una singură, executată de agentul Grieve, fără autorizaţia sergentului Devlin. Pătrunse într-o noapte în curtea biroului de pariuri, sărind gardul. Dar după atîta ostenealâ se alese doar cu pantalonul de uniformă rupt şi cu glonţ tras de Piggy care făcea de gardă. Glonţul îi pătrunsese în antebraţ, sfărîmîndu-i oasele încheieturii, aşa că fu scos din po^ liţie pentru incapacitate fizică. Fostul agent Grieve se mută imediat din Carringbush, împreună cu tînăra lui soţie îngrozită. De atunci nu-l mai văzuse nimeni, şi nimeni nu mai auzise vorbindu-s,e de el. Toţi jucătorii primiră :încîntaţi vestea că au scăpat de o asemenea pacoste.

Curtea de joc era şi acum, ca ·întotdeauna, plină de oameni care discutau perspectivele, ·studiau rubricile rezervate curselor, din ziare şi din revistele sportive, sau făceau pariuri. Plutea în aer un amestec de încor^ dare, speranţă, teamă, dezamăgire, triumf, disperare şi emoţie.

Perspectiva dştigului îi mina pe toţi, îi făcea pe oameni şi îndeosebi pe sănadi <Să joace. Cei mai multi erau săraci. Ici un muncitor în pantaloni de doc, venit să încheie mici pariuri pentru el şi pentru tovarăşii lui; dincolo, un om în ochii căruia se putea citi deznădej- dea : dirnineaţ1a se dusese să amaneteze p1antofH cop'.^ ilor ,oa să aibă cu ce juca, şi mai mult oa sigur că o să piar·dă, doi disperaţii p:erd întotdeauna. Unii, d1ar foarte puţini, nu erau sănaci ; tînărul acela ,de pildă, de-o eleg.anţă ţipăfoare, era un profesionist al jocului, oare venise să pl:aseze un comiision înafara cursei ; omul cu trăsături severe şi cu ochii strălucitori, era un „v:înzător de pontur-i" care trăia pe spinarea naivlilor, cărona le spunea că ia.re o informaţie grozavă, îi con^ vingea să parieze pe un c.al "şi să pună o mică sumă şi pentru el ; deoarece recomanda fiecăruia 1alt cal, pînă la urmă tot n1irnerea cîţiv1a dştigători şi se ia.legea şi el cu ceva. Oamenii -care stăteau la coadă în faţa fe^ restrei cu gratii enau fericiţii cîştigători car.e veni^ seră

să-si încaseze btarn:ii.

Cînd J'ohn West trecu pe lingă Urangutan şi Tommy Chiorul, primul îi spuse cu vocea răguşită, tremurînd încă de spaimă :

- Cred că un blestemat de codoş pariază la noi, John.

- Aşa e, John, adăugă şi Tommy Chiorul. Zicea că-l cheamă Stacey. Chiar că şi are mutră de „copoi".

- Atunci de ce l-aţi lăsat să intre? !

- A trecut poarta C"'Un client şi am crezut că ·sînt tmpreună, răspunse Urangutanul cu jumătate de gură. Se cam lăsase pe tînjală în ultimul timp ; de altfel ca şi toţi ceilalţi „ginitori" şi păzitori ai porţii.

- De ce nu căscaţi ochii ? Nu vreţi să vă faceţi trea^ ba ca lumea, văd eu ! De dte ori v-am spus să nu lăsaţi să intre aici nici un străin pînă nu ganarntează ci^ neva pentru el ! V-am spus ori nu v-am spus?

- Ne-ai spus-o tu, John. Da' javra ne-a tras clapa.

- Vedeţi să nu se mai întîmple. Dacă mai vine, nu-l mai lăsaţi să intre, auziţi ?

- Cred că o să mai vie, John. Mi se pare că a cîşti-gat.

- Dar ce te face să crezi că-i un copoi ?

- L-a recunoscut Piggy cînd ieşea. Spnne că a fost iani de ... a .rîndul turnător.

- L-o fi recunoscut Piggy !. .. Da' cum de nu l-a re^ cunoscut la intrare? Asta aş vrea să ştiu. John West s,e supăm.se de-,a binelea. Nu vă ,oer 1altceva decît isă nu lăsaţi nici un necunoscut să intre. Ce mare lucru ? ! Să ştiţi -că vă măturpe toţi ! O să avem iarăşi neplăceri din cauza voastră. Să vă ferească dumnezeu să avem vreo razie. .. daţi amîndoi de dracu !

John West intră în curtea interioară. Se îndrepta tocmai spre biroul lui, cînd auzi zgomot pe strarlli.

- Pe cine vrei tu să duci? N-o să intri ! Ai îr1{eles? strig.a: Pi1ggy la un omuleţ tras la faţă şi sărălcăcios îmbrăcat.

- De ce să nu intru ? îngăimă omuleţul, dindu-se înapoi cînd îi văzu pe Piggy şi pe Dick Cauliflower venind spre el. ·

- Fiindcă n-avem nevoie aici de codoşii poliţiei, d-aia ! Nu te chiamă Stacey? Eşti un copoi blestemat ! Crezi că nu ştiu ?

- Nu-s copoi. Să-mi sară ochii dacă sînt ! miorlăi Stacey îngrozit, trăgîndu-se şi mai mult înapoi.

Dar cei doi veniră şi mai aproape, iar Piggy îl înşfăcă de umăr.

- Cred că e diinevia oare s-ar bucura să dea ochi cu tine, şuieră el.

·- Cine?

- John West ! Ştie el cum să se poarte cu un bles^ temat de copoi I

Auzind acest nume, Stacey tresări. Ochii lui vicleni sticliră îngroziţi;' zmulgîndu-se din strînsoarea lui Piggy, o luă la fugă şi izbuti să iasă din ulicioară.

Piggy se pregătea să-l urmărească, dar Cauliflower îl opri.

- Dă-l dracului de javră I Lasă-l. Şi mai bine ţine-ţi clanţa ; să nu afle John, că se lasă cu scandal.

Stacey dădu colţul pe strada J ackson şi mai alergă vreo două-trei sute de metri pînă cînd îndrăzni să se uite înapoi. Constată că nu-i mmărit. De-abia trăgîn- du-şi sufletul, se urcă în tramvai. „Să-i ia naiba ! gîndi el. N-am putut să-mi iau biştarii şi mi-am mai aprins paie-n ca;p cu John West. Cine m-a pus să-i ascult pe copoii ăia ?".

După ultima cursă, John West - ajutat de cîţiva funcţionari - to1aliz.au p1ariurile. Alături, ·în camera dim fund Piggy şi Tolmmy Chliorul dl aşteptau înarmaţi ca să-l conducă spre •ca.să.

- Cum au mers azi eventurile? întrebă John West, întrerupîndu-se pentru moment din număratul banilor.

- Cred că iar ne-am ars, mormăi Boney Bill, un funcţionar nou.

- Nu mai merge aşa I Păstrăm pentru noi o parte din eventurile bune, minţim că s-au terminat înscrierile, şi totuşi ne-am ars şi ieri şi azi. Cine s-a ocupat de ele astăzi?

- Mick.

- Unde-i Mick?

- A plecat mai devreme.

- Zău ? Ia să ne uităm puţin la foile astea I

Examină cu ochi sfredelitori hîrtiile lui Mick.

- Azi nu mi-a mirosit mie a bine purtarea lui Mi^

chael, spuse Alee Fulgerul. Mi se pare că vrea s-o şteargă.

- Nu vorbi prostii, îl contrazise Barney Robinson dar fără convingere. Mick n-ar face niciodată una ca asta.

- Termină tu de controlat foile, Joe, şi John West le dădu fratelui său. Mă-ntorc îndată. Piggy şi Tommy, haideţi cu mine.

Toate mobilele lui O'Connell, afară de cele din bu^ cătărie, zăceau claie peste grămadă, af.ară, 'În curtea din fund. Trei paturi de fier, cu vopseaua albă cojită pe ici-colo, lăsînd să se vadă barele de metal negre dedesuipt ; trei saltele îmbîcsite ; jalnicele resturi ale unei mobile de salon ; o comodă înaltă, şchioapă de un picior, în locul căruia nevasta lui Mick punea de obicei o c~rămidă învelită în hîrtie neagră ; o masă rotundă cu trei picioare, care se apleca beată într-o parte ; un cufăr vechi şi două cutii pline cu fel de fel d~ nimicuri ; fotografia lui Mick şi a nevesti-si ca mire şi mireasă; mai multe fotografii de-ale copiilor şi ru^ bedeniilor ; o oglindă spartă, şi o mulţime de cromoli^ tografii biserieeşti, dintre .care una mare reprezentînd pe Isus purtînd cunună cu spini, alta pe Fecioara Ma- . ria cu pruncul Isus în braţe, apoi diferite ·ch.ipuri de sfinţi.

In jurul mesei din bucătărie mîncau şase copii străvezii, spălaţi ·de curînd şi îmbrăcaţi cu haine bălţate - de alminteri, hainele lor bune, de duminică.

Mick O'Connell purta singurul lui costum, care-i rămăsese prea strîmt pentru formele lui :pline. Umbla prin bucătărie, scrutînd din cînd în cînd întunericul curţii. La lumina slabă a lămpii cu gaz, odaia părea sărăcăcioasă şi neagră de fum.

Deasupra căminului puseseră un ziar tăiat cu găurele pe margine.

Cu spatele la focul care-şi trăia ultimele p·îlpîiri, doamna O'Connell stătea în capul mesei şi-şi alăpta

coipilul; farfuria de supă din f.aţa ei rămăsese neatinsă. Era o femeie mică, slabă şi zbîrcită. Părul negru şi lung îi alîrna pc umeri.

Nevasta lui .Mick era o :atolică înfocată, şi credinţa ei fanatică părea s-o consoleze de mizeriile vieţii. Du^ minicile mergea regulat la biserică, să asculte slujba şi să se împărtăşească, iar sîmbătă se ducea întotdea^ una să se spovedească. Toţi cunoscuţii se întrebau cu mirare ce păcate o fi mărturisind preotului, de oarece ducea o viaţă ireproş:abilă. Vor.ha ceea, mai catolică dedt papa ! Nu numai că accepta toate dogmele credin^ ţei, dar avea oroare de jocurile de noroc şi de băutură, spre deosebire de unii păstori sufleteşti şi de cele mai multe dintre oiţele lor. Fiind convinsă că Mick păcătu- ieşte în faţa lui dumnezeu, lucrînd la biroul de pariuri, în fiecare zi, dimineaţa şi seara, înălţa rugi fierbinţi Fecioarei Maria, cerindu-i să-l aducă pe calea cea bună şi să-l mîntuiască, iar în fiecare duminică, după sluj^ bă, ia.prindea o luminare pentru fabăvirea J,ui la bise^ rica sfîntul Iosif. In cursul săptămînii îl pisa într-una, cerindu-i să plece - cu ea şi ,copiii - şi să cumpere o bucată de pămînt la ţară, unde să se bucure de aer curat, ca în tinereţea ei.

Pînă la urmă ajunsese să creadă că poate această rugăciune nu-i era pe pla·c lui dumnezeu, de vreme ce nu-i dădea ascultare; de aceea oînd Mick îi spusese cu două zile în urmă că vor pleca în vestul Australiei, nu-i venise să-şi creadă urechilor şi nu mai ştia ce să fia- că de bucurie. Ingenunchi1as·e de bucurie lingă pait, mulţumind Cerului şi Sfintei Fecioar·e. In ajun Mick adusese acasă cincizeci de sovereigni şi iată că astăzi mai venise cu încă vreo cincizeci ; apoi bucuria ei se transformase într-o amarnică bănuială. De unde are banii ? Mik îi 9pusese că i-a cîştigat mizînd pe un event norocos.

De fapt, Mick încheiase într-adevăr mai multe even^ turi cîştigătoare, numai că le încheiase după termina^ rea curselor. Se-nţelesese cu trei prieteni de-ai lui să-l fure pe John West. După fiecare cursă, Mick controla dacă ultimul cîştigător fusese cuplat cu

cîştigătorii din toate cursele anterioare ; în caz că nu, dădea un bilet pentru acest event unuia din prietenii lui.

- Mick I De unde-ai luat banii ? îl întrebă nevasta, poate pentru a suta oară.

- Ţi-:am mai sipu.s d am cîştigat un event ieri şi altul azi ! Şi te rog să nu mă mai baţi Jia cap ! Ce eşti tu, judecător de instrucţie? răspunse Mick tăios, dudndu-se din nou l1a uşă şi scrutînd întunericul care învăluise .casa şi curtea.

- Lua-11-ar naiba de căruţaş. Zicea că la şap.te o să fie aici. Gol'a.nul ! D,ad nu se ţine de cuvînt, pierdem trenuîJ. ! ; \

„S-iar putea ca John West să controleze foile în sea1r:a asta şi-atunci o să mă pomenes-c cu el ia.id, îna^ inte de-ia ipleoa", se ,gîndea Mick. Roşeaţa-oi dispăru din obraz şi 'se făcuse alb ca Vtarul. Nu mai rămă,s-ese nimic din burua-i di1sipoziţie; era doar un biet arnădt, mort ·de frică.

- Ai împ1achetat totul ? o întrebă pe nevastă-.s:a, .aşezîndu-.se să mănînce. Dar n-iavea de loc poftă de mîncare.

- Da, Mkk, tot. Dumnezeu nH martor că n-iavem prea multe de luat ! Tăcu şi se porni ipe .plîns.

Nu plînge, Jeti·t:a mea I o mîngîie Mkk cu o :rară gingăşie. Nu mai plînge ! Cînd om ajung·e în Vest, iai .să vezi tu ce bine o să ne meargă. Am auzit că pe-acolo găseşti aur la tot pa1sul.

- Mi-e teiamă, Mick, nu şUu de ce imi-e teamă. Cum iai f ăout wst de b:ani ? II 1apucă de mînă şi el o cuprinse cu bnaţul, încercînd ·s--0 liniştească, în tlimp ce cqpiii se uitau l:a ei, f.ă·ră .să scoată ·O vorbă.

- Nu mai iplînge, mamă, gunguri unul din •Copii. Plecăm în vaaanţă, şi nu trebuie să plîngi dnd pleci în v1acanţă.

Femeia se mai .Jinişti din iplîns şi lăsă 1oaipul ipe umărul lui Mkk. Deodată, în tăcerea ·care se ·lă.S1ase, dinspre uşa din dos se auzi un glas iarneninţător :

- Şi zi, vrei· s-o ştergi, hai?

MiieK se 'ră1suci în loc. In prag stătea John West, cu f1aţia severă, umbrită de borul 1pălăriei.

- Dar ... da' de unde, John!

John West f ă·cu un pas înainte şi .i.ntră în odaie. Piggy şi Tommy Chiorul îl urmară în tăcere. Se pos^ tară în stînga şi în dreapta lui ,cu mînia pe revolverul din buzunarul hainei.

Intr~o di1pită, iatmosfena din ·Cameră se .schimbă. Doamna O'Connell ·se ridkă, îşi încheie irochia la piept şi strînse copil1a.şul în braţe, ou ochii mari de :s,paimă. Unul din copii sdnci, iarr ceilalţi pri,veau fără să-n- tel-eagă nimk.

Mick simţi rcă i .se moaie rpkioarele.

- Atunci, poate ai de gînd ,să te ,culci în curte, hai ?

- N ... nu plec, John. Nu .. .

- N ... nu plec, John. Nu ... îl îngînă John West. Păi 1chi1ar ·c-:ai ·să rpleci, .ascu11iă-mă pe mine. Mai făcu iun ipas înai!Ilte şi-l ,8fredeli rpe ·Mkk ou ochii 1ameninţă- tori : Unde-s banii ?

- Ce hani, John ? Ştii doar .că n-am nicio Jeţoaie, răSipunse Mkk icu voce gîtuită. Se &culă greoi de lP'e scaun şi se s1prijinii ·de .speteaza :Lui, cu ochii aţintiţi la John West.

- Dă-i î.ncOJa. Scoate 1bianii imediat l

- N-am nici un chior, John. De u:nde .să am eu bani ? Doar îmi .plăteşti numai două lire :pe sărptă- mînă.

John West înconjură masa, se furişă pe lingă pe^ rete şi S·e o.pri în Jiaf1a :lui Mkk O'Connell c:are 1se trăsese înapoi lingă ·sobă.

Unul dintre cop1Vi începu s.ă plîrnrgă. Doamna O'Con^ nell se ridică şi vru să se apwp.~e de el să-l împace. Darr rămase rpiironită locului, uitîndu-.se îngrozită lia Tommy Chiorul, ciare înainta tiptil rprin odaie. In lu^ mi,nia .sl1abă şi tremurîndă, faţa lui părea o mască în^ f iorăt.oare. Se .scutură de rpard :ar fi vrut să-şi :a.Junge o năl'ucire, şi începu să-i liniştească lP~ c0ipii, mai icu seamă pe .reel mk, care începuse .să sdncească.

- Ţi-1am .SIPUS :să scoţi banii. B:anii pe care i-ai şterpellit aranjînd cventurile. Hai, scoate-i !

Uitîndu-.se fără să clipească l1a omul care-l rame^ ninţ1a, Mick scoase doi pumni de bani de aur. John îi luă şi-i trecu lui Pig~gy.

- Numără-.i !

Tocmai :atunci se auzi zgomotul unei ·Căruţe care trăgea în curte; apoi o voce groasă ·strigă ;

- Hei, Mkk I

- Aha, VJasăzkă n-ai de ~înd ·să pleci ? Ei bine, tti dau .douăzeci şi p1atru de ore oa să disJPari din Ca^ r1ingbush şi din Victor·ia, şi să nu te mai prind pe-aici !

- Nu mai pot pleca, John. Acum nu mai am ba.ni.

- Sî.nt t.reizeci şi nouă de lire, John ! îl întrempse Dkk Cau!Miower.

- Numai atît? Trebuie să fiie mai mult. Căutaţi-l !

Cei ·doi 1aghiotanţi îl îinghesuiră ipe Mick în colţ, i:ar John West se trase ·din calea lor. II 1perchiziţionară ·CU brutalit1ate.

- Băieţi, să nu-mi şif.ornaţi haina, că-i nouă, ·făcu Mkk o înc·eriea1re disperată .de a înto:air·ce fotul în glumă.

Deodată doamna O'Connelt izbucni :

- Blestemat să fii de dumnezeu şi de Sfînt:a Fe^ cioară, John West ! Eşti pierziania tuturor ca·re trăiiesc în [1]preiajma ·ta ! Şi mai f1ad ipe groziav•ul ! Dar să te văd cî.nd nu 1ai mardeiaşii cu tine !

John West o pirnni cu uitătura lui oruntă. Femeia îi înfruntă pentru o dipă privirea, ia1poi îşi întoarse capul.

- Bă.rbiatu' dumitale e un hot. şi un pierde-vară, îi 1amncă el în obraz.

- Mkk, hoţ? ! Tu l-ai ipus să fure I

- Avea şi asta l1a el, John, spuse Tommy Chiorul, înmînîndu-i lui John West o pungă zornăHoare de pînză. ·

- Dă-i înainte, di:avole. Scotoceşte-l I Ia-i 1pe toţi I I1a-i ! ţi.pă tot mai tia1re doamna O'Connell. N-avem nevoie d·e b:ani·i tăi împuţiţii, furaţi de l1a toţi săracii. Ia-i! I-1ai şi duceţi-vă de-iadi, pedepsi-v-ar dum^ nezeu să vă pedepseais.că !

JVUck observă că vorbele nevestei s:ale înmuiaseră puţin mînia lui John W.est.

- Dar .cum să plec, John, dacă m-rai scuturat de ba.ni ?

- Dă-i-i înapoi p-ăia treizeci şi nouă, se întoarse John West spre Dkk. Dă-i-i hoţului ·ca să scă1păm .de el. Şi străpungîndu-1 din nou pe Mick cu privirea-i de oţet strecură printre dinţi : Du-te învîrf.iondu-te şi să nu te mai prind pe-1aici.

Cînd ieşiră tot 1piri•n uşa din fund, trecură pe lingă căruţaşul c:are începuse .să înaarce lucrurile. Inainte de ia intra în prăvălie o mai auziră ipe doamna O'Co^ nell plîngînd în hohote, în timp ·Ce Mick îi spunea căruţaşul1ui : „Mi·-a călaat Saaraoţchi casa, însoţit de doi .di:ntre îngerii lui căzuţi în .păcat..."

In faţa uşii John .~puse celor doi :

- Nu pomeniţi nimk de a.sta. Aţi înţeles ? Nki o vorbă.

John West uită în.d:a.tă de incidentul cu Mick O'Co^ nne!l, şi chiair de vizita presupusului 51Pion al poliţiei la biroul de pariuri, pentru că în seana aceea urma .să-i fa.că o vizită lui Nellie Moran, care ena singură :acasă.

Se găti cu multă grijă şi :stră.bătu st.nada Jackson a1proape tremurînrl. de dorinţă ; .dia·r la fiecare 1p1as sim^ ţea cuim ·îi scade încrederea ce-l însufleţi·se. Ştia că Nellie ÎJl 1aştea1ptă ; dnd îi .spusese că di.seară va trece să-i 1aducă ·chiria, ea nu făcuse nic.i o obiecţie, deşi şti1a că maică-sa n-o .să fie 1acasă.

De dte ori venea .să aducă banii :pentru chirie, John î:ncer·ca să f:acă astfel îndt să rămînă .singur ·cu Ne^ llie, dar maică-sa ern totdeauna de f.aţă, foarte 0ma^ bilă, ce-i drep1, diar f ăcînd .ou neputinţă orice gest in^ tim. Ieşise de cinci ori cu Nellie în oraş, diar de fie^ care dată doamna Mornn îi însoţise.

Din felul cum NeW.e îl privea uneori, :se convinsese că ea îl iubeşte. De ce •atunci TllU-i dădea nidodiată pri^ lejul să 1rămînă singuri ? Desi:gur ieă maică-sa nu-i îngăduia. Nu voia .s-o ·dea după el dm •cauza biroului de pariuri. De altfel .se mubase din cas1a de lingă prăvălie: nu-i convenea că o foloseau ei ca portiţă de s.că1pare. Dar nici destul de mîndră nu erra oa ·să re^ .fuze lira pe ·care i-o dădea lu111ar.

John West era plin de btani; numai .să fi vrut, că putea să ia o fată bogată şi mondenă din Toonak. Biani1i deschid toate por~ile ! Dar nu vo'.1a el să se în^ .soare .cu o f:ată bog.ată. Ce nevoie mai 1avea de 1avere cînd putea :să o facă el singur ? Şi apoi, poţi .stăpîni o f·emeie bogată ?

Avea însă şî un aH motiv, care trăgea mai greu în cumpănă decît ·toaite celelalte: o iubea pe Nellie Mo^

na.ni ·şi era hotărît ·să se însoare cu ea, ·OU sau fără voia maică-si. Şi iată iCă de astă dată i ·se of·er·ea .pri^ .lejul. As.tă-1seară, în ·sfî.r,şit, 1avea să fie cu 1ea; o s-o sărute şi o să-i 1oeară .să se d:sătorească ieu el.

Nellie Monan îl .aş.tepta. FamiHa Mornin ocupa 1acum două camere, iehi:ar îndărătul lllmilei lor prăvălioare de mode, oare se afla cev,a mai sus rpe stria.da Jiackson, aipmaipe .de 1oontru. Nellie stătea la foc, 1cusînd, în bu^ cătăria modestă dar rp1rimitoare. După plecarea mai^ că-si, îşi schimbase rochia şi .se .pieptăn1ase. Er.a foarte iatrăgMaare, •OU ipărul 1ridicat pe 1oreştet şi prins în doi piepteni ,frumos .lucriaţi. Formele ei pline erau tul'^ hu.rător conturate de cor.siajul .strîmt a[1]l rochiei. Ini^ ma-i bătea să se s.p1ar:gă în piept, şi fot .sîngele i se suise în obraz. '.Aire •Să vină omul 1ou ochii misterioşi şi-o ·Să rămînă .singură cu el. O înfiora întot.de~mn:a privirea llll pătrunzătoare, ide p1ard altă pereche de ochi o •scrutau dinapoi1a ·celorJ,alţi. Cum să-l priveşti dr·ept în faţă ? Cum :să ştii .ce g~ndeşte ? De [1]ce sim^ ţea în ia.seme.nea clipe ieă-1 doreşte pe John West, cu toate .că ma:iică-s1a îi atrăsese de 1atîte.a ori iatenţia şi .cu to.ate că şi ea îşi dă.deia :seama în sinea ei iCă nu face bi111e? Să fie dragostea ? Ori poa~e că ochii l[1]ui o fo·sciniau şi o sileau să răspundă .chemării lui făcute? Diar la urma urmei d·e 1oe ·Să nu-l iubeasieă? E fru^ mos, el~ant şi lbogat. Trupul lu.i e mlădios şi puter^ nic. Şi iee-i dacă mintea niu-i dă.dea ghes ? Sau dai::ă maică-sa .se fereşte s-o încurajeze, deşi se rpoartă aşia de bi.ne icu el ?

John West o atrăg·ea, dar în aceliaşi timp •O şi ll"e:S^ rpingea pe Nellie Moran. Cîteodiată încerca să .se con^ vingă că el e visul vieţii ei, alteori se temea rp1ard de el. Ce via fi în ·s.eara ia.sta ? Vece nu-i srp1Usese mai^ că-,si că John West o .să vină în lipsa ei ?

Bănuia iCă sub timi.ditatea lui John West se ia.se.unde o forţă de neîITTfrînt. Des.igur iCă în seara asta are s-o ·dezmier[1]de. Şi 1a·ştept1a de la el cu totul altfel de dez^ mi·erdări decît iacei.ea la i0a1re se iputea aştepta de la sinig1llrul ei 1prieten de pînă atunci, e:are, fiind un t·em- perament pl:add, se

multumea întotdeauna doar cu un sărut la des,părţire.

II 1aşt~pta tulbur:ată, înfiorată de teamă şi timidă. Cîrnd .auzii 1sdrţîind iportlita de Hngă <prăvălie, simţi că i se o:preşte inima. Paşii se rap.ropiau, şi .se auzi o pu^ ternică bătaie în :uşă. Des.chise.

- Ah, bună seara, domnule West, rmsti fata icu vocea sugrrumată.

- Bună ·se.ana~ răs:pu1l1s.e el\ s.coţîndu-şi ,pălăria.

Nellie .se dădu înapoi ca să-i f1acă :loc să intre :

- Te rog, ia loc, arproa1pe îi şo,pti.

Işi puse 1Pălăria 1pe rna:să şi .se raşeză, privind-o in^ sistent cu ochii lui ,de :nepăbmns. Işi scoase portmo^ neul .din buzunrar şi alese o liră.

- Poftim chiria, întinse el mane.dia. F:atra luă banul de aur, îl ,puse pe cămin şi se raşeză în parrtea cealrallă, ilîngă foc. Işi reluă luorul, dar îi tremurau mîinile aş::i de tare, încît se înţieipă ou iacul.

- Au l exd1amă fără să vr·ea, uiitîndu-se la sîngele care-i înflorise ca o boabă de rubin pe vî'ff ul degetu^ lui.

John West ,s.e 1apropie repede de ·ea, sooţîndu-şi ba^ tista ,albă.

- La:să-mă ... se feri Nellie.

John West îi arpuică mina şi-i tamponă ,degetul rănit.

Apropierea· ei deşteptă 1n el o caMă zviîcnif.e a simţuri.lor .caire-i spul1beră şoväi·a:la. Dădu drumul batirst,ei, o apucă de umeri ·şi-i istrivi rbuzeJ.e cu ale lui.

NeHie încercă să-şi .r,eca1pete irăsuflarna. Inima-i bătea .să-'i sp.a:rgă .coşul pieptului. Simţiea cum o dogo^ răşte f ă,pitnma il1UJi'.

ln ·sof~r:şit, .s.e srmuls-e din braţele lui vînjoa!Se şi se sculă 1tn picioare.

- Nu, ,domnule West, noi.„

- Nu-mi ispune domnul·e WesL. John I Spune-mi John ... Nellie„. te iubesc.

O sărntă cu furie. La înc{'1put ea IÎl respinse, ,apoi se lăsă ma.ale şi răspunse sărutărilor lui 1pătimaşe. O sărută p.e :gură cu inesa~, :a1poi ipe obraji, ,pe ochi, rpe gît. Pa,siunea, stăvilită ·de 'atîta vrnme, se dezlănţuise.

lncepu s-o mîngîie. Mîinile îi a'iunecau sUngace de-a lungu·! ·brupului ei.

- Nu, nu, John, şopti ea stins : .da.r lrnpul îi tre^ mura de încor.dare.

Işi simţi din nou •gtura acoperită de buz·ele lui şi se .destinse ·de tot, .răspunzînd ;pa.timii.

Tînărul încerca un sentiment complex de nestăvi- J.ită dirn1g01Ste, de ;poses•i1Urne şi .dominaţie, ·de 1ptutere.

- Oh, John, nu ... murmură ·ea cînd :îşi desprins·e buzele.

John îi luă d0pşoml în mîini, privindu-i obrajii a1p1rinşi, ochii umezi şi buzele roşii.

- Te iubesc, începu el 1pe nerăsuflate. Te iuibesic, Nel1Ji.e. Am să-ţi cumpăr !bijuterii şi rochii .frumoase, o casă mare în ica1re să locuieşti, şi cai ·de ·călărie .. . Şi tu ai să mă <iubeşti. .. Să ne căsătorim, Nellie .. .

- Oh, John ! Cred că tie iubesc. Da, iubitul meu, asta trebuie să fie .dragostea !

O .îmbrăţişă din nou.

- Da, •asta-i dr.agos-tea, işopti John sărutînd-o cu furie.

De dat.a asta fata se împotri!Vi cu hotănîre.

- John! John, *t-=* rng. Nu .se oa1de. TII"e·buie să aşteptăm. Nu-i bine.

Işi veni şi el în fi.re. Işi atinsese scopul. Se aşează din nou la locul lui.

- Iartă-mă, ihîigui un oele ·din u.rrnă.·

Nellie îşi .arnnj ă •părul despletit.

- Iei o oeaşcă de ceai ? ,îl 1întrebă apoi, purnînd ceainicul pe plită, .în mijlocul sobei.

- Da, răspunse John West. O ceaşcă de 1oeai. Am s-o 1aştept pe mama .ta, să-i ·oer voie să ne logodim.

Nu primi nki un răspuns. Nellie tremura, gala ·să leşine. fa era cu ITTepuibinţă să-şi •adune ,g.îlfl,durtll•e.

Ma:rţea următoare, ·dup'ă ma'Sa, m brişca nouă a lui John Wes-t, ca1re trecea hurdudndu-se •pe strada Jackson, puteau fi văzute fr.ei persoane. John West ţinea hăţurile, aşezat Îlntr-un capăt al banchetei, iar la celălalt capăt şedea doamna \Vest şi plîngea. Băr·hatului care şedea între ei nu 1puteai să-i dai o vîrstă predsă. Hainele-i erau noi şi ide bună ,cailitate, dar nu-i vene1au b:iine ,pe trup. Avea umeriii aduş:, şi îşi ţinea capul plecat, aşa îndt borurile pă.lă.riei îi as^ cund1eau ochii ; Î!n schimb .i se vedea mu:staiţa a[1]lbă ca de moş. Era Ar,thur \Vest. Cu doi1Siprezeoe ani ·în urmă (il aruncaseră în închisoare, unde lîncezis'e pînă acum. Chiar 'În prima săptămînă îl biciuiseră pe spi^ nar·e rn pisic.a ·cu nouă cozi. Frntele lui 'Şi iTlaică-sa veni.seră să-l ia de la .închisoare şi-acum il condu^ ceau acasă.

Doamna West s,e întoarse ia,răşi g.pre Arthur şi luîndu-i mîna Î!nur-·ale 'ei, 1îi vorbi cu blîndeţe :

- Te-întorci [1]arnsă, Arthur ; şi nu mai pot să-ţi facă nid un rău. Lasă c-o s-avem noi grijă de tine. Repetase de multe ori cuvintele ;astea. John \Vest însă tăcea mereu, uitîndu-se la drumul care s·e aş- ternea în faţă.

Arthur \Vest îşi înălţă ca1pul şi se uită pe r:înd Jg maică-sa şi la fr.aitele său. Ochii ·îi erau ·duşi -în fun^ du1I capului ·şi se mişcau ipa,rică brusc, ca la păpuşi. Avea ochii plumburii, stinşi. Ghioeai în dosul [1]l0ir o minte îngheţaită ide o uiră re:oe, Î!ndreptată >Împotriva nimănui şi a tuturor. A[1]ceşti ochi plini de ură îi în^ tîlneşti ,adesea la oamenii care-au fost biciuiţi de alţi oameni, 'Şi car,e indirfer.ent ı de oe-au fost mai înainte, s:înt oridnd gata să comită crime viol·ente. Arthur \Vest se uită la maică-sa 'Şi la fratel·e său, a1poi ple~ă frunt·ea fă,ră să s·coată un cuvînt. Faptul ică ieşise din închi&oa.re nu însemna încă .libertatea p[1]entru el : la poarrta puşieări·ei se luptase cu el însuşi să nu se repeadă înaipoi şi să ceară să-l 1nchidă [1]din nou în celula lui. Se simţea [1]ca un om naufragiat într-o ţară strani·e şi duşmănoasă. Urmele biciului nu s,e şters·e- seră de pe s·pina·rea lui Arthur \Vest, duipă cum nu-i dispăruse din minte nici amarnica amintire a bi^ ciuirii. Din momentul în

caire ·pedea.psa cu moarte îi fusese comubtă în doisprezece ani închisoare şi bi^ ciuire, nu se mai gîndise la altcevn dec,ît la biciuirea care-l aştepta. Uitase şi de ruşinea· Ct(lfe-1 stăpînise la ,amintirea crimei comise. Aveau să-l biduia·scă ! li pierise pofta de mînoa.re şi căzuse într-o stare de apatie din car·e nimic nu mai fabutea să-l scoată.

Trecuse atund prin dip,e groaznice. Nu mai fusese în sta.re ,să facă nimic .altceva decît să stea lungit pc pat, g:înd:ndu-se la teribilia rÎncer.care prin care .avea să treacă. Se temea să ardoarmă, ,pentru rCă visa că-l lovesc ·şi se scU1la urlînd, •leoarcă de sudoare şi tre^ murînd de spaimă. în ajunul zilei dnd urma să fie biciuit, hotărî.se chiar să-şi curme zilele. Fă[1]cu un ştreang ·grosolan din ipătură, îl trecu în jurul gHului şi legă celălalt capăt de gratiile celulei. Dar pînă la urmă rnu mai avu curaj. Viaţa este un bun prea pr~-ţios, chiar şi pentru un om osîndit să primeasrcă dnci^ zeci ·de lovituri de bid.

A doua zi, dbi gardieni cu mutre înrfrircoşăfoare ve^ niră să-l ri1dirce. Se-mpileticea şi ei 1îl sprijineau, în timp ·oe-şi hlrşea pkioarele ·de plumb de-·a lungul ::o^ rirdorului ,rece, par[0]dosit cu piatră. Dintr-o celulă, o voce cu rezonanţe adînci .îi strigă : „Nu-ţi face inimă rea, băiatule, în ·curînrd o să treacă". Arthur \Vest întoarse capul şi se uită la faţa oelui care-i vorbise: faţa ultimului om pentru care Arthur \Vest avea să simtă rataşament sau recunoştinţa :în toaită viaţ.a luL îl du.seră la spita•l, unde un doctOIJ' 1îl examină şi a.firmă că era .în stare să suporte biciuiirea. Apoi !l Uniră în curte, dezbrăcat p·înă la br.îu, şi-l leg1ră stdns cu cureJ.e de piele pe triunghiul biciuirii.

Ga truhr-llln coşmair, îl auzi pe giuvemnaitorul în^ chisorii citind sentinţa. Apoi se aşternu tăcerea, pen^ tru un răstimp care i ·sie păru o veşnicie, pînă cînd o voce hotărîtă strigă : „Uită-te ·drept în fată !„. Unia!". Prima lovitură parcă-i' despioarse spat·ele în două jumătăţi ; îl cuprinse o mînie rece : iată că un om putea .să-[1]i ipridnuiasreă unui semen al său atîta suferinţă •şi atîta umiHnţă !

îşi jură să se răsbune crunt. Loviturile curgeau în ritmul vocii care continua să numere ; cu fiecare lc^

vitură 1corpul 'lui 1şi p'.·Ndea din rigiditate, pînă se moleşi de tot; numai curele-le îl ţineau să nu se pra^ buşeasd la pămînt, jos, la pidoarele călăului.

Apoi nici nu mai simţi durerea usturătoare; simte~ vag că sfogele i se prelinge pe spinare şi-i picură pe pămînt. Leşină înainte de-a se fi terminat biciuire~. Oînd :îşi veni .în fire, era 1în celula lui ţeapăn tot. Im^ pins de o curiozitate bolnăvidoasă, ,dorea .să vadă urmele biciuirii. Işi întoarse cu ,greu ca.pul peste umăr şi văzînd 'Că-i numai carne vie, leşină. A doua oară dnd îşi veni :în .fir,e, şHa că o prăipastiie adîncă rl •va despărţi de-acum :înajnte de semenii lui.

Cei doisprez,ece ani de puşcărie nu 1îndukiseră ura înverşunată a 1lui Arthur West. Dimpotri'Vă. Timpul o infiltrnse atît de a.d1înc 1în 'Sufletul lui, înoît nid o putere din lume n-aif fi putut s~o ,de:m~pere sau s-o înlături.

Cînd 'Se apropiară ·de ca.să, doamna West îşi dădu se.am.a că Arthur inu &e regătS.eşte î111 acea1Stă lume.

- Nu te teme, dragul meu. Acum ajungem acasă şi-o să te-ng.rijim ... îi :spunea 1pirintre suspine.

Ajunseră acasă la căderea nopţii. IDoarnna West îşi ştens,e l·acrimile şi •se repezi 1înăuntru ca .să pre^ pialfe oiin.a - o dnă 1Pe ca111e o chi•bzUJi1Se .de mult. Se tot învMea în jurul maşinii de ·gătit, ·dar !Privirea ei îl căuta mereu numai ipe Arthur. Bărbaitul iei, apoi şi Joe, într.ară pe r•înd Şi, foarte 'Stînjeniţi, ni sfrînseră mîna .lui Arthur.

Masa s·ervită sărbătoreşte nu izbuti de 'loc să aducă buna dispoziţie printre ei, cum .spera doamna w.est. îmbufnarea şi amărădunea lui Ar.thur a.duseseră o artmosfeiră ~ncărca11'ă, rraif ~luzl1Îl~e fatălu:i 1să,u că e bine să fii liber şi din nou printre a·i ,tăi n-avură nid un răsunet.

După cină cei trei băieţi intrară în odaia de I.a faţă, unde John West îi explică lui Arthur în amănunţime cum funcţioneaiză biroul lui ·de pariuri ; dar Arthur :părea că nu nnţelege. Se trîntise pe ipatul nou, ,care fusese înghesuit în cameră, :şi-l asculta pe John. In cur.înd, conversaţia începu să lînoewască. Se lă·să o tăcer~ apă:săbota1Te. Airthur îşi mî1I1gîta mustăţile a1lbe, apoi trecu mîna prin părul tuns scurt, afo şi el ca neaua. Părea că .se g.îndeşte la cele auziite de la fratele său.

Deodată vorbi :

- Eşti cineva deci. Perfect I Atunci John, ai .să-mi ajuţi să-l scot pe Dick de 1acolo, nu-i 'aşia?

- Cine-i Dick ?

- Dkk Bradley, un prieten de-al meu. Păru că reînvie. Cred că-l cunoşti şi tu, a învăţat cu mine la şcoală. O :să-l sco;a.tern, nu-i aşa ? Aranjăm no.j iotul... Să le-arătăm blestemaţilor. ..

John West rămase uimit de ura sălbatică ce moc^ nea în vorbele lui.

- Foarte bine, se arătă el de acord. O să-l scoa^ tem. Dar rămînem înţeleşi : lucrezi la mine ... Fă ce-ţi sipun ,eu, şi n-o :s,ă te ma1i su1p1ere inimenii. Să ştii aista. Vii mîine să-ţi .arăt ce-i pe acolo ?

Şi Arthur West răspunse:

- Bine, .am să vin, dacă m-1ajiuţii să-l ,s,oot pe Dick Bradley. Vasăzică ne-am înţeles. O să le arătăm noi blestemaţilor !

Se pregăUră de cukare. Fraţii lui băgară de seamă că 1în timp ,oe .s'e dezbrăca, Anthrnr se fenea să i sie vadă spatele.

*

Feliinarel1e tSe a1prii1nsiesieră IJJ•e străzi. John West mîna caii. Lîngă el, pe canapea, şedea Danny Cum^ min. Dar nu era o simplă plimbare cu brişca, prin oraş. PornlitSeră cu un .scop preds. Cu vreo două săptămîni în urmă într-o sîmbătă, un camion tras de cai trecuse în viteză pe striada J,ackson. Cînd cei doi cai se oprd1ră bmsc, sforălind, în ra1pr0:p:1erea ma¹ga~i:rnu'lui 'Ju,i Cummi.n, zece pol,iţ·işti şi doi detectivi în oivil săriră jos, se irepeziră în uliţa din ~pate şi intrară în curtea depozitului de lemne. In dezordinea care se produse îl arestară pe Boney Bill şi încă pe alţi doi. John West şedea la biroul lui din prăvălie; deodată auzi strigătul de 1alarrnă : „Copoii !" în cîteVla clipe, se şi refugiase în bucătăria unei case de după colţ, unde ajunsese prin tunelul de sub pămînt.

După ce plătiră cauţiunea, iDavid Gars:i,de află că spionul e un oanec.a·ne Arthur Sta.oey, C·a1r1e putea H găsit pe o stradă dosnică din Carlton, unde-l ascun^ seseră detectivii.

John \Vest şi Daniel Cummi.n îl vizitaseră pentru p.rima oară pe Stacey vineri, cam la o săptămînă după razie, şi-i oferiseră zece lire de aur ca să jure în fata instiantei că nu ~S·e ncioiodată picioml în birouil de pariuri şi că~~ declaras niciodată la poliţie acest lucru. îi dwer~ un anto de două lire, iar Stacey, caire părecl rric6ş ' ău, rămase să se gîndească. n vizitaserit"'din nou' sîmbătă şi duminică, dar nu pu^ ~ră ;~oa te de la el nici o făgăduială temeinică. De **111**""~" a-se îndreptau acum iarăşi spre suburbia Carlton. l""Potco~vele cailor răsunau pe drumul pietruit. John \Vest rup.se tăcerea care S·e aşternuse de multă vreme.

- Mie nu-mi place de loc cum se poartă. Cam stă cu fundul în doiuă Jiuntri ... Mă tern că p.înă la urmă tot p[1]enrt:TU politie o :să lucreze.

- M-da, făcu Danny Cummin; i-e teamă şi de noi, dar se vede treaba că i-o fi teamă şi de poliţie. E şme- cher şobolanul, nu poţi să ştii ce za.ce în el !

- Daic-o încerca să mă tragă pe sfoară, aipăi îl pupă mă-sa rece !. ..

- într-adevăr n-1are nid un rost să-l mai lăsăim să tărăgănească povestea. Trebuie să se hotărască în seara asta.

- Da, şi-q să-i facem vînt de aici. Nu m-ar miira de loc să ne-ntindă o cursă. Aşa că-l trimitem l1a plim^ bare, cum am vorbit.

Izbncnliră aimîndoi în 1rîs. John Wes.t 1aran j1as€ a·ceastă „plimbare" cu Tammy Chiorul. Urma ca Tam^ my să plece cu Stacey în „vilegiatură" la mare, şi acolo, să-l îmba1rce cu s1ilai, ipie un va1potr care ip[1]J.eeia în Europa.

în timip ce ei mai rîdeau încă în brişcă, Arthur Sta^ cey, îmbrăcat în nişte haine albastre, foarte uzate, purta o discuţie foarte serioasă cu cei doi tineri de^ tectivi care conduseseră ultima razie, pe nume Willi^ ams şi Armfield. Detectivii şedeau pe o sofa veche de piele, iar Stacey se aşezase pe singurul scaun din camera întunecoasă.

- Acum torebuie să pice, se uită Williams la ceas. Era un bărbat înalt şi subţire. Am face mai bine să

rne aSicundem. Şi ia \se\ama, să nu mai umbli cu pr$_0$}i..$_1$ d-astea. "· [1]

- P:nt~u numele lui \du[1]n:ine:eu, să nu faceţi mot, scmc1 Stacey. Am auzit înarmat.

zgo^ -
Nao West e
aibă
timp să facă blZ.,. de i'armă se lăudă Armfield, care era scund şi nei:nc · 'f,,.,.,, 'e-. , ~ nen^ tru un detectiv. Şi apoi am vrut:să-ţi a. ,~ ,~ c,1. ver, de ce nu l-ai luat! Nu uita: 'ROi sînten. ~,-şi ascultăm prin geamul Sipart al f eresurei.

- Ţine bine minte ce ţi-am spus, adăugă Williams; latS·ă-1e mai ·greu, ca. •să' iptlltem ooni[1]e tot oe vorbiţi. Avem nevoie de dovezi. Dacă o scrinteşti, e vai de pielea ta I .

Detrecbi:vH ieşiră pe uşa din ·dOIS .şi se instalarră tSub foreastră.

După cîteva minute se auzi o bătaie în uşa din faţă. Arthur Stacey, cu inima cît un purice, se duse să des^ chidă. Apăsă pe clanţă şi cînd uşa sdrţîi, se trase la o pa:rie, f•enindu-sie .doe prarcă 1s-ar fii te1nu!t că 1r·epre^ zentantul biroului de pariuri din stnad1a J:ackson, pe oare îl ·aştepta ,să i1ntre, o iSă irntre m~nrio1s şi-o :să-l .şi pooneas.că în cap. Dar se trezi faţă-n faţă cu inofen^ sivul! :şi Jovi.alru.I Da1111irel Oummin.

- Hai, nu ieşi ·puţin pînă afară? John West aş- teaptă cu brişca în stradă.

- Nu, nu pot să ies, mi-e rău. Atîta sînge rău mi-a făcut afacerea asta că m-am îmbolnăvit. Uite, zac aici ca un cîine. înfăţişarea jalnică a lui Stacey nu-i dezminţea de loc vorbele.

Cummin şovăi o clipă, apoi dispăru şi se-ntoarse peste cîteva clipe cu-John West. Stacey îl conduse în odaia mare, foarte sărăcăcios mobilată: unde toţi trei se aşezară la lumina tremurîndă a unei lămpi cu gaz. John West şi Cumrnin se aşezară pe sofa, unde stătuseră şi detectivii, iar Stacey îşi reluă locul.

Uitînidu-s.e cu gmijă în jurr, John \Vest .îrl întrebă :

- Au mai fost de-atunci ?

- Au fost noaptea trecută. Le-am declarat că tot ce

am de spus, am să g,pun la bară .

- Foa1rte bine ai făcut, interveni Cummin. Du-i de nas pe blestemaţii ăia.

- Arăţi prost, să şlU. Ţi-ar prinde bine acum o plimbare pe malul mă·rii. Nu vrei să mergi la Queen^ scliff pînă după judecată? Iţi plătesc eu toate chel^ tuielile.

- Nu pol să plec. Cum să :plec? Mi-aş 1aprindc paie-n cap!

- Ei, ai aflat dacă mai sînt şi alţi martori? în^ t1rebă John Wes~. u::1t,i:ndiu-:se bănuiitor Ia. Sfac·ey.

- Nu. E greu. E tare greu.

- Mai încearcă. E foarte important. .. Că degeaba spui tu tot ce brebuie, dacă depune altcineva împotriva noastră.

Stacey se uită P'lin de îngrijorare spre fereastră, und~ detectivii culcaţi pe burtă în întunerk încercau să noteze tot ce auzeau. John \Vest şi Cummin erau numai ochi, detectivii numai urechi, iar Stacey, lac de a:pă, îşi frămînta mîinile. Se fă.cuse şi mai mic de teamă şi nelinişte.

Apoi John \Vest se aplecă spire el cu un aer foarte serios:

- Uite 'ce-ai de făcut. Cînd ai să fii. la bară, să juri că n-ai pus ni.ciodată piciorul în curtea biroului de pariuri; în orice caz ei n-au cum dovedi că ai fost - şi ma1i· 1Sipu~ că n-a~ dat ru'.ci o declair.atie. N-au oum să tie oooea:scă la bară ; eşti doar un martor clia1s.a-n^ tîia. Complimentul pregătit dinainte n-avu nici un efect asupra lui Stacey, care era mult prea speriat ca să ap1recieze această laudă adusă meseriei lui de spion. O să-l încuiăm rău pe Williams, nu-i aşa?

- M-da, bîigui Stacey.

- fa hiine seama. Spui că n-ai călcat pe-acolo, ş.i că n-,a~i fă·cut nici o doolaratie. Tichetel·e 'Să .s.pui că le-·ali .liuat de la un bă.iiat care ·stMea la colţul ,străzii Jaiekson cu str.ada SHver. Dacă te-ntreabă. ce băiiat, ·sipt11nie ică-i izkiea Joe şi că ţi-a spus că tk'.hetuil e dşLi.gă:to.r. Spune că i-a1i dat un şiling pe crnponul acela şi că apoi te-ai dt11s la depozit unde-ţi spusese că 1poţi ,să 1ncasezi lbanii. Ai :să dedari că 1a poarta

depozitului de lemne ena un tînăr cair[1]e ţi-a [1]sipus : „Aici nu-i nici un biirou de pa.nil11ri". Să ştii că tînărul de ca·ne-o să ipomeneşti o. să fie în sală ; aşa în^ cît ipoti :să :sp•ui : „Da, el e". De-o f.i ·să· te-nfrehe daică erau dienti 1n curte, să rărsipunzi : „Da, erau vreo doitrei, care cumpă.rau .lemnie". Cînrd o :să te-ntrebe la bairă., rsă spillli că te-ai înfuriat că nu-ti luaseşi banii şi că d-.ai.a te-a·i dus şi i-a·i dat Uchebele lui WilJ.i.ams .şi ai făcu.t o [1]declaratie 1n fata Juri ; da' să jlllri că doolaratia a fos.t falsă.

- Ş.i ce-mi da·i pentru aista ?

- Ţi-am mari spus, îi ră:Stp!unrs;e John West. Zec·e :pieS>e dacă juri' birne _şi douăzezi dad-mi scapi oa^ menii.

- Nu crezi că .asta face mai mult?

- Da' dre unde! Parcă mare lucru ai de 1spt1is ? E foaTte uşor.

„De oe n-or fi intrînd" se gîndea Staeoey.

- Pînă acum n-am văzut dedt două rJ.ire, dnd îmi da·i restul ?

- Eu sînt om ·de cuv1nt, S>e a1pri1rnse John We.st. Poti rsă a:i .înioredere în mine. Toată lumea mă ou^ noa·ştie. Ţi-am spus că-ti dau zooe p:esie darcă spui aişa, şi .douăz,eci dacă-mi •scapi oamenii. Vîrî mina ·În buzuna1ml 'J)anrt:alonilar şi iscotînd şarse lire, i le dădu .Jui S.tacey deşi avusieSe 1intentia să i le dea numaii după ce omul îşi va fi doved!t „buna credinţă", în faiţa ~ms.ta ntei.

- Ma·i ia ş.arse, dar restul ţi-l ·dau după oe se term.irnă procesul.

Staoey '1uă banii far John West şi Cummirn se pre-1gărteau •Să •plece.

- Şi-o ·să-ti ma·i .p:ioe şi alţii, îi făgă.du.i John West. Numaii ,g,ă fii băiat de treabă. Adu-ţi aminte oe ţi-am rs1pus. Ma1i trnoem m1inie •seara p1e a1'.ci, ca rsă-ţi *adu^* oem uJ.timele 1nstructiuni.

în acel moment, f1ereasitra se dădu ·de ip·etrete şi de^ t•ed1v.u.I W1i.Jl.i.ams, 1::-u revolverul îndreptat is.p1ne ei, ·sări în oda1'.ie urmat de Armfield.

- N-o să ma·i tr·eceti, nici mîine seara, n'ci .în altă 'Seară. Sîn:teti aresta·ti aimîndoi !

Mai înainte ca oei doi viz.itatori, năuciti, să facă vreun .gest, cei do.i detediv:i le :puseră cătuşe la mînă.

- Ce-n.seamnă aista ? De oeună arestaţi ? întrebă John West, tulbura.t.

- Pentru tentativă de coru,pţi[1]e. Ai vrut .să-,\ con^ vingi pe Arthur Staoey să jure fa\,s. Am fost aici afară, şi' am auzit tot ce-aţi vorbit. S-a ziis cu tine, John West. Pu1şcării,a o :să vă mănîooe 1p[1]e ·amîndoi. Cel pru~in cinci .anii o :să luati.

John West 1îşi zmuci unîinile ;în căituşe.

- O ·să mi-o 1pi\ăteş.ti, Stacey, dine blestemat ! O să mi-o ip.lăteşti !

- N-o 1să pilă.teaSJCă :nimeni, numai tu o să plă- teşti, rîn~i Willi,aims. Dă-mi banii, Staciey, iar voi doi, urm.a.ţi-mă.

John Wiest şi Cuunmin iS<e 'SIU/PU1sieră Hni:ştiţi. Ieşiră îimpreu1nă cu detediv;H, lă.siîndu-1 iPe Stacey s.ă pe^ tfleaică încă o noapte de chin. Brişca Jui John West îi duse pe toţi, piatru l:a postul de poHţie din Carilon.

Curînd 1dU1pă mi[1]ezul nviptii, doamrna West ·se tf\ezi s,p1eifi.ată 1din .somn. Alll'Z.i o bătai1e putemică în ipoartă.

- C'inre;i ? :s.tr.igă ea, ridicîndiu-.se ;în capul oa^ s1elor.

- Pio\iiţia. Deschiideti !

Să:ni d:in pat şii îşi airuncă o ha1ină veche 1pies.t.e că- maşa, de noapte. Bă•rba.tul ei isie mi1şcă, s·e f1r1ecă la ochi, [1]şi se isct11lă şi el.

- Ge s-.a [1]înHmpi\a.t? îrntflebă 1sornnoros.

- Pol1iţia I Doamne 1ajută-ne ...

Joe veni din cauner.a de !ia faţă, ,dar ea îi! .tr[1]imiSie ~rna1poi .să 'sie ieul1oe şi se .du:sie :să deschidă. Se 1Illtoar:se duipă cîteva d!:pe şi-i sipuse bărbatului ei :

- L-au anesfat pe John şi p·e tînărul Cummin, se^ crcta1riul avooafolui. Cic-ar ,f,i încercat :Să mi,tui1a:Scă un martoir. Trebu1i1e 1să te du1ai chia1r acum J,a Carlton să plă1teşti cauţiunea. Banii 1s:înt în

dormitor. Doamne, dioamne, îndură-.te de noi.

Vorhea p1e un ton riesieimnat, de pairc㠠a[1]r fi di1sicu^ tat deis;pre mo.Jrtea unui om .carie zăl;::usie multă vreme.

Domnul W.est sie 1saulă din ipat, tr.a1se o duşcă ·din sticla de vin care se afla pe noptieră şi făiră 1să spună un cuvînt .începu :să :sie îmbraoe. In ultima vreme pomi1s1e, cum rs-ar spunre, pe ca1}1ea cea bună ; spera că în foh11! ·acesta 1şi va atraige bunăvoinţa frului. ;său, cărnii-a îi rneirgea .am de bine.

- M-am ruga~ de Sfînta Fooi10ară să nie .sica1p1e de necazuriJ.e ais.tea !. .. Of, doamne, doamne ! De-abi·a a ieşit :biebul Arthur, .şi acum o să intre John la în^ chisoarne. Dte ce, de ce niu t.emmi1nă o dată ?

- N-o să-l bage niciodaită pe John la puşcă-ri.e; e prea deştept.

- Dair .de data asta nu-i de .glumit ! Ce ne facem dacă îl .închide? Nu mai vreau :să-mi fac •sîn1ge rău şi s.ă .pliînig la poarta ·închiisor~i... Desh.Ll l-am plînis do'.1s.p.rezooe anii :pe Arty ...

- Nu-ţi rna1i face gr:ji, .f.emef.1e. P.e John n-o isă-1 ba1ge l:a1 închisoare. Are 1prea multă tr•ecere. Pes.te un ooa1s V!in cu ei! acasă. Pentru numele 1liu.i .dumrue^ zeu, niu mai .pltnge.

DUjpă iplieca1rea lui, doamna West se t1rînti peste plapumă, aşa cu:m era îmbrăcată, cu haina ip·eSite că-ma'Şa de noa:pte. Ince!PU 1să ,plîngă. lzbuti1s[1]e, în ultima vreme, 1să nu-'Şi ma[0]i facă sînge rău din ·p:r.ic:nia ocu^ p.aţiei l.ui John. Acuma .încerca din răSiputer~ ·să 1se-n^ dîrjea1sică împotri.va pol;jţiei. Ce au cu bă1ietj.j ei ? De oe îi .p·ei:secută ? Dar un gînd chinuitor ·îi sfoedelea n;ierieu cneieri'i. D.a1r şi bă1i1eţiio ·ei ! De ce s.e tot 'invîr^ tiesc 1pe drumurile cane ·duc ila .puşcă•r.ie ?

Doamna \Vest era albi~.ă {Le griJi. N-·avea dedt c.i:noized şi cinai cLe ani, .da,r ipăirea maii bătrînă, şi s.e s:m~ea ch'.,a.r îmbătrînită. O lună ·de gr.iji ş.i de isă- rădie J.a1să urme mul•t mai adînci .asu,ptra trupului şi s.piritUilui omenesc .deicît un .an de feridne. Şi ea .se zbă,tusie arni de z.ile în .gr:iji •şi săirăde. p;J1ingea. f ă.ră z•gomot, vărs·înd şiroaie de .11aicr4mi,

ca omul caiJ'le caută 1în zadar o uşurare în ,plîrns .. Şi pUnis.e &şa pînă spre diminieată, cînd băirhatul ei ise întoa1rs·e .acasă cu John.

- John ! John, draigul meu I Ce :s-a .înHmpl.at ? întriebă ea încet. Din oda.ia bă¹i1eţiloir, John 1i ră·s-puinis•e :

- O să fi.e bine, mamă. C'ulcă-t.e că-i tîrziu.

Da'r cum 'ar fi putut 'Să dioanmă ? Muncită de te^ meri şi 1gîndur.i amair,e, ,pJîrns,e într-una pînă Sie lu^ minâ de ziuă.

Nid de John West nu 'Sie lii1Pi 1somntl.l!I; Gînd se gîn^ dea ou 1groază c-ar putea 1să înfunde puşcăria, ·::înd 1şi ·scotocea mintea ·să vadă dacă nu gă·seştie vireo partliţă de scă:pare. Ca toti oamenii. ca.r1e trăiesc tn^ afaira legii, îi di151preţu'ita pe spionii ipoliţi~, dar .sie şi temea de ei. Pentru el, Arthur Stacey era cel mai josnic 1indiv.i·d. Stacey trebuia să P'lăt,eaiscă pentru trădare, .trebuia să fie înfrînt şi pedep·sit. Cînd se lu^ minâ ·de ziuă, era stăipînit de o dorinţă :sălbabocă de răzbunare împotiriva lu~ Stacey.

Se oculă, îşi băiu 1::af eaua fără isă sicoată o VQlf'bă, şi iplecăo. Airty tl însoti 'Pînă la poartă. De la eliibe^ r.a·rea lu~ nu ·se 1ncumetase ni'C'ioda:tă 1să ia1s,ă mai departe.

- Ce e John? ce •s-a înitîmplat? Pot să-ţi fiiu de vreun !ajutor ?

- Ne-au înhăţat ca .pe nişte fraief'Î, pe mi1ne şi pe Cummin ide .l1a biroul de avooart:ură (ştii că-i văr cu no.i) pentru că· am încercat să-l mitu:im pe 1sdrba ceea de 'Codoş, caine a ,pariat la bir·ou îna·irnte de raz.ie.

- Ştii, s-air putea să te-ni::hi1dă 1p[1]en.tru asta.'. . sp:use Anthur. Ş,i ă1sta o :s.ă .fie p1rindpal:ul martor îimpotriv.a voa1s1tră şi împotriva bă1i·etilor care-au fos.t 1pirinşi la iraz.ie, nu-i ,aşa?

- Mai mult ica1 1si,gur.

Arthur West :răma1sie cu ·pnivi[1]rile .pi,erdute în gol, med:!1tînd aisupra problemei. Eira în cămaşă. . Părul lui alb 1nc1ep:u1sie să crea1sd ; înceroa să şi-l pieptene peste cap, dar îi stă.tea ţepos în suis. îşi mtrngîie, dus pe gj:nduri, mustaţa înmui.ată parrcă în J.aipte, apoi spuse cu hotărDrie :

- De ·ce nu-i ftad de petreoanie ? Mo.rţ:ii îşi ţin pHscul.

John Wes.t tiresă:r,i, apoi ·se uiită fa el :

- La,s' că 'scăpăm noi ide bucluc şi f ă.ră ·a·s.ta. în^ cercă tSă pară nepă·săitor. Mă doc la Ga1rsi·de, 1avoca^ tuil meu, să văd ce spune şi el. Ii plăoea foarte mult

•să vorbească de „avocatul lui". Spune-i te :rog, mamii că'mă-ntorc la :pr.înz.

Se ^{0}dursie în ocaş şi-1 găs.i p1e Garside la birnu. Oi^ tea zia!rele de d!min1eată.

- Eii, 1domnule West, de astă dată aim ipăţit-o, îi sipuisie Garside în loc de bună dimineaţa. Tntotdeail.lna . cînd vorbea cu •ZHentii. spunea. raşa : „Am păţit-o", ori „cîştigăm sigur procesul ăsta", „o să fiaeem, o să dinetg'elTI" ... Băg-aisie ·de seamă 1că a•sta le mărea încre^ derea în el.

- Am aflat totu.l din zfare. Nu te ·supăira, dar foarte rn1eînidemţna1tic ai prooedat... dt se .poat.e de nieîndem.înia tic ! Cum de nu ti-ai dat seama că-ţi îr.^ tinid o cu1rsă? Acum trebu1i1e neaipărat să-l vezi din nou pe Stacey şi să ·ararnjez.i ceva cu el. AIHel...

- Cam greu. Unde să-1 mari 1gă·s.es1z ? ...

- Fă oe ştii, dar ipunie m1na 1pe el. Altminteri, tare mă tem că şi dumneat.a şi cel maii bun funcţiornar din biroul meu o .s·ă friţi oa1speţH madestăţi:i sale, poa.te chi air ipe cinci ani.

- Dar SJpuneati c-aveţi treceme la magis:traţi ?

- Am, sigur că am, domnule West. dar de data asta vom avea de-a face cu un altfel de judecător, răspunse Garside. Se ridic·ă în picioare şi începu să se plimbe prin odaie.

- Cazul acesta o să treacă de la judecătoria Carl^ ton la Curtea supremă de justiţie. La judecătorii de acolo nu prea merge. Sînt mai puţini şi mai bine plă- t:.ţi. S-ar putea totuşi să aranjăm ceva, dacă avem^ .norocul să dăm peste un om binevoitor. In acest caz onorariul meu va trebui considerabil sporit - mai mult decît în cazul unui magistrat obişnuit.

Vocea lui urca şi cobora cu mlădieri plăcute. .

- Dar. domnule West - îşi înălţă el sprîncenele - chiar dacă dăm peste un judecător binevoitor, trebuie să-i uşurăm sarcina. N-o să riste nimeni să se expună unui scandal. Sigur, domnule West, că pr·efer un proces în care toti îşi iau rolul în serios: judecătorul, poliţia, martorii şi dacă este cazul, chiar şi ju^ riul. Atunci poţi într-adevăr să-ţi desfăşori forţa. Aco^ lo se dă o mare bătălie tactică, în cursul căreia avo- catul poate să-şi

arate talentul oratoric şi toată subtili^ tatea. Ah ! Ce n-aş da ca toate procesele să fie aşa ? Dădu din cap cu tristeţe. Ce să-i faci, asta-i meseria mea. Trebuie să sfidez legea, pentru clienţii mei. Dar m-am cam depărtat de subiect. Vezi dumneata, ti^ nere, chiar dacă judecătorul se arată - să zicem - binevoitor, tot trebuie să dai ochi din nou cu Arthur Stacey.

- Şi dacă dau ochi cu el, ce fac? Parcă nu poate să ne vîndă din nou !

- Domnule West, nu trebuie să priveşti lucrurile aşa. De ·ce primeşte un om să facă pe codoşul ? Pen^ tru că se teme ,de poliţie. Ce-i drep,t, mai ciupeşte el ceva de la poliţie, dar nu numai pentiru banii ăşt:1a, ri's^ că atîta, ci pentru că i-e frică să nu-l aresteze din nou. Şi, domnule West, aşa cum amicul Stacey a fost in^ timidat sau cumpărat de poliţie, ar putea să fie inti^ midat sau cumpărat de dumneata. Omul ăsta e de vîn^ z:a:re. Şi-i va cînta în strună celUii care-i oferă mai mult, şi celui de care i-e frică mai tare. Garside oftă dliln adînc. Uneori, domnule West, imă gîndesc cu milă la oamenii de teapa lui Stacey. Asta nu-nseamnă că sen^ timentele ar avea vreo legătură cu afacerile. Sînt deci de părere să-i dai de urmă lui Stacey, şi dacă nu iz^ buteşti să-l mituieşti, atunci intimidează-l.

- Să-l intimidez ? Il omor pe dinele ăsta spurcat I izbucni John West cu sălbăticie. Garside îl privi ironic. „Ai fi în stare s-o faci şi 'Pe asta", gîndi în sinea lui.

- Dar cum să ,dau de el ? Doar să-i urmărim pe detectivi. ..

- O idee foarte bună, domnule West. O să-ţi caut chiar acum adresa unuia din cei doi bravi detectivi. Cu o mişcare graţioasă Garside puse mîna pe telefon.

I

In dimineaţa aceea cei doi detectivi care îi amărau zilele lui John West se sculară cu noaiptea-n cap. Arm^ field şi Williams, unul rotofoi şi celălalt lung, se în^ rolase1:ă în poliţie cu un an în urmă, la cererea pre^ fC'Ctului de poliţie ; deşi era un bărbrînel încui1ait_ pre^ fectul de poliţie îşi dădu seama că nu se putea bizui aproape pe nici unul dintre detectivii săi. De aceea îi

angajase pe ·cei doi, ca să lucreze direct sub ordinele lui. Le ceru de la început să păstreze secretul, mai cu seamă faţă de anumiţi colegi. Cînd pJ,îngerile împo^ triva patimei jocului 1î11 Carringsrbush şi în alte părţi deveniră prea insistente, prefectul le dădu sarcina să facă o desc:ndere la biroul de pariuri.

David Garside obţinu eliberarea •pe cauţiune a celor trei funcţionari ai lui John, prinşi în timpul raziei ; şi mai izbuti să amine cu o lună data procesului. Ca^ zul John West-Cummin urma ·să fie judecat săptămî- na viitoare.

Williams şi Armiidd, oameni cinstiţi, socoteau că trebuie să-şi îndeplinească misiunea fără teamă, şi fără .:;;ă facă nimănui favoruri. Du11ă arestarea lui John West şi a lui Cummin, îl mutaseră pe Stacey într-o casă liberă, aproape de fosta lui locuinţă. Nu mai ştia nimeni altcineva unde se află, înafară de prefectul po^ liţiei şi de cei dţiva agenţi demni de încredere care-l păzeiau zi şi noa;pte. Deoarece Stacey era cam greu de ca,p, îi scriseseră declaraţia pe ·Care urma s-o facă la judecată, şi el se străduia s-o ·înveţe pe dinafară. De fapt, prostia nu era singurul lui ·cusur, Siaccy era şi fricos de moarte, iar acum - mai mult ca oridnd - era atît de paralizat de spaimă, .îndt ·detectivii se te^ meau că dacă nu se va începe în curînd judecar·ea procesului n-o să mai fie în stare să depună ca mar^ tor.

Cînd dădură colţul străzii unde locuia Stacey, toc^ mai se lumina de ziuă. Auziră droşca unui lăptar care iin.tnase pe strndă şi zăngăin:tul gamiţelor şi :al cănilor cu care lăptarul intra din curte în curte.

De odată Williams se uită în jos la colegul lui, ro^ tund ca un butoi :

- A i·ntrat lăptarul şi la Stacey ori mi s-a părut mie ? Stacey doar n-are nevoie de lapte ! Ii aducem noi de minicare, şi măcar de-ar mînca tot ce-i aducem.

- Ciudat. Şi totuşi a intrat acolo. Ce face agentul de la poartă ?

Grăbiră 1pasul.

Stacey se trezise şi el foarte devreme. Stătea trîntit în pat şi a:sculta s,periat nişte zgomote uşoare

ce Sie auzeau din pod şi dintr-un colţ al odăii. Dar nu erau decît şoareci ori poate şobolani. Se simţea sfîrşit şi înspăimîntat, blestema ziua cînd devenise informatorul poliţiei. Deodată auzi o bătaie Ia uşă şi o voce înăbu- şită care întrebă :

- Eşti aid, Stacey?

Stacey tremura în pat, dar nu răspunse. Auzi d:n nou bătaia în uşă şi glasul care îl chema pe nume; urmă o tăcere apoi auzi un fîşîit ca şi cum cineva ar fi împins o hîrtie pe sub uşă. Auzi apoi 1în curte paşi grăbiţi coborînd spre poartă. Se sculă din pat şi cu mîinile tremurînde aprinse lampa. Aruncă o privire pe geam şi văzu un lăptar care ieşea în fugă. Tocmai tre^ cea pe lîngă agentul care nu bănuise nimic, cînd so· siră şi detectivii. Auzi că detectivii îl întrebau ceva pe lăptar; dar a·cesta nu-i luă în seamă ; sări în căruţă şi dădu bice cailor. Stacey se apropie de uşă cu lampa-n mînă. Văzu o hîrtiuţă şi o ridică de jos.

Cînd detectivii intrară în casă, îl găsiră pe Stacey în pkioare lingă pat, şi tremurînd ca o frunză. Căma- şa de noapte murdară atîma pe el ca o zdreanţă, iar ochii îi erau duşi în fundul capului.

- Cine a fost ? întrebă Armfield.

- N-nu, nu ştiu. Am auzit bătînd. M-am dat jos din pat, ·dar se căraseră.

- Şi ce-ascunzi la spate ?

- N-nirnk.

- Hai, dă-ncoace, -s·e răsti Williams fa el. Ce-ai în mî.nă? /

Stacey se dădu puţin înapoi şi se aşeză pe margi^ nea ipatului.

- Nimic. Doar o bucăţică de hîrtie.

- Dă-o-neoa'! Williams .se apropie de el şi aple- cîndu-se se uită ce ascundea la sp1atele lui.

Şovăind, Stacey îi ·dă·du petecul de hîrtiie. Willi:alrns apropie biletul de lampă şi citi dteva cuvinte mîzgă- Iite ou ·orelionul : *„Ia seama,* dacă *depui contra lui John West, o* să-ţi pară rău".

~ Du-te şi spune agentului sa nu mai lase pe ni^ meni să intre înăuntru, îl trimise Williams pe Arm^ field.

- Cine a fost? îl întrebă Stacey cu glas stins.

- Nu ştiu. Nu l-am văzut. De fapt, Williams min- ţea. Văzuse faţa lăptarului ; avea o înfăţişare înfio^ rătoare, cu o cicatrice roşie ,în locul unuia din ochi. îmbracă-te, adaugă Wil,Jiams. Atunci observă că Sta^ cey, care se vărîse din nou în aşternut, era scuturat de un tremur convuls:v ; îi clănţăneau dinţii şi un su^ net prelung ca un vaiet îi ieşea din gură.

- Vino-ţi în fire, omule. Hai, că-ţi aprind focul, şi-ţi fac nişte ochiuri cu slănină. Dar pentru numele lui dumnezeu, să mănînci, că de-o săptămînă n-ai pus nimic în gură.

Cînd John West iî spusese lui David Garside c-o să-l omoare pe Stacey, vorbise cu patimă, ca să-şi mai deşerte şi el năduful ; niciodată însă nu-i trecuse prin minte să facă una ca asta. Dar pe măsură ce se apro^ pia ziua procesului, gîndul acesta începu să-l chinuias^ că. Interesele celorJalţi, ba chiar şi viaţa lor, nu con^ tau la el deoît în măsura în care contribuiau la sa^ tisfacerea intereselor lui. La început îl surprinse faptul că se putea gîndi cu sînge rece să ucidă un om, aşa cum ar fi suflat într-o luminare. Această hotărîre îi mai potolea însă ura care fierbea în el. Ca păcătosul care se simte împăcat sufleteşte dnd a luat hotărîrea să se spovedească, şi John West se mai liniştea puţin oînd plănuia cum să se răzbune pe aceia care-l înfrun^ tau.

N-avea de g,înd să-l omoare pe Stacey cu mîna lui; violenţa-n sine îl umplea de groază. Dar nid n-avea nevoie s-o fa.că. Destui dintre „băieţii" ce stăteau la ordinele lui erau oridnd gata să-l scape de Stacey. Piggy, de pildă; şi Tammy Chiorul şi Urangutanul, ba chiar şi Arty ; era convins că Arty nu aruncase doar o vorbă-n vînt dnd se ofe:riise să-l omoare pe Stacey.

Dar după vizita îndrăzneaţă a „lăptarului", detec^ tivii îl mutaseră din non pe Stacey şi nu mai puteau să-i dea de urmă. Dacă Garside nu izbutea să-l influ^ enţeze pe judecător, sau dacă nu se întîmpla o adevărată „minune judiciară" - din fericire Garside îl asi^ gurase că acest

lucru nu era exclus - John West era sortit ruinii şi închisorii.

Ştia că Nellie Moran şi mama ei se îngroziseră anînd că fusese arestat sub o acuzaţie atît de gravă. ,.Bine că am convins-o măi înainte pe bătrînă să-şi dea consimţimîntul la logodnă", gîndea în sinea lui, în timp ce se ducea să le facă o vizită, în ajunul proce^ sului. De cînd fusese arestat, Nellie părea că se teme de el. Dar nici ca nici maică-sa nu-şi ex·primaseră :n^ tentia de a rupe logodna. Cu toate acestea, doamna Moran îi urmărea ca o umbră oriunde se duceau, şi în rar~le ocazii cînd rămîneau singuri, Nellie nu se mai arăta atît de pătimaşă ca prima oară : „Nu se poate să mergem prea departe, îi spunea ea răspunzîndu-i cu răceală la sărutările lui fierbinţi. Cădem în păcat !"

Această oprelişte îl întărita la culme şi se jură să înfrîngă obiecţiile doamnei Moran împotriva „logod^ nelor prea scurte" şi s-o aducă pe Nellie în patul său.

Le găsi în bucătărie. Doamna Moran călca. Auzind clopoţelul de la uşă prăvăliei, Nellie se duse să des^ chidă.

- Cum stai cu încurcăturile dumitale? îl întrebă doamna Moran. Ii cam dai de lucru îngerului dumi^ tale păzitor.

- Eu sînt îngerul meu păzitor, ripostă el.

- Vai de mine, necredincios mai eşti! Ei, dar ce-ai făcut cu nepricopsitul ăla ·de Stacey?

- N-am făcut nimic. Nu-i chip să mă apropii de *el.*

- Şi'ii ce mă gîndesc ... o fi catolic? întrebă doamna Monan pe gînduri, a1poi adăugă cu tărie : Să mă ierte dumnezeu, dar ...

John West se ridică brusc.

- Ce-ar fi să fie catolic? S-ar putea. Nu m-am gîndit niciodată Ia asta.

Doamna Moran urmă, văzînd că-I interesa subiec^ tul:

- Noi, catolicii, ar trebui să fim strîns uniţi, să ne ajutăm unii pe alţii. Şi dacă Stacey e catolic, trimite-i vorbă printr-un preot şi-atunci, mai ştii ? poate renun- ţă iJa toată povestea asta...

- Tot ce se poate, răspunse John West. „Catolic ori nu, gîndi în sine, un preot e singura persoană ca^ re-ar putea să se apropie de el, dacă aş putea convinge

pe oa.revia să joace rolul ă·sfa."

John West nu se pricepea aproape de loc la preoţi. li reon:si.dera ca fădnd parte dintr-o :altă lume. Avea pentru ei, într-·adevă·r, vener.aţie şi teamă, dar spr·e marea dezamăgire a >lui Nellie şi a ma,iică-si, nu se putuse hotărî să se spovedească. Cunoştea un singur preot, pe 1bătrînu.l Log:rn, :parohul din Carringbush, care îi arăta mult respect şi .storcea a·de.seori bani de l1a el, pentru operele de binefiacere ale biseridi.

Doamna Mornn se opri şi punînd fierul de călcat pe suport, se întoarse s·pre John.

- Eu, ştii cred, sînt preşel!linta „Asociiaţiei femei^ lor catolice". s:nt 1pr·ietenă chiar şi cu a1rhie.piscopul din Ballara.t, car·e-a fost preot ai.ci în Carringbush. Şi 1părintele Logan vine deseori ipe la noi să ia o ceaşcă de ceai cu Nellie şi cu mine. Spuse toate astea fa.ar.te mîndră, apoi continuă cu tonul unei per^ soane rnre după o matură chibzuinţă ajunsese .Ja o hotăr:îre .îndoiielnkă : Părintele Logan mi-e bun prie^ ten şi, .din întîmplare, e prieten şi cu părintele Car^ rol.I, parohul din Canlton. Iar părintele Car.roii, să nu-mi fie reu pă·cat, are şi el metehnele lui : îi ·cam place să bea şi să joace din dnd în dnd la curse; altminterea, e omul lui dumnezeu. Da·c-ai vorbi cu părintele Logian şi el ar vorbi cu părintele Carroll şi părintele Carroll ar vorbi cu Stacey, mai ştii, ipoate că lucruriil·e s-ar aranja. S-a.r pufoa ca Stacey să fie catolic„. dumnezeu .să mă ierfo !.:.

John West p·lecă ·îndată 1să-l viziteze ipe părintele Logan, la cancelaria bisenicii.

A doua zi ·după amiază, Arthur Stacey rămase cu gu:r.a căscată, dnd unul ·din .agenţii •care stăteau de \'eghe în preajma lui apăru în uşă cu un preot gras, între ·două vrrste. După ce tl pofti 1înăuntrn, agentul se .retra:se foarte respectuos.

- Dumnez.eu să .te aibe 1n paza lui, fiule. Eu :s1înt preotul CarrnH. Am aiflat .că ai .fost ibotezat în legea bi:sericii noastre, şi de aceea am fost autorizat să te vă1d, p.entru cazul că ai avea nevoie de

·Sfaturi ori de ajutorul ipr.eoţesc.

Staicey se aşează pe pat şi-i ofeni preotului. care se aşează greoi, singurul saaun din odaie. Deşi Stacey era ·departe ·de a fi ·Credincios, totuşi prezenţa unui om ·cu gulerul întors '1a spate era 1pentrn el o în^ cercare.

- N-nu, ipă:rinte. Mă simt rfoar.te bine. Mulţumesc totuşi că te-·a·i gîndit să vii să mă vezi, ispuse el, dar cuvintele lui erau ·desminţite de ·înfăţişarea lui ja.Jnkă.

- De mulţi ani nu ţi-ai mai ·îndeplinit obligaţii·le. Dumnezeu să-ţi ierte păcatele ! Am .aHat rînsă că apa1rţii tot'll'şi bisenidi noastre.

. - E-adevăra.t, părinte, recunoscu Stacey. Dar după c·e 1sie:a1p ·din boclucul ăsta, am ·de gînd să mă duc din nou la biserică şi să mă-npărtăşesc cu sfintele taine.

- Dumnezeu să te binecuvinteze, fiule, răspunse preotul lÎnălţîn1d pTiviirile sipre •cer, mulţumindu-i ·pa:r.că domnului pentru ică un ipăcătos rătădt era pe cale să se :pocăia•scă. Şi ·pentrn că ·V·eni voriba .de ... buclucul ăsta ; ştiai că John \Vest ·şi Cummin aparţin şi ei bi·s.erkii noastre ?

- Nu, n-am ştiut, zău că n-am ştiut, ipărint.e.

Preotul .se uită foriş peste umăr, apoi continuă vorbind' mai ,încet :

- Şi-apoi ştii, f.iUJle, că ·cei .doi detectivi care te-au bă.gat în pa·costea a:sta siîn:t prntes1bnţi, .francmasoni ?

- N-nu, n-am ştiut.

- Eti vezi I Da, fiule, sînt nişte la¹şi şi nişte ... Şi te rog să-mi spui, nu-i ipă¹rnt :să-i ajuţi pe prot.estanţii ăştia ·să l·e facă .atîtea neajunsuri bieţi.Jor bă·ieţi, Hnă- ml \Vest şi lui Cummin, ca.re siînt amîndoi .catolici ?

- Păi, nu m-am g.î.ndit nidodată la lucrurile astea, părinte.

- Chiar aşa, fiule. De multe ·ori acţionăm fără să ne gîndim. Dar acuma că ştii, ·desigur că ·ai să-ţi fad datoria. Să nu recunoşti nimic din oe ai declarat, şi să dezminţi totul în faţa instanţei. Poţi 1să ·dai astfel o mînă de ajutoT unor catolici credincioşi, ca să poată sdp.a, rn voia 1lui dumnez·eu, dintr-o atît dte grea :încurcătură.

- Dar la judecată trebuie să jur. Cum să jur fals,

părinte ? Do1ar e păcat să minţ-i !

- Nu, fiule. Nu-i nevoie să minţi. Sipune numai că întreaga poveste e o înscenare împotriva lui West şi a lui Cummin ; ·de altfel, martor mi-e domnul, aşa şi este. Să nu sipui nimiie aMcev.a. Şi asta nu-i minciună.

- Dar da.că o întorc 1acuma, păriinte, sigur că dau de bucluc?

- Nu, n-ai ·să dai ·de nid un bucluc, fiul·e. Am eu gr·ijă .de asta, s·e cam prip·i părintele CarroH să f ăgăduia1sd. Intreprinderea lui John West nu e de fapt necinstită ; •ar trebui să fi.e legalirntă. In schimb ei, păcătoşili, ·cum ştii, au zăpăcit toată lumea cu raziHe şi ma.rto:rii lor.

- Sînteţi sigur d nu intru mesa, ·da.că o în1orc?

- CH se poate .de sigur, fiule. Cum ţi-am mai s;pus, n-ai alt.ceva •de făcut deoît să spui că totul a fost o însoenare împotriva lui West şi a lui Cummin.

- Bine, părinte, aşa am să fac. Şi ·d'a.că-i vorba pe-aşa, am să spun d totul n-a fost ·decît o însce^ nare împotriva lui West, a lui Cumm:n şi a mea.

In timp ce părintele Carroll se-ndrepta spre uşă, Staic-ey se ridkă şi-·! aipucă de braţ :

- West ştie unde sînt?

- Daică fad ce-ţi spun, n-o să păţeşti nimica, îl lin.işti preotul.

- Aşa am să fac, părinte. Spune-i lui West c-o să jur aşa cum trebuie.

Şi într-adevăr, Arthur Stacey „jură aşa cum tre^ bui·a." In cursul audierii preliminare, .Ia judeditoria din Carlton, nici nu se prezentă bine la ba:ră d şi începu să str,ige:

- Asta-i numai o 'Înscenare împo1riva domnului West, a celui.:a,'.t tip şi a mea. Nu-i nimic a·devărat.

Du1pă o audiere sumară, oazul fu trimi:S în judecata Curţii supreme. David Garside se dovedi într-o formă splendidă... S.ala gemea de lume. Veniseră sumedenie de dienţi a·i biroului de 'p·ariuri, atraşi .mai cu seamă 'de·făgăduiafa lui West „c-o să J.e facă una copoilo:r, să-l ţină minte". Garsi.de îi distra copios. Re.fuza1se pest'c ·douăzeci de oameni, mai înainte ca juriul să

'Poa.tă fi format. Mergea cu 1pa-şi apăsaţi, gestkula de-i tremur.a peruca, gata-gafa să-i cadă, şi declama ca un ador 'Într-o piicsă de Shakes,peare. Luă contnainlerogatoriul lui Williams şi lui Armfield, cu toată dibă<Cia şi lipsa de iscrupu\.e de car·e era în sta·re.

Tn rnrînd ,detectivii, l:'Psiţi d~ experienţă, începură .<:il se contrazi·că între ei. îl fă.cu p·e Armfield să de^ cltare că notase totul în 1amănunt, pe cînd stăteau afară în .întuneric şi a1sicultau ·cum acuzaţii îl mituiau pe Stacey, ,deşi numai cu o jumătate de oră mai îna^ inte, Williams afirmase că abia 'P'e urmă a consemnat, cu oarecare a'Proximaţi·e ceea ce se vorbise atunci. Garsi,de se-ntoarne triumfător către judecător, stri^ r,îndu-i : „Rog 1pe înălţimea voa·siră să constate că aceşti martori se contraziic". De fapt nid nu mai era nevo'.·e s-o roage pe înă,Jţimea sa, p·entru că înălţimea sa îi făgădu'.se ma'i ·de mult ,\ui David Garside că o să facă tot posibilul să influent·eze juriul, cu condiţia ca depoziţi.a să nu fie prea cafogork împotriva acu^ zaţilor. în s·chimb, urma să primeasică patru sute de sovereigni.

John West stătea pe banca acuzaţilor alături de Danny Cummin. Singura .Jui pr·eocupa1re era jur·iul. Garside îl as'.gur,ase d le citeşte juraţi'lor şi gîndu^ rilc, şi că dll!pă oe „îi ·avea el la mină", ar fi fost gata toţi să revizuiiaS1că şi procesul lui Deeming, vestitul criminal. John West nu-şi .Juă ochii de la cei doisiprezece oameni, aşezaţi pe două rîndu•·i, care unnăreau dezbateri.le. „Oare n-.ar putea totuşi, se gîndea el, să cumpere vreo 'doi-trei ?"

Oind îi rveni 11îndul, Arthur Sta.cey se tnf ăţi'Şă la bară, şi dUJpă ce repetă jurămîntul, ,declară :răspicat :

- Toitwl nu-i decît o tnscenaor·e Î!mpotriva dom^ nului W.est, a celuilalt şi a mea. Nu-i nimic adevărat. Aiîta îi ·oernseră să spună, şi-o spuse bine şi dar.

Sala sie zguduia ,de rîs. După ce larma se mai 1po^ toli, St[1]acey a,dăugă foarte [1]grav:

- Am fost bolnav, zău .aşa. Am S:lăbit, m-am topit de

tot de-atunci. Adevărul a1c-estei ,arfirmaţii era abît de evident, încît rîsetele izbucniră din nou şi mai ne5tă:pînite, ia:r înălţimea sa ameninţă rCă rva eva1cua sala.

ProcurorUJI Coroanei începu un interogatoriu atît de amănunţit, rtndt Stacey IÎncepu ,să se-ncurce şi să se bîlhîie; John West se temea să nu-i scape cumva rade.vărul. David Giarsirde sărea mereu oa rars, obiec^ tînrd asupra 1întrebărilor reare ·i rse puneau. Sbc·ey nu putu să tăgă.duiască acum rCă John West îi dă,duse banii IÎn timp ·Ce detectivii ascUJJtau sub ferea,stră ; da:r după ce se bîlbîi îngrozitor, declară că John dăduse banii ca ,să afle numele martorilor, în ·caz c-ar mai ·fi fos1 şi alţii IÎnafară ·de el.

La rcontrr.ainterogatoriu, Garside .îi puse mai întîi o întrebare ca să-[1]i permită omului să repde declara^ ţia cu „ÎlnSicenarea". Apoi îl Întrebă dareă poliţiştii în^ cerc arseră să-i inf,luenţeze ·depoziţia. Duipă ce aruncă o rp:ri-vire îngrijorată îtn direcţia lor, Stacey declară, cu vocea şovăitoaire :

- Da!

- Ţi-au sais ·şi depoziţia?

- Dai

- Atunci ,de ce nu te-ai rfolosit de depoziţia lor? Ai refuzat să faci apel la ea pentru că nu corespun^ dea a[1]devămlui ?

- Da, aşa-i, pentru reă nu 'OOre~ptlindea ra[1]drevă,ru- lui, răspunse Stacey; ·apoi repetă era un papagia[1]I : Totul ! TIU-i drecit o Îillscenarre împotrirv.a domnului Wresit, a celunlalt tip şi a mea.

Cmtea s1us,p1enrdă şedinţa pî11ră a ,doua z,i după amiază. Jn biroul rsă11, Garnridre deolarn:

- Nu mai e nevoie să riscăm, domnule Weist. Nu, nu miai vorbim cu nici un membru ia.I juriului. Păs-tl'!C:aiză-ţi bani[1]i. Păcat şi de aceia ca·re i-am prăpădit cu judecă.torul. Dll!pă .pledoaria mea Ena1lă, nnoi un tir.ibuna1l din lume nu te-ar declara vinovat.

Spusele lui ise adoeveri1Tă întocmai. Rez.uimlnd, ju^ decă.torul a1firmă că într~adcvăr pă1rea ·sitrnniu că acu^ zatu1l dă1duisie opt soVleneii·gnri unu.i străiin pentr:u un serviciu vag. Dar, subU1ni[1]e înălţimea sa, detect~vii

1.ucraiseră fără cap. Chi.a1r daică ·spuneau adevăirul, cu greu ţi-ai put,ea închipu·i ceva mai caraghios decît fa1ptele Iar. Sc6seseră deoJ,ar.aţi.a lui Staoey în trei copii şi tii 1dă.dusieră o copi:e [1]s-o înv.eţe pe dinafairă. Sustineau că ei donesc siă .a'fa~e numai adievărnl gol^ goluţ da.r - iatriase înălţimea Sia atenţiia juriului - or-i ·declara[1]ţiia .a fost cam ar.anja~ă, ori toată poves^ tea nu era doedt o ticluire mincinoasă. Şă într-un caz şi în .altu1l este liim,pede că deteotivii a.u încercat să-l d'.1stmgă ipe .acuzat. De ce? Clalf ! Din dO!rinţa de a dşUg:a o .a·vanisare în ·servici. Dacă lucruri·Je ·se p1r[1]e^ zintă .înitr-adevăr aşa, observă înălţimea sa cu igra.^ vi:tiate, înseamnă că sns~emul polliţieniesc es1e compt pînă-n mă:du~ă. Totuşi, de::lară el rin înichei1ere, 1ră- mîne -I.a latitud~niea juriului să se iprnnunţe.

Foarte curînd, juriul se-ntoarse ·pronunţînd verdic^ tul: ,,Nevinovat".

John West pără•si iincinta înconju.r.at de .u.n 1gmp de adm'.1rafori. De as1tădată îi •eir.a recunoscător 'lu.i Ar^ thu1r Sfacey.

Dar, peste cîteva săptămîni Staccy îi dădu din nou bătaie de oap.

- N-ai putea să-l mkuiieşti dnd vine mîine la tr.ibuna,J ? 1î1 într·eibă· John West pe Tommy Chiorul. Dă-i una în ca1p, ia-1! în oabnioletă şi du-l undeva să nu-l ma1i găseaiscă niici dracu !

înafară de ei doi, mai eriau de faţă Joe şi Arty \Vest, Vig.gy şi Sugar Renf rey. Se ·aHau în bucată. f.i.a uniei, caise din v~dnăta~ea biroului die pairiuri şi anu1111e aceea în care se mufa.se Tommy Chiorul. Odaia era murdară: se vedea cît de colo că-i cas:a unui holtei neîngrijit.

Put·eriea pe ca·r•e o detinea John West -- putere de dr.aigul puteri'i şi pe care o folos1ca pent:ru aisup·rir:ea celorlalţi, de dnagul 1asupririi - implioa şi itrecerea l.a 1rep11csa.tii împot[1]riva celor c·e-i mai stăteau în cale. Dorinţa chinuitoare de a sie răzbuna pe oamenH care îi 1pr:ciniui:se:ră neplă1c•etr.i deV1eni.se la el o a.doviîrată obsiesie. în virtutea unei legi, de ia că·rei existenţă u1fas1e toată lumea afară ·de David Grurs1ide.

Îi dăduse în judecată pe cei doi detectivi iacuzîndu-i de siper^ ju1r. Dar cu toate sfmtărMie depus.e de avooat în fata iin:s.tan~ei, ·după un s:mulacru de proces, 1dietectiviii fu^ sieseră achit.aţi. Pe urmă, „banda de J.a b!iroul de .pa^ riuri" îrnoercia1sie .în zadar să pună mina 1p•e Stacey ; şi 'iată că, dUJPă mai muHe amînă1r'i, procesul in~1en- tat ÎllT!ip1ofriva oamernilor '1ui John Wesrt: în1cepuse să sie judioce. De idata .aceaista detectivii reuşi·seră să-şi pu.niă rnairtonul la adă.post. asounzîndu-1 undeva la tară.

- Ce fot vorbeşti .John, îl apostrofă Joe Wesit. O s.ă-ti [1]p1ui ·aicuma rninte<i cu nă,duchios.ul ă.Ja ? Nu-ti ajurngie d [1]te-a ·s.cos din lbuduc 1pe tin1e şi ipe Oummin? Ce mai vrei ? Dă-i pace !

- '.'J'u-1 Jais să ~iu că-l ca:ut şi-n .gaură dle şarpe I Nu s-;a născut î1rncă amu! oare să mă vîndă pe mlim~ şi să s.ca!Pie ou f:aţra curată ...

- Şi ce ma•!ie scofală a.i făcut cu 1p1rooesu1! îm.po^ triv1a celor ·doi detectiv·i ? Zvîrli banii degeiaha !

- Zvî1rl hanii, ha·i ? Îi zvlirl ! Nu ajun1ge că .Je-am bă1ga.t friioa-n oa1s·e? Şi ce crez.i că niouil 1pnefoct de poliţie C:allinan o să-i mai He a:i•oi ? Ba o să-i zvkle uinidie şi-a înţărcat mutu iapa. Să înіv·et·e minte ·s:ă mai urmbJ,e duipă ·arvarns.ăr; arestînd oameni drnstiiţi. Şi nki Sfooey n-o •să-mi .sical]Jie, 9 1să vedeti voi !

- Dacă te legi 'ar ide Sfacey s-a:r .putea să ~e aires^ teze d'.n nou, insi!stă Joe. Nla1i bine dă-i pace.

John West îl privi infrigait:

- N-1ai .auzit ce-a spus iazi în timpul procesului?! A ·stn'.[1]gat •în g:ura nrnre că 1-a viz'.fot preotul Carnll. C!ne şt:1e ce-o să-i ma·i ia·să d;n gu·ră mtine, dacă nu-l împii1edicăm să maJ depună.

Î!n timpul dezbarteriiior p1rcce.s1uiruii intentat împ'Ohlva h.1ii Bonrey Bill şi a crelmlalti doi, Arthur Sta,oey veni în ornş îrnsoţit de doi a1g,enţi înarmaţi. Ca martor al acuzării nu 'Sie mulţumi numaii să doclarre că .a rparri•at la biroul din strnda Jackson, dar afirrmă că a1::ruzaţii îi dăduseră tichetele.

De fapt ,purta1seră mă:ştii, dar amănuntul acesta nu-,1

stînjenea pe Staoey. DecJ.arră Cu:rţH că i-ar fi rre^ cunors.wt oridnd şi onill.lindre. Acuma, durpă oe obţinuse :achitarea lui John \Vest şi lui Daniel Cummin, ooootea că e cazul 'să :sre achite şi de sanc:ina carrei fursesre încredinţată ,de Williams ·şi A'rmfi1eld. Arăta mult mai bin1e ; 1pe dt 'Se părea mîncas:e cu poftă şi dormise Iriniştit gîndindu-se că „Wes.t şi banda lui" o 15,ă-l ,1,ase-n rpaice.

De d.at,a ia·ceasta St,acey dovedi tialent,e rascunse. Carnghio.s dim fine, ţinea morţiş ,să-şi amuze audi^ to6ul, chiar ,dad oamenii 1rîdeau ma1i mult de el de^ dt dre .srpu1sei1e Iul. Dindu-şi importanţă, ,a.fdlma că ddedivii î! dusesreiră IÎn .,vileg;i,atuiră"" ii.a ţară, ca să-şi î:ngr:jească :sănătatea şi fu recunoscăforr dnd văz;u că înaMa curte rema,rreă umorul .inconrştiient al aces1tei afirmaţj,i. A;poi, dnd Davi,d Ga1r:s1i,de 11 întrebă dacă este de meserie informator ral poliţiei, răspuns.e că furnctiorna1sie anii de z[1]ile ca infotrma1t0tr „în timpul liher", dar că - după :sfîrşitll!I prooesuh1i - a1vea per:sipe~dve să ,pr·iimească o funcţie a'dm!ni:sfrativă la vamă. 'P'e caire i-o fă,găduri.sie detootivrul A1rmfiel1d. La glndul că anailfahetul St:aioey ·ar fi putut ocu1pa o fuoctie la Di.recţia ·văimi1lOif, a1uditor,iul izbucni în hohote nestă,pânrirte de rîs. Darr, pa[1]să-mi-fo, această exploz··e ,de vesel1ie fu p,e 1gustu.I rlui S.ta.oey, carre în^ cepu să ţină un discurs la bară, deşi nu-l rng,ase ni^ meni:

- As.tra-i ,doar o însioenare împotriva domnului \ Vest, a celurllarlrt tip şi a mea, începu el, dar adu^ ciîndu-şi aminte că rp1rocesul acela sie isrprăyiise de mult, încercă s-o dreagă : Vreau 1să spun că la oe^ lă la 1t ,p.rooes ...

Deşi magi1sbratul îi ceru de rre.pctat,e ori să răspundă numari la întrebări, Stacey îi dădea înainte.

- Sînt urt om ·credincios, un catolic. N-iam spus <ledt aidevăml ,de dnd părintele Carnll m-a vi.z'itat din 1p.a1rte.a domnului West ! Alte hohote de nîs iz^ bucni'ră, în timp oe curtea .ridică şedinţa pînă a doua zii.

In aceeaşi seară John Wes.t tişi convocă oamenii \:ui. Tnebui1a .să gă1Sea1scă u:n mijiloc „ca .să ocape" de Staoey.

- S-air putea .faoe oeva~ John, propuse Tommy Chioiml. E nevoie doa:r de ip.atm ,inşi. Unul tSă-1' caf^ tea1scă, ddi ,s·ă-1 înşface .şi ·sră-1 ·azvîrle 1în caibl'iolieită şi al p1atruliea 1să· 1mîne echi:paj1111. Avem ca~ [1]iiuţi, rn-o să lfle iprinidă nimeni 'lllmna.

- Da, tSe poate faoe, întăir.i P·iggy.

- Chi,a,r că o şi mePită cîinelJe ăs,ta, îşi dădu cu părerea şi Sugair.

- Merg şi eu, sie ireyiezi Arthur West. Eu 11 .poc^ nesc în ca1p.

- Niu ~u. Cauliflowrer Diick o să f:ie al patrulea. Tu nu te annes teca.

Arthur West 1se îmbufnă.

- Tnebuie să chibzuim b.irne, adărUigă John West.

- O să-nrfurnzi ipuşcă:ria rda'Că· nu te-ais.tîmpern, îl preveni Joe. Ce dmcu iai în ultimul ~imp ? Ai înne^ buni.t, oni oe te-,a ·apuca~ ? Să vezF tu dacă 1n-ali să putrezeşti 'la îm::hiisoare I

.John Wiest til 1pniv·i disip.reţuJi.tor:

- Iar rbnemur,j ca o pi1fti1e? O 1s·ă-nrfunid :puşcă.rriia, hai ? Ştii aînid s-.a1r :prt11tlea S·ă·-nfund 1puşcăoria ? Dacă i-aş lă1s1a neip1edeps[1]iţi p~ niememicii de teapa l'llli Sta^ oey, ca1re 'Îşi 1f1U;p ,gurnr trăn1că1nrinrd vrute şi nevrute pe seama mea.

- Eşti tăcărniit rău, John, zău că eşti ţădnH !...

Ceiirlralti urmăreau .soona cu ·înc0;rdairie.

~ C111i spui tu că-i ţăcăniiit.? la v·ez'i ! Dacă nu-ţi place ourm ne purtăm noi oo codoşii, n-ai decît să pleeri. Plre:aică 'şi vino înaipo.i, numai ca să-mi spud cum îţi meflgie.

Joe 1sie înid1r,eptă spre uşă, şovă·i o cliipă ·şi ,sie în. toar!Se:

- Hai 1aaasă Arty. Oar nu 1prrimi nici un .răspuns. în tiimp oe [1]ieŞieai, Îll ·auzii pie Tammy Ohiornl :

- Ş,i l\::!e fa100111 cu el, John ? Eu zic !Să-11 vîrîrn Sn^ hr-u:n s1ac cu .p.iietre şi să-1 zvîrlnm în Y.a[1]rra ?

- Nu, 'Prea-i primejdios, îl ,auzi ră[1]Sipu:nzînd pe

John West. Adu-l rna:i bine .aici, lie:a1gă-l z·dravăn, pu^ ne-i un că.fu,ş în rgură şi-'l punem noi la pop1reafiă pînă se da1seazâ iprooesul...

A [1]dou.a zi, coborînd din tră:sură în fata hnibun1a,Ju^ lui. dim Ca,rr·ingbush, Arthur Sbaraey - .însoţit de-o parte şi .de alta de doi a[1]genti 1în uniformă - sie bu^ cwră la gî1T1dul că v.a disitTa din nou un publiic nu^ meros.

Dar în ddpa cînd tr.avems[1]au .trotiuaml, o aHă tră-sură :sie aprnpn1e. D.in ea sări un om cu borurile J,argi a.le pălă.riei 1tir.a:se pe ochi şi cu p.artea de jos a feţi,i aco.p.eri[1]tă de-o batistă. EIT"a Arthur West, 1ca:re .f ă~ră ştii1rea fr:atel.u1i iSău îl convinisiesre pe Tammy Chio.rul să-l i,a cu el. Se nă·pusti pe la sp:ate ia.supra lui Sita^ cey şi-l izbi în oop ·cu un drug de fier. Stacey se pră- buşi .ta 1păim:înt. Pînă cînd să se dezmetkiea1sică poli^ ii1ştii, Dick Oauliflower şi Piggy, maSicaţi ·C:a şi Arthur, îl culeseră de 1pe jos pe S.tacey şi-l zvîrliră p·achet tin t1răsurra carne pornii ca o 1săgeatâ.

Duipă trej,)1un:i de z·ilie, tntr-o sîmbătă dup·ă amiază din toamna anului 1900, Tommy Chiorul irn~ra în birnul ·lui: John West din mag.aiz;inul de ceari ,aJ [1]lui Cummin.

- Ce-i, Tommy?
- Cînd pleci în voiaj de nuntă, John?
- Peste trei săptămîni. Mă duc în Noua Zeelandă.
- Ascultă, John, ce facem cu pacostea aia din casă? Mă-nnebuneşte, zău aşa. Eu nu-l mai ţin. Acum că s-a terminat cu p.rocesu\, ce-ai de gînd ct1 el?
- Aproape că-l uitasem. Cum se mai simte?
- Prost ·al dracului. Nu bagă nimic în gură ~i varsă mereu. Pute locul sub el de parc-a1r ifi Ia o tăbăcărie.
- Tot mai cîntă?
- I-a trecut chefu'1. I-am spus că dacă-.\ mai prind îi fac de petrecanie. A încer.cat iei să cînte ziua, doar-doar l-o auzi .cineva, aşa că i~am pus căluş, doar mormăie. A rămas numai piele şi oase. Toată ziua plînge şi se s·ca1rpină: îl mănîcă păduchii de viu. Dar de gagici tot îi mai arde. Mereu îmi cer.e să-i ,aduc o fată. Altădată a virut să-i ,aduc un popă. I-am spus că nici o fată şi nici

un popă n-ar vrea să aibă de-a fa.ce cu eL. Eu îţi spun, dacă mi-l mai laşi mult pe cap, îi scot maţele afară, pă legea mea.

Răpirea lui Arthur Stacey fusese încununată de suc^ ces. Trăsura poliţiei încercă să~i urmăre<1scă pe răpitori, dar rămase muilt în u1rmă; pînă la căderea nopţii, Tammy Chiorul apucă să-l pună la adăpost pie Stacey, într-un loc p1regătit dir:1a'.nte. După aceea îl mutară de acolo la Tammy acasă.

li turnară de mîntuială nişte apă pe capul însîn^ gerat, dar nu se sinchisi nimeni de faptul că sufenea de o comoţi,e cerebrală. Cu timpul înnebuni de-a bine^ lea: vorbea într-una fără şir.

Presa nu publ:ică n'.mic despre 1acest incident. Nu^ mai o notiţă apărută de mai multe orl în ziare, anunţa că procesu1l biroului de pariuri din Carringbush nrJ se putea judeca, din cauză că principalul martor al Coroanei dispăruse în mod misterios. Pînă la urmă procesul fu scos ·de ;pe rol. To:ate cercetările ipoliti·ei rămaseră făa·ă rezultat: d'.n întîmplare, seirgentul Dev^ lin din Carringbush împreună cu un det[1]ectiv d!n oraş, cunoscut de-al lui David Garside, fuseseră însă·rcinaţi cu cercetăr.i.Je!

John W~st bătea toba ou degetele în masă.

„Ar f,i ma•i bine să scăpăm de ăsta, o dată pentru totdeauna, s.e gîndi el. Prea-i primejdios să-l mai ţinem acolo".

- Ce zici, John, să-l bag înt1r-un s,ac cu pietre şi să-1! dau hrană p.eşHlor din Ya1rra?

- Riscăm prea mult. Şi-apoi nu vreau să-l am pe conştiinţă acum cînd plec în voiaj de nuntă, răspunse John West. Privea problema cu un calm desăvîrşit, ca şi ·cum s-ar fi gîndit mm ·să scap·e de o !iadă cu gunoi oir.i de ceva tot atît de puţin important.

- Vaporul cu care ziceai c-am putea să-·! expediem în Europa nu ·s-a Jntors încă, nu-i aşa?

- Cînd să se întoarcă? De-ab:a a plecat. Da uite pen'că veni vorba : a sosit alaltăier·i un vapor cane a adus niiş~~ cocainã. Căpitanul, după cite am auzit eu, e om .cfe înţeles. Ar put·eia fiace el treaba asta.

M'.ercurea următoar•e, în zori, Arthur Stacey, ras

proaspăt şi bine îmbrăcat, .urca ajutat de Tommy pe bordul unui vapor - un mic vas de comerţ ·CU un căpitan şi un ech!paj dubios, care naviga în lumea lar^ gă, f ăcînd tr.af ic de stupefiante şi de femei pentru bor^ del.urile din Extr•emul Orient. Vasul era de-o z,i în larg, cînd Stacey - car·e începus·e iar să tremure de foame şi ele sete, în cala murdară, p1ri.ntre şobolani - îşi dădu seama .că nu-l duceau nicidecum în vilegiatură I.a Quieenscliff, cum i ·Se spusese.

Căpitanul vasului se convinsese că Stacey nu era în toate minţile. Chiorul îi atrăsese at·enţ.ia că indivi^ dul era „o 1p.acoste" oare nu tr·ebu!:a cu nici un chip să mai pună piciorul în Austral1i1a; „dacă va fi 111evoiie îi spusese el - să-i fad de petreoanie blestematului ăsta de codoş". Aşa că .atunci dnd Staoey se-mbolnăvi de mailarie, la t1ropice, îl azvîrliră fără multă cer·emo^ nie peste bord, rechiniloir care însoţeau vasul aşteptînd p1radă.

In ziua oînd Stacey se sfîrşise astfel, John \Vest şi Nellie Moran uroau la r.îndul lor poe bordul 1unui vapor, după oficierea ieăsă.torueii în bis·cri.ca Sfîntul.ui Iosif. Plecau spre Noua Zeelandă într-o minunată călătorie de nuntă, şi-n tot timpul acestei căHitorii, .John West nu se gîndi nici măcar o clipă că a existat vreodată un om pe care-l chema Stacey.

CAPITOLUL IV

*Gangsteru/*trăieşte *dlnd* mită şi *afu^ tlndu-i*
pe politicieni în ziua a/egerllor.
MICHAEL GOLD

Cînd John West se întoarse din voiajul de nuntă, îl aştepta la biirou o comunicare urgentă. Domnul Da^ vid Ga,rside telefonase că dorea să-l vadă îndată ce va veni. Trebuia să ne vorba de cev.a important, căci Gars.iide îi telefona pentnu întîia dată.

West urcase mai sus ca oridnd pe culmile fericirii. Personalitatea lui era pe [1]cale să se dedubleze. John West ca1r·e-o însoţise pe Nel.Ue Moran în Noua Zeelandă era un John West inofensiv şi de8'tul de pilă.cut. Nellic văzu srpuilberîndu-se toate temerile ei dinainte de căsătorie. Loculi:ră îin cele mai elegante hoteluri din WelHng^ ton şi Auckland şi vizitairă ciudatele izvoare termale şi craterele docotinde de la Rotorna. Se duseră şi la cursele de galop şi de trap; John West .se simţi foarte măgulit dnd constată că-i mersese faima pînă în Noua Zeelandă.

lntimi.tatea pătimaşă a l1unii de miere îi purificase su.filetul: îşi dădea şi el seama că se mai mui.ase. Dar în nici un caz nu rngreta nimic din ce făcuse. John West ena o fire prea realistă şi nu obişnuia să mediteze asupra trecutului. GînduriJ,e lui stă1miau totdeauna la faptele prezentului ori se avîntau în vHtor.

Garside Îl\ 1primi de îndată ce se 'prezentă la biroul său.

- In lip·sa dumitale, era cît pe ce s-o păţ·eşti, îl anunţă avocatul, începînd ca deobioei să se plimbe

prin odaie. Procuroml general a prezentat Pa1rlamen^ tului o lege pentru a ·defini ce se înţelege prin focal de joc şi pentru. inberzicerea tuturor pariuri·lor. Tînă- ml Isaac Isaacs, rnr·e este şi el jurist, s-a achitat foarte bine de misiunea încredinţată : el a elaborat legea. Prezentînd-o, a observat, *inter alia,* că pariurile ilegale au atins proporţii îngrijorătoare în ·Colonie şi că ac^ tuala lege a jocurilor de noroc a:r fi cu totul inadecva^ tă. Noua •lege, a afirmat ·el, wa permHe poliţiei să ia măsuri· atît împotriv·a cas·elor de pariuri dt şi a pariu^ rilor încheiat.e în stradă.

In a.cest moment, John West, caire deschisese de mai multe ori gura, vrînd să spună şi el ceva, întrebă foarte îng.rijor.at:

- Şi a fost votată?

- După dezbateri furtunoase, a fost respinsă cu un vot. Cu un singur vot, domnul·e West. Şi dacă n~aş fi luat eu .contact cu mai mulţi deputaţii liberai!.i şi cu doi conservator.i să ~tii c-ar fi fost votată. De .aceea, soco^ tesc, domnu.le West, c-ar fi cazul să acorzi .acum şi dumneata un .dram de atenţie domnilor din Parla^ ment. Cei mai mulţi laburişti şi liber.ali au fost îm^ potriva acest.ei legi, dar ·conservatorii vor ne.a•părat ca jocurile de noroc să rămînă o prerogativă a celor bo^ gaţi şi- au să .încerce din nou să obţină votarea legii. Au să spună desigur a•legătorilor: E poate .adevărat că mii de oameni mor de foame, dar nu uit.aţi că noi am înch'.s birnul de pariuri din stra.da J.a.ckson.

John West era giata să afirme că n-au să închidă niciodată biroul de p.a1riuri din strada J•ackson, dar G.anide continuă să vorbească şi să se plimbe, gesti^ cu! Lnd cu braţele ca o moară de vînt.

- Bine că mi-am a.dus aminte ... Isaacs a .descris cu multe amănunte looa·l·ul dumitale. Foa.r1te interes:ant, foarte ingenios. Trebu!e să viu şi eu într-o zi să-ţi văd loca.lui, să-ţi văd „fortăreaţa".

Garside se opri în loc şi-l privi pe West întocmai. cum se uită prnfesorul la un elev, cu arătătorul în^ t:ins, încrunNndu-şi sprîncenele stufoase ş: ră1sfi•rîn- du-şi barba.

- Aşa că, tinere, pe viitor va trebui să fii foarte atent cu poliţia jocurilor de noroc.

- Am pe statul de plată vreo zece-doisprezece de^ tectivi, siper că n-au să aibă neobrăzarea„. sări John West.

- Ehei, domnule West. E foarte uşor să-ncepi să miituieşti oamenii, dar dacă :ai începu,t, să ştii că nu te mai opreşti niciod1ată. Prea scump,ul nostru prefect de poliţie, înainte de a ieşi la pensie, are de gînd să-l nUJmească pe Davis O'Flaherty şef al poliţiei jomrilor de noroc. Şi O'Flaherty, să ştii de la mine, e tot atît de incoruptibil ca statuiia lui George Washington. De aceea, te preV'in că iar trebui să te ocupi şi de politică, urmă Garside. Eşti un om d~stul de bogat şi te vei îmbogăţi pe zi ce trece. Poate că nu te-ai gîndit la lucrul ăsta, dar să ştii că oamenii bogaţi exercită, fie direct fie indirect, presiuni asupra Parlamentului, caire în fond toomai în asta îşi găseşte raţiunea : să apere interesele bogaţi.lor. Te previn de asemenea, deşi poate că deocamdată nu e cazul, c-ar trebui să iei măsuri suplimentare împotriva descinderilor· poliţieneşti. O'Flaherty nu-i străin de această 1ege. El a şi pre^ zentat procurorului general unele iamendamente !ia proiectul de lege.

Gairsi,de ocoli masa, luă un coupe-papier şi-l în^ dreptă cu-n gest dramatic spre John West :

- Să nu spui că nu te-am prevenit, domnule West. Iţi sipun în mod categoric că, într-un viitor destul de aiprnpiat, biroul dumitale de pariuri va fi obiectul unor 1ata.curi vehemente iatît din partea lui O'Fla^ herty, dt şi din partea Parlamentului. Să nu zici că nu te-am prevenit. Pregăteşte-te din timp.

David Garside îl conduse :pe John West pînă J,a uşă, fără să-l lase să mai deschidă gura.

- Sînt grăbit, domnule West. Apăr o biată femeie care şi-a omorît copii gemeni. Micuţii ar fi murit de foame, dacă în dis.perarea ei mama nu le-a·r fi cur^ mat zi1lele. Sărmana femeie ! Trebuie să-i obţin achi^ tiarea. Des-chise uşa mare şi dădu ou tristeţe din ·ca,p. Cîteodată, domnule West, aş prefera să fiu om po^ litic decît avocat. Aş cerceta cauzele sărăciei, aş des- caperi cine-s vinovaţii şi i-aş spînzura pe toţi. Pe toţi ! Hm ! se înmuie el deodată. Da1r ce spun eu? Am fost doar şi eu deputiat liberal, .cîţivia ia.ni de zile şi mi-am dat seama că nu puteam face nimic dectt să ţin

discursuri, discursuri; foarte frumoase, e adevărat, dar în fond numai vorbe ...

Dădu din nou din cap, apoi se repezi la cuier şi-şi luă jobenul şi bastom11.

- Mă reţii, domnule \Vest, trebuie să mă du.:: la biata femeie.

John \Vest o luă şi el pe coridor ca să coboare la parter. Garside treru săgeată pe lîngă el, cu barba-i fluturînd pe umeri. John îl auzi murmurînd ca pentru sine : „David Garside o s-o 9cape pe nefericita asta de la spînzurătoare".

Cînd avocatul ajunse în capul scărilor, la vreo zece paşi înaintea lui John \Vest, se-ntoarse cu o mişcare dramatică şi, gesticulînd cu bastonul îi mai atrnse o dată atenţia:

- Nu uita, domnule \Vest. Eu te-am prevenit. Pre^ găteşte-te. După :a,ceastă formul1are lapi,dară, coborî scările două cite două, cu redingota în vînt, ţinîndu-şi jobenul cu o mină, iar cu cealaltă învîrtindu-şi bas^ tonul.

Tn timp ce John Wei~t ~e-ndrepfa spre Carringbush, inspir,înd încet aer pe nas timp de opt paşi şi expi^ rînd apoi pe gură timp de 1alţ,i opt paşi (diHse în *Doc^ torul familiei* că :acest exerciţiu ar fi foarte sănătos), se tot g.îndea în fel şi chip cum să facă faţă acestei noi 1amenin̦ări care constitui1a o piedică în drumul lui spire putere. Pentru că puterea lui fusese amenin^ ţată, îi aruncase un sovereign lui Brogan, cum arund un os unui cîine, mituise pe Devlin şi pe detectivii din oraş, îl consultase pe Garside, mituise şi intimidase martorii. Acum, văzîndu-şi puterea din nou amenin^ ţată, se gîndea să-l asculte pe Garside şi să-şi cre^ eze o influenţă politică. Şi de data aceasta, ca şi în alte dăţi, tirebuia să-şi extindă puterea, ca să şi-o poată menţine şi apăra de atacuri.

Anul Federaţiei, 1901, avu o importanţă covîrŞitoare pentlfll colonia Victoria. La 1 ianuarie această colonie deveni statul Victoria din Commonwealth-ul Australiei. [V] Şi pentru John West, anul acesta urma să fie începutul unei noi etaipe în viaţă : hotărîse să-şi

---

V Cornuni·tatea p<>poarelor Australiei (n. r.).

facă şi din pdlitică o sursă de putere.

Pînă acuma nu-l prea interesa politka. Votul nu • era obligatoriu, aşa că nici în ziua alegerilor nu-şi dăduse ostenea.la să se prezinte la vot. Făcuse şi îna^ inte de 1900 cîteva donaţii Ligii laburiste din Carring^ bush, dar numai dinbr-un calcul interesat.

Jn afa1ră de cursele :de eiai, prindpaJ,a lui sursă de venituri, nu se interesa decît de prea puţine lucruri. Nu dansa, nu fuma, nu bea şi nu juca biliard; ra!feori se ducea la vreun concert ori vreun spectiacol de via^ rieteu. Singwrele cărţi pe care le citise în viaţa lui erau : cartea de medicină a maică-si şi o gramatkă pe care o împrumutase de la Barney Robinson. Citea, ce-i drept, ziarul în fiecare zi, dar numai pagina spor^ turilor şi cronica judiciară. Renunţase la fotbal de mai mulţri ani, nu era un jucător bun şi nu se că·dea ca un om cu avere să sufere umilinţa de a fi ţinut atît de des pe tuşe. li plăcea să umble pe jos şi să înoate, dar practica aceste exerciţii numai pentru menţinerea sănătăţii şi pentru curăţenie.

Di~triacţia lui favorită ern să 1asiste ·lia meciurile de fotbal şi de box. Clubul de fotbal din Caningbush n-:avea :aH .protector mai generos şi nici vreun suporter mai entuziast. Jn curswl iernii, John !ipsea uneori sîm^ bătă după amiază de la biroul de pariuri ca să [1] asiste la meciuri. Dacă echipa de fotbal din Carringbush ajungea în finală, paria serios pe şansele echipei, după ce îşi lua în prealabil precauţiunea să „ungă" vreo cîţiva jucători din echipa adverisă. Dacă la Melbourne avea loc o gală de box cu un program atrăgător, pu· teai fi sigwr că ai să-l vezi pe John \Vest în preajma ringului. Cu cit se vărsa mai mult sînge şi cu cit „bătaia" era mai sălbatică, cu atît se distra mai bine.

$i iată că în ajunul alegerilor penlrLi primu4 Parla^ ment <'li Commonwealthului 1australiian, John West :adăug,ase oelorlalie preocupări ale lui şii1 politica.

- Ei, ce crezi, John, o să iasă ? îl întrebă Sugar Renfrey, în timp ce se duceau în oraş să vadă rezul^ tatele ialeg·erilor .afiş:ate în faţ,a redacţiei ziia:rului *Age.*

- Nu cred c-o să fie <'!Ies. Şi 1p-ormă c-un om în P.anl1amentul feder·al, tot n-1~ făcut nimic. Pe mine mă interesează Piarl1amentul sta¹tuliui ; de el depind legile jocuirilor de noroc.

Omul despre care vorbeau era candidatul liberal^ independent pentru circumscripţia electorală din care făcea pairie şi suburbia Carringbush. „Cand1idatul" era un misit de terenuri care pari<'! l1a biroul lui prin telefon. Cînd John West auzise că are de gănd să se vîre în politică, se oferi să-i sprijine candidatura, să depună garanţia şi să suporte toate cheltuie!He. Pen^ tru aceeaşi circumscripţie mai candida şi un laburist, dar în campania electorală omul nostru - uirmînd sfaturile protectorului său, care-şi dăduse seama că trebuie să cîştigi votul muncitorilor dacă vrei să fii ales într-o regiune industrială - se intitula,ge şi el „prieten sincer al muncitorilor".

- Atunci, John, de ce n-ai aşteptat pînă la ale^ gerile geneirale? îl întrebă Suga1r. Purta un costum cadri1lat bătător la ochi, pantofi lustruiţi, jobenul pe ureche, şi fuma un trabuc cît toate zilele. Renfrey avea toate viciile oomenilor crescuţi în mizerie şi în lipsuiri, dar nici unia din virtuţile lor. Adusese însă foairte mulţi clienţi de l1a 1a1telierul de cale f emtă unde ·lucrnse. Se gudur:a pe Jîngă John West oa .un dine credincios şi John West iapreci1a astia J,a el. Slugărnida şi lingu^ şirile lui er:au 1absolut necesare personalităţii p.atiro^ niu1lui său. John manev.nase .alegerea lui Sugar în Ligia laburistă din Ciarringbush, oa s-o ~na-nsiforme într-un ins.trument cu ajutorul cămi1a să-şi :poată începe ia·c^ ţiunea de dşti.gare ia influenţei politice.

- Ţi-am mai spus doar. Prin campania din ale^ geri-le aSitea, o 1să se facă cunog.cut şi o să iaibă ma1i multe şanse să fie ales în Parlamentu\ statului.

- înţeleg, John. Deşteaptă chestie.

Deodată faţa lui Sugar se schimonosi toată de âu^ rere şi apudndu-şi vîrful unui pantof cu amîndouă mîinile începu să ţopăie de parcă ar fi călcat desculţ pe cărbuni aprinşi.

- N-·am putea să luăm tramv,aiul, John, mă *doare* bătătiurile de-mi sar ochii, în pantofii ăştia noi.

- Lasă Sugar, că-ţi face bine mişcarea, îi răspunse John West, oprindu-se şi urmărindu-i amuzat exhibiţiile. Şi aşa nu umbli destul pe jos şi e păcat. Şi apoi avem timp destul.

- Dar nu înţeleg de ce-am umbla pe jos, cînd trec atîtea tramvaie, nu se dădu bătut Sugar.

Gînd ieşiră din Carri11gbush, acolo unde începe ora^ şul, o luară pe strada Collins şi începură să coboare spre centru. Sugar se-nsenină :

- Numai cît l-am împipins noi din spate şi ar trebui să iasă învingător. Am răguşit ţipînd şi am fă"Cut bătături tot băttnd din palme la întrunirile lui, în timp ce pe celălalt l-am fluierat şi l-am întrerupt mereu. Şi-aipoi i-am vrăjit pă toţi alegătorii ca să voteze pen^ tru el, nu pentrn francmasonul ăla de laburist, căruia n-ar trebui să-i dea votul nici un catolic. Azi am îm^ părţit la localurile de vot biletele care arată rnm se votează ; zău c-ar trebui să iasă !:a 1alegeri du1pă cite am făcut pentru el.

- N-are să fie ales, măi Sugar, ţi-.am ma·i s:pus-o de o mie ·de ori. O să dştige laburistul ; dar o .da•tă ales o să fie nevoit să .renunţe la locul pentru Car^ ringbush în Parlamentul statu.lui şi •atunci omul nos^ tru o ·să poată .deveni el candi·d'atul laburist. Caută să bagi dt mai mulţi dintre oamenii noştiri în Liga labuPi·stă ca să-l spr.ijine rpe al nostru în alegerile parţi1ale. Paritidul laburist e partidul viitorului.

- La,s' pe mine, John. Aranjez eu. Mulţi sînt gata să intre 1n organizaţia loca.lă a Jaguri.ştilor sau în alte organiza.ţii din 1împrejurimi. Da·r ce mare sco^ fală o să mai fie şi cu laburiştii? Uită-te la tipul ăsta care a răsărH candidat împotriva omului nostru ; nici inu ia şiperţ, ni:ei nu ne sprijină biroul, nici ni^ micia. Pe urmă siirndi.aatele, şi zi·arul ăla *Tocsin,* n-ai văzut 1cum skîng şurubul ?

- IDa, sînt şi dintr-ăştia, dar sînt şi unii labu^ rişti car·e-o :să mă sipr·ijine. Uite, ·de pildă Ashton, bă·i1atul ălia care sc-rie p•entru *Tocsin,* e un adevărat laburist ·şi a zis totuşi - aşa am auzit - că jocur:Je de noroc n-m trebui să ifie rezervate numai bogaUlor. Pe băi1atul ăl5t1a alm de gînd să-l s.p:rijin la ia.nul ~n aoleg•erile pentru Parlamentul ·statului. Da' n-are nici un rost să susţiqem numai dte un ·candi·d!at. Lumea mai

degrabă votează !pentru un partid decît :pentru un om, şi poate c-o să găsim totuşi oamenii :potriviţi. care să candideze ca laburişti, în ciuda ziarului *Tocsin* şi a sindicatelor.

După ·Cum prevăzuse John West, dştigă la:buri.s^ tul, i.ar candidatul lor nu rfu ales. Şi atunci, John sentoarse spre mişicar·ea laburistă ca spre o ·sursă mai si1gură .de putere.

John West era un om rlipsit de imagii.naţie: nu-l imp1resiona dooît [1]ceeace mulţumea setea .J.ui de 1ou^ tere. Fă,oea totUJl :numai pentru a-şi atinge .g.copurne. căd nu ~ti.a mai nimk despre istoriia, orientarea po^ li:tică sau programul partf.dului !aburi.st ·din Australia.

Partiduf laburist din Vidori,a luase fiinţă în **1890,** sub numele de Consirliul poli-He al muncii, rîn atmos^ fera de dezamăgire car·e urma.se după rînifinîngerea grevei din transporturile maritime din 1oursul 1a·celui .an. Fusese 1înfiinţat de sindicrate pentru a susţine can^ didaţi l1aburişti în ralegeri. Muncitorii trebui1au să eî:ş- Uge locuri în P.arl[1]ament, pentru că an toate litigiile de muncă de pînă atunci, fără nid o excepţie, Parlamen^ tul ţinuse numai şi numai cu pratronii. Această con^ vingere ajută mişcarea sindicală să cîştig·e teren. Pînă în 1901, Consiliul politic !al muncii susţinuse ciandidaţii în regiunile industri.ale, iar în 1901, dnd se întegr.ase în partidul laburist australian, p1aispre^ zece deputaţi l1aburişti f ă·ceau parte din P:arl1amentul Victoriei. Prognamul lor ern simil·ar cu 1al unona dintre liberrali : ziua de lucru de oipt ore ; arbitrajul indus^ trial; excluderea asiaticilor; închiderea devreme a hotelurilor, etc.

In loc să 1l•u:pte p~ntru muncitorii caire i-au ales, aceşti deputaţi '1aburişti acţionau ca nişte liberali. Co11'slliu.l sindic.atelor se 1a1rătă at1t ct.e dezamăgit, în^ cît 1în 1899 v-0tă o rezoluţie care interzicea a·ocesul aoestor deputaţi la şedinţele consiliului. Cîţiva din^ tre. aceşti [0]dep·ut1aţi ilaburişti ,fus·es•eră atacaţi ca „opor^ tunişti, care intrau în Par.l[1]ament abuzîndi de 1.ncre^ derea muncitorilor şi apoi ·deveneau independenţi".

Tn 1901, ipartidul !ahuri:st elaboră un proiect dt> angajament prin car.c deput•aţii laburişti se obligau să voteze în bloc în toa1te problemele care îi priveau pe sindka11i:ş1ti ·şi :îndeobşte pe muncitori. Ninwni nu putea să fie propus candidat Jaburi.st daocă nu semna acest an gaj ament.

Primii odeputa.ţi k1buirişti .din Parlament fuseseră foşti conducători sindka1li. Din pă•oate, însă, multi dintre ei socotiseră mişcarea sindica[1]lă drept -0 ca^ rieră şi ialegerea :lor în .Piar•liament drept o înaintare binemeritată. Pe la sfiirşitul .secolului trecut, multi burghezi cu ambiţii poliHce folosiseră partidul J.ahu^ risit ca o tr.ambulină ·ca.re să le :îngăduie allegerea lor în Parlament. Jn anii caire urmară, sumedenie de ne^ gustori, avocaţi, fermieri, ·ag·enţi de terenuri şi alţii de teap.a lor, .începură .să facă politică latburistă.

Da•r John West nu ştia toa1e .acestea. El s•e pre^ gătea să foloseasd ipartidul laburisit [1]ca să-şi poată atinge scopurile lui.

*

La capătul străzii Jackson, acolo ·unde ea ieşea din oraş şi trecea p.rin ma:r.ginea ·suburbiei Carring^ bush, se zăr.ea un şir [0]de dealuri abrupte, care se înă·!- ţau pe malul celălalt al fluviului Yarra. încă de la începutul noului veac, bogătaşii instalaţi în clădirile mari şi somptumse înşirate de-a lungul acestor dealuri se uitau dis·preţuitori ·dinca!o de rîu, la co^ cioabele amărîte aile pop·ulaţiei nevoi1aşe. din Car.ring^ bush.

Printre aceste clădiri se deosebea o vilă .albă, cu două etaje, avînd la intr:ire un poritic cu trei coloane. Se înă.Jţa din mijlocul unui par·C, bine iîntreţinut, ia;^ în spate creştea un p.îk de pini mari şi frumoşi. In-

tr-o zi, cam pe .la opt dimineaţa, John West ieşi sprinten 1pe poarta ,dublă 'Şî o luă Î!n jos spre Ca1rrini?^ bush.

John West 1îşi ocu1pase şi ·el focul p~intre bogătaşii de pe malul celălalt. După căisătorie, se mufase cu Nellie 1în aicea.stă ală·dir·e impozantă, lăsiînd-o ipe mama ei în odaia din fondul prăvăJi.ei din strada Jackson. Dar, din ipăcate, casele 1în .sine nu pot asi^ gu1r,a ferkirea

celor ce le locuiesc : 1încordarea .şi amărăciunea domneau în 1aceas¹tă .frumoasă vilă.

Nellie era însă·rcinată. „Ce naiba face at.îtea toane, .şi ce se pl1înge atîta că 'Sufere, se giîndea John West. Parc-ar fi .singur.a 'femeie caire a aşteptat vreodată uin copil".

IDe dnd purta sardna, NeJilie era nervoasă şi me^ reu pornită pe ·ceartă. John inu mai 1simţea nici o a1racţie fizică pentru ea. Eira sătul :pînă peste caip de toanele şi de văkăreli1le ei. I-o sipuse&e ·de la obr.az la micul dejun, şi ieşise puşcă din ·oasă. Avea o locuinţă frumoasă, servitori şi tot C·e-i dorea inima. A1r fi .putut să mai isprăveasică o 'dată cu văicărelile astea - să-i fot vorbească mereu despr.e aoeleaşi greţuri care-o aipucă ·de dimineaţa şi desipre neliniş- tea care-o stăp1înea de oind cu .sarcina. Ar face bine să nu-şi mai viire nasul în afaceri1le iJui şi să nu mai dea crezar·e tuturo:r zvonurilor care-i ajung la wreche.

în timp ce cobora deailul şi trecea r:îul, o uită pe Ne!He. IDeş.i un tramvai toama:i S·e pregătea să plece de la caipătul lini·ei, .sipre ornş, John trecu pe 11îngă el şi o luă pe strnda J ackson spre birou. II :preocupa o afacere foarte importantă, de pe -urma căreia avea perspective să cîştige cindzed de mii de lire dintr-o lovitură; cel putin aşa pretindea „Gr.neralul". „Genera.lui" er:a 1antrenor şi manager de ciclişti. Ou o săip.tămînă înainte (J.l informas¹e ipe John West că popular.a cursă dolistă „Australul" arr putea fi dş- tigată - dacă s-ar lua dinai¹nte anumite precauţiuni - de un dclist ale cărui şans·e erau socotite de book^ makeri numai unu l1a cincisprezece. Trebuiau să pună totul la ca.le ,oa faimosul dclist inJ.andezo-american Plugger Pete Manson să dştige cursa. Generalul urma să vie cu el la John West, pe la nouă dimi.neatia.

Cei mai mulţi erau de acord că Manson fusese cel mai mar·e ciclist al timpului ·său, dar nu .se mai putea tă·gădui că acest timp cam trnouse. Acum nu mai era în floarea tinereţii ; av·ea 1patruzeci şi ·doi ·de ani şi din cauza viirstei nu mai pedala nid .atît de rapid, nid .atît de viguros. Cariera 1lui senzaţională era pe sfîrşite. Cronicarii sportivi scriau că Plugger ·e „prea bătnîn" ca

să mai fie un concurent primejdios pentru ciclştii ·de valoare .ai vremii.

Inain1e de venirea lui 1în Australia, Îln 1895, Man^ son îi bătuse 1pe toţi ·campionii din Ameriica şi din Europa - în curse ·de la o miilă pînă la cursele de şa.se zi.le. Nu numai că ,fusese a1ler·gătorul cel mai rapi·d, dar cunoştea mai muJ.te trucuri dooît toţi rivalii săi, mai multe •feluri „de-a încurca" şi ,,de-a tăia", mai mul[1]te feluri ·de a tnînti a·dversarul. Venit în Austmlia, Manson înregistirrarse un .Jung şir de suc^ cese, pirintre care şi o victoirie asupra campionului australian. Apoi înisă înc~pu isă-1 pas.că ghinionul. Un concurent „îi 1ăiase" 1într-una din ·cursele ! Preliminare. După ·sfiînşitul .cursei, Pilugger se luă după el şi-i tr.ase un pumn 1în nas. Pentru că fusese descalifioat şi suspendat pe ·două luni, pier.duse „Australul" din 1896 ipe care-şi pusese în carp să-:! cîştige. S"uferise o cruntă dezamă·giire. Ambiţia lui era să ciştige şi cursa a·oeasta : cea ma-i importantă cursă ·dclistă clin lume.

Toată lumea vorbea ·despre Plugger Pete Manson ; cunosdtor.ii se minunau de viteza, de forţa şi îndrăzneala lui, de faptul ică introdusese clipsuri me1alke la peda.le (oe se întîrnpla oare cînid cădea ?) şi cau^ ciucurile umflate la maximum (precis c-au să ples^ nească).

Plugger Pete Manson se pricepea .grozaiv să ·s·coată .ba•ni din siport. Fusese 1prins mai multe ori „aran^ jînd" curse.

In 1897, Manson fusese din nou sus•pendat, de astă·dată p·e douăsprezece luni şi de aceea nu putuse să partidpe nici ,în următoarea ediţie a curs·ei dcliste „Au str.al". Dezgustat, plecase în America, [1]dar s·e întorsese în 1899, atra·s ide dorinţa de a obţine vic^ toria Ia care ţinea ca .J.a ochii din cap. Soarta îi fu însă 1potrivnică şi 'banii pe care-i aduna.se începură să 1se topească.

Pe Manson îl ipasionau jocurile de noroc. Se vorbea că pierde nopţi.le juoînd poker pe mize mari, ca apoi, duipă cîtev.a ore de somn, să se .ducă să d·ştige o mare [1]cursă ciclistă. Miza 1sume mari ila dcli.sm. Aproape că inu era cursă la care .să nu parieze şi în

1care să nu pună la bătaie şansele lui sau ale vreunui .alt concurent. Oriunde se ducea, aduna ţn jurnl lui jucători şi paraziţi.

La ora fixată, Manson şi Generalul se prezentară în biroul foi John West, 1din fundul ma·gazinului de ceai al lui Cumrnin. De la întoarcerea lui Manson în Aus:traJi,a, Generalul 1îi fusese tot ·timpul iantrenor şi maruager; nu-şi mai încăpea :în piele. de mîindriie că se a,sociase cu marele Plugger Pete. H recomandă foarte ceremonios p·e Manson :

- Vi-.J prezint pe Plugger Pete Manson, .începu el cu o voce profundă, de bias. Apoi, de parcă iar fi fost în cameră un ventrilog, continuă cu o voce subţire şi .piţi.găiată : Am venit să .di&cutăm 1afaicerea despre care am vorbit.

Această schimbare bruscă î111 fonalitatea 1gl1asului era f oairte comică, dar iatît John West cit şi Ma.nso.n se obisnuiseră cu inflexiunile 1coardelor vocale iale Ge^ neralu'Iui; din cauzia vonbi.rii 1sale dudiate, fostul oampion îşi ,pier.d.u&e însă 1sillujb.a la biroul de ipariuiri, atunci cînd telefonul înlocui1se servidul ide porumbei de la hipodrom.

John West şi Manwn îşi stPînseră mîrna. Cidis^ tul era un bărbat destul de înalt şi foarte solid. In^ trase în odaie cu piaşi 13.ipăs:aţi. Se vedea dt de colo că 1a.rVea musculatiuria unui !hun cidist. Era bine îmbrăcat, într-un ip1ardesfo negrn, dar n-avea pălărie. Părul castaniu deschis presărat cu fire ialbe pe la tîmple îl purta sourt, cu o şuviţă iaare-i cădea pe frunte. Avea faţ:a flegmaUcă şi imp1a:sibilă ia unui versat jucător de poker.

Cînd luară loc, John \Vest întrebă:

- Ei bine, domnilor, ce prqpuneţi ?

Genenalul .se încJ.ină cu un aer 1Pliin de importanţă. Er:a mk şi irotofei, icu faţ1a roşie şi .nasul dnn. Purta o .pălărie neagră cu aalota mare şi bonurile ri:diicate de jur-împirejm şi era, îndeobşte, cam eiana,ghios. Işi că.păbase însă 1repul1aţia de neîntrecut 1antrenor şi m1asseur.

- Uite [1]mm .stau lucrurile, John, începu el de dala

ac·easta în falset şi terminînd cu tonuri joase: S-iar putea 1ar:anj1a ca Plugger să dştige „Australul". Poţi să 1pari[1]ezi din gros 1pe el. Bookmakerii .dau zece ş1 chiar cincisprezece la unu. DlllPă a.cest efort susţinut în •registrul de jos, Generalul .îşi subţie din nou gla^ sul, adăugînd iOU şiretenie : Da·că wmi.si1a e pusă l1a punct cum trebuie, poţi ·să 'dştiigi o avere.

John West învă~a.se că, într-o întrevedere de felul acesta, era mai bine .să 1PU.nă întrebări, să vorbetasd puţin, icît mai ,puţin şi .să .se folosească din plin de privirea lui ipătmnzăfoare, c:are eria înd1reptată acum ia.supra generialului.

- Eşti .sigur că .se poate ananja ceva?

- Aboolut sigur... începu din nou în falset Genenalul.

- O dipă, Genenale, îl întrerups.e Manson cu o voce 1giroiasă şi sonoră. Uite cum stau lucrurile, dom^ nule West. Aş putea dşHga :pră1pădi.ta a.sta de ,our:să şi fără s-o iarnnjez ; .diar vreau .să le rup gura book^ makerilor, ca .să-i învăţ minte ipentru fig.uina pe 1e:are mi-iau .făcut-o a.nul tr.ocut. Ştii des·pre ·Ce e vorba ?

John West dădu din cap în .semn că ştie.

- ln cidism - ·continuă Man.so.n - ce.a mai bună afaicere e .să-l 1sprijini pe iacei.a care probabil -că tot o .să dşUge cursa, şi 1a.poi - oa să fii .mai s!gur - în.oei.pi să ipui rpiedki în ·C:a1lea 1uel-orl1alţi.

John West remarcă i.nisi.stenţa cu ·ca.re ia.firma Ma.n^ .son c-:ar putea .să dştiige oricum ; probabil că nu voia să recunoască :nki chiair faţă de el însuşi, că vremea l ui .aipusese.

- Dar eşti pe lista neagră ... Cum o să poţi cîş- tiga? O să ·trebuiască :să l1aşi pe alţii să-ţi ia înainte, chiar de la 1pleaare, nu-i aşa ?

- Ah doar n-o să •Crezi toate prostiile din z~are ! Aia scriu şi că sînt .pr·ea bătrîn. Dar eu pot să le mai a1răt mucoşilor ăstora ·cum se ipedale:ază.

- Plugger merge fot •aşa ·de bine ·ca şi 1pînă 1acum, interveni Genernlul în fallset.

- Bine, să presupunem d ipofi dştiga. Şi-1atunci care-i rolul meu ? întrebă John We:st.

Manson se însufleti :

- Cur51a o să aibă loc 1peste trei luni, dar au şi început pariurile în toată Aus.tinalia. Poţi să mizezi pe mi.ne dt v1rei. Nu există inici o ·limită. Parîmile :sînt unu la zece, ia.şa că dia.că pui dnci mii de Ike cîştigi dncizeci de mii. Dia1r trebuie să-mprăştii banii. Şi nici nu-i băga o ·dată ca .să nu ·s·oadă cota preia repede. Nu-ti cer alltceva ·decît o mie de lire, da.că eu dştig; dacă pierd, nimic ...

- O mie de lire :sînt ba.ni g.rei.

- Dair nici cincizeci de mii nu-s de 'lepădat.

- Şi dne scoate hanii oa să anainjeze plata ·CU ceilalţi aler,gători ?

- Bine-nţeles că duimneat,a !

- Pirin urmarre, eu suport toate .ris.curile. Cît o să mă roste ?

- C:a să fim 1ab.sol.ut .siguri, trebuie să ne-nţelegem cu unii în cursa iprelirrnirnară, cu dtiva în semifi111ală, iar îin finial'ă, ·dacă •se poate, ·CU tot fotul ; una peste a'lta cam ·vreo mie de liire.

- Dar ·daică în 1irnală unul n-o vrea .să co'.'aborreze, :a.sta înseamnă c-am ipierdut şase mii de lir·e. O ·sumă frumoasă.

- Ţi-am mai spus, domnule West, c-aşi putea cîş- tiga şi dacă foţi ;ar merge la cîştig. Manson se bătu în ,piept cu a:rătătorul dreptei. Plugger Pete n-ra fost încă scos la pensie. O <Să le-arăt eu ilor.

- Bine. Risc. Trimit agenţi în toate prraşele de reşedinţă .ale Austr:alici şi-n toate oraşele mari din Vidori:a. Şi-o ·să te s.p1riiin 1pe toată linia. Dar vreau chitanţe scrise de la ceilialţi concurenţi, c-.aşa e obi- ceiul în 1afaceri. O să le ,oontll"olez şi apoi ,}e mp. Iar mia dumifale 1ai s-o primeşti după 1cursă. Sînt om de cuvîrnt ; oriidine ţii-o poate :spune.

- Bi.ne, domnule West. Manson ·se ridkă. Pe f:aţa lui pladdă ia1păru un zîmbet atît de .scump la v·edere. Poţi .să dormi liniştit. Aş iputea să-i bat pe ·novicii ăştia şi iped1aHnd ,ou-n singur ipidor. Să vezi d:acă n-am ·să stabilesc un nou record !

*

Şterge-o de-aici imbecilule ! Ai exiploatiat munca femeilor şi mai iai nas .să vii în faţa noastră.„ Voce:i I!"ăguşită a lui Cauliflower Dkk răsuna ca un muget de taul!" deasupria zgomotului confuz care stărui1a în sala primări.ei din Carringibush.

Vorbito.rut astfel apostrof1at ena ,candid.atul laburist •n ailegerile p:arţi1ale di.n Carringbush. Se 1străduia în za^ dar să se .fa.că auzit .peste excliamaţiile, striigMele şi fluierMuriJ,e care izbucneau din tCJ1ate ipărţil'.e. Dacă ar fi fost conservator .s:au :libeinal. nu s-1ar fi m:irat nimeni că nu izbuteşte să .se focă ascultat. La înce^ putul .secolu1lui, entuzi1asmul :pentru noul ip1adi^{0}d labu- 1ri.st şi amărădunea 1a·cuml.a,tă după zece 1ani de deznădejde ,erau atît de mari, îndt. nki un ipolitidan ·care se oţYunea unui candi.d1at l1aburist nu 1putea să vor^ beaiscă Hni'Ştit într-o suburbie mundtoreas!Că. 'De d1aba asta însă, situaţia era :alta ; tocmiai 1candidatul labu^ irist nu izbutea .să vorbeia's.că, deoarece contra ,aandi^ datul ena omul lui West.

Tă,cut şi liniştit, John West ş-edea în mijloml sălii spaţioase, pline pînă la ultimul loc. Dar tocmai el .şi Sugiar Renf,rey orga.niziaseră 1această mainifest1aţie zgomotoasă.

C1andidatul .laburist era un ,lungan Doşu de minie şi hotărît .să .spună cu orke ipreţ ce-:aivea de spus. Din felul cum îi v,eneau hainele 1a1lbastre, se vedea că fu^ sese obişnuit .să poarte pantaloni de doc şi trkou.

Adunarea era ultima dintr-o c1ampanie eleotoral'ă înverşunată şi 1avea să se termine, după toate aparen^ ţele, cu o ~ncăier.ar·e. Emu de fiaţă cel puţin cinci •sute de oameni, în 1cea mai mare parte simp1atizanţi ai partidului l1aburist. Dar 1g;mpuri de oameni de ,Ja bi^ roul de pariuri, irăspîndiţi în toată .sal1a, nu mai con^ teneau cu exdama1iile 'Şi fluieră-tu.rile. Cauliflower Dick .avea misiunea să dea tonul giaJ.eriei.

- Oară-te ide-1aid, imbecilule, strigă el din nou.

Explo:atezi munca femeilor şi îndrăzneşti să 1a1pari :aici în f1aţ1a noastră?!

Alţii, printre care Piggy, Paddy Scoţianul, Tammy Ch:orul şi Urangutanul, îi ţineau isonul. Numai Sugar Renfrey lipsea. Ar fi fost o greşeală tactică pentru un membru al Ligii laburiste să huiduiască la o adunare laburistă. De altfel, în ajun, Sugar Renfrey plecase în voiaj de nuntă. Se căsătorise cu o fată din cartier, care după dorinţa lui se convertise la catolicism. Nici Barney Robinson nu era de faţă ; era şi el un laburist convins şi nu era dispus să-şi huiduiască partidul, dar nici nu şi-ar fi putut îngădui să aplaude în prezenţa lui John West.

Cînd tumultul se mai potoli, omul de la tribună strigă :

- Munca neplătită la care .se referă intenpelatorul a fost prestată de dteva tinere fete vrednice [1]de toată lauda, care s-au oferit în mod voluntar să-mi sprijine candidatura pentru partidul laburist, împărţind mani^ festele ...

- Ce se bagă ele în treaba bărbaţilor ? strigă Cauli^ flower.

- Aceşti oameni trăiesc de pe urma jocurilor ile^ gale de noroc şi pun problema sectar ! Cuvintele vor^ bitorului ră1suilllairă într-un moment dnd zgomotul se mali· domolise, dar de îndată stri·gătele şi fluierăturile izbucniră din nou. în sa.Jă oamenH itncepuseră să se iapos.tmfeze şi să se înjure unii pe alţH.

John West nu era mulţumit de desfăşurarea eveni^ mentelor în această campanie. Cu ajutorul lui Sugar Renfrey şi a altor suporteri, obţinuse sprijinul labu^ riştilor pentru omul său, fără să se mai pună chestiu^ nea la vot, urmînd ca acesta să candideze pentru par^ tidu.I .laburist. Zi,aml *Tocsin* demascase însă manevra şi ceruse să se procedeze la alegeri în cadrul parti- dului. La vot, omul lui John West fusese ânfrînt. în^ cepu totuşi să se intituleze „candidat laburist de elită". Tactica aceasta puse în încurcătură pe mulţi. Sugar şi oamenii lui folosiră divergenţele religioase, sfătuind pe catolici să voteze ·pentru omul care „cădea totdea^ una în picioare".

Candidatul laburist publică un manifest prin care arătă alegătorilor că sînt induşi în eroare şi în care demască

„folosirea fără scmpule a bigotismului", „mita şi teroarea exercitată de patronii biroului ilegal de pariuri." în urma acestui manifest, şansele candi^ datului l1aburi·st crescură. Furlios fa ·culme, John West trimisese a doua zi - ziua alegerilor - o notiţă la ziare, „cerînd cu insistenţă tuturor acelora cărora le place ·dreptatea şi jocul pe faţă, să nu dea crezare zvonurilor lansate„."

Oratorul aşteptă ca zgomotul să se mai domolească, apoi începu să expună programul laburist, dar Dick Cau!Jlower izbucni din riou :

- Sterge-o imbecilule. Nu vrem să trimitem în Par'iament oameni care exploatează munca femeilor ! John West îi sugerase acest argument principal şi Dick îl repeta într-una, fără nici o variaţie.

John West observă că Eddie Corrigan, care stătea în faţa lui Dkk Cauliflower, se pleacă pe spate şi îi strigă conducătorului opiniilor galeriei :

- Nu-mi mai zbiera în urechi I Am venit aid s-aud programul laburist nu guiţatul tău . .Mai tad o cliipă că de nu îţi astup eu gura I

- Nu mai spune, strigă Dick Cauliflower sărind în picioare şi holbîndu-se la Corrigan. Şi mă rog, unde ţi-e gaşca ?

- N-am nici o gaşcă, strigă Corrigan.

- Atunci, na ! îi răspunse Cauliflower şi mai înainte ca Corrigan să poată schiţa un gest de apărare, îi trînti un pumn puternic în nas. Stropi de sînge săriră pe amîndoi.

Corrigan şi Cauliflower se încleştară şi se prăvăliră între rîndurile de bănci. Partea din faţă a sălii se transformă într-un viespar de oameni care se înjurau şi se băteau. Dick Cauliflower încasă de la Corrigan mai mult decît crezuse. Se ridkaseră amîndoi iarăşi în picioare unul în faţa celuilalt, şi-şi cărau pumni cu nemiluita. Oamenii lui John West, avînd o deosebită experienţă în acest domeniu, începuseră să domine, cînd mai mulţi poliţişti .îşi croiră drum cu bastoanele prin învălmăşeială, încerdnd să restabilească ordinea. John West se retrase în fundul ·săliL Fu nevoie de mai

mult timp ca să se punâ capăt scandalului. Cînd parti^ ciparnţii îşi relrnară Jocurile, înjurîndti-se încă şi 1ame^ nintîndu-se cu pumnii, unora le curgea sînge din nas, alţii aveau ochii învineţiţi, iar multora le atîrnau hai^ nele zdrenţe.

Oratorul o luă de la capăt, dar din cauza întreru^ perilor care nu mai conteneau, fură nevoiţi să suspen^ de şedinţa devreme. Pînă şi în stradă, continuară unele bătăi izolate. Dick Cauliflower, cu un ochi învineţit, îl provocă pe Corrigan care sîngera rău din nas. Corri^ gan primi provocarea, dar poliţia interveni din nou. Muncitorii se adunaseră în grupuri, discutînd toate aspectele campaniei. Ici-colo, tot se mai iscau încăierări. Cînd John West se pregăti să plece, Eddie Cor^ rig.an îi strecură un manifest în mînă. Cum 1ajunse la primul felinar, John se opri să-l citească. Era un aipel adresat muncitorilor din Carringbush, cerindu-le „să-şi str.îngă rînduri.le în jurul candidatulu: aprobat, care semnia:se angiajaimentul l1aiburiist." Manifestul, re^ producînd un articol din zi1arul *Tocsin* scotea în evi^ denţă faptul că unii politicieni Jabu.rişti s1abot1au cam^ pani:a electorală locală şi presupunea, pe bună drep^ .tate de aHfel, că John West iar fi 1iniţiatoml ac·estei trădări'.

„Persoane care trăiesc din profiturile unei afaceri ilegale, citi John West, utilizează experienţa cîştigată în urma cunoaşterii aprofundate a aspectelor josnice ale vieţii, pentru a introduce tactica folosită la com^ petiţiile-sportive de la Tammany Hali în viaţa politică din Victoria, cu scopul de a-1 elimina pe candidatu: la^ burist. Cetăţenii au fost sfătuiţi să-şi dea votul unui om care, din întîmiplare, e şi coreligionarul lor. S-a re^ curs la bacşişuri, la influenţe, la presiuni în afaceri şi fel de fel de minciuni..."

Mototoli ziarul şi-l aruncă furios într-o gură de ca^ nal.

- S-o ia dracu, afurisita asta de bandă de la *Tocsin,* mormăi ·el. A dracului bandă blestemată !

D,ar cu toate sforţările „af urisitei bande de la *Tocsin*" canididiatul lui John West .fu 1a.Jes cu o mică majoritate. Era primul lui om care pătrundea în

Par^ lament.

într-o sîmbătă dimineaţa, după două săptămîni, Su^ gar Renf rey ·se năpusti în goana mare în curtea •birou^ lui de p:ariuri fluturîhd în mină un număr din *Tocsin* şi intră gîfîind în biroul lui John West.

- Johr'I, John - strigă el - *Tocsinul* ăstia e un şarpe blestemat. Ia citeşte! Ascultă ! Uite ce. spune : „Forţele poliţieneşti din Victoria"„. de un fost mem^ bru„. Ascultă numai puţin„.

Se scotoci prin buzunare pînă găsi ochelarii şi-i puse pe nas, se uită spanchi cu ochiul bolnav şi citi cu gra^ vitate : „Un agent ca're a făcut pe vremuri o descin^ dere fructuoasă în biroul ·de pariuri al lui John West a primit într-o noapte un glonte în mină. S-a anunţat că a fost îm1mşca.t ·de un borfaş. Noi ~N1m cime iau fost borfaşii, deşi de.tectivii trimişi să-l caute pe presupu^ sul criminal, nu au izbutit să pună mina pe el..."

John West, care ascultase încruntat, smulse ziarul din mina lui Sugar şi începu să citească în grabă şi pe sărite : ... ialţi doi detectivi iau fost iacuzaţi de sper^ jur, pe simpla depoziţie ia lui John Wes.t şi a vărului său„."

„Cine idra.cu' i-o fi informat, se gîndea John West. Stăm prost."

Cînd î-şi predase serviciul detectivului O'Flaherty, comisarul de poliţie Brown îi spusese: „Iţi urez no^ roc ! Dar pînă n-o să existe un decret parlamentar în virtutea căruia să poţi pătrunde în fiecare casă din Ciarringbuish .cu for:ţia, n-1ai să-l poţi prlinde pe John West..."

Doonet pairlamenfair ! Ş.i .unide mai pui că aista istă scr'is într-un ziiar l1abmiist ! Trebuie să ia1t1 mă¹suri.

„ ... Gones;pondenta dintire oei doi diebeictivi şi ş.eful departamentul1ui a1r 1prez,einfa un 1interes deosebdt ,pen^ tru orfoe membru al ParlameinitUJlu.i oa.re .a1r ·dorii să lăimurea1scă a.tît pe- ool-eigii .să1i aît şi •publiiicu.l..."

„ ... Cei doi detectivi :au plătit scump neobrăzarea de a-l fi p.rins \Pe „onorabilul" John West toomai cînd mi.tuia uin mairtor. Unul a fost transferait iia ţairă, im oelă!.ailt .a fost dat afară sub u.n pretext oa.re^ c. are ... "

John w.est oiti pînă la ca1păt aTHcoh.t,l catre era semruat : *Un fost membru al* poliţiei. „Cine dracu-o fi ?" anor.mă!i el. Dar .nu ·diesleoper.i niioiodată· ică atr^ ticolul fosese :scriis chiar de dieitecti:vul Williams, ca1re fuisiese muta.t întlr-1.tn oenitru îndepărta~. ·undeva [1]în inteJ'liorul tării.

John West f ăoea .sipUJITie I.a 1gură de niooaz ; cînd se mari potold ipuţin, un gtnd ca1re-l frămînta1~e şi a.Jtă dată începu •să-i stăimie 1diin nou în mi·nite. In viit<Jr va treb<url ·s·ă :s;prij.ine numai ipe caindida~u1! la^ buriist confirmat ofioi.a11. A·şa. o 'Să le aistu.pe gura bl1esfomatilor ă1stora de .Ja zi1a[1]r.

*

- Oe ne facem, John, cu Meii1ck Laver ? Nu vrea - să 1s[1]e laise bătut. Cică el ·alea1rgă pentru ooi carie au pa rfat cu ei!.

Sug1ar Renfrey îşi scoase mucul de ţigară din gură şi 1scui1pă bucata morfolită caire-i rămă1s.es1e J,i!pi1tă .de buză.

-;- Cu ce-o să 1se alea•gă el din a1sita ? Cel mult cu o s:ută ·de l·iTe. Oferă-~ fo triei sute. N-o ·să.-1 lăsăm aoUJITI să ne ismce toată -af.aioerea. Dacă Pl·ugger Pete nu iese ;ptr.imul, p·ierd ·o ,groază de banii. Iţi dai seama, Lavier aT putea să-l bată ? Doa:r ştii că Pete e 1Pe <lruică .

- Degeaba John. Nu meing,e. I-am of1eiri.t lui Laver patru 1sut•e, da' zfoe că nru se !·asă bătut n1k·i •pieinnru 1patru milnoanie.

- Aşa, v1a1săzică !

- P-onoarea mea. Zioe că 1se duoe :sportul de .r.îpă cu şurubării.le şi cur.sele .a1Sltea arnnjate.

John Wes.t, Suiga:r şi Generailul tocmai pleoca11.1 din Carlf'lingbush 15·pr1e terenul ide oniicket dlirn Melboume unde wrma să ise desf ă·şoare finarla cursiei cicliste „Austria.I". .

- M-da, 1rnoe,pu John West calm, cu vooe măsurată. (Sug.a,r .şti.a îrnsă că, deşi vor.beai ipe tonul aresta, John era ,în rSfare să p.rooodeze oa de obioei - fă1ră [1]scntljpule). Atunci inrtiră-n el şi 1scammănă-'I s.ă-i llTIJeiargă .fulgii. Aranjează cu ooi1l.alţi 1să-l facă praştiile.

- Să nu ·dăm de bucluc, John. S-a şi zvooit că între<:eTea a foStt a r.arnj ată pentru Mainison. Bookma^ keri i se v1aită că ipariurile încheiiate pentru el nu sînt justifica.te de pronosticuri şi că m1 ma1f :pot [1]să pună la bă:taiie nioi urn al1: ooncuirernt.

- Am sipus isă-1 '8Jranjaţi pe: Laver ! Voribeşte cu oeil! a,JN s'ă dea cu el de părm:trrt l

- Fii fă1ră gri.jă, John, înoopiu General11.1! în fal^ set. La1s' pe Plugger. Asta-i ioîinie bă:trin, .Ie ştire pe toate. Vooea lui triecu d~n .nou în regii1s1tmI de jos şi contii:nuă : Ş-aipoi uiţi că e totuşi .alergă.tor de cliasă ? IAi văzut ce timp bun ia scos 1!3. ·curs.a pre^ Hminară şi 1în semifi.naJ.ă ...

- Diar lrni Lav.er i se d.ă harndioarp şi e-n fonmă l Ascultă-mă ,pe mine. Pluigiger Pete n-o să-l p1ri1ndă ni:doda.tă. Spurne-i ,Jun Manson 1să aranjeze oeva la pleoaTe. Liaver rnu trebuie 1să !Pă~mn.dă î.n fruntea ipl u tonull'1.11i.

Restul drumului nu mai schimbară nici o vorbă. Cînd a:juirns1eră 1pe tenen, Genernlul 1se despărţi de ei şi 1se duse 1să-şi 1ndiepl.i1J11ea1sică misiunea. John West ma[1]i sfri,gă o ·da.tăi ·după el:

- N:u ud.ta oe ti-am 151pus. Aşa s,ă focă. Apoi se ră1sti i]ia Siwg.ar : Tu şi Genernlul .aţi strika,t toată aif.aoerea.

- Nu-i vina noa1sfră, John. Nol am făcut tot ce am rpu~ut. Ş-,apai Plugger Pete e-ntr-o formă gro^ zavă. Ar putea să oîşhi·gie ichi.ar daică ar lupta cu tovi, dar mite cînd ·are un .s·ing1ur adve~sair.

- C'riez.i c-.aş fi chelfoit o m.ie de l1:ire şi aş fi pa^ ria,t 1a1tî:t inumad ·pe iei, 1datcă a•ş .f,i şt1i:ut că va trebui să dştige ipri:n luptă dnisHtă ? în mod norrnal, Laver cîşHgă. De oe ati admi1s ca Pliug.gietr P·ebe 1să-i dea un av.anis de .două sute cinoiuci fairzi .Ja. :Plecairie? Aşa-i c-aii .stnica.t iar totUJl ca de obicei ?

Au început şi zoi:a^ nele :să vorbea1scă de mHă şi de 01msă .a111a.nd.a.tă.

- Oe s.ă-i fad, John. Au .intrat I.a bănuii.ală, da' niu di;n vina mea.

- ln oniice ca'Z, noi n-av.em cum să dăm de bu^ cl.uc. Săiptămin:a .tioocută .am donat dubului oinei 1s.ute de Idre, ~i le-am a:s.tup.a1t iguma şi la cei mad mullţi oH^ dalL Dair nu mă-njpac cu zvonuni1l1e aisitea işi inu-mi pi.ace că aleairgă Laver.

Gernaraliul veni cu ·sufletul Ja, giUJră şi-i importă fo^ ,Jos1ind o întrea1gă v.a1nietaite die tonuri :

- !li 1a:rainjăm, John. Am pus. cîţiv.a. 1să dea peste el, să-l trîntească la plecare şi dacă nu cade, să-i Înlnchidă .drumuii. Dacă soaipă totuşi, oa Ia cums1a prieli^ mi;n:a:r.ă, or s•ă-1 lase sin1g1UJr :în fnunte şi iSă-l a1ute cu schimbul pe PeLe ca să-l pr.indă din urmă, ·să is.e :pă¹stiriezie 1aiş.a :pentru .~pirântul f1inal.

- Dar dacă inu-I mad ip'finide ;pe La:v.er drin unmă? Ce face?! Să-l la1s;e singur în fnunte? Fleacuri. Aranjia.W~l de fa iplecare !

Cei pa:truzooi de mii de Sjpieielatoni 1şi .g:ăfSli:sieră cu uşuirinţă Ioc în numeroasele tribune şi :Pe peluza s.paţioas.ă. P.i1s.ta şi terenul pă•r.eaiu să· fiie înt!r-o 1staire exrelien[.ă ; da:r mulţi oicHştd1 ier.au de pă:rere C'ă pii1sta g.azon:aită jp'Utea f.i pnimej dioa1să, dooai11e1Ce era: ip'fea a I•uniecoa:s.ă, şi .in1sufioient ·de „bă.tă.tari tă".

Bookmakeriii 1a:niunţau ipronosilicurile. Mulţimea fre^ măfa, de rnerăhda:ne. Băirbaţii ,purtau costume .după moda vremii·: haine de culoare închisă şi joben, ori ha1ine deschise ·şi :pă,Jă.rii de ,parie. Putea<i aidimilr.a mus^ tăti die toa¹be fommelie şi 1famgimi.J.e. Femeile, puţine la niumăr, p·urtaiu rochii lungtl, păllăr.i,i mari ou pene şi umbreluţe de soare.

John West .şi S111ga:r îşi ocupairă Iocuinile rezervate perntru ¹ei Jîngă li1t1iia dJe !SOSilre.

La ara fixa.tă, ooi ş.aisp:rezeoe aicHşti .ajunşi în fi^ nala cwr:Sleli „Austirail" 1se prezentară 1pe rpi·stă. ~n mij^ '1ocul urnlelor. Se înşina:ră cu biok:1etel1e l1a •sbrt şi după ce fu.r·ă fotografiaţi, 'Secunzii :s¹e pir•ezenitară să le f aoă vînit, la pomilfle. Concurenţii p·u:rfau chiilioţi de llî1niă şi tr.ioou:ri oo mîneai 1si0Urtie, .a:vînd pe

isp·ate o buoată ma1r•e de 1p1îniză, pe calfe :le fuses.e 1imprimat nu^ mărnl.

- Am dk,at cu 1stî.n1gul, John.

-DeCie?

- In meaiul de cricket, vărd că Trumper a condU1s cu ·doi la l!l'TliU, airătă S:uga1r 1P1eiste •UJmiăr Ia tablia. p·e ca:re ier.au scri•se, de ·îndată ce erau rprim[1]irte, :rezulta^ tele mecrirului, de cr.icket dintre Arngliia şii Au1S1:ralfa, C'ame sie dti1s1Puta I.a Sydney. John niirai nu-ntoa1J1s.e capul. Bă1ga1se .şaiziec.i rde mii ·de liire in „Aus.t:na1l", ,a.ş.a că• puţin 'Îi 1pă1s.a de meciul de cnid~et.

Se ·awd .pdstolul 1sfartem lru1i,

Ma•i :înainte oa gimp·u1I să .fi paircurs juimăfa.te .dim pr1ima tură, un cidi1s1 ipedalînd cu fuirrie 1S1e .deisprinisie dli1n mlij,looul [1]grnpulu1i· 1şi-l ajuirns1e ipie Meiick Lavrer. De^ odartă îşi piieridu echili'blrul şi intră cu totul .în iei!. Bi^ dcleta llll Lavie1r o ,porni razna. Mulţimea amuţi. Dar l..iaver îşi recăpătă echilibrul şi se întoarse în mijlocul grr-.lliP:ulUJi : priintir-o a1devăra1tă minunie de tndemîinare s1au illJOroc 1izbu:ti1se :s·ă am oa·dă. Alergătorrii diin ifrunte pieda1l1a:u 'Îrns·ă în .aool1aşi :ni.tm ·şi maii ~naiinite dle ra [1]Sle reJ;ans1a, Laiver răma1s.e 1n iUlf'll1ă cu Manison, caire era s1111şti.rtut ide ultimu I ·grup.

Un freamăt de remotie :s.trăibătu mulţimea. P.ninrtr-un sprint ex1trr-.aordinrair, Lavier Îll!OelJ>u să oîştige teren şi să ,se 1aiprnpi1e .de rpriirnii toomai cînd treooa:u pentru înrtii:a oară ldnii.a de :sosfoe. Laver pedaila. ;ca, .un apu^ cat Ş.tia că or.i răzbeşte-n fmntre, oii o să .fie •dat peste aap. Şi astfel, într-o goană ·ucigătoare, pedala tură după tură - imeJrreu în J1runte, ii:mpiu,nînd :înrl'Jiegii curse un ritm nebun. Mai erau rde par·curs două ture şi el tot mâ[1]i avea un a.van1s de patruzeci de i.arzi. Deşi, priecum 1Sie şUe, e mai igneu 'S•ă aler,gi în .fminte, nu dădea semne că sl"ăb~şte. Entuziasmul mulţimii rrnu ma•i cunoştea ma:rgin1i... sie aru.zea fîşîi:tu.I roţHor, ajpioi: .trecea omul curajos din frurnte oa1re

,îrnoerca s.ă cîştii1ge oor:sa cu orioe .pret şi ceila.lţi conrnrenţi în urmă, !niaerdnd pe ritnd să 1se ·desiprindă din grupul compaot pentru a.-a ,ajunge pe „ev a dat".

Tinei ddi·şti rămaŞlÎ ·în urmă, ·din ca'll'za ritmului reoord, fiură eJ.imiirna.ti din cumsă.

La o turr-.ă şi jumătate, Laver ma1i părstra încă un avalTiis de douăzooi iarzii. Trei cifdj,şti se dres,p·nin1S1eră din grup, pedraHnd furios. Do:i dintre oamenii cei maii în formă îl „tră•geau" ip·e Man1son ·du1Pă fugar. Deşi dădea siernnie .de obosrea,tă, Laver zvknli ca un f:urlgeir ;prin dreptul lui John W1e!st şi Sugiair, - avînd încă un avans de dndsprezece i1arzi.

- N-o să-l maii pirilndă. N-o s·ă-1 mari p·rii:ndă. Dacă Marnson ipli1erdre, fa iSeama ! N-ari' rsă mai scoţi :uin ban de l1a minie ... Şi ifl/i!Cli Genera.lui I urlă· John Wes:t J,a uriechea luii Sug.a1r, :în mijlocul viacalf1IT1rUlrUi' carr.e dom^ nea în tT1ibu1nie.

- O să-l prindă, John, îi strigă Sugar irăspt..i.nsul. Uite că Laver a-nceput să obos•ească.

- Chiar dacă abia 'Şi-ar trage suf[1]l·etul, tot mai ştie el cum să-sp1rinteze.

- Da:r Manson nu-i obosit de !Joc. A fost „tras" tot timpul răspunse Sugar, cu o încredere pe care de fapt n-o simţea.

Oamenii care-l remorcau pe Plugger Pete Manson dădeau semne de obos·eală şi e.l, nemulţumit de felul oum „înghirţeau" distanţa, îi ocoli şi se ·luă după cel ca•re stătea în calea ambiţi•ei rlui de a cîşHga „A'llls^ tralul", acum, înainte de a se retrage. Se apropie şi mai mult, lia o lungime, dar nu mai aveau dedt o ju^ mătate de tură. Cu cinci ani în urmă, Manson .ar fi zburat pe lingă Lav.er, de parcă .acesta nici nu s-a:r fi urn~t din loc, acum •îmă, numai voin~a de a învinge îl făeea să-şi mişte picioarele v.iguroase în acelaşi ritm cu ale adversanului.

- P.lugger nu mai poate, strigă John West.

- L-a ajuns, John, aiscultă-mă pe mine.

- Ce să-l ,ajungă! Laver poate sprinta acum, mai ales că a avut un moment de răgaz.

Jn timp ce John West irostea cuvin~le acestea, Man^ scm trecu pe Ungă el şi o luă înia:inte cu o

jumăitate de lul'lgime, încît victoria-i părea asigurată. Atunci Laver s·e ap·leieă p·e ghidon şi cu ultimul dr.aim de ener^ gie şi de curaj sprintă pentru sosire. Manson era pre^ gătit şi sp.riintă în a•celraşi Hmp, drar Lraver p·eda.!a ·ca un nebun. Părea că va cîştiga cu un mk aiv.ans.

John West încremenise. De atîta urlet îndelungat mulţimea răguşise. Manson se apropie din nou : îi convenea ritmul cursei şi sprintase [1]în sut.e de „finish^ uri" ca acesta. O luă din. nou îna·inte cu o roată, apoi fu ajuns Ia cincizeci de iairzi de sosire şi .întrecut oJ puţin. Se părea că deocamdată Laver va izbuti să-şi menţină avrantajul, dar înco['darea ucigătoarei curse îşi făcu efectul şi mi. mai putiu să susţină ritmul.

Pluger Pete Manson ţ.îşni oa o săgeată pe Jîî.ngă el Şli cîştigă cu o ·lrungime.

Mulţimea 1îşi aP'laudă frenetic idolul. Se vedeau pălă1rii aruncate în aer şi sut·e de oameni· săriră g.ar^ dul împînzind terenul. Meik Laver era uitat. Numele lui Plugger Pete era pe buzele tuturor. Cînd se dădu jos de pe bicicletă, fu r.idicat pe surs şi puirt[1]at pe umeri pînă în faţa tribunei oficiale, 1unde urma să fie prezen^ tat primului ministru a1 Austrnliei şi guvematoruluii sitratului Victori1a. Fanf:ar-a intonă: Soseşte *eroul vic^ torios.*

Gente'ra.lul îşi croi drum prin mulţime urlînd oa un nebun dn.d mai piţigăi.at, oind ·CU voc[1]e mai g:roasă. Manson s·e întoarrse înspre eil şi ·strigă:

- E cea mai frumoasă zi din via,ţa mea.

Sugar Renfrey săr[1]ea în sus ca o minge. Luă jobenul care-i că:llllse jos şi-l azvîrli r[1]epede în aer. II prinse şi far îl aruncă şi~! prinse. Era atît .de entuziasmat, înoît îi sări în spate lui John West şiJ! trînti jos.

- Ce ţi-1am spus, John? ! &trigă ·ca un nebun.

Roşu de mînie, John West se ri.dică-n picioa1re.

- Eşti un prost şi prost o să fii pînă l·a moarrte, i-o tăie scurt, scuturîndu-şi hainele. Să fim cu ochii şi urechile-n patm. S-rar putea să se anchetez·e cazul !

A doua zi, tîrzi1u, Plugger Pet•e Ma:nson şedea pe marginea patului într-o camera de hotel din ornş .. Ţinea un ·carnet de socoteli şi un creion într-o mină şi un revolverr în cealaltă. Pje pat se vedea un maldăr de

piese de aur. Genera·lul stătea în picioare lingă uşă. Hainele îi erau atît ide boţite, încît se vedea că ador^ miseră îmbrăoaţi. Aveau amîndoi ochii injectaţi. Ge^ nernlul se cam dăitina ; obrajii îi kemura.u şi-şi ţinea buzele strînse atît de tar[1]e, ca şi cum ar f.i vrut să îm^ piedice cu orice prieţ erupţi:a ou care-l ameninţa sto^ macul chinuit. încercarea de a părea sobru sublinia ri^ dicolul stării [1]!1ui de ehrietaite. Plugg,er Pete însă, care avea o wnstituţ·ie de fier şi ena obişnuit ou iakoolul, se airăta destul de ·sigur în mi:şcări, deşi avea cravata mototolită şi părul în dezordine.

Deodată Generaiu! se îndreptă din şale şi cu toată demnitatea de care era capabil în starea lui trînti uşa de perete. Se iuită ch~orîş *la* o bucată de hîrtie pe ·care o avea .în mînă, şi strigă întir-un falset oare-ţi sfredel>ea oreier,ii:

- W. Mathieson.

Un grup de oameni aşteptau pe culoar. Unui! din ei intră în odaie. Tresări văzînd pi[1]stolu[1]l lui Manson, dar se apropie apoi de pat, în timp oe Generalul trîn^ tea uşa în urnna lui.

Manson spuse cu o vooe răgiuşită de beţ"iv:

- Nume~e dumitale e Mathieson şi am fost de acord să-ţi dau optzeci· de sovereigni, dacă izbut,esc să cîştig „A ustra:I ul".

- Chiair aşa.

- Atunci ~mnează aid şi îţi da111 banii.

Mathieson semnă în chitanţier, în timp oe Plugger Pet[1]e număira banii cu mîirri şovăitoare. Apoi, după ce Genera.lui 1c\ieJschise uşa cu mult[1]e f.aisoane, Mathieson plecă.

Operaţia se repetă de ·treisprezece ori; va1ria numai tonalitatea din vocea Generalului, numele celui strigat şi suma c\e plată. Apoi, actorii prindpa·li ai acestei sce^ ne se dus[1]eră la barul de jos să-şi continue petrecerea.

Aceasta a fost prima dinfr-o serie de întîm^ plă·ri curioase, care urmară după rnrsa cicUstă „Aus^ tral" din 1901. Ziarele anunţară că unul dintre sprin^ teri era gata să declare sub prestare de jurămînt că fusese o

cursă arnnjată şi că i se oferi·se mită oa să se lase bătut.

Cu toată inHuenţa de care se bucura John West pirin^ tre ofioia**1**ii ddismului, *avu* totuşi loc o anchetă, dair asta numai după oe toate pariurHe făoutie de iei fuseseră înca5ate. Lui Meick Laver„ care se declarase diSipus să jure că totul fusese aranjat dinainte, nu i se dădu drep^ tul să vorbească în cursul anchetlei, şi fu închis fără să se reourgă la vreo acţiune judiciară.

Publicul nu cunosou din această „afaoeire" decît puţinele aspecte care-i fură dezvăluiite de p111eSă. Pasio^ naţii ciclismului rămaseră însă convinşi că „Aus^ tralul" fusese „o farsă" şi acest sport pierdu din popu^ l1alf'itate.

Presa se referi apoi la un proc;res intentat de Gene^ ra-I (pe numele lui: Robert Gordon Kitchener) ,lui Man^ son. Cerea o despăgubire de o sută de Jim pentru prie^ tinsa nerespedar.e a contractului. John West izbMti să împiedice publicarea dărilor de seamă amănunţi~e ale şedinţelor; pubHcul află însă că Generalu'! pr[1]etindea că primise numai o sută Ike din oele două sute prnmise de Manson. Nu transpiră totuşi 'Că M.anson fu~se pus în situaţia delicată de .a declara sub jurămînt că nici illn concuirent nu ·pirimise bani de la el îo vreo chestiune în .legătură ou această cursă.

In perioada care uirmă după victoria lui Plugger Pete Manson 1în cur51a ciclistă „Austnal", John West finanţă o încercaire de a-l elibera pe Richard Bradley din închisoarea· Pentridge. O făcu nnsă fără nid un fel de entuziasm. îşi aducea vag amintie de Bradl~y. Invăţ.aseră k1 aceeaşi şcoal'ă primară, dar Bradley er.a mai mare cu cîţiva ani .şi nu-l cunoscuse prea bine.

Bănui că Bradley se ocupase de Arthur la puşcărie; aşa se explica hotărîrea lui Arthur de [1]a-I scoate pe Bradley din închisoair·e. ·

Ca să-i facă -plăcere fratelui său, John West îi fă-1găduise toMeaunia că are să sprijine iacest proiect cînd se va ivi ocazia pri.elnică.

John West nu putea să înţeleagă lumea stranie în

caire biciul flagelatorului îl împinge pe un criminal. Arthur West şi Richard Bradley făceau parte din acea frăţie înfiorătoare care are ca embJ,emă rănile de pe spate. Lucrînd umăr .la umăr în ate'lierul de încălţă- minte a I închisoriii, se :l1ega.seiră printr-o adîncă şi sinistiră prieteni·e.

Cînd Arthur se prezentă la birou1l de pariuri şi-i spt..Ise că totul era pregătit oa să-i „salte" afară pe Bnadley şi pe un .aJ,t prizonier, John West şovăi. Ce-o să se facă el cu doi oameni fugiţi din puşcărie şi pe capul cărora o să se puină ·desigur pll'eţ? O să fie mai mult o poVJară deoît un p1a:sament; nu meri1ă iris.eul.

-Ascuiltă John! Di.ck e toomai omul de call'e ai nie^ voie, căută Arthur să-l convingă. Tna.ge la ţintă cu ochii- nchişi şi-şi ţine gura.

- Eu dau banii, dar numai atît, răspunse John West ou hotăriîre. Dacă ·&e amestecă oamenii mei în treaba asta, ~i dacă Bradley şi Wood o să fie ascunşi într-o casă din jurul biroului de pariuri, poliţia o să înceapă să ne dea tîrcoale. Iţi închipui că pe tine o să te bănuie mai întîi. N-o fac decît pentru binele tău. Fă ce-ţi spun eu, ca să nu mai dai de bucluc.

- Nu mă sperie pe mine poliţia I Bine I Atunci dă-ne banii, dacă asta-i tot ce vrei să rişti. Vreau ·douăzeci de lire pentru Dick şi celălalt băiat şi vreo cincizeci pentru gardienii care au să-ii aj1ute.

John West îi dădu hanii fără să scoată o vorbă. Ar^ thur îi înhătă cu lăcomie.

- O să-i scap eu,_ n-avea grijă. Pilanul nu .poate să .dea greş. Am aranıat să vîr o boccea în închisoare - două costume de serj ca să fi·e pachetul mai mic, un sac, o scară de frînghie (cîrligele le fac ei în închi^ soare) şi ceva haleală ..

- De ce haleală ? A:s.tia poţ·i să ·le •trimiţi oricînd, nu-i aşa ?

- Aşa-i, dar au ·de gînd să se ascundă în închisoare pentru o zi, două. Vezi tu, cînd ăilalţi doi băieţi au evadat luna trecută, au fugit mai înainte ca cineva să-şi dea seama ; doar pe seară au văzut că lipsesc. Ei bine ! Tot spre seară au să-şi dea seama că Dick şi camaradul lui lipsesc şi au să creadă că şi ei au eva^ dat. Jn timpul ăsta, băieţii au ·să se ascundă în închi^

soare, sus în podul fabricH ·de lînă. Apoi, cînd s-o potoli panica, ăi doi paznici pe car~ i-am cumpărat o să-i ajute să fugă. O să se urce pe acoperiş şi de acolo, cu scar:a, o să coboare ipe zidul de-1aJ.ară. Mă .gîndeam că Tammy Chiorul s-a·ştepte iafară, dia,r în sifîrşit, o să gă- - sim pe altcineva. Sc1ana .au s-o 1ascundă pe plajă, l1îngă închisoare. Dick şi Wood au să se ascundă sîmbătă după masă şi ·o să sară zidul - poate duminică, poate luni noaptea.

Arthur porni spre uşă. „E nebun de legat" gîndi John West. înfăţişarea fratelui său justifica această apre^ ciere : mergea adus de sipiate, se-mhră·aa sărăcăcios, avea mişcări brusce şi depl,asate, fără să mai ia ·în seamă mustaţa, părul a:\b şi ochii sticloşi ca de .păpuşă.

Lunea tlirmătoare dimineaţa, John West află din ziare că încercarea de evadare dăduse greş. Se pare că un vestit hoţ de :buzunare, care îşi ispăşea în închisoare una din condamnările lui obişnuite, fusese repartizat să cureţe magazia de lină, sîmbătă după masă. Auzi^ se zgomote sus.pecte venind din pod, apoi aşchii şi praf îi căzură în cap şi pe umăr. Raporta.se acest lu^ cru gardianului.

Desigur că hoţul de buzunare şi-ar fi tăiat mai bine mina <lecit să ajungă informator, dar fără voia lui ajutase la prinderea lui Bradl·ey şi a lui Wood. Toată viaţa i-a fost apoi întunecată de remuşcarea că i-a „vîndut".

A .doua zi, cînd John West îl văzu pe Arthur la bi^ roul de pariuri, îşi dădu seama că era atît de dezamăgit, .încît ochii îi jucau în liacrimi, ca unui orlfian iamăgit că are să se-ntoarcă mămica.

Unul dintre candidaţii laburişti aleşi, .fioonţ1a·ţi de John West în alegerile generale din 1902, era tînărul ziarist şi orator radical Frank Ashton.

Mulţimea aplaudă cu frenezie cînd Ashton păşi la tribună, în noaptea cînd .fură anunţate rezultatele .. N-ai fi putut arunca un ac în sală, atîta lume era, şi pe scaune şi-n picioare. Mulţimea se-nghesuia deasemeni şi în jurul tribunei, iar afară, la intrare, aşteptau alţii care se-mpingeau şi se căkau în picioare. Pe pragul

ferestrelor deschise, de ambele ·părţi ale sălii, oamenii stăteau ciorchine.

- Doamnelor şi domnilor, începu oratorul cu voce clară şi .sonoră. Doamnelor, domnilor şi tovarăşi mun^ citori !

Gesturile şi vorbele lui aveau un efect hipnotic. Era îmbrăcat fără pretenţii : gulerul înalt şi cravata păreau deplasate. Părul lung îl purta despărţit de o cărare la mij:Joc, deasuprra frnnţii 1l1ate şi-i că.dea în două bucle deasupra urechilor. Bărbiia hotădtă, buzele gro.ase şi senimale, ochii pătrunzători şi inteligenţi, lăsaiU totuşi să se întrevadă multă sensibilitate, o faţă care oglin^ deia o fi.re iblîndă şi emotivă.

Cînd, drept ca o statuie, ridică mina pentru a ob^ tine tăcerea, ovaţiHe încet.ară deodată oa prin fiarmec. îşi brecu mîinHe ipirin bucle icu un :geSit ·oa,re-i deveni·se obicei şi începu să-şi desf ăşo.are toată giama-i oratorică ce ,avea să devină mai tîirziu un bun comun al întregii Austria.Hi.

îşi lăsă încet mîinile jos şi aşteptă ca tăcerea adîn^ că să se prelungească timp de cîteva clipe.

„Acesta este un moment solemn în existenţa unui om care şi-a dedicat toată viaţa cauzei celor săraci şi oropsiţi - marei cauze a muncii".

Rostindu-şi apăsat ultimele cuvinte, începu să sub^ linieze ritmul silabelor mişcînd capul lui frumos. Ma^ joritatea laburistă aplaudă cu frenez'.e, în timp ce su^ porterii liberali şi conservatori, care în cea mai mare parte îl ascultau pentru întîia oară, păstrau tăcere de^ oarece nu fuseseră încă prinşi de farmecul lui.

„Mi-amintesc bine cum am venit în această ţară minunată ; eram un copilandru amărît, un băiat de servici pe un cargobot, un copil care fugea de sărăcia din lumea veche ~a să-şi caute norocul în lumea nouă.''

Sărăcia din lumea veche ! [VI] Primia lui 1amintire din copilărie ern un drum ·cu trenul într-un vagon ·de ma.rf ă, împreună cu maică-sa ; ·sosiseră la destinaţie noaptea şi se adăpostiseră într-un hambar ui"iaş, unde avea să facă şi el cunoştinţă, printre sad de nutreţ şi printre şobolani, cu noul său tată. Ca să-l apere de şobolani maică-

VI Europa (n. r.).

sa vegheasfl toată noaptea lîng-ă masa pe care dormea copilul, înfăşurat în cîrpe. Mai tîrziu, băieţa- şul află că omul blînd şi cu un picior de lemn, care-o rugase pe maică-sa să nu. vină acolo pentru că viaţa era prea aspră, era tatăl său vitreg. Tatăl adevărat al lui Frank Ashton murise cu cîteva luni înainte de naş- terea copilului. îşi aminti cum noul său tată tocmai iz^ butise să transforme hambarul într-o locuinţă, cînd îşi pierdu slujba .

. Cei_ trei începurâ 1a1poi să colinde Angli1a, peste tot ·unde ta fă I lui nădăjdμia că o să găsească de lucru. - PămlnrIll era îngheţat, noaptea gerul era cumplit, şi nimeni n-avea nevoi~ de-un olog cu un picior de lemn. O dată, într-un oraş, se alăturaseră unei coloane de şomeri oare manifest1au în stradă. Manifestianţii soa.n^ dau lozinci ce_rînd pline; taică-său era de părere c-ar fi tr~huit--sâ ceară de lucru, nu pomană. Tocmai cînd se-fopise şi ultimul ban din micile lui economii, omul găsi de lucru într,μn Qraş mi.nier .Jîngă Soa.rborougih.

--F...tan.k.Ashton îşlaminti cum locuise acolo în barăci, deopotriv.a ciftoţi ceilalţi mineri. Fiecare miner avea o ~din~t-Taică-său lucra lotul din spatele barăcilor pîna-is margine, ·semănînd legume şi cresdnd porci. Băiatul se· ducea la şcoală în satul vecin, ca:le de două mile de acolo, şi trăi fericit pînă începu greva. Un mi^ ner care îşi pierdea slujba, îşi pierdea şi locuinţa în barncă, precum şi lbtul lui d·e grădină ; cei care făceau grevă împărtăşeau aceeaşi soartă. Dacă totuşi minerii au declarat grevă, aceasta însemna că avuse^ seră motive serioas·e. Se reduseseră salariile, povestea tatăl. Au fost daţi afară şi ei din ba răci de proprietarii minei ; iaipoi au locuit într-o cocioabă, dar grev1a a con^ tinuat.

Se părea că taică-său era unul din conducătorii gre^ vei. Frank As'hton îşi am'.nti cum venise preotul din sat şi-i .îndemnase pe muncitori să meargă din nou la lucru, ca nişte buni creştini şi să nu mai aducă atîta ja1le pe capul nevestelor şi copiilor. îşi aminti că tatăl său i-a răspuns preotuiui şi a blestemat biserica pen- tru că se dăduse de partea proprietarilor minei, cerîn^ du-le

minerilor să se întoarne ca nişte cîini bătuţi, în barădle lor murdare şi neaerisite şi în minele unde-şi primejduiau viaţa pentru un salariu de mizerie.

Preotul l-a stigmatizat ca pe un păgîn şi un agita^ tor. Cînd mama lui Frank Ashton a început să dea lec^ ţii de muzică copiilor din sat, preotul i-a convins pe părinţi să nu l!ase copiii în preajma 1acestei femei oare era neviasta unui ia teu. Atunci tată·! e:a o sfidare, ~ia compus un cîntec pentru mineri :

l[1li spune popa : în domnul să crezi Să nu ceri leafă şi să *lucrezi Eu nu am pîine, dar popa-mi spune : - O să ai pîine pe ceea lume ...*

Tatăl, ca de altfel cea mai mare parte din tovarăşii săi, nu mai coborî niciodată în mină, preferînd să .părăsească ţinutul, cînd văzu că unii cedară şi reluară lucrul.

Discursul lui Frank Ashton era 1nsufleţit de aceste amintiri. Işi aducea aminte şi de Londra. Acolo răbdase el de foame, în mahalale mizere. Maică-sa îl tri^ mise !ia şcoală şi la biserică, unde clnta în cor. Apoi mai veni un copil, un frăţior, car.e totuşi nu-i era frate bun.

Cînd flfătiorul ia.cesta avea iabia cîţivia 1anişori, Fr.ank Ashton se hotărî să fugă pe mare; poate că fusese mt^ nat ·de foame, ori poate că fugise din cauza celuilalt copil, care era copilu.J omului cu pidorul de lemn, al omului blnnd care se ·purta destul de bine cu el, dar totuşi nu era tatăl său. Alergă în port şi se ascunse rpe un vapor, dar fu descoperit şi debarcat. Se-ntoarse acasă în miez de noapte, şi a~cultînd la fereastra bu^ cătăriei o auzi rpe maică-sa plîngtnd şi rpe tatăl său vi^ treg care încerca s-o rnînştie. „Nu rplînge, Carrie, dnd l-o războ foamea se întoarce el."

Deşi îi eria foame, Friank Asihton plecă de la fe^ rea,stră 'Şi se un1.oars1e 'În ,port U!nrde a.dormi rpe nişte halot'lllfli ; se trez:i :tn airs:wna mrnşcă1bUJri1i· şobolanilor, calfe-i rndea:u degietele şi 1t1rechi,l:e. Se mu·tă :într-un călfuţ icu 1pwtmu roate, doisit înitr-1UJn oolţ, da1r şobo- lianii s·e căţărară pe osii şi-l muşcară din nou. In^ gheţat de frig şi de spaimă se ·sui ·pe bordul primu^ .lui vapor, unde p.aznicul îi dădu rnn

oeaii şi biiscu:iţi şi-i 1fă1gădu1i ~ă-1 ·a·scunidă *ân* ima1g.aiz.i1e. Văzrinidu-1 că doair:rne .de-a-nipiioioa1ne:le, !Paznicu.I .îi f ăoo un culcuş în lbucătărliie. Diminea·ta, dnd is·e t1rez1i, era în iJa:r-gul mării, în drum slpire Melbou1rne. Marinarul care-l des-coperi îl duse .în f:aţ:a căpitanului. Acesta îl înjură de toţi sfinţii şi-:apoi îl puse la treabă. Mairinarii îl învăţară să facă noduri şi odgoane. Noaptea plîngea de oboseală şi urît în <:otlonul unde-şi f ăouse un cukuş.

Gînd viaipoirul 1sos.i fa Melbomne, căp·itainul îl ame^ ninţă că ia.re să-l ducă ·înapoi în IAngliia ; 1atunci fugi de pe bolf'!d :şi p1e'brecu paitm .a1rni ·pe va1sielte ca1re făceau !Schimburi rom1eriai1a1le .între Ausitr.al!ia şi :irnsulele dii:n Nard, .aipQli .se-ntoamse .din rnou l1a Melbourne.

„La Melbornme 1am înce:piut să, lupoi 1p:erntru dreytu^ rile cliasei muncitoare. La început 1în sindicatul mun^ citorilor din triansporturile maritime, •apoi !ia tr.am^ vaie ; am studiat rpwblemele sindicalJe şi pollHica labu^ ristă. Pe urmă iarn intrat ca paznic I.a Colegiul mun^ citorilor şi ia.ş.a iam iavut iprilejul să citesc, să mă in^ struiesc. Tot atunci iam avut iprilejul să-i ia.ud vorbind pe toţi conducătorii de frunte 1ai clasei muncitoare, în adunări ţinute pe stradă, 1în săli işi pe malurile rîului Yarra. Am luat hotărîrea să mă dedic şi eu cauzei muncii, cauzei socialismuilui. Da, prieteni, am luptat pentru marea cauză ia muncii. Mi-amintesc cît am luptat ca să-nfiinţăm cooperativele. Chiar aici, în circumscripţi1a asta elector.ală, .am avut onoareia să fiu secretarul Federaţiei labuiriste din Victoria, cia.re ia organiziat cooperativele ... "

Mulţimea ootuzi1a1smată 1izbU1mi în ovaţi.i.

„Nu ne-.am a·ffi:ns ţelu:l, dar .am a:iea1l1i,z:ait totuşi mwlite. Aipo~ :p.riietenH m-au convi:ns. isă intru .în arena poli^ tică ... "

Poate că, în timp oe ·'!"O!Potul de aipl1auz.e .şi ovaţH răsună ~n 1s.a.lă, cttiva la1bu:11işti .aif11a1ţi qn .s1a!.ă 1apuca:ră să--şi .aducă aminte că Fir.a:nck As.hton ~i unili din to^ varăşii lui din diefU1T1Cta fedeir.aţi•e oăzuseiră de acord să nu candideze niciodată 1P·entru

Parfament, socotind că :sooiaLi'Smul nu poart:·e fi icucer:it pe aoea•stă cal•e. Da1r acuma ei - ca .şi vorbiitoml de altfieil - se lăsaseră fur.aţi de visul muncitorilor, nădăjduind că totul ,avea să fie bine dacă-şi vor trimite cit mai mulţi dintre conducătorii lor în .P1a..rliament.

„în aoo&te a.Jeg[1]er.i, niiic:i :un ·alegMor nu ,poate s:puine că ia fois:t 1li;p1S1i.t ide dre1PLur'ile .sale elootoirale ; mai mult, chlrele ·siînt o dovadă girăitoare că toate păturile au fost reprezeruta,te."

SimtJJatia lnher·ailii1lor din .au.dri!toniu penitriu orntor aresicu, la .a:ue:ul acestor cuvinte.

„ln numele Jaburismului, pentrru mariJ.e principii a,Je laibUJrI1smulud, ·şi în intereS1U! twtuimr aoostor !a^ bur.işti ide .fmntie, cal!"e .au luiptait şi s-au zbătut pentru rn!lne, am -s•ă reyrezfr1t cu ai:Jls,te aioeste [prtlnaiipii şi Ol)Jli!flrl i.. . "

Se-n1t0:a;rse 1pe jumă1ta:te spine cei tr1ei oameni din spatele lui şi-l arătă pe unul din .. ei, pe candidatul guivemamenta1!, care .fUJsese şi el ales tn v1irtutea isii:s^ tetTill.l!llUJi 'în vi1goare, oe ,penmitea. ca doi membri 1S1ă .re^ pnez1inte aoooaşi oi1rolllffiscnipţie ielector:ală, .spre a :sta^ bi,Jdi o j.UJs.tă 1p·rqporţi1e.

„Pe .de altă .p.a.rte, 1depu;tarbUJl dumnieavoa:s1iră libe^ ral o 1Siă .reipnezdnte op1inii cu un ca1racter diferit ... "

Uralele dzhucniiră dim nou ,şi de data aista :se aiso^ oiară şi ldlberaiJiii. Se putea oeva mai ooreot? Chiar şi :puţindi ronisiervatmi care er:au de f aită ['lema;rca.ră ltilJJ'&a 1a1taculud· J.a, oaire 1sie .aştejpta1U diin p.a.rtea u:n:ui om oare 1aiThi! de zile Luna1sie şi fo)1ger.a1se :împotriva capitali1smului, în ,aidună1ni1le dJe ,pe rna1Jooile .fluviului Ya•r.ra, pe la ooltur,j. de stradă şi 1în .aritkolele înffăcă- riat1e din *Tocsin.*

F1ranck A.shton iîşi tneoo degetele pniin păr şi aş-teptă ca. u1r.alel1e să :sie maii po.tolească.

H mîna o nouă .ambiţie: vOlia 1s.ă devdnă neapănat membru al P,airJamentul·UJi ; şi oei puţin .în aooastă

siear,ă, uHă că .de fapt ura pe idu·şmanrii .laib111ni1S11T1u^ J.uii, şi .Ju.ă o ipoz:itie care .avea. isă-i dieterm1iine pe m1111lţi 1să treacă de l:a ldberald l•a 1,a1buni1şti, în ou111su:l viitoa^ relor alegeri.

„Din adînoul iJ11imii tin iSă mulţumesc acestor smpi ad laburr:i:smului, caire au ·luptait din răsputeri ca să-mi a:s:igiulfe aleg·erea în Parlament..." Fă100 un 1pa1s îna^ inte şi o miişcarre cu mtna, ca. işi cum ar fi' smul[1]s ceva ca1re ip.l ufoa în aer.

Auditor.iul er;a carptivat. Ex,pniima:rea niu era prea rafiiinată, da:r cuvintele qi ernu izvoriite din suflet, iair vocea, muZlicaaă.

„Mîine o să-nce'rc ·s.ă ifac 1rost de 1bani oa să t[1]riimi[un mesaj fulger rpeste întinderea nemăsuraită .a mări|or, uniei perechi încă:runtite ce tră·ieş.te în cel mai mare ora.ş din 11Ume, pe came 11-am păiră:si[d:e atîţia ia.ni. Şi Îln ia·cest mesa1 iam să le dau de veste că fiul lor, care şi-a pără1sH oăminllll din oqpilă[1]rie ca să,-şi caute norocul în llll:mea la·r•gă, n-.a fost :nedemn ide ei..."

Ce soi de .îrnşielăci.une :sau 1autoînişeJ.ăciune ma,i er.a şi aisfa ? Fr.ainck Ashton ma.i avea ~111că vreo cl.teva Li:re d!in banii ipe care i-i ·dă.duse John Wes.t, patronul birnului de IP1ariuri din Carringbush. Ii era ruşine că aooeipt.ase ban.id l1ui West da1r işii spu1s.ese că dacă· -iz^ butea să f1ie ales, va putea să facă rtot ce-.şi. pusese în 1gînd 1pentnu aJ.a1sia muncJi:toaife. Pairtitdul· labui11i1st nu distpunea de fonduri, iar West era dispus să-l iajute. Cu ce dăurna el ca:uz.e.i .dacă îl .a1juta pe ,part:ronul bi^ rouh.1iil de ip.a:ni·uni 1s.ă :sie apere de dulăiii care-l încol^ ţeau sau punînd oapăt iatacurilor din *Tocsin* împo^ tni v.a llll'i W est ?

„Da, fl·ri,etenti, perechea încărunţită o să afle că nu s~nt uni fiu nedemn .ari ei, ·şi al.e;găitof1ii care mi-au acordat aisităzii a;tlîta încnedere să ş.tie că nrt.l s[1]înt UJn reip:rezen[ant nedierrm de ei."

Mulţimea :tnoepu iSă a1pfau,de şi ·să ova:~ion.eze cu freniez1ie, i:ar Erank A:shtoni \Se ·retrasie înoot 1sp1re fun^ dul ,e:s~rndei uinde di·spărn în umbră.

Duimi1nica :urmăroar1e, Johh şi Nell:ie West :se du^ s,enă iSă 1a1s.culte silujba la o biserică Steloeictă die lingă !OCUJinta lor. NeUie .Î1J1Jgenurnchie cu evLavie, urmă;nind 1Pe cairtea €1i de irugăci'1.111:i .traducerea englieză .a tex^ tuluii :iaitinesic 1Pis.alimodiat ide \J}reot şi de corul de copili. I.nafa:ră de ca.rit.ea de 111Ugă1.:iuni .avea şi un şir de rnă1tănH ·a.t~rna.t ·de brat. John West în,gieniunichiase şi e.I de formă ipe o hati:Stă ·p·us.ă 1s.ub ·g.enuinchi ca să nu-şi murdă:reaisd ipanfa1Jonii. Slujba nu-l prea atrăgea,, n-o înţeJ,egea şi inici :nu ţinea s-o înţelea•gă. Se duoea 1nsă la biiserică tn fdecare dumi.niiică, şi ca •s-o îmbuneze pe Nellie, da1r şi frindcă era recomanda'biil pentru .a.fiaceni ; catoJiiicii se s1imţeaiu leg.aţi .de 1.:ore^ Jli:giona1nii Io.r. Cî•nd ro.stea .totuşi o iru,găoiune, o fă- oea ca •S.ă oeairă vireo favoa•re materială - .pe care o obţinea ide ailtfiel 1graţie teniad:tăţi:i şi Npsei l1Ui de scrupuile. Cîteodată H 1mpresiiona a.trrnos.fera m'.1stică din biser.ică, lumtnălflile, al•taruil impodobi.t ou flioiii, dlifer.itele pop·aisuni pe dr:umul carlv.arnl:ui z111gir.ăllfite pe p1ereţi :şi 1sta.ttri.le 1sfin1ilor şi .a.le F[1]ooioa·rei M.a1ria ca.re se profila111 idin umbră ; dar în acea z.f gîniduni.Je lui r ă.tăicearu admea.

În .a.leg€1Jlile generale făcuse iun maire pa:s. tnainte s,p.re cuceniirea urnei in:filuenţ,e hotărrîtoaire 1n PaiTla^ mentu:I .sfatului Viictori:a. Toată 11umea şiti.a d parrH^ dul labuni,s1t n-.avea1 a;lt 1s:pr.ij! in1ito:r mari bogait şi mai generos deaît John West. Dair îna.fairă de .aceas.ta, .pe tot ooipTin:s111l sfatului Vilatorfa el sp·r.ijdn1i1se pe lingă major;i:t.atea candLdatilor lab:rnrişti şi cîţiva candidaţi liberalii, .caire fit.11s1eseră cîştig.a.ţi ·de Daviid Ga.rsli1de. De conservatori nu se a1propiiaisie : era1u nlt~e „dul·äii" ne^ suferiţi, porniţi să-i Jnchidă biroul de piariuri.

Se auzi clinchetul uşor al unui clopoţel şi unul din cei doi băieţiaşi îmbrăoaţi în alb şi roşu urcă scările cu carrtea de rugăciuni în mîini. spre preotul în odăjdii, care păşise în faţa altarului. Credincioşii se s.culară în picioare. Nellie îi făcu semn cu cotul so^ ţului ei, trezindu-l .pentru un moment din visurile lui. Se

scwlă şi el încet.

Plătise sipezele electorale pentru opt din cei pai^ sprezece deputaţi laburişti care fuseseră aleşi. Putea să conteze pe ei, în cazul că s-ar fi intrndus un nou proiect de lege privitor la jocurile de noroc, şi aproape sigur că putea conta şi pe majoritatea celorlaţi la^ burişti. Deooamdiată, ambiţi1a lui poJ.iti.că se mărrginea la apărarea intereselor legate de biroul de pa.riuri. Partidul laburist părea să spn1me părerea lui David Garside, duipă oare jocurile de noroc n-1ar ibrebui să fie o prerogativă a bogaţilor. Mai întîmpina încă o oarecare opoziţie din partea unei minorităţi laburiste. I se spusese că aceştia ar fi extremiştii, o fracţiune socialistă. Dar şi Ashton, cu toate că era socialist, f ăgă^{0}duise să fa.că opoziţie oricărei legi îndreptate îm^ potriva birourilor de pariuri.

John West descoperise că poliHca e ceva foarte complic.at, dar deprinsese repede meşteşugul. In cursul acestei campanii învăţase cel puţin un lucru, şi anume că trebuie să-l sprijine pe omul care poate cîştiga nu numai în alegerile preliminarii ci şi în cele definitive. N-avea nici un sens să arnnce banii pe un om care n-avea şanse să cîştige. Sprijinise astfel mai mulţi candidaţi nenorocoşi, printre care şi pe candi^ datul liber.al independent ipentru Ca1rringbush, ce nu fusese ales nici măcar în alegerile preliminarii, şi pe tînă.rul Bob Scott; pe acesta John West îl cunoscuse cu mulţi ani înainte, pe cînd lucra la fabrica de în^ călţăminte.

Scott devenise un membru marcant al Consiliului sindioal din Melhou.rne. Juoa 11a biroul de ipiariuri, aşia îndt era disipus să protejeze „totalizatorul" pînă şi în Parlament. Fusese propus de laburişti într-un sec^ tor industrial, dar fu învi.ns în ultima instantă de un fost laburist care se bucura de largi simpatii în mijlo^ cul muncitorilor.

John West îşi aminti de cuvînita.rea lui Bob Scott, la despuierea scrutinului. Bob Scott fusese învins, dair oauzia l1aburistă V!a merge înainte de-a pururi. Ar fi vrut să ştie dacă Scott vorbise sincer. De faipt, asta n-avea nki o importanţă, atîta vreme cit era dispus

să sprijine biroul de pariuri în Par.Jament, cind va fi ales. „Bob Scott va lupta pentru cauza labIIIristă p·înă la ultima suflare, va lupta împotriva conserva^ torilor şi a exploatării ·capitaliste care ruinează sta^ tul" spusese atunci Scott. Şi totuşi, după cite îşi dădea seama John West, Scott era un tînăr ambiţios care ţinea morţiş să fie ales deputat.

John West compara declaraţiile idealist-revoluţio- nare făcute de unii din „oamenii săi" în public, cu declaraţiile pe care i le făcuseră între patru ochi. De un lucru însă era oricum sigur : partidul laburist avea să crească; şi cu cît mai repede, cu atît mai bine, mai ales că deooamdiată era încă grupul cel mai puţin numeros din Parlament.

Credincioşii se aşezaseră, dar el rămase în picioare pînă dnd Nellie îl tirase de coada ca de rîndunică a fracului.

Slujba se ·apropiia de sifîrrşit.

Cînd ieşiră din curtea bisericii, Nellie îl apucă strîns de braţ. Era uimită şi cam intimidată de soţul ei. In^ doieli pe care de-abia îndrăznea să le formuleze îi trezeau negre presimţiri. Fusese îmbufnat şi nervos în tilITlij)ul .sarcinei ei, şi fiindcă el îşi dorise un băiat, abia dacă se uita la Marjorie, o fetiţă de altfel foairte drăgăl1aşă. Soţia habar .n-iavea de :a:fiaceriJ.e lui, iaf.ară de ştirile a1pămte în presă şi de zvonurile care circu^ lau. Nu discuta niciodată nimic· cu ea şi cînd vreunul din asociaţii lui venea acasă, nid nu i-l ;prezenta măcar. De altfel nici n-ar fi vrut să-i cunoască; îi socotea pe toţi nişte fiinţe înspăimîntătoare. De ce se măriblse cu el ? De ce se însuirase el cu ea ? Singura legătură dintre ei rămăsese dorinţa lui fizică pentru ea, dar şi aceasta părea să fi fost trecătoare.

Cum ajunse acasă, John West se duse în salonul din faţă de la parter, ca să citească pagina sportivă din presa de stmbătă; dar de astă.dată îi era cu ne^ putinţă să se concentreze; gîndurile i se îndrept•arră din nou sipre politică. li plăcea să se amestece în ipolitkă ; organiz.area „suporterilor" meniţi să ·sprijine pe candidaţi, împînzirea auditorului, la adunări, cu oamenii lui, atenţia cu care îl înconjurau toţi cei ce visau să

ajungă politicienii, toate acestea îl atrăgeau.

Visa şi el ziua cînd va fi stăpînul Parlamentului din Victoria. O să-şi cî·ştige astfel protecţie pentrru biroul de pariuri şi în acelaşi timp o să-şi asigure o nouă putere : puterea de a manevra din culise, influ^ enţînd dezbaterile din Parlament.

CAPITOLUL V

„Un om poate inspira groază *numai* dacă *are* destulă *putere de-a face* rău.•

BALZAC

Intr'o după amiază din iarna anului 1903, doi oa^ meni discutau cu John West 'În magazinul de cea'i al lui Cumnin. Er.a o pereche f oar,te nepot,rivită. Piaddy Woodman era scund, jovial şi gras. Squaisb Lewis ern înalt, grav şi slab. P1addy eria aatolic, ""Squash, francmason. Dar amîndoi se pricepeau deopotrivă să scoată bani de la jucători.

- O'F1laherty şi puritanii o să te scoată din pîine, tint1 să·! iavertizeze Paddy Woodman. Eria îmbrăc,at într-un ·costum ţipător în aarouri, cu vestă 1galbenă şi o lavalieră mare; îşi ţinea gambeta pe genunchi. Ca^ pul lui chel lucea la lumina lămpii cu gaz ca un ou de porţelian. Cu O'flaherty nu-i de 1glumit. Ne-a 5cos pe noi din pîine, o să te scoată şi pe tine, dacă nu luăm clubul ă:sta împreună. O fi el irlandez, dar vine din Nord, de unde vin toţi trădătorii şi orangiştii...

- Ascultă l îi să,ri ţandăra lui John West. Pe mine n-o să mă poată scoate nimeni de aici, nici chiar O'Flaherty. Putem s-ajungem la o înţelegere dacă-mi convine, ·dar 1puţin îmi p:asă mie de O'FJ,aherty şi de blestemaţii .de puritani ! De fapt îşi făcea el ,griji des^ tule şi

din ,oauzia lui O'F:J.aherty şi ia puritani!lor diar mai cu seamă din ,cauz1a celui dintîi.

Woodman începu să-şi frece iputernic cu pialma dreaptă creştetul capului chel, gest obişnuit dnd era îngirijornt.

.,.. Dar orkum, o să-ţi mea,rgă mai bine dacă vii cu noi, insistă SqU1ash Lewis. O'flaherty n-o să ne poa1ă face nici un rău. Purta un -oostum .închis şi pu^ f ăia de zor dintr-un triabuc, de 'Se ump1luse camera de fum. Era foarte înalt şi avea picioarele atît .de lungi, îndt atunci cînd mergea sau stătea în picioare îţi făcea impresia că-i ,pe catalige.

- Zău, gîndeşte-te, ,domnule West O să-ţi muţi bimul de •pa1riuri fa clubu.I T0tte1"saiJI ... Mai cu seamă dacă O'Flaherty 1î.1 închide p·e ăsta. T1a1ter:sall... va fi un adevărat „susţitut" ...

- Vr·ei să s•pui ,„susbstitut", Squash, wl rndreptă Woodman dis•preţuiitor. Vrea să sipună substitut, dom^ nwle West.

- Dar n-o să-i puteţi spune noului club fot „Tat^ tersa li", obiectă John West. Fostul club cu acest nume continuă să existe, numai că s-a mutat ,în alt loca.I. Instianţa nu a permis .poliţiei să-i anuleze au^ torizaţia.

- Aşa e, dar noi o să-i zicem .locafolui nostru Clubul orăşenesc Tattersa.JI, ia•r Patrick Woodman v,a fi ·secretar. Şi n-o să am .ailkeva de făcut deoît să mă ocup de „academia de joc" ·de 1la etaj.

Squash şi Paddy conduseseră .. Ja Sy,dney o afacere foarte rentabi,lă, 1pÎ!nă fuseseră izgoniţi de poliţie. O luaseră ,de la capă1 la Melbourne, dar şi aici fuseseră dibuiţi de detectivul O'Flaherty. Atunci se gîndiră să pună mina pe venerabilul ic!UJb TiattersaiU, ca sub egi·d~ lui să org0nizeze noi.le să11i [1]de joc. Obţinură evaouairea dubUJ!ui din olădi,re ·şi socoteau că a·cum, dacă ar izbuti să încheie o aiJianţă cu faimosul John West, ar putea ·să-şi vadă nestînjeniţi ·de 1afa.ceri şi să prospere.

Negocieri1le durară o jumătate .de oră. John West se tîrgui şi ar:gumentă, dar :pînă la urmă acceptă să ,împartă localul cu ei, cu condiţia ca numele lor, nu şi al '1ui, să figureze .ca ·proprietari ai clubului.

Cînd irămase singur, John West îşi f,rocă mîinile încîntat... Nu-i mai păsa 0cu.m de O'Flaherty. Devlin a.f:lase că O'FJ0herly se pregă.tea să facă în curînd o ,descindere ila biroul de :pariuri din strada J ackson şi să-l lÎnchidă pentru totdeauna, -cu toate portiţelfl' de scăipare îngăduite ·de ,J.ege. Să-ncerce numai l Şi chiar 'dacă i-ar închide biroul - noul dub Tattersall însă in-o să-l poată el tncMde.

John West .luă un ziar din serta•r şi-'! desfăcu pe masă.

Inoopu să citească subtitlurile : *Biroul central de pariuri. Un proiect ingenios. Proprietarii* îşi *bat joc de lege. Cîteva* amănunte *interesante.* Citea airtico^ lul ;pentru a zecea oa•ră. Articolul ăsta cel .puţin pre^ zenta lucru11ile într-o lumină favorabilă. De.soria foca^ lul şi p1latforma pe caire se înohei1au •p,ari'Ll'ri:le, îmbrăcămintea mascaţilor. Simţea că iacest ar.tiooil îi via fi de folos în războiul cu O'Fhaherty, care nu mai pu^ tea fi evitat.

Nu trecu mult şi un vlăj.gan cam de o vîrstă cu Johri West intră ;în oda·ie. Fiaţa :îi era lungă şi supta. Avea o :înfăţişiare corectă, .da.r se desluşea nurnaide^ cît că e un ·şmecher. H chema Bennett, era însă cu^ noscut sub numele de „Borfa.şul gen1ileman". în ·seara aceea îşi pierd:use obişnuifa lu1i încredere ·în si:ne. ; era posomo.rît şi agitat.

După ce-l s1alută ,pe John West, se 'aşează, .îşi dă.du pă·lăr.ia .pe ceafă şi .scoa1se o 'scrisoa1re din buzunarul pialtonului.

- Veşti proaste din Noua Zeel:andă, începu el. S-au legat acum de frate-meu. Citeşte asta! MiaxHa^ rul de jos i se mişca întocmai oa Jia marionetele mî^ nuite de un ventrifog.

Bennett 'Î'i dădu sori.soaire.a şi John West dti :

„Tn cursul adunării *de eri seara a* Asociaţiei *de trap din Noua* Zeelandă, *H. Bennett, pe numele lui* adevărat *Smith* şi *iapa Nellie •W ...* cunoscută şi *sub numele de Phoebe, au fost des califi c* aţi *pe* viaţă *pentru participarea* frauduloasă *în curse. Adunarea a mai* hotărît să ceară Asociaţiei *de trap din Australia* să *studieze* poziţia *secretarului W. J. Bennett, care a eliberat lui H. Bennett o* autorizaţie şi *un certificat pe*

numele de Smith. Asociaţia *cere ca W. J. Bennett* să *fie descalificat pentru complicitate în* această *afa^ cere* şi *va ref uza* să *mai ia în* consideraţie *în viitor înscrierile* şi *alte documente semnate de sus numitul W. !. Bennett ... "*

Conţi.nutui scriswii nu constituia nici o .surpriză pentru John West. Cînd f.usese în Noua Zeelandă ~n că<lătoria .Jtii de nuntă, începuse :să se intereseze de cur.sete de t'l'ap, i1a'l' !ia u.ntoarcere cumpăll"a&e · tr.ei trăpaşi. Unuia 1i ipu.sese numele de NeUie W„„ aşia îndb nevaistă-sia avu onoarea .de a fi ip;rima pe 1lunga fotă de nume. cu care-şi boteză caii de cm.se. fotrată pe mîna unui antrenor faimos, NeHie W„. cîşU.gă mai multe curse iJa Mel•bourne pî.nă cînd fu cotiată drept înv.ingătoare sigură.

Cur.înid .înoeipu .să fie handiaap.ată în ·curse, dîn^ du-se avantaj !ia porniire rivali.lor ei. Văzînd că n-iare să mai poată clşUga alte curse cu ea !1a Melboume, John West ananjase. cu Borfaşu.l gentleman cia fra^ tele •lui să plece cu i1ap1a î·n Noua Zeel1a.ndă, după ce-i schimbaseră numele în Phoebe.

Obţinerea certi.ficatelor pentru „piarlici1p1area frau^ duloasă" fusese o chestiune foarte uşoairă, deoarece Bo.rf.a.şul genHemain er.a nu numai secretar a„J clubu^ bului ·de timp din Melhourne, oi şi p1reşedinte.l·e Aiso^ ciiaţiei .de tria.ip din A'lllsitnailia.; IÎn această cia.Jitate avea îndatorir~a •Să 1semneze certificatele pentru ciaii care urmau să ialerge 1în ialte state .sau peste ocean. Iiap1a ieşi prima Î!Jl mai mul.te cur:se 1în Noua Zeelandă, de pe urma căirorn John West ·şi finaţii Bennett cîştigară din ipremi:i şi piarilllri bani frumoşi. Abia duipă întoair^ cere ieşi .Ja ivea'iă adevărnta identitate ia iepei Doi amator.i de tirap din Nollia Zeeliandă .descoperiseră în CUII'.S'll'I unei vizite .ta Melbourne că Nellie W„. e.na UIJlia şi iaceea.şi cu Phoebe, şi ¹rnportas·eră 1acest fapt ofioia'Ji.lor de trap.

- Şi .acum ? î·ntirebă John West.

- Acum? Mi-am ipier·dut ipQstul de p1reşedinte a;J aLSOCiiaţie,i şi 1am auzit că o să fiu descaliifioat pe viiaţă.

- De ce-ti fad sînge rău? Am l!'ea.liz1at un cîştig serios şi poţi să pui caii să a·lerge pe numele ailtcuivia.

- D.ar itoată lumea şNe că pe nevasta dumifale o chiamă Ne.Jilie şi că iapa de f1apt îţi iaparţine. S-iar putea 1s:ă fii şi dumneata desciaHficat.

- N'aş cirede ... şi chiiar d1ac-iair fi aşa ? Ge? O să mă omor? N-am dedt să trec iapa pe numele ialt^ cuiva şi g1aba.

- Darr dlubul de trap din Melbour.ne n-o să mai fie dispus isă trateze cu ,dumneata, iStărui Bennett.

John West se. plecă înai1nte bă.t!înd cu degeiele în masă.

- Deocamdată ma1i ocupi :postul de secrda:r, nu-i aşa ? De ce nu rămîi sooretar ?

- Aş putea 1rămî,ne seciretar d1acă rrecurgi ,Jia in^ fluenţa dumifale pentm a arnnj1a chestiunea ia.stia.

- Bine, am ·s-o aranjez. Asta nu-mi .pl1ace lia tine, că-ţi pierzi capul cum te poticneşti de cev.i. Mai bine ai face tot oe ştii oo să punem mînia 'P'e acţiunile clubului ·de trap ,din Melhoume.

- N-o să fie uşor, John. Asta o să coste bani, nu g,Jumă !

- Nu mă isperi,e pe mine. ast,a, itoate cos,tă o gmază de hani. Politicienii şi poliţia mă storc de bani. mse^ rica mă exploatează 11.i s.înge. Ce-o să fie dacă o să mai biag biani şi ÎlJ1 clubu1I de tirap ?

- Dar dacă ajungi ·stăpîn 1pe duhul ·de trap iai să faci ·avere, ştii prea bme.

- Ai ·dreptate„ Atunci aranjează tu Îln iaşa fo.1 ca să devin eu 1stăpîn. Să fad ce ţi-am spus. Clubul nu prea e în fonduri. Ai ,grijă să dea faliment şi pe urmă ivino la mine isă-mi ceri iajutor. Am vorbit cu trnărul Lammence, preşedintel,e c:lubuluL E tocm.ii omul ide ca:re am nevoie„

- Cu Fr[1]ank Lammenoe 1poţi să faci tre1abă, John. Vez.j numai ,să nu te iliaşi ,dus de nas, că-i mare şmecher. Asba· ta·ce şi face. Te trnge pe sfoară, cît ai zice pîs.

- N-ai gri1ă. Ştiu eu cum să-l iia.u. E focm.ii omul care-mi ·trebuie; o să se ocupe el pe urmă de

currsele .de trap pentru min~. mai :ales că - să nu te miire - am de g1'nd să încep şi curse cu poney. Eu am să ·dirijez oursele, şi am să deschid pe urmă şi o casă ·de .p1ariuri - astia iam de gînd.

- E un pwgiram măreţ, John !

- O fi, ·dar nu pentiru mine, irosti John West răspicat. Ai citit ce scrie des·pre birou:! meu tn zia.ml „ Hena.Jd ? "

- Da, iam dtit. Nu e rău ca reclamă. Ai nevoie de ia.sta ca .să lurpţi cu [1]dulăii de 1pu1ritani. M.i .se ,p•aire că au o ia₀dunare .diseară. Dar niu .ştiu unde. Vorr cu tot diniadinsul să .se dea la biroul tău ·de pairi~i. John. Ce-ai de gînd .să foci ?

- Nu-mi fac eu griji pentrn atîta :J.uar:u. Se în^ trunesc 1n Hi·s.erica T·abernacoh1lui. Am trimis şi cîţiva oameni p~nă 1acolo, ca să se mai diezmorţeia•s.că puţin iatmosfera

„Dulăii ·de pmitani" (cum se ex.primase fără ipic de ! fespect Bennett deSipre Uga din Ca:rringbush pentru prohibiţie şi moralitatea publică) se dădeau lia el bine de tot. Scri1au 1airtkole în presă, trimiteau delegiaţi ila primul mini·stru, vorbeau .din iamvonu:l biseridlor protestante ·şi ţinea.u a⁰dună.ri cia aceea care tocmai începea dnd Ben.nett ieşea din biroul Jui John West.

Biserica ena pJ.ină de [1]lume cînd reverend1111l Owen, un ornru.leţ timiid şi e.vl1avios, 1se 1sui :îln amvon. Se gîndea că arr fi fost mai bine ca bandia de oameni z.gomotoşi din fondul sălii să-işi fi văzut •de treabă. Vorbind cu o voce ·piţigăi1ată î.nce.pu să enunţe scopu^ rile urmărite de .ligă, de p1arcă ar f.i ţinut rprndiaa de duminică.

„Fraţi întru domnul, 1scopurrne iacestei organizaţii, di:n oa•re fac parte cetăţenii cei mai de frunte, sînt : rrn primul rînd stîrpirea tuturor jocurilor •de noroc, în ial doi1lea r.înd să iasi·gure un contrrol diiroot iasupra tuturor autorizaţii1lor pentru vînzarea băuturHor al^ coolice ... "

1Vorbitorul se uită îngirijornt ,peste ramia

ochehrilor ~pre f undui iSălii şi tuşi iearaghios, dar spre marea lui suripriză constată că nimeni nu se năpusteşte spre tri^ bună şi nici nu iaruncă în el cu zarzavaturi.

„Hm ... în al treilea uînd, ·să 1asigure o respectare riguroasă a r·ep1aos.ului duminkal ; în .a[1]l ipatrulea rînd să împi.ediice vînz:area Hteraturii obscene ; în 1all cin^ dlea irfad să ducă o .acţiune comună împotriv1a ·Caselor rău famate 1şi 1să ·contribuie !ia asigunarea unei înalte moralităţi..."

Owen .continuă tapoi 'ou o voce tremură.toare :

„Am 1Primit o scrisoaue 1p:airticul1ară şi 1confidenţială prin ·care o :persoană ononabilă mă anunt'i ică o gloată de oameni va încerca .să tulbure acea.stă adu11Jaire, oa să nu-şi îrnip1linească ţelul. O ia·stfel' de acţiune 111-iar iavea nici iUJl 1rost. Doar toată .lumea vede ce sentîrn^ plă ·în jurul nostru, vede că .strkăciunea s-ia ·cuibărit chiar printre noi şi :admite desigur că o orgia;Ilizaţie de f.elul a.cestei lLgi este .absolut necesară ... "

Se uită din nou l1a grupul numeros .din fundul sălii, dar din nou nu obs·ervă nici o mişoare ,şi nid un zgo^ mot, înafară ide un murmur 1oontinuu. Asta îl încurajă.

„După oum 1am mai sp.us, !Lgia urmăreşte 1să .Slliprime în .pirimul rîind biroul de ip1ariuiri din strada Jad~son, oare este o monstruozitiate - o r€1{lU!ă care .sug·e sîn^ gele poporulhi şi distruge căminele atîtor f1amilii..."

Deodată o voce sonoră, caire .~e rostogoli !Parcă prin toate ungherele hi'serkii, îl întrerup.se 1pe vorbitor:

- Dă-i înainte! .Să vedem pînă dnd o să latri !

R1everendul ridică privirea şi se uită foarte enerviat să via.dă cine-l .a.postrofia·se. De sigur omul ia.oo!ia ne^ cioplit -ou urechi dă1Păuge ! Făiră indoială că el şi tovarăşii lui veni,seră să provoace saan.dal. Adunarea aceasta va [1]îrnpărtăşi deci soart·a ia.dunări.lbr politiioe ·care se OiPUneau „candidaţilor lui West". Toţi membrii şi siprijinitorii ligii, car·e ocupau primele loowri, în^ toarseră capul ruitîndu-se .sipire fundul ·sălii ; apoi vor^ bitorul, .f ădnd iaipel 1lia tot ournjul ce-l mai

avea, îşi continuă cuvîntairea, f ădnid eforturi disperate să pară ener:gic.

„Acest „tobaliz:ator" îi încurajează pe .leneşi, şi-n el s-1au cuibărit oameni -care trăiesc .pe :51Pin1areia publi^ cului". Adepţii .Hgii iapl1audarră într-o idoară, 1a1proaipe ou teann,ă. Gloata din fund începu atunci să fluiere şi să hiuidui1a1Sică.

„Eu ipersonall 111-am nimic împotriva domnului West, .presupusul iproipriet1ar al biroului. Dimpotrivă iam aruzit vorbi111du-se mult !bine desipr,e el şi despre operele sale de binef1a1cere."

Urale puternice izbucniiră în fundul .sălii, a,pJauze moderate _în faţă.

Ajungînd iastfel la un oompiromis ou oipoziţia, re^ v·erendul Owen căută să-i satisfacă şi .pe 1adeipţii .săi, abadind icu violenţă biroul ·de p1ariuiri, ,cerind ca ,poliţia să Îla măSiuri .severe împotriva l,ui. Zgomotul .de \/'oei diin !fund, diJll. tCe în 1ce mai iputennic, mai că-i acQPerea g.l1asul. Vorbitorul :se uitia împrejur, căutînd pard o portiţă ide scăip:are, td1air 111egă1sind nici una continuă :

„Sper, ,doamnelor şi domnilor, că 1asită-5ieară, ~n ia.^ ceastă dădi'fe, nu se va întîmpla nirnk care să ne^ ciinstea.sică 1C1aSia domnului..."

Cauliflower Dick se sculă în picioare :

- Vreau să vă-ntreb ieevia, ,strigă e!I în gura maire.

- Mai tîrziu, pirietene, la ,timpul său.

- Aha I Vasăzică vrei să-mi pui botniţă?

Atunci UJn tînăr din faţă 1sări-n ipidoare eia să i;a apărarea Ugii. fi :a.si.gură p,e 1partic!ipia.111ţi, şi îndeob^ şte pe 1cei di111 .fund, iCă „el personal n-are nimk împo^ tirivia domnului West" ; avea însă ,de obiediat împo^ triva tuturor j.ooUJfilor de noroc şi a tuturnr birouri^ lor de p:ariuri.

- Cîndva :am fost şi eu clientul domnrului West, încheie el, dar .acu.m am ;gă:sit un prieten mai bun în Isus Hri·stos. I

Cînd omul: .oare-I .părăsise 1Pe John West jpenkill Hri:stos ·se aşează, Owen tşi continuă atiacul împobriVJa

jocurilor de noroc, rLdidnd gfasul 1Qa .să 1poată fi au^ zit, în mij!ooul exdamaţiilor violente car,e izbucneau 111econt,enit în frundul sălii.

Amintindu-şi icu părere ·de .rău că John West U sfătuise să nu recurgă la violenţă, Dick Cau!iflower spuse:

- Of, haidem, că-mi fa.ce rău. Lasă-i să-şi ,ţină şedinţa asta idioată !... '

Şi urmat de toţi oamenii lui părăsi sa,Ja.

Dlllpă o lună, publkul .dun Vidori1a iputea citi unmătoml oounţ scris de B1arney Robinson şi publiaa~ în toate ziarele:

JOHN WEST are onoarea să anunţe că pl'imeşte piariuri pentru cele două cupe, Apsom şi Metropolitan, imediiat .pliasat siau S. P. în toate eventele.

Clubul orăşenesc TiaHersia'll
strada Bouirke 224
!Melbourne
Tel. 3103

Adresa 1eleg.naf:kă : John West, Mel.bourne.
(Se J"ăspunde î.n mod 1prompt la orice corespondenţă)

LocaLul diin :strada Bourke 224 .era dt se IPOate de î111Că1Pător. LI! parter ,se af1la o ·sială cu două mes[1]e mari de biliard, în mijloc .un foll ide ,aa,fenea, unde ,,membrii" puteau [1]să mănînce şi 1să bea, bineînţeles contra cost, iprecUJTTI şi iun salon cu mai multe caITTa^ ipele şi fotolii. Pe ,zidul salonului 1atîrnau în mame fo^ tog;nafii1le ·oailar de galop, poneilor, tirăpiaşilor, boxe^ rilor şi fotbal:işti,lor cu.nosouţi. Nenumărate ziiare şi reviste [1]de sport erau ipll'Se la dispoziţia membrilor. O ediţie ia Einddqpediei .britanice împodobea .în mod cam neyotrivi.t o etajeră diITT colţ. B1amey Robinson insistia:se asupna acestui punct ;pretinzînd iCă astfel o să „creeze atmosferă"; deseori putea .fi văzttt răsfoind şi studiind paginile ei ouprinzătoare.

Sus, în s1alonul din faţă, Squash Lewis şi Paddy Woodman ·îşi iananj;aseră sălile de joc. Intr-o ,ailtă în^ că1pere şi mai ,Sipaţioasă, John West îşi instalase 1casia

Jui ide p1ariuiri : în spatele unui birou lung .situat î.ntr^ un capăt al sălii, el şi funcţionarii lui înregistrau pariurile membrilor durbul.ui şi răspundeau la telefon. Membrii plăteau o cotizaţie ,de un şiling pe an~ P1addy şi Squash făce:au pe idiirect[1]orH.

Utiliziarea diată clădirii er:a adecuată cu istoricul ei.

Pe l1a 1880, Je1an lv'\aice, .un fost atlet englez, or.g1a^ rniza'Se acolo un dub .spontiv. După ·ce se retrăsese, Squash Lewis ·şi P:a1ddy Woodman ipreluară localul şi sub oamufliajul .unei frizerii or:ganiz1ară .săli ·de joc.

Pe l1a 1890, ·cei doi asociaţi trecură tempor:ar prin^ tr-o criză şi plecară la Sydney.

Localul fusese ocupat a1poi de un ianume Asqui, cetăţean mai muJ,t sau mai puţin onorabil, •care ,se dădea drept ,„contabil la ·cur.se şi importator de ţi.gări". Asqui camuflă localul .sub firma unui magazin ·de ţigări ·CU „fumoarnl" respectiv .de probă. Avusese însă grijă să pună în vitrină cotele curselor şi orgia^ Jti,z1a:se l1a etaj o aasă de ip ari uri. Cărţile 1u i de vizită anunţau pe eventua;lij dienţi 111u numai că importă cele mai bune ţigări, dar şi .că vinde şi ·cumpără -cai de curse ; d or.ganiz·ează comisiile de turf şi fixează prnnosHcurile. Dar ·în 1896 .poliţi1a avusese iprostul gust ·să-l ·aresteze. După isipăşireia ·ped~,sei rplecă la Sydney, sperînd că acolo va 1putea să-şi umple vi^ trina ma.gazinului cu liste de rp1ariuri, fără ca poliiţi1a să-şi mai vîr·e nas.ul.

Apoi clădirea încă1puse pe mîna unui tînăr imi,grnin·t evreu, Solomon Solomons, [1]aare se intitulia adrninis^ tnator 1a duhului Tabteir.sal'I. Clubul era rfire.cventat de ipersorualităţile turfului. Proprietarii, ankonorii, cres^ cătorii de cai, puteau să măinînce ~i să bea ia.colo, să joace biHar.d şi drţ.i, dar penbm administratorul So^ lomon duhul era de .fapt cel mai mare c.entrn de IPla^ riuri ·din Australia.

„Sol-Solomons-1Mel1boume" - 1acea·s,tă adresă era suficientă pentru miile de 1cliienţi, mari şi mid. Se părea d nimeni inu-i cunoaşte cazierul. După .sosirea din Anglia, pmcHoase un timp la Sydney nobila me^ seri·e de ·cariamangiu pînă ce fusese prms 1eiu rnîna

într-un buzunar străin şi băga,t l1a închisoare. După ce-şi ispăşise ipedeaps.a, se întorsese J:a Melboume, diair intnase din nou •l1a puşcărie după ·ce fusese .prins iama^ netînd un ·ceas .care nu-i iaparţinea. Cît ,a stat ia doU1a oa[1]ră l1a închisoare ,a iavut timp să se convingă că tre^ buie să fie şi căi mai uşoare de •a f,ace biani, 1aşia că în- diată ce se văzu 1iber să iinsură cu o evreką bogiată şi deveni în curînd fatmos ca bookmaker sub numele de „Levithanul curselor".

Gloria :lui Solomon dură ipîină la 1903, dnd Squash Lewis .Şi P1addy Woodman 1avură o înrtreve·dere ieu proprietar.ul; îi ofeiriiră chiriia triplă şi î.nlăturîndu-1 pe Sol se 1a1socia:ră icu John West.

Jntr-o .seia:ră, la vreo şase luni de la deschi·dereia clubului orăşenesc Tattersa1:1, prefectul poliţiei din Victoriia, Thoma;s Calliinan pornise pe iStriaidia Bourke, care urca în pantă. Era un oon foarte înalt şi cam predispus 11a îngrăşare, d:a;r 1îmbrăcat după ultimul jur^ nal de modă. Purta un joben caire-i :acoperea ·părul ialb, ·oam. răirit, şi înviîrtea în mînă un baston.

Thomas Callinan îşi vă.z.u:se visul ·OU ochii cînd fu-1s-ese .numit iprefect de poJi.ţie. Era înfumurat şi .se .lăsase încîntat de .perspectiV:a că Îin noua lui fonctie va 1aveia mai multă putere şi o si.tuaţie socială mai înaltă. De f1aipt însă, a.cum 1avea ipoate mai multe ne- 1aazuri de cit înainte.

Callina.n fusese unul diin !Primii ·Oomisairi însorişi pe 1statul ide pliată al liui John Wesrt şi cîin1d fusese nu^ mit prefect de p01l1iţie, West se dovedi a fi un stăpîn 11iipsit de orke .s1erup.ul. li 1avea î.n mînă 1Pe Oa:llinan oare nu vedea nki o iportiţă de .sieăipare din 1această situaţie. Ciriculau zvonuri ieă ipref.edul poliţiei ar fi fosit „oos" ·de West. Deputiaţii .conserviatori ri·dkase^ ră în Pa1rl1arnent 1chestiunea imunită[0]ţii legiale de caire părea a se buouira biroul de ip1ar.iuri din .strada J ack^ son şi pretinsul dub oră.şenesc Tatter.s1all. Cereau in^ sisrtent să .se i1a măsiuiiri împotriva maniei joourilar şi a rngimului de teroare exerdtat de John West,

care recursese î:n ultimul timp iehiar 11a 1ade vă·dite ide vio^ lenţă.

- Abi1a ·CU dteva ·săptămîni în urmă, un tînăr poliţist reoont a.ngiajat şi trimi:s de O'Flaherty să .spioneze biroul [1]de ,p1ariuiri .di.n Oarringbush, fusese e;vîrHt a^ ff1a1ră, bătut mă:r şi icu ocihiul învineţit. Trupul lui mai 1purta şi 1acum ·urme de julituri :şi tăieturi. Dll!Pă cîte- v:a ziie, încă un proaspM poliţist, care urma să spio^ neze 1pe cei care veneau !ia noul club T1attersall, fu^ sese 1atacat de şase oameni rmasoaţi, pe cînd ·cobora din tramv:ai .lîngă casă, lovit :brutal .cu un ·drug .de oţel peste ifiaţă şi ÎIll cap, 1şi lăsat în .nesimţire ipe mar^ ginea 1rotu1aruliui. Omul mai ză,cea încă în spital şi aveia să •poar·te toată viiaţa urmele a.cestei agresi^ uini.

Thomas Gaillinan ena sigur că da.că ar fi putut să-l ţină în frîu pe O'flaherty, West ar fi renunţat la ia^ ceste răzbunăiri neruşinate. Dar •Cum să-l ţii în f.rîu pe O'flaherty I ? Aoesta fă·ouse chiar ialuzie c-ar fi la curent cu înţelegereia inbmă dintre prefoctUi! de poli^ ţie şi West.

„Otave O'Fliaherty - se lăudase o dată detectivul - e şef ul brigăzii ·de jocuri de noroc şi o 'să pună oaipăt carierei '1ui West, ·OU toată mifa pe oare o dă mulfor.a şi icu toate portiţele de scăipare pe oare i le îngă1duie legea jocurilor .de noroc."

La jumătatea rpantei, Callinan se opri în fiaţ1a hote^ l.ului „Royia·l Oiak". Se trase ·lîn1gă zi,d, diincolo .de ·cer^ cul de l1umină 1al ifeJ:i.na:rului .din 1colţul ·stră,zH, şi a^ rru:ncă priviri piezişe -în susul: şi-n jos.ul străzii îruain^ te .de într.a 1n hol·el. Ur<:ă 1repede 1s.cările, ·1raversă în 1gnabă coridorul şi bătu uşor în u1ltima uşă pe dreapta.

Aşteptă nerătbdăitor dtev1a clipe, uiUndu-se în direa•pfa şii-n 1s1ttîri[1]g1a, pînă dnd aruz.i vocea 11u1i[1] John West : „Intră". Intră r•e:pede ,îşi scoase pălăria şi se aşează pe un scaun.

Era o odăii1ă mică, sumair mdbi.11a.tă. John West 1stă-teai !la tm Jbi,rou, a.şezat 1nltr-11m edit întuneoos ; J.a dreaipta 1lui •se afla Ar.thuir. Pe pereţi se vedeau: itrei fotog;r atfri i : .a diepei .de triaip Nelltie,. .a 001t11i box1er şi ·a uinuJI fotbaJiiis,t :î.ni

tricou negru cu alb, oolonile cl:utbu^ luii di111 Cannii!l·ghush. John W~s1t se fofosiea ide acea.^ stă .cameră pentru [1]intrevederJ1le cu 1dete::tiivii 1saiu ou ailţi aL5ocfa.ţi,. caJ1e nu voiau să· fiie văzuţi iiilltrîn1d în „bi:roul" din •siti;aidJa J1acksoo, Ofli la, duib.

- Am ·r.isicat mul~ oa să V1in aici, înaepu CaH! in.a.n, sulC'inid nervos pă1lă.ri•a şi ba1sfoilll.11l :îin, mîinti.

- Uite, te-aş.t.eptaiu ibarni.i alÎICIÎ. Mă-ntrebarn de ce n-a·i v.enli·t 1să ţi-i ii.ei în ultimeiJe săptăim[1]îni, spuse John Weist, .deschiz:înd :serila!Pul· bi1roului.

- N-am vernit 1p1entnu ba.ni, W.es(Ma1i .bi.ne nu m-a.ş fi 1a1ti1ns .niiciodaltă de hain.Hi tă:i 1S1P1urcaţi.

John W.es.t îm~hiis.e încet iSertaruJ. AIIi1:hur 1se u1ită la Oail.Jdn.an cu o hică·pi.re de uiră1 :în p1r,ivii·ri.

- Socoteam că-i o convorbiire particulară, a.dă:uigă Cat!ii:nan, făcînd a1luziie l1a prezenţa, luii Amthur acolo.

- Ah, exclamă John W.esit, credeam că-l cunoşti pe ac•est domn.

- De 11..mde să-l oonosc ?

- Ar fii· t·rebuit 1să-1l ounoşH. E fratele meu, Arthur. Amy, „înă1ltimeai ·sia", JP<refect1.1.l poliţiei.

Arthur West ,dădu din caip.

- Mi 1se p.are că am aillzit de dunmea.ta, se rbîlbîi Ciallinan.

- Dai(jă 111-a1ii auzit, o •s-au.zii,, răs11mn1se tărios Anthur Wes.t.

Callinan se uită cînd Ia unul dnd la c~lălalt. John - .dur, tăcut, aibi,l ; Arthwr - slab, în.ăani1t, CIJ1lld. Jn cu:ns111l loo1gtl1i 1s1al1e call"iere, Callaiinan vieniiise 1în oonitacl ou cei rna1i trng.rozifoni· criminali, ·dar îşi dă.dur aoom seama că .aivea .în :faţă .oei 011a1i :primejdli.cşi oameni pe iaaire-i ·înrttl1J1Ji1sie vrooda,tă.

John WeSit îl triezi din aioea:stă medi.tatie.

- Pniin wnmaire ·te temi de dru.lă•i, niu-i a•şa?

- Nu mă ,tem ide nfrneni .

- Munci de oe :nu iei baniid ?

- De oe ? Pentiru că. n:imeni· nu te mai poat·e pro- tej.a. Mergi prea depa1Ii1:e. îTatgi alSIUpr.a poH~iiştilor, OUITTljperi martor.ii, îţi mu.ti1liez,i

•duşmanri.i. De-.acum if.na^ inrte l~a n~o .să te cnutie, Wesit I

- Cnez•i că f.acii ibine că vo:rbeşti .a.şa ?

- De millilt air iii tnebuuit să-ti vorhesi:: .aişa, !

- Iţi ·dai seama că cei mai mulţi detedivi nu sînt de părerea dumitale?

- Din ipăcaite îmi dail.l seama. Da·r s1înt ·des.tu~ ca:re vor rsiă-ti viie de hac. Şi ta1re mă ,tem că pînă Ia 1urmă o ·să itie 1p1U1nă cu botul pe l~abe.

- N-o rsă f,iti în stare. Legea-i rela!St'.Că şi voi n-a^ veţi idtesrtwl ă ipnitiere.

- S-ar 1putea 1să obţin aooaistă iputere.

- Daioă vr:ei ¹Să faci aaiuz:ie Ila gtwem, cried că ite-n- şeH, ']"li,postă John W1est, rnaii mult ou 1siper,anţă <lecit cu iconViilflrg,erne.

- In cadrul legii ori tnafaira .liegiii, să ştrld că sfnrt :pe U'J'JTll:el1e tale; ca şi Dave O'Flahenty, de a1lrt:fel.

- Nu mi-e f:rică miie nrici d1e tine, nlirci de O'Fla^ herty, r¹ăspiu:n1S1e prompt John WeSlt. Scoa:se diln :sentar un teainc de bancnote noi-nouţe 'Şi înoopu iSă rse joace cu el1e :nes1f,i:r'îindu-le ca pe niiişte cărţi de joc. Eşti 1s-i^ git.Vr că n-a1i ¹să-ti 1s1chimhi 1păTerea?

- N-.am 1să-mi 51Chimb p.ă1rerea niiCiodată.

- Eşti icqp~1l, dacă te temi de ¹du:J,ăii şi de .deliegatH lor ; şi pentru .că veni vorbta, iai văzut ce le-.a răspuns primu.I miiniÎISrtru ? Că tnebuie 1să căiJicati Jreg,ea, alt^ miruteri n11.1 puiteţi ipmre mîna ipe mine.

- Poate .că Dave O'Fliaher,ty e „di:spus" să calce legea ca 1S1ă¹ pună rnîna -IPe tine.

John Wes.t ibă1gă bamniotelre ,1,a loc iî:n: ¹sienta:r.

- Fă Cll.llITl v.~i. Dair ,ştii că *:am* obiooiul să plătesc IC! ellor cal!"e mă joaiaă IJJ·e 1d011.1ă tablou:ni I

- Mă amen:irnţi? Pe mine, prefectul pol1iţiei?

- Ia-o cum v.nei. Prefooh.111 pot.iti,ei nu-nrsrearmnă nli- m:c p-enfou ITlJÎne. Sta~ ¹linrirştit droopa1rte şi nu 51tîmi l:u1aruni1le. Nu te poţi pune cu mi1J1Je, Caifilifna:n, şi te sfătlliietSIC nki ·s,ă inru-ooeroi. Ţi-am dat ban:i şi ia-i 1primiit. C:e~a1i ¹zice dracă 1s-ar 1afla?

- N-aii să-ndrăzineşti I

- Nu, zău ? Eu z,k să nl\l mă pillli la înlCelflca;re, c-o rs:ă rte Uisture.

- U.i:toe cum air H maii bine, o .lăsă man 1domol Cal^ ld1nan. Inohide biroul tău de ipa1ri!Uni, şi o să-l con^ virng ·şi 1ffi1 pe O'Flrahffi"'ty 1să niu se a~ing.ă de club.

- Nru mă înclntă ip.ropunerea. Ş.i birnul de paniu1ri şi clubul vor .rămînre descMSJe şi toţi blestemati.i de cqpoli d!n Austmlia la, ru,n foc n-or

1să fie în sfar·e să închr:.dă 'V1ne1.mul d!n ele.

- Bine, mormări CaH1i1n1arn. Cum 'iti aşte11ui aşa \ lleli dormi. A1poi rildică gl1a:S'UI ; Am •să te pun ·eu la Tes-

peot cu toafo măis.u;rii:le fale ide p1recaiutie, ou toţi avo^ caţii străluciţi, mardeiaşii plătiţi şi detectivii, şi poli^ ticienii mituiţi. Se cunoş,tea îinsă că nu-'i ieonvins sută la isută. Venise să-ncheie un armistiţiu, să 1aju1l1gă la un oompromis; fară .să vrea, 1însă, iad0ipitase o poziţie f1a.lsă.

Oallin.an se sculă şi-o .pomi şovăind sipre uşă. Nu voi,a să sie 1desp.a!l"tă în termenii aceşti.a. De amel, nici John Wiest.

- Ce ros,t are 1să ne oertăm, arnncă. John West pe un ton maii amabi11. Doair istntem amîndod catoldoi, niu-i 1aşa?

As-ta !le :în-briecea ipe toa1be ! Plf1elfiedul poldţiei ise-n^ toarise de I.a uşă şi se pJe;::ă furios peste masă.

- Tu VOlflbeştJi de hi.serică ! Tiu caire nu :ştdi decît să ip.rofiiti ..d e ip1e u[1]rma ei ? Haba1r ni-1a1i oe-ii aia are^ dintă ! DaiCă-i vorba că te blirui pe sipnijjinlUll biiserioii, să ştii oă 1eu :pot conta ,pe a1s1ta la· lfe:l ca .şi rtliine.

- Cîti 1a1T11i ,ad, Ca.l:J:tna:n?

- 'Oe-ti 1paisă?

- Ai peste ş:aizeci, nu-i aşia? Ştii, cred că toată lumea ia fost 1rievol.tart:ă cînd ai :ni.dJ:10a.t Jdmi.ta. 1die vtristă pentru ip.ensiona.ne la şa~'WC'i şi ·dnci de alilli, m1ma1i ca .să ma1i rămui în s:Jujbă, nu-i arşa ? Toată :poli~ia ·e n.e^ multumitiă. Ş1i· .s~n:t o mulţime ide ambi·ţioşi care abi1a a"Şteaipltă• 1să-ti ia focul. fa 1bine, in.~oi eu [JJUj mă-mpac de 1loc ou ,prelu:rn141iirea liimiilei1 de vîunsrtă, şi o isă mă fdlosiesc de ! intluienta de caire .dii1s1p:uin ca să fie ·di:n noo co00rîtă, aşa încît actua,luil iprefietct al poNţiei 'Şi Tiamolitiil lruJi de colegii isă if1ie 1sroşi l1a• perllSlie.

CaHM1a1ni 1f ăcea fote-fete.

- Eşti oo mdzera1bil, ~[1]ip1sliit de SL""I"'Upulie, Wesrt:. De oe inu-mi dă .d'Ulffinezeu ip:utere isă ie-nfund ? ... Ieşi tr'întind uişa.

John West rămase pe :gînduri, pînă cînd Arthur se •ridică:

- Te soap eu de cîinele ăsta sp"Uroat, John, sc-P!

şnli el.

John Wesrt s.e 1destiI11se încet.

- N-a1i •s.ă foci mimic, Airty ; ni:scăm prea mullt. Ca să 1scaip.il de .un oîine, rn..1-i '.nieapă.ra~ nevoie să-i zbori creierii.

Peste vreo două ~ăp.tărnîni, pe la trei rnoaiptea, trei oamioane p!·ine de oameni voinici, ipoliţişti în ha1ine dvile, urcau în susul străzii J:ackson din Ca.rring^ bush. Cooorîră toţi l1a vireo cinci tSute de metrii de maga^ zinul de ceai al lui Cummin. Erau îna-nlllaţi cu puşti sau revolvere încărna.te, iar unii punbau)!anteme, to^ poaire, tîirnăcoape ·S1au drugi de fier. In întunericul nopţii formară un grup ·îin spatele detecUvulUJi• sergent O'Fil1aherty, oare-i .înt•reoea .pe toţi ca ~nălţime.

- Fiţi 1atenţ.i, băieţi ! !)e ·dădu O'Fltaherty ultimele indicaţii. Proced.aţi conform instrucţiunilor. Şi nu ui^ taţi : dacă întîmpinaţi rezistenţă, trageţi în plin.

Detectivul sergent O'Flaherty nu ena la prima ac^ ţiune de a.cest fel. In prima-i acţiune poliţienească participase la înfrîngerea rezistenţei disperate opuse de banda Kelly din Glenrowan, iar acum era pe pun^ ctul de a lua cu asalt fortăreaţa lui John West; dar cu toate -că fP'e l1îngă John West, Ned Kelly putea trece drept un mieluşel nevinovat, era convins că şi de astă dată îşi va îndeplini misiunea cu succes.

Actel·e de violenţă comise împotriva oamenilor săi îl îndîrjiseră şi mai mult pe O'Flaherty. Ardea de do^ rinţă să pună odată capăt carierei lui John West, iar recenta schimbare de atitudine a lui Callinan îi uşurase sarcina. O'Flaherty era sigur că planul lui de acţiune e bun ; trebuia întrucîtva să nesocotească le^ gea ,privind jocurile de noroc, dar Dep:ar.tamentul Re^ gal al Justiţiei înclina să fie de acord cu el. Va ocupa depozitul de lemne, curtea interioară şi prăvălia, şi dacă West va căuta să-şi revendice proprietatea, îl va aresta pentru că implicit ar recunoaşte prin asta că el patronase biroul de pariuri. Iar dacă John West nu va cere să i se restituie proprietatea, poliţia va rămîne să o stăpînească ·pînă la judecata de apoi.

O'Flaherty îşi dispuse oamenii, .aleşi cu girijă, în

cite zece rînduri de trei, şi în fruntea lor porni spre biroul de pariuri. Poliţişitii erau ·înoordiaţi. Şti.au .!ia ·Ce se pu^ teau aştepta dacă oamenilor lui West - care nu se dădeau în lături de la nimic şi erau buni trăgători - le-ar fi dat prin minte să reziSli:e. Oamenii păşeau ho^ tărîţi. Numai dţiva şovăiau în flanc, dar nu puteau da

înapoi cînd ştiau d Dave O'Flaherty merge în frunte, dornic să repete isprava de la Glenrowan.

La biroul de pariuri, Tommy Chiorul moţăia în faţa focului din curte, în ~imp ce Piggy, Urangutanul şi Dick Cauli.flower dormeau .de-1a btnelea pe 1pl1atformă, înivelitі fieoaire în mai multe pături. Piggy -sforăia zgomotos. Tommy Chiorul şedea pe o ladă, cu capul în piept, .cu ochiul sănătos închis în toropeala som^ nului, în timp ce orbita goală a celuilalt ochi se căsca îngrozitoare în lumina palidă a .focului.

Deodată un zgomot asurzitor sparse tăcerea rece a nopţii. Poarta depozitului de lemne era luată cu asalt, cu topoare şi tîrnăcoape. Intr-o clipită fu dată de pe^ rete şi David O'Flaherty cu un topor într-o mină şi cu revolverul în cealaltă, se năpusti înăuntru, urmat de o parte din oamenii lui.

Incă somnQros, Tornmy Chiorul se-ntinse şi se frecă !ia ochi, iar Unangutanul şi Dick Oaulif.!ower se foiră iîn pături ; numai pj,ggy continuă să sforăie.

Tommy se sculă buimac în ipicioare. Prin mintea lui încă adormită miji într-o frîntură de gînd bănuiala că zgomotul ar putea v·eni de mult mai departe.

Un alt ropot de izbituri îl trezi de-a binelea, iar cînd a doua poartă pîrîi şi se dădu cu zgomot în lături, mai mult simţi decît văzu siluetele vag conturate care se năpusteau spre ei. Se afla într-o situaţie dt se poate de proastă. In întuneric, privirea lui nu ·putea să străbată dincolo de raza focului. Urangutanul şi Dick Cauliflower se ridiCară în picioare somnoroşi ; chiar şi Piggy sQ trezi şi s-e sculă frecîrnch.i-se la ochi ; Tommy Chiorul îşi scoase revolverul, cLar mai înainte de .a fiace uz de el ,fu dezarmat de cîţiva poliţişti. C.eilalţi trei se strecurară buimăciţi printre gratiile platformei, dar nimeriră dr.ept în braţele agenţilor de poliţie.

Apoi se auzi zgomotul topoarelor şi al drugiilor de fier cu care al doilea gru,p de poliţişti asalta uşa din faţă a prăvăliei. Dar odată intraţi în prăvălie nu pu^ tură ,pătrunde în biroul lui John decît după ce cîţivia .din IPOHţiştii iafl1aţi ·în curte îşi croiră drum prin uşia dindă.răt şi spa,rseră ·drugii, lanţurile şi lacătele care j.J bia.rioad1au ipe dinăuntru.

2C6

După ce puseră stăpînire şi pe biroul lui West, poli^ ţiştii îi luară de subsuori pe cei patru paznici şi-i zvîr^ liră afară, prin uliţa din fund. Fortăreaţa din strada J ackson căzuse.

Peste o jumătate de oră, o bătaie în poartă turbură somnul lui John West. Nellie se mişcă lîngă el şi ge^ mu încet în somn. Sub motiv că are nevoie de mult aier, John West pusese să fie scoşi cei doi pereţi de afară, aşa încît dormitorul se afla de fapt pe o terasă.

Se ridică într-o clipită, îşi scoa,se revolverul de sub pernă şi sări jos din pat. îşi încălţă pantofii, luă o haină pe umeri .şi porni încet, ibîjbnind prin întuneric; trecu în cabinetul de toaldă de alături şi-apoi de acolo spre capul scării. Cineva bătea nerăbdător în poartă. Inima îi zvîcnea cu putere în piept. Era stăp'init şi de teamă şi de nelinişte. Cine .să fie? Poliţi1a ? Vreun duş- man ? Coboní scările încet una cîte unia. Ar fi ,trebuit să iaibă un 1piaznk şi ia.ici, nu numai lia „birourile" lui.

Aproape ajunsese la uşă, cînd auzi din nou bătînd .în poartă. O bătaie puternică şi amenințătoare.

Se strecură şovăind afară, cu revolverul întins, dar tremurîndu-i în mînă. Spera că servitorii n-au să au^ dă nimic din fundul curţii unde stăteau ei. Se tupilă în faţa uşii bogat împodobită, aşteptînd ca omul să bată din nou în poartă. După un răstimp, care i se păru o veşnicie, îl auzi din nou. I se făcuse părul măciucă şi de-abia putea scoate o vorbă. Cînd, în sBrşit, deschise gura i se păru că vocea .lui răsuna ca şuiera- tul unui bici în aer.

- Cine-i?

- Eu, Tommy. Copoii au luat biroul. Sînt acolo o mulţime. Hai, vino jos, pentru numele lui dumnezeu l

La început nu-şi dădu seama de importanţa ştirii, sentimentul de uşurare că nu-l amenința nici un peri^ col fizic înlătumse orice ialt simţămînt. Corpul lui în^ cordat se destinse şi mîna cu revolverul îi căzu ca moartă. îşi dădu seama că tremură.

- Bine, răspunse. Cobor ,acum, aşteaptă-mă aici.

- Da' vino repede, se rugă Tommy Chiorul.

John West porni să urce scara.

- Unde eşti John? Unde eşti? Ce s-a întîmplat? o auzi

pe Nellie chemîndu-.1 .din capul scărilor.

- Nu s-1a întîmpl.at nimk, mă oaută reinev1a.

O .podi·di un .p.Jîns nervos. Cînd el intră :în cameră, e:a se vîrî din nou în iaşternut, tremurînd.

- Ce oameni or mai .fi, care vin la ora asta ? între^ bă ·ea îngrozită. Şi de ce ţi-ai luat revolverul ? De ce-l ţii sub pernă ? De ce l-ai luat jos cu tine?

John West se-mbrăcă grăbit.

- S-a întîmplat ceva la birou, catadixi să-i spună, şi o lăsă plîngînd. II găsi pe Tommy Chiorul în faţa uşii din f•aţă.

Se suiră .în oobrioleta cu oare veni~e Tommy Chiorul şi o porniră în goana cailor la vale, spre Carringbush. Tommy Chiorul îi povesti ce se întîmp11ase şi .trebui să recunoască, răspunzînd la întrebările .puse de John West, că în seara din ajun uitaseră să înlăture de la birou tichetele şi celelalte .dovezi. John West, care-şi revenise din spaima prin care trecuse, ·era acum furios.

în buaătăria casei unde locuia Apucatul, îl găsiră pe Piggy, pe Joe şi Arthur West, pe Dkk Cauliflower şi pe Urangutanul strînşi în jurul unei lămpi cu gaz. Cînd John West intră în odaie, Apuca•tul se sculă re^ pede şi-i oferi scaunul. Tommy Chiorul şi Apucatul se aşez.ară jos, de-a dreptul pe duşumea, rez·emaţi cu sp.atele de perete.

O aşteptare plină de rn~răbdare plutea în aer.

- De cei-ni lăsat să intre? se răsti John West.

După o tăcere prelungită, Joe răspunse pentru cei- lalţi:

- Cum ar fi putut să-i împiedice? Erau vreo trei^ zeci, şi înarmaţi pîn-n dinţi.

- Ar fi trebuit să-i audă Ia timp. Dacă i-ar fi în^ timpinat la poartă şi ar fi îndreptat armele spre ei, i-ar fi pus pe goană. Cunosc eu marfa asta, doar gura-i de ei.

- N-am mai avut timp, John, minţi Piggy ca să-şi găsească o scuză. într-o clipă au şi fost peste noi.

- Tommy spune că dormeaţi. Eu nu vă plătesc ca să dormiţi. Nu vă plătes·c ca să lăsaţi noaptea în birou tichetele şi cartoanele. Cine trebuia să facă treaba asta aseară ?

-- Eu, John, bîigui Dick Cauliflower ruşinat. Da' nu ne-.au mai dloat de 1ani ·de zi1le şi nu .ne 1a.şteptiam

...

- V-am .atras doar atenţia c-or să vie. De ce am dublat paza? Nu v-am spus să fiţi cu ochii-n patru, strigă John West hătind toba nervos tn masă. Tu, Dick, trebui.a deci să scoţi foile de acolo. Foare bine. Du-te şi scoate-le acum.

- Cum să mă duc, John ? Mişună copoii pe-acolo.

- Treaba ta, trebuia să fi scos foile ·de aseară. N-ai decît să .siari gardul şi 5ă dai fuga prin curte. Dad tkhe^ kle mai sînt ·aioolo punemkua şi pe ele şi ia-o l1a sănătoasa. Nu te l~ga de halate şi de măşti, că .ailea nu-s dovezi.

- Mai bine să-i atacăm cu focuri de pistol, propu^ se Arthur West.

- Ce eşti nebun ? E prea tîrziu ca să mai tragem aoum.

- :Da nid eu nu .pot să intrn acolo, scînci Dick. Mă-mpuşcă ei ca pe un cîine.

- Nu te duci ? Atunci nu mai ai ce căuta aici l

Fostul boxer se uită disperat de jur-împrejur, dar nid una din figurile profila te-n umbră nu făcu un gest .de încurajare. John ieşi în curtea d~n fund. Se lumi^ na1se de ziuă şi oamenii î~pură să se .strîn:gă grupuiri^ grlljpuri în juirul' biroului de par·iJuTi iaşteptînd paircă cev.a. Oreâ'eau ipoa•te d John We.s.t va porni în fruntea oamenHor :săi să-şi recucerească loaalul cu forţa.

John se urcă pe o l1adă şi se uită peste g.ard în curtea interioară ,a biroului de p·ariuri. Văzu mai multe grupuri de ipoliţi·şti şi de detectivi. Cuprinse totul într-o ochire. Exista .doar o şiansă :la o mie aa un om să poată străbate curtea pînă l1a pl.atformă, ca să pună minia pe file şi pe tichetele de ip:ariuri - şi iasba numai în cazul că ar miai fi fost 1acolo unde le lăsaseră noaptea trecută.

Intră din nou tn casă şi se propti în faţa lui Dick Cauliflower :

- Hai, du-te ! Dacă foile şi tichetele mai sînt acolo, s-ar putea să pui mina pe ele.

- Nu mă duic, John. Cum să mă duc!. ..

- Hai, repede, sări g.ar·dul. Altminteri - ti-iam s.pus - nu mai ai ce căuta aici l

Dick Caulif,lower ieşi codindu-se şi se apropie de gardul din fund. Se sui şi el pe Q ladă şi aruncă o priviire

în curtea biroului de pariuri. Mînat de teamă şi de deznă,dejde, săr,i peste gard şi îndoit de sp,ate, o luă la fugă 9pre platformă.

O aşteptaire încordată se aşternu în bucătărie. II au^ ziră pe Dick Cauliflower strigînd :

- Nu trageţi ! Nu trageţi l

John West ieşi într-un suflet şi urcîndu-se pe o ladă mai apucă să va,dă cum trei poliţişti masivi îl scoteau pe Dkk Cauliflower în ghionţi ,afară pe poartă.

Tn aceeaşi zi, spre prînz, John West avu o între^ vedere cu David Garside care-l sfătui să nu reclame restituirea localului bi.roului .de p,ariuri. I se părea mai indicat să pornească a acţiune judiciară împo^ triv:a lui O'Fliaherty.

Toată noaptea, somnul nu se lipi de John West. Tn schimb, îşi biruise teama şi îndoiala şi era din nou însuf'leţit de voinţa de neînfrînt specifică celor care s-au obişnuit să comande. învăţase să cunoască legile reale dUipă care se conducea societatea în care trăia. Victoria este aşa dar a celui mai puternic, îşi spunea el. Dacă disipui de bani, de şiretenie şi putere, tribu^ nalele şi poliţia n-au ce să-ţi facă. Talentul, onoarea şi inif,Juenţa, toate pot fi cumpărate. Oamenii pot fi amăgiţi cu vorbe măgulitoare, mituţi, intimidaţi, tero^ rizaţi. Ce bucurie e să poţi exercita puterea I Tntireaga lui simţire era concentrată asupra acestor gînduri.

Cu cini1srnul ·care-l 1aair1aderiz.a, începu să a·cţlioneze II trimise pe Paddy Cummin, cu toată împotrivirea lui, să-şi ceară înapoi magazinul de ceai şi depozitul de lemne. Cu un topor pe umăr, Paddy Scoţianul se aiprnpie de poarta din fund şi ceru să intre. Dave Flaherty îi răspunse în batjocură că „pî.nă la noi or^ dine", poliţi,a va continua să ocupe clădirea. Iar dacă West vroia înapoi biroul, n-avea decît să vină să-l ocupe.

A doua zi, Oficiul de pa1riuri din Carringbush îşi reîncepu activitatea, chiar sub nasul poliţiei de ocupa^ ţie, într-o c1a:Să din stmda Bia.gvHle.

Ziarnle .din MelbQ/Urne şi chiar cele din Sy.dney pu^ blicară această ştire şi mai multe caricaturi, luînd la

început totul în flÎ•s; dar comisarul şef O'Flaherty şi puritanii care încercau să-i vină de hac lui John West socotiră că evenimentele care urmară erau cu totul lipsite <J.e haz.

John West ţinea ·CU tot dinadinsul să-i pedepsească pe cei care-l înfruntas·eră. Represaliile se adaugă la numărul satisfacţiilor pe care ţi le oferă puterea şi el avea la îndemînă mijloacele de a t'fece la rrepresalii : numai J.a club şi la biroul de pariuri avea vreo sută de oameni, dintre care mulţi nu s-ar fi dat în lături de la nimic.

Un cetăţean care ţinea o prăvălie lîngă Clubul orăşenesc Tatter.sall începu să facă spionaj pentru O'Flaherty. Fu descoperit. Din ordinul lui John West îi spanseră cu o cărămidă vitrina şi nu se mulţumiră cu atît: cum punea geamul la loc, cum i-l spărgeau iarăşi. O'Flaherty şi ceilalţi detectivi se văzură urmă- riţi zi şi noapte. Mulţi dintre ei p.rimiră scri[1]sori ano^ nime de ameninţare, iar puritanii din Melb-Ourne şi din Car.ringbush îl denunţau .acum în mod public pe John West. Oamenii lui dădeau necontenit tîrcoale clădirii în care era instalată Prefectura Poliţiei. Ca^ zarma pentru instruirea noilor recruţi ai poliţiei era spionată iar agenţii care căutau să pătrundă îmbrăcaţi civil în localul Clubului Tatt·ersaN erau daţi af1ară fără multe menajamente.

Un ziairist, plătit de pastorii protestanţi, publică un pamflet care înfiera corupţia ce domnea în unele sec^ toare ale poliţiei şi cerea să se ia măsuri împotriva lui West „parazitul care se-ngraşă pe sipinarea săracilor". Doi mascaţi a ţinură calea ziaristului. Unul din ei, oh:1ar Arthur West, Îl11 poorlli în aap •OU un drug de fier. Unealta ucig.aşă se fovi însă de perviazul unei ferestre şi numai aşa scăp~ omul cu viiaţă ; d:ar tot <1 trebuit să fie dus în nesimţire la spital.

Trecură a1stfel săptămîni .şi luni; poliţia continua să ocupe localul biroului de pariuri. John West începu o campanie prin intermediul unor ziairişti prieteni. Zi1arul *Age* ena de păirere d biroul ,de p1ariuri trebui1a legalizat, justif icînd această cerere prin publica.rea unor cote dilll benefidi luate la întîmpilare şi care se dovediseră mai mairi decît acelea ale bookmakeri.Jor oficiiali de pe hipodrom. *Herald*

deplînse într-un iair^ ticol de fond risipa care se făcea cu banul public, plă- tindu-ise şaizeci de poliţi'şti (trei schimburi a cîte douăzeci) oare ocupau făr nici un rost local.ul biroului de pariuri 1al lui West. *Argus* însă ţinea isonul ipuri^ tanilor, făđnd loc în paginile lui unei campanii împo^ triva biroului de pariuri.

Frînat de larnnele de care dădea dovadă legea, O'Fliaherty ·aşteptia în zad1ar c.a John West să-şi re^ clame bunul. Paza fu redusă treptat, pînă cînd rămase de gardă numai un singur 1agent, 1atît ziua cît şi noaptea.

Acum John West se hotărî să-şi recUtCerească fortă- reaţa. într-o dimineaţă în zori, tocmai cînd agentul care făcea de pază tirecea din curtea biroului de pa^ riuri în curtea depozitului de lemne, se tirezi încon^ jurat de cinci mase.aţi care săriseră gar·dul şi-l năuciră cu o ploaie de lovituri. Simţi şi ţ~ava unui revolver înfiptă în coastă. Incercă să se smuceaSJCă ,din mîi^ ni1le lor, diar agresorii îi lu1ară ·the.ile şi-.l azvîrliiră î1n stmdia B1agviHe după ce-i învineţiră şi un ochi.

A doua zi, presa relată incidentul. Curînd duipă aceea, Arthur West, Urangutanul, Piggy, Dick Cauli^ flower şi Uiil nou membn.t al bandei, Bill Lung.anul fură daţi în judecată pentru agresiune. David Garside caire le recomandase să ocupe din nou localul se în^ trecu pe sine la proces. Descoperise o veche lege bri^ tanică în virtutea căreia dovedi că agentul care se afla În incinta „inviolabilă" a biroului de pariuri nu putea exercita nici o atribuţie acolo. Acuzaţii fură achitaţi.

John West ieşi nevătămait din iaceastă aampanie şi ajunse cunoscut în toată Australia. Puritanii care P.rau împotriva tuturor jocurilor de noroc, tunau şi fulgemu împokiva lui ; socialiştii din mişcarea mun^ citorea&că şi ziarul mdkal *Bulletin* din Sydney îl denunţau ca pe un duşman .al săra1C1i1lor, dar ·chi.ar *Bulletin* era nevoi1t să 1admită că „pe străzile din Mel^ bourne mai multă lume întoarce capul după John Wesit docît după guvernatorul geneiral."

Avea faima de om generos şi a·cest lucru birui pro^ paig1anda 1advers:airilor LSăi. Oriunde se duooa, împăr- ţea daruri. Unui amărît, întîlnit pe stradă, îi dădea bani să~i ia ceva de mîncare; altuia îi strecura o

in^ formaţie pentru curse; cei care pierdeau la biroul de parimii ori la dub prirrneau dteod:ată din piartea lud oîţiva şilingi „ca să mai taie ghina"; dacă o femeie zdrenţuită î,l oprea rpe drum şi i se plîngeia că ia răma1s în urmă cu chi.ria, i-o plătea el, la zi. Distribuia în mod ostentativ donaţii pentru bi-s·erka catoHcă şi pen^ tru o.perele de binefacere, astfel înc1t pentiru mulţi oameni, numele lui era sinonim cu generozitatea zîm^ bitoare.

îşi conducea „imperiul" cu o îndemtnare şi un geniu or:ganiz1aforic .care îi uimea pe a.sociiaţii săi. In^ cepu să .se ocupe de promovarea trapului şi a boxului. Bennet izbutise să-i asigure controlul asupra .clu^ bului de itrap din Melboume, li:ar F.nanck La:mmence, secretarul duhului, intră şi el în .soldia lui John West; el supr,arveghia toate cursele săptămînale de trap, şi-l mai ajuta în administraţia Clubului orăşenesc Tat^ ternall.

John West îşi pusese în carp să se scape de pre^ fectul poliţiei. Pirin poliţiştii care-i erau binevoitori, întreţinu o campanie împotriva prelungiirii limitei de vîr.stă pentru pensioniare la peste şiaizeci de 1ani. Rămase ferm pe poziţie chiar dnd campania pornită de el luă un .carader politic ; poliţiştii care stărui1au să se menţină limita de vîrstă pentru pensionare la şaizeci de ani cereau totodată spoiriirea salariilor, îmbunătă- ţi.rea condiţii'lor de trai şi formarea unei comisii re^ gale de anchetă. Se foloseau de această campanie aa să-l lintimideze pe GaHinan. Mai mult, David Garside izbuti să trimită o delegaţie de poliţişti în au^ dienţă la primul ministru şi la ministrul de intern~ al statului Victoria. Garside avu grija ca delegaţia să se refere numai !ia 1problema limitei de V·Îrstă, dar âşi făcuse •sooote!He Jăiră să ţină seama şi de şiireteni:a primului ministru Thomas Bond.

J,n ca'litatea lui de lider al parUdului conservator, Bond nu avea altă preocupare decît să promoveze interesele oamenilor de afaceri, ale bancherilor şi ale noilor colonişti. Situaţia era cît se poate de nimerită pentru jocul .lui politk. Cazul John West devenise o problemă politkă spinoasă, ia1r Callinan de asemenea. Ar fi putut desigur să reducă limita de vîrstă, ba ohia•r să in·stituie şi o comisie regală, exrploaf.înd astfel l·a maximllil11

situaţia, dar problema era mult mai de^ licată doc.ît părea.

- Limita de vîrstă va fi redusă la şaizeci de ani. cînd voi socoti eu de cuviinţă, fu tot ce răspunse dele^ gaţiei.

Duipă aoeea, David Gansi1de 1îi ·spuse lui John Wesl că se temea c-a mers prea departe. Bond era şiret, s ... ar fi putut întîmrpla să reducă limita de vîrstă, in^ stituind însă totodată şi o comisie regală. S-ar fi pu^ tut chia•r să introducă o lege pentru a-1 susţine pe O'Flaherty. Intre timp, John West începu să acorde o deosebită 1atenţie poli1idii. In .alegerile federale din 1904 .nurrrn.1i şase candidaţi laburişti fură aleşi în Vic^ toria, optsprezece J.abwrişti izbuti1ră să fie trimişi tn Parlament. Printre aceştia se numărau şi Frank Ash^ ton, Bob Soott şi Dav·i·d Garside, caore intras·e din nou în vi1aţia rpolitică, pentru ia-l 1ajuta p·e John West.

La început, David Gtairsi.de ref uzase să candideze pe 1li:sfa ·l·abuirişH!or şi 1să semneze angiaj.amentu:J. „Nu Soemnez eu nici un 1aing:ajarnent ! declar.a1se el atunci. Ce, să ajung la cheremul cabalei din sin^ diciate ?!"

Daa- John West nu .se dăduse bătut. Rel.aţîi,le di·ntre ei suferiiseră o schirnbiaire. John West er.a iacum cel mai important client :ai! 1]ui Garsi·de., 1aşa că avociatul trebuia .să facă ce-i 1dicta el, ca şi toţi ceiJa,Jţ.i care figurau ipe sfatu.I de p:Jată ia! lui West.

Zece d1in cei opt,sprezece ilaburişti !fuseseră ialeşi în noul P1arlament cu sprijinul bănesc ·al lui John West. Tot cu bianii ,Jui fuseseră a1leşi şi doisiprezece liberali. Tn cazu1J c.înd a1r fi fost :prezentat un .piroiect de [1]lege pentru i1nterzicerea jocuriilor de noroc, John We.st putea d€Ci conta pe treizeci ide voturi. Dar .premierul Bond era în fruntea unui [1]g.rup .de treizeci şi opt de conservatorL Situaţiia eria încă foarte critică.

- Cine zici c-o să iasă în cupia CiauHield, John ? s·e auzi 1acestia interpelat ~într-o dimine.aţă .de un muncirt:or, 'Î.n timp ce se ducea fa noul său club Tattersa1U.

- Cred că Wh~sper, cia.Iul meu, o să cîştiige, răspunse John West, asou!Hnd de. un impuls generos.

- Mulţumesc pentru informaţie, John. O să .pun şi eu cîţivia şi:lingi pe eL

- Foar,te bine f.aci. Dacă-i 1n forrnia lui obiş.nui-tă, e aa şi dştigător.

Speranţa ;lui John West că Whb5per va cîştigia ern în.tr-adevăir 'Îndrep;tăţită. Avea de ,gînd să airanjeze într-aşa ,fot ia.1lergarea, ~încît să dea cu p1a1riud1le o lovii.tură, faţă de caire dştigt1Jri1e .din victoriia lui PJugger Pete Manson în cup.a „Austria,!" aveau să rămînă ,doar un f:leac.

Whis:per era un iairmăs·ar de. cinci ia.ni, bine iantire· nat, pe caire John West îl cumpărase ·de curînd şi-i dăduse î,n g.rija unu.ia ,dintre cei mai buni antrenori. Deşi calul era considernt un *outsider,* John Wcst trimise oameni în toată ţara să par,ieze pe el, soco^ tind că via fi în stiare să mituiască pe jocheii celor^ lalţi favoriţi. Dăduse instTucţiuni sia:lari1aţilor ocupaţi cu totializatoml şi ce!or de la club să nu se încarce ei cu ip·aTiuri pe Whi,~per, ci să .tr·imită cît mai mulţi clienţi l1a Sol Solomons, cia să parieze .acolo pe ace.st cal.

ln timp ce John cobora straidia Bourke, o scenă neobişnuită se petTeceia în sailonul Clubului orăşenesc TaMersiall. Cam o .duzină din sa,liari.aţi se adunaseră ciorchine în jurul lui Barney Robinson, oare stătea pe sofa, urmărind foarte interes1aţi 'articolul pe care acesta îl citea în *Argus.*

John West 1ave.a cea mai proastă părere despre *Argus,* „aceas,tă infamă fiţuică .a [1]purit,a.nUor co.nser^ vator.i". Era siingUJml zfau pe ciall'e nu-.J primea acasă. Articolul pe care-l citea B.arney Robinson justJifica animozitatea lui. Titlul spune.a de ii.a î,nceput despre ce era vorba : MANIA JOCURILOR. Subtitlu·: *Domnia Te^ roarei.* Aducea o dare de .seamă foarte 1amănmţi,tă asu^ pra metodelor utmiziate ide John West pentru ia-şi tapăm intereseJ.e ,comerdiale. ·

Bamey tocmai terrninia articolul.

„„.,aHt de eficace 'a' fost acest iacb de vio:lenţă, îndt nu :s-au !putut obţine nici un fel de prnbe care să fie acceptate în fiaţa instanţelor judecătoreşti. Oamenii lui O'Flaherty iau fost urrnăiriţi zi şi noapte şi iau primit scrisori d1e ,amenînţiare î.nifiorătoa.re.

liată metodele ia.cestor 'indivizi oore nu urmăresc dec:Îit un ,singur 1luoru : să .stoarcă bani cît mai mulţi

hani ·din„. a„. astia„. 1predi1lecţia„."

Cind citi cuv1.ntul, Biarney 'Se-ncurcă diar iSe grăbi s:ă explice : Asta înseamnă obiceiuri„. Continuă : „S-.au adunat l1aolal1ă oameni oore„. hm„. care ·au suferit condlamnări, ba şi unii oare au fost chiar biciuiţi fa închisoare„.". Biarney se uită pe furiş la Ar:thur \Vest; faţa acestui1a ena schlmonosită de un rînjet.

Deodată Dick Gau11ifilower ~frigă :

- Sf i111te dumnezeuile, fa te uită. Ne-au pus lia ziair ! Uite ce scrie aici : „.„Cîtevia cuvinte despre oamenii ilui„."

- Ei, ce ziceţi .de ia·sba, se înghesui şi Piggy, giatia să-i ia zi1aml din mînă. Scrie şi de mine. Uite ce spune : „O condamnare pentru tî.lhăr.ie, doi ani muncă siilnică". -Măi ;să flie. a dr.acului! Toate le ştie!

Arthur West se iaşez.ă îmbUJf.nat 1ntr-un fotoliu. Paiddy Woodman se frecă în ·creştet cu multă energie.

- Să ştii că ăştiia vor să ne facă reclamă.

Glumia lui trecu neobserviabă. Toţi se-nghesui,au în jurul canapelei fră,gînd care 1miai de. aaire ,de zia.r.

- Uite-niă şi pe mine! Şase foni pentru fals. Optsprezece 1luni pentru tăinuire de lucruri furate!

- la te uită, sipune iaici de unul cu treizeci şi nouă de. condamnări. Caire-i ă:la ?

- Unde-'i a mea? Lasă-mă 'Să vă1d şi eu.

MotofoHse:ră ziiaril..IJl de tot. Biarney 1se scuturâ şi se 1r.idică.

- Staţi, strigă l,a ei. Vă ~nUnd ziiarnl jos şi o .să vă uitaţi cu toţii. Pe miine şi aşia nu mă interesează, că n-am fost oondamniat niciodată.

Deşi Bar.ney Robinson nu contribuise ou nimic !la *Domnia teroarei,* ia.tît el cît şi Borrie. erau foarte îngrijoraţi de situaţie.

Poate că iair fi ascultat-o pe Florr,ie, care-11 cică1lea mereu să-1 ila1se 1pe West, o idia1tă !penrl:ru rtotdea!l11T11a, 1dair Jolm îl .pooea doair să fiacă afişe ipentiru hox - lflill-IÎ ma,i oerea nimic ialtcevia.

Biarmey net[1]ezi ZIÎ1airul şi-1 :î11111:iniise 1pe :podea. Toţi se îJ11girămăidli!f'ă ful jiu.rul 1al11bicolul1UJi, um[1]ti în geniuoohi, .a1lţiJ apledndu-se pes.te ceHa,lţi şi :Jungindu-'şi gît:ul ca să Viadă.

Pa1d,dy Woodma1T1 irămăoose Sn foboiliu.

- Ce-o să se-nfurie John! ui spuse el lui Anthur Wesrt.

Toomaii 1aibllll1Cli intră şi Joqri şi se 0ipiri liîn[1]gă lllŞă. Niittnootl1 inu-1 observase.

- Uite! Uite aiici e vorba ,de m~rne.„

- Da ide m,de, eu is.îint .lilia. Tu n-.adi 1srta1t 1niiciodartă la irăroa1re penitrru a,giresi1llil1e.

- Asta-s ·eu; şa,se ilu111Ji pe111tm ifuirrt, t'rei alil!i mmcă sfrlnică şi biciuire penim .agresiune şi cri!mă. Dacă-ţi sip;oo !

ş,i coobi1111lliairă 1să dteascâ şi [1]să 1cLiisoorte 1aşa, î111 timp ce Arthur West şi P,a,ddy Woodmian şedeau îngîndu^ raţi .în fotolii, iair Barney Robinson în ceia1J,ailtă parte a sa:lonrului citea din Enciclopedi1a caire-i eria iatît de dragă.

Jo.hin Wesrt urmărea scena cu o fig:uiră idez.gusrtaită.

- CÎIIlld terrnÎlThaţi, IPOate vă duceţi srus 1să vă V[1]edeţi de treabă, rosti el tare ..

Zgomotul .îîncetă ca 1p[1]rin fainmoc, oameni1i se riidioară de jos ca 1rni1şte copii ipll"inşi că se jioacă îin in0troi. leşiră unul după al.tul făr1ă 1să 1sc01a1tă o vonbă, läs1în1d ,pe podea ziarul mototol1i·t.

John West ridică ziarnl, îl netezi c.ît mai ·îngă.duiia starea ja1lnică în ciare s·e afla, ş.i tocmai se pregătea să-,1 ianunce pe un scaun, dnd Arthur îi spuse.:

- Ai fiace mai bine să-11 citeşti, dacă tot .:ii pus mîn:a pe el. Auzi : *Domnia teroarei.*

John West ,găsi articolul, îl citi ipînă la .capă.t, mototdJii ziarutl cu furie şi-l azvîdi oît colo.

- Arty! g.!asul lui suna liniştit. Vino sus.

Se întoarse apoi spire Ba:mey:

- Hai, nu mai sta meqeu cu nasul vîrît în blestema^ ta a~a de 1aarte şi vino şi tu. Vreau să stau de vorbă cu voi despre meciul dintr[1]e Squeers şi Dkk CauHflower.

- Bine, John, răspunse Bamey punînd cu grijă cartea la 1loc .î.n raft. Şi afişele sînt gata.

John West semnase un contract cu Bill Squeers, una din speranţele boxului la categori.a grea şi în liips1a unui 1advers.ar miai bun, îl ialeseră victimă pe Dick Cauliflower.

In timp ce UJrcau scările, Barney v•eni 1lîngă John:

- Auzi, John, mi-a spus cineva d Sol Solomons î~i trimite pariorii aici să-l joace pe Gladstone. Zice că Gl1adstone o să facă minuni în cup.a Caulfield.

John WeSll: se mulţumi ·să •se-ncmnt·e şi întrebă :

- F[1]rank Lamrnen~ e aici?

- Da, e a.ici.

- Aşteaptă-mă puţin în birou, Barney. Vreau să văd a1f1işele. Ştii, trebuie să ·dăm impresiia că Dick Cau^ Hflower o să facă ifigură frumoasă.

Sus, i1ntră Îlrnpreună cu Arthur într-unul din cele două birouri de lingă marile săli de joc. Frank Lam^ mence făcea inişte socoteli. Era mai tînăr decît pa^ tronul său, înalt şi .subţkel şi ou faţa posomorită. Cînd intrară fraţii West, se sculă în pidoaire. Er.a roş- covan, mişcările 1lui erau pedante, aproape pompoase.

John West se-:ncredea înJell ca în nimeni altul. Frank se dov·edi.se a fi p1riiceput, şiret, lipsit de scrupule şi tăcut ca mormîntul. Tr[1]ansforrnase noul club TattersaH într-o asociaţie legală, el era secretar, iar Sugar Rten^ frey pireşedinte.

- Ai văzut, *Argusul,* Fnank? .H "în1trebă John West.

- Da, domnule West, am păstirat un exemplar şi penfru durnneavoaistră. Larnmence 1se iaşează şi scoţînd ziarul din sertair, i-<I dădu lui John West.

- L-am citit, s:puse John West. Aş wiea să .aHi tu cine a soris articolul şi să-l dai pe respectiviul p·e mîna lui Arty şi a băieţilor.

- Foarte bli!ne, domnule West. Chi1air 1as1a voisem să vă propun şi eu. Dia.că permitem ca .asemenea ar.ticole să rămînă 111epedepisite, 111-0 să iavem nidodată linişte.

Lammen~ se obişnuise să ghicea•scă gîindmile pa^ tronului său şi nu pierdea pri.Jejul să cadă de acord ou eil. Avea intenţi.a să se facă indispensabH, să devină mîna dreaptă a lui John West. Nu căuta niciodată să iasă pe primul plan, era omul intrigiilor siniistre. De ac~ela era gata oricînd să îndepliinească dorinţele lui West, fără 1a stia mult •pe gînduri şi fără ip ic de renmş- cări.

- Şi cu ce-l iatingem, domnule West? îl întrebă Lammence.

- Faceţi cu el ce vreţi:, dar să nu ornai poată scrie niciodată .artico\e ca ăsta.

- Bine, domnule West, ·lăsaţi p[0]e mine.

După ce John West treou în biroul de alături ca să discute ·CU Bamey Robinsoa:i, Liammence îi spuse lui Arthur West:

- Mă Îillteresez eu .ta redacţi1a *Argus-U'lui* şi pe urmă poţi trece dumneata „la .acţi1,.me" cu băieţii.

John West şi Sug.ar Renfrey se aflau la tribună, în partea rezervată membiri'lor, pe hipodromul Caulfield.

Era o vneme minunată. P^{0}eluza verde, florile strălucitoare, gairdul alb de fier, 1lumea nerăbdătoare, totul se îmbina într-un tablou pitoresc, dar atenţia publicului se concentra numai asupra cai·lor pur sînge ce lua•u staiitul în „Cupa Caulfi·eld", ediţia 1904.

- Au pornit!

- Demas e-<n frunte, spu51e cineva de 1alături.

- M-da! In duda instrucţiuni1lor primite, după cite ştiu eu, îi răspunse cu gl1as tare celăl1alt. Să ştii de l1a mine, că-i ceva putred în cur'!>a 1asta.

- Ai a1uzi.t 1oe-.a spus? îi suflă Sugar la ureche lUJi John West.

Caii parcurs·esielră în galop susţinut jumătate din dmm - o milă şi jumătat•e. După priima mie de metri, Demas era tot în frunte, •sp!I'e ·consternarea proprietari^ lor lui, care dă·duseră indicaţii rsă fi.e menajat. Grupul trecu în formaţie comp.actă pe llÎngă stîlipul de l1a .oare ma1i erau opt sute de mefri rpînă 1la sosire. Demas dădea semne de obosea lă, în urma efortului disperat pe ca·re-1 făcuse pentru a conduce pe tot parcursul, şi iată că unul din ceilalţi favoriţi trecu în fnu.nte. Cînd caii luară în galop întins cUJrba spre sosirie, Emir îl atacă pe Demas. Gl1adstone aalul lui Sol Solomons, ·venea în urma Ior; Whisper ena 1al cinoHea şi ·conform instrucţiu- nilor plI'imite ~ncepea rSă dştige teren. Cu urlete sălba- batice, spectatorii înioepmă să-şi ·încurajeze favoriţii.

- Merge tocmai cum i-1ai spus tu, John, stri,gă Su^ gar Renfrey, în urechea lui West. Se ţine deoparte pînă îşi scot ăilalţi sufletUJI.

- Ce fa,ce Gl1adsfone? De ce inu iata:că Gladstone ? I-am spus să se lanseze înainte de curbă, ca să-l atra^ gă p·e Whisper.

- Ui.te c~a pornit, John.

Sugar avea dreptate; dnd grupul luă •curha, dînid să intre pe pi•sta dreaptă, .Ja ,patru sute de metr.i de sosire, Gladstollje s·e desprinse p·e neaşt·eptate din grup şi g;alo^ p1înd di1sperat p•e margine, troou pe lîngă cei doi cai din frunte şi le-o •luă înainte.

Cam la vreo sută metri de John West şi Renfrey, Sol Solomons stătea împ1reună cu unul ·din funcţionarii lui, chiar ilîngă gard, în dreptUJI liniJei de sosiir·e. Era un bărbat mas:v, de vreo treizeci d~ ani, îmb!l'ăcat cu pre^ tenţii de eleg;anţă. Nelipsiba-i gambetă ascundea un în^ ceput de chelie. Deşi în 1aparenţă calm, tiremur.a de ener^ var.e; Solomons considera, pe bună dreprtat.e de altf.el, că Gl1adsfone ena un oal sigur; n-1avea însă de unde ghici că jocheul său „alergia ·CUrs1a pentru WhiSJper". Otnd calul său luă conducerea ·Î·n Jini·e dreaptă, masca de indiferenţă căzu de pe faţa lui Solomons. îşi apucă funcţionarul de braţ.

- Ce face băiatul ăsta? Ce fac,e?! I-.am spus să aş- tepte pînă la ultima sută de metri, pentru U1ltimul galop!

îngrijorarea se dovedi în curînd justificată. Demas rămase 1în urmă, iar Gla[1]dstone alerg.a cap la cap cu Emir, pe parcursul drept spre sosire. Gînd se apropiară de ultimul stîlp, la j11.1mătatea p·istei, mii de voci în^ cepură să striige numele 1lui Emir şi a,l lui Gladstone. Da·r, deodată, micul iroib Whisper trecu ca fulgerul pe lîngă caii din frunte; avînd de dus ap1roape douăsprezece kilograme mai puţin, îi depăşi cu uşurinţă şi trecu potouJl cu un avans de trei l1ungimi, în mijlocul unrui entuziasm nestăvilit.

Oamenii se-nghesuiau în jurul lui John West, felicitîndu-L

- Frumoasă cursă, John, frumos I-a alergat!

- Am ju.aat şi eu, John, mulţuimesc ,că mi-,ai sipus. - Noi ăştia din Carringbush 1am pariat toţi pe el. Să trăieşti!

Pe gazon, lingă jei, un poliţist îşi azv,îrli casca în aer şi strigă fericit:

- Toţi iam juoat pe el; ne-ia spus John West că Whisper e o lov.itUJră.

John West ziîmbea; 1îşi croi dmm pri1n mulţime şi se duse sprre locul unde mult dorita oupă urma să-i fie înmînată.

Timp de dlie'va zi1le nu apărn nici o aluzie în presă că

s-ar fi petrecut ceva necinstit. P1Pesa anunţă cu mul^ tă ser.iozitate că John West dăduse jocheulllli o tPeime şi antrioorului două treimi din premiu, far unele ziare publicară o scrisoare adresată de John West primairu^ lui din Carringbush, căruia ii trimitea cinci ·sute de lire, cu nugămintea să le ·împa1rtă sărndlor şi nevoiaşi- lor din district. Fu publicată ·de asemenea, cu lux de amănunte, darea de seamă 1asupra festiivităţii care avusese loc l1a Clubul orăşenesc Tatternall ; ipriintre cei care 1fi.dkaseră paharnl în cinstea lui John West fuse^ seră şi patru politici\e'Ili laburişti.

Bulletin .fu primul zli1ar care făcu 1aluzie la „unele procedee ilegale" în „Cupa Caulfield", scriind în nu^ mărul imediat următor: „In loc să fie menajaţi pentru gialopul firnal, f1avoriţii cursei, Emir şi Gladstone, HU fost lansaţi îrnainte de ultima curbă ; o tactică neobiş- nuită, ţiililînd seama de faptrnl că îna,iint[1]e de a se 1lansa cu toate forţele ocupa1u totuşi o poziţie avantajoasă."

Comentînd cu 1rronie gestrnrHe generoas·e ale lui John West, după victoria lui Whisper, articolul respectiv vorbea despre el ca despre „un cetăţean nu prea ono^ rabil care exploatează pe [1]săraci". Dădea de înţeles că această crnrsă fusese „aranjată", şi încheia adrestri^ du-se în stil cu totwl neacademic politicieni1lor care băuseră în cinstea 1lui la club, că „ar trebui să le fie rn^ şine."

Presa cotidiană publică apoi ştirea că Victorian Ra^ cing Club [1] care control1a ceJ.e patru hipodromuri de galop din oraş şi toate cluburile de galop din ţară avea ·de gînd să ia măsuri .împotriva unui anumit proprietar, de cînd un jocheu cunoscut declarase că personajul !În chestiune participase la aranjarea unei importante competiţii.

- Nu cred că V.R.C.-ul o să provoace un ,scandal, îi spuse John West lui Sugar Renfirey după ce citi articolul. Cel mult n-o ;să-mi ·dea voie să mai prezint caii. Ei şi ? Am să-i trec pe numele altcuiva.

I

Cwr:înd după aceea, V.R.C.-ul făcu o anchetă sooretă asupra victoriei obţinută ·de Whisper în „Cupa

Caul^ field", dlllpă ·care îl descalifică pe John West pe viaţă şi-l excluse ·din toate cluburile pe care le controla. West îşi trecu caii pe numele altora, dar păstră o ură neîmpăcată V.R.C.-ului.

In timpul lunilor ce urmară avu de susţinut lupte grele, pe mai multe fronturi.

Campania iniţiată de el pentru a crea dificultăţi ins^ pectorului de poliiţie Ca·llinian 1Se-ntorsese împotriva

t Clubul hipic Victoriia (n. r.). lui. Primul ministru Bond stabilise limita de vîrstă tot la şaizeci şi cinci de ani, dar instituise o comisie re^ gală pentru a cerceta situaţia din poliţie. John West şi David Garside izbutiră să influenţeze alegerea unora dintre membrii comisiei, în akătuirea căreia in^ tirarră trei politicieni care le erau binevoitori. Gar.side conta de asemeni pe faptul că nu erau numai ei in^ teresaţi. Nenumăraţi membri ai guvernului conser^ vator, funcţionari superiori, comercianţi de băuturi sipktoase şi mari bogătaşi îşi 6! pălaseră rufele murdare prin mijlocirea poliţiei corupte din Victoria, înoît el nu se mai îndoia .că această comisie avea .să-şi ter^ mine lucrările, ca atîtea alte ·comisii asemănătoare, cu un raport inofensiv.

- Bond o să fie 1ndntat să dizolve comisia înain^ te de a lichida cu Callinan, fu de părere Garside.

- Ai girijă rsă nu mă cheme să depun, îi ·ceru John West. Mai .că-mi vine mie să-i demasc într-o bună zi. O să adoo şi eu ori:ce-oi. af,J:a pe socoteai.a lor şi o să dau :în vileag totul, în parlament, de la tiribunele publice, în faţa comisiilor regale, oriunde. Sînt 'CU toţii nişte mişei, lingăii ăştia de rpurritani. O să văd eu dacă le-o conveni cînd am să arăt a.devărata lor faţă.

Cu fiecare zi ce trecea, creştea şi ura lui John West împotriva lui David O'Filaherty. O' Flaherty continua să-şi trrimită is•coa.dele la biroul de pariuri şi la club, darr în acelaşi tirmp nu înceta să facă presiuni în ve^ derrea modificării legii jocurilor. El fusese acela care

furnizase ziarului *Argus* informaţiile pe baza cărora se î.ntocmis·e articolul ce-l demascase pe John West.

Dar iată că destinul 1i oferi lui John West posibili^ tatea ·de a porni un atac eficace împotriva clubului hipic Victoria. Aflase că administratorul hipodromului Arpsom era întrr-o situaţie financiară atît de critică îndt rnu fusese ~n sta1re să dea dştigătorului cupei de aur „Apsom" nici premiul în bani, nid trofeul .cu^ venit.

Aflînd acest lucru, John West se grăbi să-i facă o vizită lui Benjamin Levy junior, proprietarul lui Apsom şi a altor două hipodromuri neînregistrate pentru curse de poney.

Benjamin Levy senior, bătrînul Ben - cum i se spunea - şi Benjamin Levy junior, tînărnl Ben - îl aşteptau în biroul Antrepozitelor de mobile Levy.

John West studie perechea privindu-i peste masă. Tiînărul Ben era scurt, gras, adus din umeri, avea ca~ml rotund, părul oreţ şi faţa smeadă; deşi purta haine scumpe, părea totuşi neîngrijit. Ungă el şedea bătrînul Ben, un bătrînel ofilit, chel, prăpădit, care dăduse în mintea copiilor.

Tînărul Ben îşi întinse mîinile grăsuţe pe masă şi începu discuţia:

- Aşa·dar îţi închipui că pentru simplul motiv că Clubul Apsom n-a fost în stare să ofere azi premiul şi cupa, o să-ţi permitem să organizezi alergă,ri pe hipodromurile mele ?

- Hipodromurile tale? îl întrnrupse bătirînul Ben, cu o voce cavernoasă. Vrei să spui hipodromurile mele. Sînt încă hipodromurile mele.

Bătrînul Ben avea peste optzeci de ani, dar refuza să ,predea tînărului Ben, celorlalţi trei băieţi sau fiicei sale, administrarea imensei sale averi.

Cînd venise din Anglia, Benjamin Levy senior des^ chisese o 1dugheană de vechituri la Melbourne. ·

In timpul celor zece ani petrecuţi în această pră- văHe, strînsese douăz.eci de mii de lire, se însurase cu o servitoaire şi din căsătoria lor se născuseră ·cinci copii. După moalJ"tea nevestei lui, obiectul afecţiunii sale deveni o întreprindere de tutunuri la preţ redus, de pe urma căreia se alese cu treizeci de mii de lire beneficiu şi mai multe amante. Pe la 1880, cînd

înce^ puse epoca de glorie în construcţii, bătrînul Ben în^ cepu să facă afaceri cu mobile şi introduse în colonie sistemul de vînzare în irate. în curînd înghiţi toate întrepll"inderile mai mici de mobile, stabilind un ade^ vărat monopol. După opt ani era milionar, dar în urma crahului din 1890 îşi pierdu aproape jumătate din avere.

Nu .de mult, bătrînul Ben se-nsurase cu o tînără ir^ landeză de optsprezece ani, pe care o cunoscuse în Carrringbush. Băieţîî şi fiica lui Ben o socoteau pe fata asta drept o adevărrată primejdie. Bătrînul Ben o co^ pleşea cu daruri pe noua lui nevastă, aşa încît fami^ lia luL ajunsese să creadă că-şi modificase şi testa^ mentul în favoarea ei.

De aceea, cam la vreo săptămînă, îl răpiseră pe bătrînul Ben şi î! aduseseră înapoi acasă, unde se deda rase de a·cord să-şi facă un nou testament, prin care lăsa tinerei sale neveste doar o f ăbricută şi o mică sumă de bani - şi asta numai cu o condiţie: să i se îngăduie să se întoarcă la ea.

în timp ce bărbrînul Ben în~erca să urmărească con^ versaţia printr-un cornet acustic, John West şi tînărul Ben se tîrguiau. Cursele de poney, arăta John West, se aflau într-o situatie critică: fondul de premiere era din ce în ce mai redus, iar sportul în sine era ireme^ diabil cornot. Pretindea că el ridicase din nou presti^ giul curselor de trap şi făgăduia că va face acelaşi lucru şi în c-eea ce privea cursele de poney. Intenţiona să mărrească premiile, şi să lichideze cursele aranjate spre a atrage astfel un oublic mai numeros. Vorbea ca şi cum afacerea ar fi fost înc-heiată şi parafaHi; va prelua ei cîteşitrei hipodromurile. Avea să reabi^ liteze acest sport şi să sroată bani buni - atît pen^ tru el cît şi pentru familia Levy.

- Stai puţin, domnule \Vest, am şi eu de pus oare^ care condiţii, îl întrerupse tînărul Ben. Era priceput, siret şi Ii.psit de scrupule : îi plăcea să dea el tonul în^ tr-o tranzadie c-omercială. Facem tîrgul, dar cu anu^ mite condiţii. Ca să pui mina pe Apsom, brebuie mai întîi să cumperi o treime din acţiunile terenului.

- De acord. Chiar îmi convine, răspunse John West. Jn sinea lui însă gîndi: „Nu şi-o fi înch!puinrt c-o să dau

înapoi pentru atîta lucru ... "

- Cu celelalte hipodromuri cum f:acern? Eşti pro^ prietarul unui.a din ele, după cite ştiu, iiar pe celălialt îl închiriezi de la Ralstone Council. Aşa e?

- Poate ne-om tnielege şi cu privire la celelalte două, dar nu uita că mai sînt încă trei. .. Jim ... cluburri care au contracte de închiriere cu ele.

- Deci dacă aranjez cu celelalte cluburi eşti de acord să le preiau ?

- Da, sînt de acord. Dar ... mai trebuie să punem la punct încă o mică chestiune, domnule West. Ai auzit vreodată de vînzările în rate? Noi le zicem în^ chiriere-vînzare ca să fim mai politicoşi, spuse tînărul Ben cu-n zîmbet şiret. Ei bine, află că este cea mai grozavă afacere, mai grozavă decît birourile de pa^ riuri.

- Biroul meu de pariuri e o afa.ceire cinstită.

- Ca şi închirierea-vînzarea. Uite cum funcţio- neazâ. Să spunem că cineva cumpără, de exemplu, un pian. Plăteşte la început un avans de cîţiva so^ veireigni, iar restul urmează să-l verse săptămînal. Pe suma rămasă de plată, noi luăm dobîndă de zece la sută, sau cel puţin aşa îşi închipuie cumpărătorii. Zece la sută în medie pe an se transformă în peste sută la sută, mă-nţelegi ? Plătesc zece la sută şi pentru banii pe care i-au plătit. Sbraşnică şmecherie, nu-i aşa? Pe lîngă afa·cerea asta, pariurile sînt jocuri de copii, domnule West. Şi tînărul Ben încheie cu un rîs strident.

In acest moment, bătrînul Ben, care tot îşi răsucise cornetul cînd spre unul cînd spre celălalt, se adresă lui John West cu o voce spartă, piţigăiată:

- Vezi, domnule West, nu numai dumneata; am fost şi eu descalificat pe viaţă.

- Da?

- Da, domnule West. Nu eşti singurul car·e poţi: să arnnjezi o cursă, cokodăd el rnîndru, gesticu^ lÎJnd cu cometul· .acustic. Eu şi Ben junior am im^ portat un cal din Anglia, un campion. I-am schimbat numele şi a cîştigat o groază de curse în vestul Australiei, pînă cind ne-a dat de urmă V.R.C.-ul şi ne-a eliminat pe viaţă. Să mori de rîs, nu-i aşa ? Pe urmă am organizat cmse de trap şi de poney la Elsternwick, pînă mi-au închis hipodromul pe mo^ tiv că se pUngea lumea de înjurături, de scaniia^ luri şi de zgomot. Numai ce-o aud ipe fata mea, Ro-· si.e : „Tată, zice, să nu mai aud

de hiipodrorn, aface^ rea iai1a cu mobile e mai respectabilă". Aşa zicea. Eu zic : „Bine, Rosie, bine". Aşia că iau şi ce!e~1alte trei hLpodromuri şi le închiriez 1altona, pentru că fiic.a mea Rosie, se plînge că o enervează zgomotu'! şi vor^ bele urîte ... "

Tînărul Ben îl întrerupse nerăbdător :

- Ce-ai zice dacă ai băga nişte capital în afa^ cerea cu închirierea·vînzarea, domnule West? Nu chiar atîta ca să intri în consiliul de administraţie, diar de iajuns oa să fia.ci o groază de bani. E drept că ne-au oom mers prost iafacerile, chiar foarte prnst. Cîteodată, cînd luăm lucrurile înaipoi de !ia oamenii care nu pot să plătească, constatăm că Siînt uzate, alteori dispar clienţii cu mobilă cu tot. ln rnltimul timp am avut cam multe lovituri proaste ; dar si^ tuaţia o să se schimbe curînd şi-o ·să ne umplem de bani. Ne-am asigurat monopolul în această afa^ cere şi avem de g,înd :să-l păstrăm ; o să facem mi^ lioane din închiriere-vînzare, şi ai putea să te în^ frupţi şi dumneata cu oîte ceva, domnule West. Vezi care-i situaţia, noi avem prea mulţi bani bloeaţi. De aceea afacerea aista trebuie .lărgită întîi-una.

- Să vorbim pe şleau, domnule Levy, ce-mi .propui?

- Dacă învesieşti, să spunem, cincizeci mii de lire în întreprinderile mele, :S-ar putea să-ţi închi^ riez oîteşi trei hipodromurile. Cumperi o treime din acţiuni,Je Apsom şi te aranjezi pe urmă cu cei tr. .. ~ administratori. Ei, ce zid, domnule West?

- Pui condiţii foarte grele, domnule Levy, răspunse John West, în timp de gîndea : „O să ia.să bani, nu glumă, din afacerea asta ; a fost mult mai uşor decît m-aşteptam". Şi îndată adăugă : Da, sînt de aoord. O să mă adres':'z avocatului meu.

- Cui? Domnului David Garside? Nu, domnule \ Vest, e prea chiţibuşair. Avocatul meu o să în^ cheie contradul şi domnul Garside poate să-l stu^ dieze pe urmă.

- Cum îţi convine dumitale, domnule Levy. Eu vreau să se facă totul corect şi... cit se poate mai repede.

Cînd se des•părţiră, John West era îndntat. Dc^ acum încolo să ia seama V.R.C.-ul !

John West îşi şi închipuia reclamele din ziare, cu numele lui jos. !şi închipuia cum o să fie lipite pr·e^ tutindeni afişe cu fotografia lui încadrată de o pot^ coavă. Vedea poney gonind ca vmtul pe pistă şi auzea a·alamaţiile mulţimii. Va putea să deschidă case de pariuri, să tipăreasd proprii.le lui programe şi să scoată caii lui la alergări folosind numele alt cuiva. O să deschidă şi bufetele de Hngă hipodrom, barul şi restaurantul din incintă, iar ·dad va reuşi să menţină în acţiune biroul de pariuri şi clubul, o să poată asigura controlul şi asupra pariurilor în^ afara hipodromului. O să fie regele curselor de trap şi de poney I

Nici nu le trece prin minte grangurilor care con^ duc V.R.C.-ul ce adversar vor avea. O să-i înveţe el minte să-l elimine pe viaţă I

*

Ba;rney Robinson era foarte bine ·dispus. Obţinus·e onorabiilul post d·e „director al ·publicităţii şi ll"eclia^ mei" întreprinderi•lor lui John Wes.L După demasca^ rea din *Argus,* şi îna·inte de ia fi înaintat, Filorrie mai că-i ceruse să aleagă între eia şi John West; .acum însă er.a mulţumită, miai cu seamă pentru că vedea cît e el de mîndru şi fericit.

Ou un creion în gură şi mîngîindu-şi mustăţile, Barrney şedea lia birnul lui de .J.a pa>rter.

„E chiar foarte bine", gîndi el şi începu din nou să citească .de !Jia oopăt, te.xtul afişului pe caire-'l scri1a:

„ ... O luptă înverşuruată pentru supremiaţie între ce! rooi puternici, cei mai sănătoşi şi rezistenţi, cei mai ştiinţifici şi ta.lentaţi boxeri ! Doi atleţi de tialie mon^ di.ală ! ! I Nici că se putea mai bine.. Asta o să atragă ·lumea. O s-o trimit rla toote zi-erele".

Ridicînd privirea îi văzu pe John West şi pe Frrank Lammence, care treceau prin faţa uşii deschise. Işi luă hîrtiile şi se ll"epe.zi după ei.

- John ! îl strigă foarte iagitat. Sînt gatia afişele pentru gala de box şi p·entru eros. Ia iascultă ce-;am scrlis pentru box: *„Tim Murphy contra lui Bill Squeers. Palatul* Expoziţiei. **în** momentul cînd Squeers a căl- aat pe pămîntul Australiei, toată lumea şi-a **dat**

seama că un veritabil ciampion se află în mijlocul nostru. După ce iam admirat forţa lui extraordinar~. s-a pus întreba1rea dacă se va găsi *un* luptător *demn de clasa lui,* care să urce cu cinste treptele iringului împreună cu e.1. Dar deodată, cia un răspuns la îndo^ ielile noastre *o* nouă *stea, o stea intre stele,* a iapărut pe flirmamentul pugilistic. *Tim Murphy I* S-a întors acasă de pe ringurile din America înarmat cu ultimele instrucţiuni şi metode tactice. Cu o ra:piditate feno^ menală şi cu o uşurinţă iremaircabilă ia făcut mai întîi să. păleiască steluţele mai mici, apoi, cu multă îndrămeală ... "

John West îl ascult.a nerăbdător.

- Foarte bine, Bamey, dar s-:ar putea ca meciul să se amine deocamdată. Murphy se !iasă greu.

- Atunci să punem pe altcineva în locul lui Bi!...

- **Pe** cine ? Nu vreau să fie iar oo fiasco, oa lia meciul **cu** Dick Ciauliflower. Squeers nu mai înghite de-astea, aşa că trebuie să-l aşteptăm pe Murphy. Sau poate reuşesc să-'! aduc pe Jeffries din Americia şi pe Mike Williiams din Anglia. Am oferit fiedruia cîte o mie de lire ca să lupte. contra lui Squeers.

John West porni spre scară.

- Stiai, John, stai să-ţi citesc şi anunţul ipentru oros.

- CHeşte-i-J lui Frank. Eu am tireabă.

În primul moment, Biarney se-ntum~că la faţă, apoi se-ntoarse către Lammence..

- Am de gînd să dau anunţuri mari în ziare, cu toiate înscrierile pentiru orosu.I West Thousand. O să încep aşa. Ascultă. Barney începu să citească solemn ca un 1actOT de foagedie : „Din nmdul şi din sudul ţăTii, din toate. ungherele acestui continent, vin ti^ neri•i austrnlieni, falnici, m1naţi de sperianţa victoriei şi de răspl•ata bogată oferită în cadrul acestei com^ petiţii .sportive unke în felul ei. Iată-l pe campionul din Snowy River, pe cel din Overflow, elita siportivă din Our Selection, numai tineri bronz.aţi cu trupuri mlădioase, fii ai unei naţiuni tinere. Şiase sute treizeci şi cinci de alergători şi--a11 manifestat intenţia de a„." Lammence nu părea de loc impresionat.

- Ai scri,s anunţul pentru cursa Ap·som ? îl între^ rupse cînd se iaştepta el mai puţin.

- L-am scris. Uite-I .aki, răs1Poose B1ariney, în^ mînbdu-i lu1i La1mmenoe o coală mare de hîrtie. F! I'ank luă hîrtia şi cît timp o citi, nici oo muşchi nu se

di1nti IPe fa~a luii.

- Hm !„. Clubul pentru curse de poney dLn Vic^ toria şi clubul hipic Galloway„. *Apsom,* neîntrecutul *Apsom„.* pitorescul *Apsom. ..* popularul *Apsom„.* Luni. Lumi. LuinL. Sub o nouă direcţiU1ne„ . .Mize ma1i mari. Iintîlinki mai spectaculoase„. Control desăvîrşit... Stridă supraveghere„. Un FleminR;ton în minii.atU1ră„.

- Da, mer·ge, declară în oele dLn urmă, Lam^ menice, 1deşi n-.ai fi putut citi aceiaşi iaiprobaire pe faţa lui lU1ngă. Laimmence nu era impresionat de idei,Je lui Bariney despre ,pubJi.citate. „Prea exiag'erează" îi spu·sese lui John West. B1a1mey se încruntă, se rn^ toa1rse în birou la el şi începu să cileasd din Enci^ clopedie, pe care o mutase aoolo, din salon.

Sus, s1a.!a cea mare răsuna de glasul jucătorilor şi de strigătele funcţionarilor ca.re stătoou în fia.ta panourilor ur~aşe, primind pariuri şi răspuinzînd la telefoane.

John West intră în biroul din spatele ghişeelor. UJ11ul din telefoane tocmai suna. Ridkă rece,ptorul:

- Alio. Bine, dă-i dmmuL Se făcu deod·ată lini'Şte şi în tăcerea care se 1a:şternu, John West rosti cu voce tare : Caiii sînt I.a start.. Continuaţi ou pariurile. Nu uitaţi. Nu se mai primesc p1airiuri după ce au intrat în linie dreaptă.

Cîţivia ju.cători s2 apropiară şi depuseră pia1riuri de ultima clijpă, în timp oe John West cu receptorul la ureche, reipeta ·descrierea evenimentelor trn.nsmise de J,a Apsom. Obsernatorul de I.a celălalt capăt al firului vorbea despre caii care se alini,au pentru plecare. De cîlva timp, John West introdusese me- tod.a „retnainsmisiun!i" priin telefon, anticipî1nod astfel cu douăzeci de aini moda retransmiterii curselor prin radio.

Mulţ·imea de dienti se stdnse în jurul ·ghişeelor oa să iasoulte. Găseai printre ei fel de fel de tipuri : jocători eXiagerat de el~ganţi, filfiZ01I1:i, murnoito.ri ieare ! Tl-<aveau de .Jucru siaiu oaire îşi luaseră o zi liberă, .pe i1oi IPe oolo cite un om de afaceri sau vreun muin^ dtor 1mlbră1cat oa de să1rlbătoare, 1aipoi tot soi1ul de deliicvenţi ·caire-şi petreceau tiimpul liber, ziu1a ful sa.Ia de jp1ar~llll'i şi noa1ptea în sia·l.a tripoului.

Sîmlbătă, .înghesuual[1]a era şi ma·i ma'f'e, <lia'f' 'de

fiapl g.roS11..Ll 1afaceri[1]lor se-n.chei1a 1pirin poştă sau prin tele^ fon. Profi.tmile clubului se cifmu la peste dnd sute de lire pe să.ptămînă

- Au 1po.rnit ! a1nuintă Johin West, vorbiind ireipezit. Dlinkum e în .fr.unte urmat de Kia.Ue, Queen Bess şi Pirimice vin dUjpă ei...

In Ump ·ce •oontiinua descrierea, uni.i mai depuseră cîtevia p1airimi.

- Cum e mtat DWmm ?

- iDoi la 'lll!liU, un.ainte de mursă. John, la ieît e-1a.oum Dinkum?

- iDoi I.a ddi.

- P.1.m şase li.re pe el.·

- Din!Wum oon.tiirmă să mnoducă. Quieoo Bess a treout pe locul doi, l.a numai două l·u.ngimi. Pdnce e 1a1l trei1lea, iiar Siaimmy Boy încea.rcă o ieşi.re pe marg~ne. John West ridkă mîina •dreaptă, •Da poliţis- tul ·oaire dlirijează dr.culaţia. Au intrat pe liinia ·drea,ptă. Nu se mai primesc 1Pairimi.

Jucătorii .asoultau - uinii stă1pînoiţi de emoţie, 1alţii ÎOOUJf!eţiţi de o Spenanţă i!1Jebu1nă - pînă dind trains^ misiunea sfîrşi în mijlocul strigătelor de bucurie ale puţinilor c.are jucia·seră pe cîştigător şi ia exclamaţiilor de deza1111ă;g1ire sau disperia.re ia.le ·ocloir .care nu-l ju^ caseră.

John West ip·use ~elef0l1Jul la loc şi se îndreptă spre Piaididy Woodman.

- P.a.1d·dy, vino putin pî1nă la birnu.

Pia.ddy îl u1rmă şi se iaşez.a;ră a.mî1nodoi în fotolii.

- Mi-a cam scos peri 1albi oomisia iasta a poli^ tiei, John.

- Nu tre!J.uj,e să-ţi faci sînge rău. Acum pUitem s-o lăsăm îll1 grija lu1i Daviid Ga.rsli1de. Eu mai de^ gmbă mă tem de spionii poliţiei. Tot mai e mul în clu.b. De l:tmi de zile s-ia stireolllrat ai•di şi oulege do^ vezi.

La auml ia1cestei şti:r.i, Paiddy î1nce1PU să se frece-n oa1p oolmiştit. Ba'fl!ley Robinson povestise o 1dia[1]tă în glumă d Paididy ·chelise numai din ipridiina Olbi·ceiu.l·uii de a-şi fueoa oreştetul capu!.u.i ori de cîte ori eria î1P · grijonat.

- Nu mai s,pune, John l exdamă el. Eşti sigm ? De

urude ştii ?

- Mi-ia s:pus un detectiv.

- Ştili ba.rem oine-i mizenaibifo:l de oodoş ?

- Am .aam mirosit eu 1oeV1a.

- Da' oum ·de s-a strncuirat aici ? Cum 1naiba, cîn.d 1avem oa1r111eni de-.ai noştri pînă şi la exiamenel·e pen^ t.ru 1Poliţişti, ba unii îi urmăresc pe recmţi şi cite nu puin J,a oia.le !

- Ei, cum, necum, uite că ia intirat. O'flaherty e tare, s-o ştlii de la mLne. Puin capu.I d el l-a tri^ mis, diiruele !

- Şi ce-ai ode g.în1d să fa.ci, John ?

- Cired că e ti,pt11! ăl1a, Bia<lids01T1. E şi-acum în sală. Am treaut asea.ră ou Frank pe lia el, imediat după oe-1am 1p·rimit in1formaţi1a, da' niu l-am ,găsit aioasă şi maică-sa n-•a wut să-mi Stplllnă nimk. Ar trebui să diiscutăm .pu1ţi1n ou el. Pe mmă îi facem vînt de 1aid.

Se duse· din 111ou în siaJă .şi se opiri lî:nigă un tînăr îirnalt, .timlbră:oat ou o haină ¹lunigă, neagră.

- Aş virea să vorbesc cev.a cu dumneata, între IP.a tru ochi.

Omul ·se scihLmibă l1a faţă şi-l •u.r:mă ,p·e John West în birou. Î[)Ja1inte de .a intra, John West strigă peste umăr la Piggy :

- Vi1no iputin încooce.

John West se aşează 11a birnu, Lar Paddy Woodmian pe celă I alt fotoliu.

Badodson te cheamă, nu-i aşa ?

- *ba,* răspunse tînărnl timlid, uitîndu-se duipă uri soaun pe oaire să se aşeze.

- Eşti în slujba poliţiei? Îl întrebă deoda·tă John West.

. Baiddson îşi învîrtea pălări1a în mî:nă cîinrd Piggy iintră-n odaie şi se IPOStă în sp¹atele ll1ii.

- Nu ornd c-o să te-njoseşti în 1a:şa hal încît să te-nrnlezi în poliţie, nlll-i aşa ? Îl întrebă Paiddy.

- Dacă trebuie să avem o convorbire pa:rticul1airă, nu vă.d oe aaută oamenii ă.şUa iai1oi ?

- ŞHu eu cime trebuie să fi.e de fia1ă, se oţîirî John West.

- *De* ce m-a1i ·căutat aioasă ieri seară ? î.J întrebă B1addsoo.

- Mi s-a ,părn.t că ai ip·ari1ait a1l,altăieri pe nişte

cîştigători, rnli1l1ţi Jdhn West. Da,r lfllu mi-iai 1răspUinS •l,a întrebare. Faoi p1ade din poliţie ?

- Nu.

- îmi da,i voie să te ·Caillt?

Ba.d,dson îşi 1puse 1pălă1r~a pe maisă, îşi sooaise în^ cet 1Paudesi1ul, hai[1]nia şi jilet.ca şi le întiinse lui John West, oare se uită la el rneştiii1nd oe să f1aieă. Apoi î:niOe1Pu să s.icptooea.scă prin lbuz.UJT11are.

Ceva mămn1iş, cîteva fiţuid de hîrtie, .un pachet de tutoo, un bi.let ide tren, 1a;Jte fleaiclll!"i, lfllimk dubios.

John West ocoli masa, îl căută în buzuna.rele de la pantaloni şi scoase dintr-unul UJn carneţel. li răsfoi, apoi începu să-l cerceteze fi1lă ou filă, dar foile erau albe, neîntrebuinţate. Azvîrli carneţelul pe masă cu o mişcaire furioasă şi începu să se plimbe ca un leu în cuşcă.

- Şi totuşi, eşti codoşul l1ui O'Flaherty. îţi spun şi ziua dnd te-ai înrolat în poliţie. Ştiu tot ce se pe^ trece.

Baddson îl privea intimidat.

- N-are rost să mă duci oJ. minciuni. Ştiu tot. Trei^ zeci de poliţişti a înrolat O'Flaherty de cînd s-a des^ chis olubul ăsta : pe toţi i-a recrutat ca să mă spio^ neze, şi toţi au fost daţi afară după cîteva luni de servidu.

John West t1 înfruntă pe Baddson amenintîndu-1 cu arătătorul.

- Soarta asta ai s-o ai şi dumneata, să ştii. O'Fla^ herty ar merita să He călcat în pidoaire pentru că ne^ noroceşte băieţi buni ca dumneata. Ridică glasul : Chiar de-ar fi fratele meu şi tot aşi da o mină de aju^ tor să-l fac fărîme. Mă-nţ,elegi ? E un cîine O'Fla^ herty ăsta.

- Păi nu ţi-am spus o dată ? Nu s1nt de la poli^ ţie şi nki nu-l ştiu pe O'FJaherty, răspunse Baddson deznădăjduit, uitîndu-se peste umăr la Piggy.

John West bătu cu pumnul în masă.

- Nu mai umbla cu baliverne. Ţi-am spus că ştiu cine-mi eşti, asta eşti ; un blestemat de codoş. .

- A-ia-iatunci de ce mă roiai întrebi pe mine?

- Ascultă-mă. Nu face pe nebunul. Ştiu că eşti din oamenii lui O'Flaherty. Am mirosit eu asta de cînd ai călcat aici ; am spus asta şi celor din comitet, dar nu ţi-am făcut dificultăţi I Vocea lui John West deveni împăciuitoare. O să ne purtăm bine cu tine. O'Flaherty o să te folosească o bucată de vreme cu şase şilingi pe zi, şi-apoi

o să-ţi dea ou piciorul. As^ cultă-mă, că te-nvăţ de bine : dă-l drarnlui I La'să ia pe altcineva pentru treaba asta murdară. Hai, mai bine .fii omul meu. Să ştii că sînt darnic. Spune-i lui O'Ffaherty că aici e un club monden şi că n-am de^ cît o pairticipaţie la el ; pentru asta, uite *ce* am de gînd să fac. I ţi ofer douăz·eci şi cinci de lire şi un post plătit cu cinci 'litre pe săptămînă la unul din hi^ podromurile mele. Ei, ce zici? S'lujbele sînt plăoJte şi uşoaire pe hipodrom.

Baddson părea să şovăie. Douăz.eci şi cinci de lire erau bani frumoşi. Şi încă cinci lire p·e săptămînă ! Dar deodată îi răsări în minte figura aspră, privirea pătrunzătoare a lui O'Flaherty şi răspunse :

- Nu, mulţumesc. Iţi spun doar că nici niu-1 cunosc pe O'Flaherty.

John West îl pironi cu o p1rivire tăioasă.

- Termină o dată cu minciunile. Ştiu că eşti iim blestemat de codoş. Chiar maică-ta mi-a spus j.eri seară că eşti poliţist.

- Minţi, răspunse ~Baddson, pentru prima oară cu convingere. Marna n-a putut spune una ca asta. Te-a rugat doar să-i dai o informaţie pentru cursele de azi. I-ai recomandat trei cai şi au i·eşit toţi în coadă.

- Nu zău ! Faci pe şmecherul. Ei bine, af,Jă că tu şi O'Flaherty al tău degeaba vă daţi la mine. Nici unul din judecătorii noştri n-o să 1adrnită 1acţiunea !ia apel. Şi să nu-ţi închipui că dacă mă vinzi, scapi cu faţa cu.rată I

Baddson se făcu alb la faţă. Era şi supărat şi spe^ rfa1t. Se uita pe rînd cînd !ia Piggy, dnd 11a Paddy Woodrnan.

- Nu reşti chiar aşa de deştept cum te crezi, West.

- O să vedem noi. Ia dă-l afară, Piggy. John West îi adună hainele de pe masă, i le aruncă în cap şi ieşi din cameră trîntind uşa. Se duse imediat în bi^ roul foi Frank Larnrnenoe. In urma lui, Paddy Wood^ man începu să se frece pe oa.ip, i.ar Piggy îi spuse lui Baddson care se îmbrăca zorit :

- Hai, şterge-o şi să niu te mai p.rind pe-aki. Ca^ ră-te, pînă nu-ţi fac eu vînt pe scară. Să ştii că noi nu-i prea înghiţim pe codoşi.

John West trase uşa după el şi-i spuse lui Frank Larnm~nce:

- Sînt sigur că Baddson ăsta e spionul. Tocmai am

vorbit cu el şi l-am dat afară. Vezi, să nu-l mai prind pe aici.

- Fiţi fără grijă, dornnuJ.e West.

- Trebuie să mă descotorosesc de B.addson şi de O'Flaherty. John West vorbise foarte ca~lm.· Dar în si^ nea lui clocotea.· De luni de zile nu-şi mai găsea li^ nişte din catUZa uirii neputincioase împotriva lui O'Fla^ herty. Siguranţa că Baddson e spionul îl înfuriasie atît de tare, înoît singura posibilitate de a s.e linişti era să se gîndească la represalii. Precis că O'Flaherty 1-a trimis p.e Baddson. Trebuiau să-şi p1rimească arnîn^ doi pedeaps1a. Atunci o să fie în siguranţă. Er:a d01ar atotputernic.

Frank Larnmence nu S·e arătă de loc suirprins de această afirmaţie,

- Vrei să spui... că ar trebui.. să luăm măsuri contra lor ...

- Da, şi cit mai repede. Văd că O'Flaheirty îşi face de cap. Nu mai vreau să-mi de1a de furcă. Ai citit ce-a spus ieri în comis·ie?

- Da, şi sînt de acord că rnu mai putem tolera lu^ crurile astea.

- Foarte bine. Iţi încredinţez ţie sarcina asta. Dar nu cumva să-i laşi pe-ai noştri să se a'mes~ece în ches^ tiunile a•stea. Găs~ti la Melbourne destui oameni care şi-or omorî şi mama pentru cinci liire. Eu plec Juni Ia Sydney să cumpăr un hipodrom. O să lipsesc vreo două săptămîni. Vreau ca pînă la întoa•raerea mea to^ tul să fie aranjat. Fii foarte atent, vezi să nu sufli o vorbă nimănui. Angajează oameni dinafară pentru tireaba asta. în sfîrşit, o să-i dăm o lecţie lui O'Fla^ herty.

Mieziul nopţii suna la un turn din depăirta.re, cînd apăru silueta masivă a lui Dave O'Flaherly care se-n^ drepta cu paşi greoi spre casă. Detiectivul locuia în^ tr-un cartier central.

„Ou cît merg mai mult, cu atît mă-ngraş mai mult" îşi spuse el. Vorbesc şi doctorii ăştia numai ca să nu adoairmă. Cică am nevoie de mai multă mişcare. Ei, poftim ! şi ~e vede?"

Era o noapte de vairă, caldă şi senină. în curînd Dave începu să-şi şteargă cu batista sudoarea de pe gît şi de.

pe fnunte. Deodată auzi zgomot de paşi în urma lui. Dar nici nu întoarse capul. „Băieţii lui John West !" gîndi el. „Iar mă-nsoţesc pînă acasă. Drăguţ din partea lor !"

Dave O'Flaherty ajunsese obsedat de gîndul de a pune o dată capăt „carier·ei" lui John \Vest. De obicei executa dispoziţiilie legale fără teamă sau favomri. N-avea nici o părere, bună ori r•ea, despre lege şi despre infractori. „Da·că cineva calcă legea" .zicea el, „îl dai în judecată, ori îl anestezi - şi gata povestea." Dar lupta cu John West devenise o chestiune perso· nală.

O'Flaherty îşi pipăi revo1veru1 în buzunar şi se li^ nişti. Eira urmărit de luni de zile, încît ajunsese la concluzia că John West donea numai să-i cunoască toate mişcă.rile; era convins c.ă clubul Tattersall nu era dispus să rişte un atac violent împotriva celui mai cunoscut adversar al său.

Felul cum decurgeau lucrările comiisi•ei poliţieneşti însă[1]rcinată să ancheteze cazul acesta oil supăll'a şi-l dez^ gusta pe O'Flaherty. Nici comisi•a n-avea 1să rezolv~ nimic; reuşise doar să stînjenească întrucîtva iactivi1ta^ tea lui Gallinan şi a comis·arilor de poliţie. Un luoru era sigur: pe John West n-avea să-l supere prrea mult. Bietul Callinan se pomenise însă că se dezgroapă ve^ chea ,afacere veroasă a Comisiei regale din 1881 şi alte afaceri ale lui care se adunaseră de atunci, de pilodă aceea cu depozitul de vinuri şi spirtoase sau faptul că se opusese să fie urmărit în justiţi~ hotelul lui John West. Dar nimeni nu se dovedise destul de puternft să scoată la iveală celelialte afaceri ale lui Callinan cu pa^ tronul bkoului de pariuri. Mult mai mulţi dec:~ ailtădată m~nţiseră sau păstraseră tăoe:rea în faţa comk;iei.

„Dar la urma urmei nu pot spune că nu mă aşteptam la una ca asta l"

Catllinan reuşise să scape de dosarele din cazul Wil^ liams şi A.rmfield. Mare pramatie şi prefectul, dar un I1aş rf ără pereche. In Ioc să iajute comisiei să-l demaşte pe Wes.t, el şi vulpea ~lia tbătrînă de Garside iaronja^ seră totul în aş.a fel oa să-i dea- pe ialţii în

vileag. „Mă mir că n-iau încercat să-mi arunce şi mie ceva în spi^ nare. Şi ce tocmeală cu privire lia permisii, l1a înain^ tări, ·1ia limita de vîrstă şi la mărirea soldelor. Poate că totuşi o să ajute oev·a în ceea ce priveşte soldia. O să mai pună stiavilă mitei - şi nici mie nu mi-ar striaa un spor de leafă. Dia că vor fi condiţiile mai bune, vom putea ia.trage elemente mai bune în poliţie".

iDave O'Fliaherty se uită !furiş peste umăr şi văzu două umbre trecînd sub un felinar, }!(l vreo sută de piaşi în urma lui. „Au de gînd pesemne să mă conducă pînă la poartă".

Auzi dumneafo, să instituie o comisie re:gală în ipoli^ ~i.a din Vioto1rba şi să nu-l cheme în faţa comi1siei pe John West I N-iavea nici un haz! „Jn tot oazul o să pun eu mina pe el - şi chiair.pe baza legiii astea. „N-am eu nevoie" giîndea el „de legi noi s,au de comisii •rega1l~ oa să pun mi.na pe West ! O să-mi ·Cladă el mie în laţ, şi ce-o ·să se ma,i zbată !"

Cele două umbre îl urmăreau încă, dar cu prudenţă, de la disitanoţă. „Nu-1Ini mi1roase a bi.ne. De obiooi dnd vă.d că o ~iau spre casă, mă lasă în pace.„ Are drepta[1]te Baddson că se teme de un atac violent împotriva lui. Cînd \Vest trimHe sorisori de amenfnţare, poţi să fii si^ gur că si;-nitîmplă ceva. Bine cel ~uţin că Baddson s-a ascuns într-un loc unde nici un om de-al lui West n-o să-i dea de urmă".

O'Flaherty îşi continua drumul, juoîndu-se cu cîteva tichete .de pairi uri pe ca:re le ţinea .în buzu.na1r. „B.addson a făcut treabă bună. S-1a zis cu West de data asta. E adevănat că-i nevoie de o nouă lege oa să-i pună capăt catrierei I Dar un .nou proces vine tocmai b~ne ca să girăbea:scă a.da;ptairea Jegui."

Dave O'Flaherty coti pe o stnadă mărginită de o pair.te de locuin1e, iar de cec...i!altă ,pair[1]te de o giră·dină ,pub:lică. Intră pe poarta unei clă·diiri. Rămase cîtev.a minute jn umbra veranid~i·, 1ap01i ·&e-nc.umetă cu multă precaiuţie să privească 1p·este poa·rta de fier. La v-reo dndzeci de paşi, Îl!l colţul sttrăzi.i, văzu doi oameni stî.nd tu1pilaţi în umbiră.

lintiră ţn casa îngusită, cu două etaje, a:pr:1nse .lumi1na în saiJonrul din faţă şi-şi scoase cizmele. Cînd mcă soa1ra auz,i resipiiraţia soţiei şi a copiilor care dormeau sus.

„Sper că bandiţii lui John West n-au de gînd să-mi f.acă vrno figură", îşi zise el. Deşi tocmai ia.cum iar fi timpul - ia.cum cînd domnul şi sitäpînul lor e l1a Sydney."

Suls, O'F.liaherty se strecură Îll1 dormitorul din faţă şi se de~brăcă .pe untunetric. Văzu mişdndu-se în pat silu^ eta masivă a nevestei lui.

- Dav~. tu eşti ? murmură ea.

- IDa, Maggie.

Iar ai venit tîrziu. Eram îngrijorată; am vrut să te-aştept, dair pe semne că m-:a forat somnul. Ctt e ceasul ?

- E keout de unu.

Detectivul ooniti1nuă să se dezbrace, a.poi îşi puse cămaşa .de noa,pte, se lovi I.a genunchi de pat şi tirasie încet o înjurătură. Se vîrî în .aşternut, dar se sculă din nou, îşi lruă revolveml dLn ha1ină şi-l ascunse sub pernă.

Maggie 1sufil1a gir·eu. Pe semne că a•doirmise iair. Ei!, în schimb, stia îintilns în întuneric şi deşi era frî1nit de obo^ s~al ă, somnul J:lill se liipea de el. „Nu cumvia îi piregătesc ceva ? De ce l-au u11mă.rit pînă acasă? Şi de ce n-au plecat? Ctind e ziuă :îţi vine să 1rîzi de toate astea, darr noaptea, oînid ştiii că te ptndesc afairă, punînd poa·te la ca·le ceva ... "

„Indivizii ăştiia nu se dau înapoi de !ia nimic, nici chiarr .dela arimă ... Iţi faai griji degieaiba, băi1at11ile, n-o să îndrămea·scă ei să se aitiingă de Dave O'Fil1aherty. Şi totuşi ! We.s.t e plecat la Sydney·, s-ar putea să-şi fi că11fat un alibi..."

Gîndurile i se încîlciră. Cuprins de nelinişte, îşi dădu seama că s•e afuin1dă într-o staire de torooea1lă veoină cu somm.11! : în sHrşit 1adonmi, ado11mi a·d1nc ca toţi oamenii frînţi de oboseală.

Casa l!"ămase tăcută şi întuinooată tn noa1ptea caldă. Afară, doi oameni cu şepoHe trase pe urechi se forişau spre gardul dLn faţă. Cele ·două mogî:J.deţ.e se tînau în umbră, căutînid ·să ocolea:scă făşia de ,Jumină ca.re se fu1'1işa :pri.111tr-u1nul d,::n geamuirile de la ipa.rber.

Deodaită se auzi un zgomot de gieam .Sipart. ! Doamna O'Fl1aherty sări în s.us ca arsă.

- Dave, Dave, sbrigă ea ca i~şită dLn minţi, cu glas î:năibuşit. Scoală-te, Dave ! E cineva în oasă ! îşi zgîl^ ţîi cu disperare bărbatul adormit. Lui O'Flaherty îi tirebui

mult oa să se deştepte, ·apoi se sculă, frecîndu-se la ochi îll1 întuneric.

- Ce-i, Maggie?

- E cineva în caiSă. Am auzit un zgomot, s-a s.part un geam, şi parc-iar 1fi lumină jos.

Dave O'flaherty apucă revolverul de sub pernă şi se dădu jos din piat.

- Mi se pare c-am uirtiat lumi:na a1prinsa :1n faţă, spusie cu voce gîtuită. Eşti s1igUJră c-a.i aiuzit zgomot ?

- Sigur ! M-a şi trezit diin somn, îi 1răSipunse ne^ va·~fa. în tim,p ce el pă9ea în vîrful pkioairelor sipire uşă. P~ntru rnuime'.e lui dumnezeu, Dave, ai girijă !

Detedivllll se apropie de fereastră. Văzu două siluete c.aire a:lergau pirin pa1rcUJl diin faţă. Ri1dică revolverul să traigă, dair umbrele se mi1s1u'.1ră în noa1p·te.

Doamna O'FJ,aherty îl văzu proHlî1ndu-se în lumina sla.bă, cu irevo'.veml întirns.

- Ce 1i1-a înt!implat, Dave. ce s-a îrntîmplait?

- Ai iavut dreptM11.te, îi răspunse el. M-1au urmărit doi indivizi pînă 1acasă, şi-·acum i-am văzut fugind prin grădină. Mă duc jos să văd de ce au spiarit geamul.

Tocma dnd murmura aces.fe cuviinrte, tăcerea nopţii fu sfîşiiată de uin zgomot 1asurzitor : casa se cutremură. podeaua pă1rea că fuge de sub picioare, tiablourile că-zmă de pe pereţi. !Doamna O'Flaherty 1scoase un ţipă1t sfîşietor şi s.e ghernui cu aşternutul în cap. Din toate ungherele oasei s·e 1auzi•au strigăte oare 1aduceau cu ge^ metele răni·ţiloir pe cîmpul de bătaie. Dave O'Filaherty rămase stană ·de piaitră, apoi nerviii i s~ desti:nseră şi ieşi în fugă din odai·e. Pe culoar s•e lovi de băi1at11l lui mai mare, un tînăr de optspr·ezec.e 1ani, care striga ceva de neînţeles.

Dave auzi trosnetul flăcărilor şi văzu fumul ce se înăoloţa pe scă⁰ri. Doamna O'flaherty ieşi tSrtri,gîind:

- IDave, copiii I Pentiru numele lui dumnezeu, coipiii!

Trosnetu\ focului se 1auzea mai tare, mai înfricosător. Umbre fontastice se ipcr-ofi.lau pe pereţi p·riin ba~usfrad•a scăirii, iar fumul pe culoar era din oe în oe mai giros. Mi.rosea a va.pani de gaz. Dave O'P,J,aherty îşi a1pucă băi1abul de braţ .Şi căută să-\ J:inişteascâ.

- Vino-ţi in fiire, băiete. Vezi că î1n camera din faţă arde ! Ieşi prin dos şi iadu pompierii. Da' grăbeşte-te! Grăbeşte-te I Băi1a•tul o lu.ă la fugă ia1r el se duse s-o iajute pe Maggie să scoată din oasă copiii mai mlici,

Prin fumul gros, î·şi oroi drum la pr'.rrnul etaj s.pre dormitam! di1n faţă, tiuşinid şi înedndu-se, şi-i @zi pe micuţi pHngînd şi gemînd, în timp ce nevasita lui intră în dormitorul de alături, de unde scoase pînă-n capul scă1rilor o fetiţă de dncispirezece ani, înnebunită de groază.

Sa Ionul de jos era un a,devăirat iad : flăcăirile înai1rt^ tau '1aoome p1r1i1rt oorM{)lful de jos. Dave O'Flaherty ieşi purliîndu-i 1p.achet 1pe cei doi copii mai rnid şi-ncepu să cobo.aire scairia uirmat de soţia lui şi de fata ma1i ma'fe. Cînd iajunse jos, stri;gă celorlialţi:

- Ieşiţi repede pe uşa dim dos.

Flăcările îincepeau să-i învălu'.e .de p.retwtinden[1]i; iz^ butiiră totuşi să iasă prin uşa diin dos - aiprnape înă- buşiţi de fum.

In jurul oasei se adunai.Se o mulţime de oameni, Df'Î mai muJ,ţi aşa cum s,e sculaseră di111 pa1t·. Unid dintre ei încercau s-o liniştească pe doamna O'Flaherty şi pe co.pH, trn tim,p ce Dave, ajutat de clţiva volrt..1JI1ta['i, pătrundea în casă ~ncerdlnd să mai scoată o piairte d:im mobile şi ialte lucruri.

- Am crezut că-i cutremur, zău aşa I spuse cineva.

In curînd sosiră şi pompierii. Unii dintre ei înce^ pură să împroaşte cu apă flăcările, iar ceilalţi se re^ peziră la uşa din dos ca să-i ajute lui Dave, în opera^ ţiile de salvare. Faţada casei era toată un zid de fum şi flăcări.

După o jumătate de oră nu mai rămăseseră în pi^ cioare decît pereţii exteriori de piatră ai casei. Sosiră şi cîţiva gazetari care-l căutau pe Dave O'Flaherty. II găsiră în curtea din fund, cu cămaşa de noapte pe el, mînjit tot de fum şi de cenuşă. Işi deschiseră car- · neţelele la lumina slabă a unei lanterne de buzunar.

- Aveţi vreo bănuială? Credeţi că cineva a pus la cale acest mîrşav atentat la viaţa dumneavoastră? Îl întrebă unul.

- Nu mai rămîne îndoială în privinţa asta. E de^ sigur o tentativă a celor ce patronează jocurile de no^ roc. *A* trebuit să-i dau pe mîna justiţiei, răspunse cu fermă convingere O'Flaherty. Mă urmăreau ei de multă vreme,

îmi tot supraveghiau casa ... mă aşteptam să facă vreo ispravă. Ştiam că are să-mi vină şi mie rîndul. Un ziarist care a scris un articol despre jo- eurile de noroc a fost lovit în cap cu un drug de fier. Unui prăvăliaş care a dat o mină de ajutor poliţiei *i-3u* spart vitrina de patru ori. Pe altul l-au atacat şt l-au schilodit pe viaţă. Ascultaţi-mă pe mine: avem în Melbourne o bandă de tîlhari care nu se dau în lături de la nimic. Vocea lui Dave O'Flaherty tre^ mura de mîni·e şi indignare. Numai legea va putea să le vină de hac. Această crimă ar trebui să desthidă ochii celor din Parlament. Dacă nu iau nici un fel de măsuri, înseamnă că sîntem la discreţia acestor nemernici care sfidează legea !

împreună cu doi poliţişti şi cu şeful brigăzii de pompieri, Dave începu să cerceteze maldărul de ru^ ine fumegînde care pe vremuri fusese modestul lui salon. Găsiră corpul delid, oare dovedea că pri:n geamul spart fusese aruncată o bombă făcută dintr-o sticlă de bere plină cu praf de puşcă, în care era vî^ rît un fiti l.

- Au văzut lumina, deduse O'Flaherty, şi au cre^ zut că mai sînt în odaie.

- Dacă aţi fi fost aci, eraţi acum carne tocată, domnule comisar, îşi exprimă unul din poliţişti, în felul lui, simpatia.

A doua zi, publicul uluit citi amănuntele în legătură cu dezastrul cauzat de explozia bombei. Jn zi^ lele următoare, toate ziarele înfierau în articolele de fond mania jocurilor de noroc. Guvernul oferi un pre^ miu de cinci sute de lire aceluia ce va putea să dea informaţii care să ducă la arestarea făptaşului, iar prefectul poliţiei, Callinan, declară foarte serios că era îngrozit. Tn timpul acesta, John West se-ntorcea de la Sydney.

O atmosferă de înmormîntare domnea la club în după-amiaza cînd urma să se înapoieze din călătorie John West. Alee Fulgerul şi Barney Robinson ju^ cau biliard, fiecare cu gîndul aiurea, aşa că nu pu^ teau înscrie decît puţine puncte, iar conversaţia lor era un

schimb de cuvinte fără şir.

Barney se simţea an'isal de un simţământ de vino^ văţie; Florrie îl ameninta~e că dacă nu pleacă ime^ diat de la John \Vest, va părăsi ea casa. Decît să-l ştie la John West, cu toată funcţia lui de director al serviciului de publicitate, ar fi preforat să-l vadă din nou I.a fiabric:a de încăţăminte.

Deşi nu exista nici o dov1adă, .amîndoi jucătorii de biliiard ştiau ·de l1a cine ia pornit iatenbatul la viiaţa lui O'Flaherty, cum o ştia şi Bill Lunganul, omul cu părul cărunt, care mătura fără chef salonul părăsit de alături. Nici în cafenea nu era \ipenie de om, iar la etaj sala jocurilor de noroc stătea chiar închisă. Nu^ mai în sala de pariuri era oarecare activitate. Cîţiva jucători, clienti obişnuiţi, învechiţi în rele, stăteau de vorbă; la birou lucrau numai doi funcţionari. Te^ lefoanele nu mai zbîrnîiau. Oamenii lui West se adu^ naseră în biroul lui Frank Lammence, plecat în în^ timpinarea şefului. Se aflau acolo: Tammy Chiorul, Paddy Woodman, Squash Lewis, Arthur West, Piggy şi Sugar R.enfrey, care renunţase nu de mult la slujba lui de la atelierul căilor ferate, ca să „lucreze" tot timpul pentru John West. Simţeai plutind în aer spai^ ma ce-o încearcă cei care se aşteaptă să fie judecaţi sub o acuz:iţie gravă.

Paddy Woodman se freca mai mult ca oricînd pe chelie cu mîna dreaptă.

- Dacă John are vreun amestec aici - spuse el - apoi să ştiţi că s-a cam întrecut cu gluma.

- Ar fi trebuit să-i facă de petrecanie acu' vreo cîteva luni, cum l-am sfătuit eu, îşi dădu Şi Arthur West părerea, mîngîindu-şi mustaţia albă cu degetele-i nervoase. Să-l fi dat numai pe mina mea pe ciinele ăsta I

- Şi aşa avem destule buclucuri, se văicări Sugar Renfrey, jucîndu-se cu ochelarii. Din clipă în clipă mă aştept să intre O'Flaherty, în odaie, să ne aresteze pe toti.

- Nu scăpăm noi cu faţa curată, n-aveţi grijă, m0rmăi Squash LP.W!s, care stătea tolănit într-un scaun şi cu picioarele întinse. Şi nici John West nu scapă.

- Dar nici în pieiea ălor doi n-aş vrea să fiu. *Tre^* mură inima-n ei, nu altceva. M-am întîlnit cu unul

din ei azi dimineaţă, îi informă Piggy. Zicea c-ar fugi dracului din ţară, numai să poată.

- Vasăzică tu ştii cine-a dat lovitura? privi chio^ rîş la el Paddy Woodman.

- Nu, nu ştiu. De unde să ştiu, bîigui Piggy, în^ ~ torcînd mult capul, ca să vadă ceasul din perete.

Tocmai cînd rostea aceste cuvinte, John West urca pe scară urmat de Frank Lammence. Traversară sala de pariuri şi intrară în birou, unde aşteptau ceilalţi : Frank Lammence închise uşa după ei.

- Squash, Paddy, vreau să vorbesc ceva cu bă- ieţii, nu vă supăraţi, spuse John West, după ce aruncă o privire în jur.

După plecarea lor, John se plecă peste masă.

- Altceva mai bun decît o bombă de bîlci n-aţi găsit? mîrîi, fără să se adreseze nimănui. Toţi se fe^ reau de privirea lui înfricoşătoare.

La Sydney fusese neliniştit şi nervos. Urmărise zil^ nic ziarele, căutînd să citească amănunte privind atentatul îndreptat împotriva lui O'Flaherty. De la distanţă, unde se afla, începuse să-i pară rău că dăduse or·din să se ia măsuri împotriva detectiv.ilui şi a lui Baddson. Era un risc mult mai mare decît îşi luase vreodată în trecut, dar nici nu putea îngădui ca O'Flaherty să-l sfideze în aşa hal, fără să fie pe^ depsit. John West era doar cel mai mare bookmaker din Australia. Contabilii lui socoteau că realiza un profit de cinci mii de lire pe săptămînă din diferitele întreprinderi în care îşi investise banii. Cum era să-i îngăduie lui O'Flaherty să pună capăt acestei cariere? Şi totuşi îl înspăimînta gîndul c-ar putea fi implicat într-un atentat. Nu putea să doarmă şi de mai multe ori fusese pe punctul să se întoarcă la Melbourne ca să-şi revoce ordinul.

Apoi aflase despre explozia bombei. Primise ştirea cu un amestec de furie şi teamă : era furi os că aten^ tatul dăduse greş, îi era teamă că acţiunea pornită ar fi putut avea urmări neplăcute pentru el.

- Vă daţi seama că m-ar putea aresta pentru asta? Dar nu I Aflaţi că n-am de gînd să înfund· puşcăria pentru o turmă de imbecili !

Se uită pe rînd l·a ei. Toţi tă·ceau, ferind vinovaţi privirile. Nu-l văzuseră niciodată .atît de furios. Tăcerea

lor îl înfuria şi mai mult. Bătu cu pumnul în masă şi strigă :

- Ce staţi ca nişte domnişoare de pension ? Gîn^ diţi-vă ! Ce-am putea face ca să ieşim cu faţa cu^ ratăʔ. Frank pretinde c-am putea să aruncăm vina pe ceilalţi doi bookmakeri care-au fost urmăriţi de O'Flaherty.

- Aşa ne-am gîndit şi noi, îşi luă inima-n dinţi Piggy. Au spus doar în gura mare c-au să-i facă de petrecanie lui O'Flaherty. Şi noi ne-am gîndit c-am put-ea să dăm vina pe ei.

- V-aţi gîndit ! Numai eu trebuie .să gîndesc aid. Voi n-aţi fost în stare să născociţi alt·ceva decît o bombă de bNd. N-aţi fost în stare să daţi de urma lui Baddson şi nid pe O'Flaherty nu l-aţi nimerit I !Dacă l-aţi fi ascultat pe Frank, nu scăpa el cu viaţă. Pe viitor să nu mai ieşiţi din cuvîntul lui. Aţi au· zit ? Băgaţi-vă bine-n cap : cînd nu s.înt eu, Fr.ank comandă aid. Să nu mai aud că cineva se împotri^ veşte ordineloc lui.

- Aia se lăudau că o bombă de-a lor ajunge să dea gata zece. ca O'Fl1aherty, se îmbufnă Arthur West. Dacă Fr.ank m-a·r fi lăsat să-l judec cum am vrut eu pe dinele ăsta, îi luam piuitul !

John West nu luă. în seamă spusele fratelui său.

- Eu v-o spun : dac-o fi să intre dnev•a la iapă pe chestia asta, în nici un caz n-o să fiu eu acela. M-·ati înţeles? N-o să fiu eu. Ba mai mult, s-ar putea să fie unul dintre voi. II zgîlţîi pe Sug.ar Renfrey de umăr : Simte-te şi dă-mi scaunul să şed. Sînt obosit.

Suga·r sări în pkioare. John West se aşează la ca^ pătul mesei dus pe gînduri. Numai să nu-şi piardă cumpătul. După un timp scoase un pachet de banc^ note din buzunar şi inumărînd cîtcva hîrtii, i le aruncă lui Piggy. . .

- Piggy, caută-i pc ăia ·care-au aruncat bomba, dă fiecăruia oîte o sută de lire şi spune-le s-o şteargă din ţară şi să nu se mai întoarcă. Sîntem în perir::ol diin oauZia lor. S-ar putea isă-i înhaţe O' flaherty şi să vorbească. Acum să aranjăm frumuşel lucrurile ca şi cum ăila·lţi bookmakeri ar fi de vină. Să tri^ mitem o anon~mă poliţistului care a făcut arestările împreună cu O'Flaherty şi să-l ameninţăm că-i vine şi lui rîndul, 1sau cam aşa ceva. Tommy află tu cum îi zice copoiului şi iatinge-1 cu un bileţel. Voi, pră- rpădiţilor, m-a·ţi băgat mesa şi eu trebuie să

umblu să vă s.carp şi pe voi I

- Aranjez eu totul, domnule West, rosti Lam^ mence liniştit. Dacă m-ai fi ascultat pe mine, O'Fla^ herty ar fi dormit acum somnul de veci.

- Frank, am de gînd să trimit şi o notă la ziare. Să ofer un premiu, sau cam. aşa ceva, se ridică Joh'.1 West şi se întoarse spre el. Ji spun eu lui Bamey s-o scrie. Haidem I Şi voi, băgaţi-vă minţile în cap. Dacă îmi mai face ţi una ca asta, sau dacă nu vă ţineţi gura, vă scot maţele afară !

Cruzimea cu cair·e vorbea îi îngrozi chiar şi pe oa^ menii ace.ştiia atît de violenţi.

A doua zi, gazetele publicară o notă din partea lui John West, scrisă în stilul înflorat al lui Bar^ ney Robinson. Epistola dezminţea că John West ar fi avut vreun amestec în acea.stă chestiun·:>, deoa^ rece fusese plecat la Sydney şi încheia oarecum pri^ pit că era disipus să plătească o mie sau chiar un milion de lire sterline, aceluia care ar putea să fa.că dova·dă că a avut vreun amestec în această crimă. John West nu era încă milionar, dar ~ra pe cale de a deveni. Şi un mi.Jionar nu putea să fie .acu^ zat de atentat la crimă.

Presa publică de asemeni şti·rea că sergentul de poliţie care-l iasisbase recent pe O'Ffaherty într-o afa^ cere cu jocurile de noroc primise o scrisoare ano^ nimă de amenin̂are: „Ia seama I îţi vine rîndul I"

A doua zi, apăru şi o scrisoare din partea unui senator laburist din Parlamentul Commenwealthului. Originar din Queensland, ,senatorul era unul din pri^ mii care căzuse sub influenţa lui West. John ·\,\.'est cumpărase două hi1podromuri în Queensland şi înce^ puse să se bucure de influenţă în partidul labur:st din acest stat.

In s·crisoare, senatorul ridiculiza insinuarea lui O'Fliaherty că atentatul la vi.aţa lui ar fi pomit de la John West şi încheia spunînd : „Dacă aş fi John West, i-aş cere comisiarului O'Flaherty să iaibă cu^ rajul răspunderii şi să-mi spună drept în faţă c!ac̈ă s-.a referit la mine în grava acuzaţie adusă, şi d<!d într-adevăr crede că domnul West a avut cunoştinţă de aşa ceva, a pus el

luorurile la ca.le sau a avut vreo legătură cu crima sau cu criminalul."

Apoi fură puhlka1e două ră&punsuri foarte diferite la această oorisoa;re: o declarnţie solemnă a .prefe.c^ tului Callinan care afirma că nu credea ca dom1ml West să fi avut vreo legătură cu această crimă, şi alta din partea lui Flaherty, în care acesta înforcea pe dos scrisoarea senatorului : „Pesemne că domnul West şi prietenii lui ,au ceva pe conştiinţă" închei1a O'Flaherty.

O aHă scrisoare, scrisă de John West în termeni împăciuitori, lăsa să se înţeleagă că domnul West avea o bănuială şi că era dispus .să i-o comuni.ce co^ misiarului O'Flaherty, dacă ia.cesta ia.r binevoi să-i facă o vizită.

Dave O'Flaherty bir. ·'voi să-l viziteze chiar în cursu.I duipă amiezii; Jo .n West îl conduse în biroul său de la etaj.

- Spui că ai o bănuială în privinţa tentativei de asasinat. Hai dă-i drumul, incepu O'Flaherty, îndată ce .se aşează în faţa lui John West. O'FJ.aherty era îm^ brăcat civil şi ţinea în rnînă o pălărie de fetru moale.

- Da, domnule comisar, răspunse John West calm. Ai citit cred în zi.are că un comisar de poliţie a pri^ mit o s·crisoare de amenințare?

- Da. O'Flaherty cerc-etas.e s-crisoarea anonimă şi ajunsese la concluzia că era o înşelătorie la mijloc.

- Ştii că a·cest comisar a luat parte recent la arestarea celorlalţi doi bookmakeri din suburbie?

- Ştiu. Ei şi ?

- Ei? Judecă singur.

Din roşu cum era la faţă, Dave O'Flaherty s·e făcu stacojiu. Se p;Jecă înainte şi bătu cu pumnul în masă.

- Asoultă West ! Am cercetat eu şi ştiu cum stau lucrurile. Srînt sigur că-i o încercare josnkă de-a arnnca vina pe-un nevinovat. John West încercă să ră~undă, dar O'Flaherty continuă cu vehemenţă : E mîna ta la mijloc, John West I Dar de data asta ai mers ipirea deparite. Sîntpe urmele tale. O să-ţi închid şi clubul şi biroul. Bia mai mult, îJ1 curînd o să te văd după gmtii pentru tentativă de ia.tentat la viaţa mea. S-a ter^ minat cu teroarea pe care iai exercitat-o ipînă ia.cum!

John West se cutremură ·Ca şi cum l-ar fi plesnit în faţă, dar înainte de a putea răspunde ceva, detec^

tivu.I ieşi, trîntind uşa.

Dave O'flaherty nu era convins c-o să-şi poată pune în aplicare amenin̦ările, dar voia cel puţin să-şi descarce furi.a.

In urma lui lăsase un om îngrozit. John \Vest rămaise la masă, palid ca un mort. Să se fi lăudat O'Fliaherty ? C:a toţi iacuzaţii care sînt vinov1aţi, se giîndi ce probe i-ar putea opune. Să fi vorbit careva ? I-o fi ex1pediat oare Piggy pe ăia cu bomba, aşa cum pretinde ? Să fi avut O'Flaherty pe dneva care a as^ cultat la uşă oind se sfătuiau să arunce vina pe alt^ oinevia? li frărnîntau hot felul de îndoieli. lncr-ederea lui ia.rog.antă îl păirăsise. Trebuira să plece imediat. Să pă.ră- sea.scă ţara. Să-şi tra.n:s.fere banii şi să se ducă undev1a unde O'Flaheflty să nu-i mai poată da ci.e urmă.

Se s·culă clătinîndu-se ca un om beat şi se duse la biroul lui Friank Larnmence :

- Frank, vino te rog diseară la mine acasă. Te aştept pe 1a opt.

Cînd ajunse acasă, John West plutea într-un vis. Teama reuşise să străbată dincoace de baricadele pe care ani de zile le clădise în jurul lui. De-abia se atinse de mîncare, nu lucră, nu dormi şi nu s.:himbă un cuvînt cu Nellie. Mama lui îi trimisese vorbă c-ar fi vrut să-i spună ceva, dar nid nu-i răspunse.

înainte, îşi bătuse joc cu dis·preţ de temerile lui Nellie, acum în.:;ă era el însuşi îngrozit de deznodămîntul inevitabil. De mai multe zi.le, soţia lui era rec·e şi tăcută. Părea că-l urmă;re.şte cu privi.rile, mută, în^ grozită, convinsă de vinovăţia lui. Atmosfern era atît de încordată, incit Marjorie, fetiţa cea mare. care avea şiase ia.ni, suferea din ciauza iaceastia.

Pînă cînd izbucnise scandalul cu explozia bombei, Nellie se străduise să se resemneze în căsn:de, să se adapteze situaţiei de soţie a unui „sportiv" de frunte şi a. unui stîlp al bisericii. lncerca•se să nu mai plece urechea la zvonuri şi să nu mai i.a în seamă rezerva cu care era tratată de cei care se ocupau de operele de binefacere bisericeşti. Alungase orice pres·entimente *din* mint{'a ei şi se ocupa numai de gospodărie şi de servitori. Dragostea ei pentru cei doi copii îi dăruia

bucurie şi mulţumire. ln primii ani de căsnicie, caraderul violent al soţului ei se manifestase şi acasă, înfiorînd-o; dar în ultimii ani, John West căuta să se impună prin violenţă numai asociaţilor şi salariaţilor lui, la club ori la biroul d~ pariuri. Avea atîta influenta asupra lor, îndt îşi exercita vo^ inţa chiar şi în lipsă. Acasă era rezerva:t şi morocănos, politicos dar autoritar.

De Ia explozfo bombei, Nellie se ducea zilnic să-şi viziteze mama. Doamna Mor an se prefăcuse declarînd că nu socoteşte justificată îngrijorarea ei şi că e convinsă de nevinovăţia lui John West; totuşi în iajun, îndurerntă de disperarea fii cei ei exdamase, ţinînd-o strîns îmbrăţişată:

- Scumpa mamei, de ce te-am lăsat să-l iei ?

Nellie îşi pierduse cumpătul şi începuse să plîngă cu suspine.

· - Fii tare, fetiţa mea, o sfătuise doomna Mor:an. Fii tare. Gîndeşte-te Ia copii. Mai treci şi duminică pe-aici, să vedem ce-i de făcut.

în sufrageria ei luxoasă, Nellie îşi aştepta soţul să vină acasă. Era palidă şi obosită, da1r frumoasă şi gingaşă în rochia ei albă. Fetiţa cea micuţă, care era încă în leiagăn, dormea sus, dar Marjorie, o copilă încîntătoare cu bucle aurii, veni fugind în odaie, ur^ mată de guvernantă.

- Noapte bună, mămi·co, eu mă duc la culcaire.

Fetita i se sui în poală şi o sărută.

- De ce-ai plîns mămico ?

- N-am plîns. Sînt puţin obosită, drăguţa mea, asta-i tot. Am să mă duc şi eu să mă culc. Hai, acum du-te şi nu uita să-ţi faci rugăciunea.

- De ce eşti tristă mămico ?

Guvernanta aştepta stînjenită. Nellie îşi stăpîni plînsul şi repetă:

- Nu-s .tristă, drăguţa mea, sînt numai obosită.

După ce guvernanta plecă sus cu copilul, Nellie îşi suflă nasul şi se şterse la ochi; îl auzi pe John intrînd în casă.

Nu se duse sus să se spele cum făcea de obicei. Intră în sufrragerie cu capul plecat, cu şuviţa rebelă căzîndu-i neîngrijit peste frunte. Umerii îi erau căzuţi, iar mîinile îi atîrnau de-alungul trupului. Ochii duşi în fundul capului îi erau umbriţi de cearcăne. Fără să se uite la soţia lui, John se aşează în capul mesei.

Părea că-şi dă seama că ea îl urmăreşte cn privirea.

„De oe nu spune nimic ? se gîndea. Ori ştie ceva ?

S-au mai văzut bărb1aţi trădaţi de nevestele lor."

Fă.ră să-şi ridice privirile, spuse:

- Diseară o să vină domnul Lammence. Ia seama, dacă te-ntreabă cineva, n-am avut vizite.

- De ce îi chemi acasă ? Ştii că nu-mi place să-i văd pe aici.

- Ce-ai tu cu ei ? Vin la mine, şi numai cînd îi chem eu.

Nellie ocoli masa şi se opri în faţa lui:

- Treaba ta ! Eu nu ţin să-l văd. Nu vreau să fa~ cunoştinţă cu toţi hoţii şi... incendiatoTii.

Rosti cuvintele acestea plină de scîrbă. John West se sculă în picioare şi o apucă de umeri. în ochii lui se putea citi groază.

- Incendiatori? Ce vrei să spui cu asta?

Ea îşi dădu seama că mîinile lui care-i cuprinseseră umerii tremunau. Nu ena !furios. Se petrecea altceva cu el. De ce îi ocolea privirea ? Se depărtă de el şi privindu-l direpţ în ochi, strigă:

- Nu mai pot să-rrdur. **Tu** i-ai îndemnat să-l omoare pe O'Flaherty. Nu-i aşa? Nu-i aşa, John?

Citise adevărul în ochii lui, cu toate că se ferea s-o prrivească drept în ochi şi se răcuse moale ca o cîrpă. John o iauzi suspinînd. Apoi, izbucnind în plîns, Nellie ieşi din odiaie şi porni spre scări. Deşi nu se iaf! iau covoare 1pe p·archetul lustruit, mergea fără zgomot: eria în papuci. O luă pe scări în sus ca o umbră albă.

John West se ridică s-o urmeze.

- Nellie I strigă el. Apoi şovăi, se-ntoarse şi se iaşeză J,a locul lui. Servitoarea observă că de-iabi1a se atinsese de mîncare.

In seara aceea, discută cu Lammen ·e timp de o oră. In faţa aghliotiantului său favorit, John West izbutise să-şi vină în fire. Era sigur că Lammence îi era credin^ cios. Lui putea să-i destăinuie toate temerile care-l chinuiau. Dacă lucrurile se vor înrăutăţi, are să fugă din ţară. Ii ceru lui Lammence să-i pregătească totul pentru plecare şi să preia conducerea afacerilor. Cînd lucrurile se vor linişti, are să se întoarcă în ţară. John West se plînse că nu se mai prinde somnul de el, că suferă de dureri giroaznice de cap şi simte o încleştare apăsătoare în dreptul inimii. Lammence ştia cit ţinea şeful

lui Ia sănătate. De aceea, deşi era convins că-i bolnav închipuit, îl sfătui. în mod dis::.ret să se ducă la doctorr.

Cînd să plece, Lammence îi spuse:

- Ştiţi ce zic eu? N-ar strica să treceţi pe la Garside. El e obişnuit cu trebUJri de astea. Vă poate fi rle mare ajutor.

Moralul lui John West crescu deodată. Cum de nu se gîndise la avocatul lui ?

A doua zi se duse mai întîi Ia un doctor de pe stra^ da Collins, care îi spuse că n-aire nimic serios, dar că **i-ar** face bine o croazieră pe mare. Extraordinara vita- litate .a lui John West fusese măcinată de atîta încor^ dare şi de nopţile nedormite; la aceasta se nrni adăugase, după toate, spaima din ultimele zile.

De l1a doctor, se duse întins l1a biroul lui D3vid Ga·rside.

Garside era calm ca niciodată, şi mai înainte de a fi apucat John West să deschidă gura, începu să-i vor^ bească liniştit:

- Te aşteptam, domnule West. Situaţia este cit se poate de oritică. Nu te întreb dacă dumneata ai dat dis^ poziţii celor care au întreprins acest atac laş - poate încă îniainte de ipleaare.a dumitale la Sydney. De obicei, cînd mă ocup de o .afacere, ii într·eb pe client, ca să ştiu dacă-i vinovat sau nu, dar în oazul iace5ba, n-am să insist. Făptaşii !Clcestei crime şi toţi cei care ştiu că iai o l{'gătură cu ea - presupunînd pentru mo^ ment că 1ai fi fost implioat - trebuie puşi în imposibi^ litate de ia vorbi şi 5eriţi să intre în contiact cu O'Flia^ herty. Toată lumea ştie că O'flaherty e un om simplu, dar plin de bun simt şi şiret. N-a făcut decît să re^ curgă la un truc vechi: pretinde că are toate dovezile rnecesare ca să te are<oteze. Dumneata ai căzut în cursă şi eşti înk-o stare de spirit care te-ar putea face să comiţi greşala să crezi că ştie ceea ce n-are de unde să ştie, şi să-i divulgi astfel unele lucruri, crezînd că-i sînt cunoscute. Desi·gur că şi oamenii dumitale o să reacţioneze la fel. Te sfătuiesc deci să iei seama ca nici unul din oamenii dumitale să nu dea ochii cu O'Flaherty.

- Bine. Am să le vorbesc. Ai doi care au făcut is^ prava au şi fugit din ţară, se dădu de gol John West, fără să vrea, în faţa lui Garside. Vorbea răguşit şi Garside îşi dădu seama că era zdruncinat. Mă gîn^ deam să plec şi eu. Bill Squl'ers, unul din boxerii mei, a primit o ofertă în străinătate şi mă gînde;]m să-l în^ soţesc ca manager pînă cînd s-or mai linişti lucrurîle pe-aici. Dealtfel şi doctorul m-a sfătult să fa.c o călătorie pe mare. Zice că sînt surmenat.

Gairside rîse, încercînd să risipeas;::ă încordi!rea.

- Surmenat, asta-i bună! Eşti surmenat, şi ai de gînd s-o ştergi ca să nu te mai surmeneze justiţi<1,

John West se încruntă. Garside se opri din rîs şi continuă:

- Iartă-mă, domnule West, dar nu m-am putut stăpîni să nu apreciez comicul situaţiei. Vino-ţi în fire o dată. Ai muncit foarte mult, e adevărat, şi spaima prin care ai trecut în ultimele zile a lăsat urme. Dar nu sînt deloc convins că O'Flaherty air putea să-ţi pună această crimă în spinare. Poţi lăsa să se-nţeleagă c-ai de gînd să pleci ·din ţairă, ar fi însă mai bine să nu pleci. O să fac şi eu o anchetă. Mai treci pe-aici după masă, pe la patru. Intre timp, fii bărbat. I-am mai dus noi pe ăştia şi altădată.

Existau însă indicii îngrijorătoare că O'Flaherty era hotărît să pună în spinarea lui John West această crimă. In cursul nopţii precedente, Piggy fusese in^ terogat de O'Flaheirty şi se făcuse o descindere la locuinţa unuiia d;n incendiiatori. John West anunţă prin presă că intenţiona să însoţească în străinătate pe Squeers, care va încerca să cucerească titlul de campion mondial.

Cînd se-ntoarse la Garside, îl găsi foarte bine dis^ pus. Avocatul primise informaţii sigure, chiar de la Departamentul Regal al Justiţiei: din lipsă de dovezi, O' Flaherty irenunţase, cel puţin deocamdată, la ideea de a aresta pe cineva pentru atacul cu bomba; în schimb se pregătea să-şi concentreze toate sforţările ca să închidă biroul de pariuri şi clubul.

Temerile lui John West se spulberară şi îl cuprinse un sentiment de uşurare. Rîse nervos.

- Degeaba face O'Flaherty pe deşteptul, spuse el clătinînd din cap şi-ndreptîndu-se din spate. Nu-i destul de deştept ca să-i vie de hac lui John West. John West e un

maestru.

A doua zi dimineaţa•, Baddson, îmbrăcat de astă da tă în uniforma de poliţist, se prezentă la Clubul orăşenesc Tattersall şi lăsă citaţii pentru mai mulţi membri, printre care se numărau Frank Lammence, Sugar Renf rey şi chiar John West.

C A P I T O I. U L Vl

„Noi condifii necesită *legi noi* şi *o* politică nouă".

LYSANDER

„Puritanii pretind că .am de gînd să iplec din ţară ipentm că din anumite motive m-.aş teme de justiţie, decliară John West la un bianchet speciial dat în cin^ stea suporterilor săi !ia clubul Tattersall. Ei bine, toc^ mai d-aia nu mai plec. Reputaţia mea rmi-e mai scumpă chiar decît sănătatea. Zvonurile aare circulă sînt cu totul neîntemeiate. lar insinuările şi declaraţiile pe caire le fac unii int,eresaţi ori invidioşi, sînt numai ş.i numai minciuni infame. Toată lumea ştie acum că n-am nici un amestec în atentatul comis la locuinţa comisarului O'flaherty. Dutpă cum fieoare ştie că-n viaţa mea n-am dat un şiling pentru a corupe con^ ştiinţa unui judecător sau a altcuiva."

Auditoriul - format din funcţiona1ri ai biroului de pariuri şi ai clubul1ui sportiv, cîţiva oameni politici şi cîţiva ziarişti - îl ovaţionă pe John West, aprobîn^ du-1.

„Am să rămîn în ţară - continuă el - şi voi lupta împotriva puritanilor şi chiar a guvernului."

Alte urale pentru John West; huiduieli pentru dis^ preţuiţii de puritani.

„ ... Bill Squeers via pleca totuşi în străinătate !Pentru a se întîlni cu cei mai buni boxeri din lume, la New York, la Londra şi la Paris. Să sperăm că o să ne aducă

mult dorita eşarfă de campion."

Izbucniră strigăte : „Bravo, Bravo !" i[1]ar Bill Sque^ ers, foarte suplu se-nclină.

„ ... managerul campionului nostru va fi chiar Bamey Robinson."

UltimeJ,e cuvinte fură primite ou apfauze puternioe. Popularul domn Robinson se sculă, îşi împreună mîi^ nile, schiţînd gestul boxerilor victorioşi, apoi se lansă într-iun discu1rs presărat din bel~ug cu citate latineşti şi franţuzeşti, cam nesigure. Ridicară apoi paharul în sănătatea lu~ John West şi pentru sucC1esul lui Bill Squeers. Şi tot închinînd toasturi, oaspeţii băură pînă la ultimul strop băuturi·le alese oferite din abundenţă de John West.

John era din nou sănătos şi bine dispus. Tn ulti^ mele două luni îşi recăpătase energia, înorederea în sine şi dorinţa de a domina. Mer~u în plină activitate făcea planuri de viitoc ; adversarii lui simţiră din nou pe pielea lor f ărădelegile pe care le punea la cale.

Atentatul comis împotriva lui O'Flaherty fusese dat uitării. Lăsase 111rme numai în relaţiile lui familiare; cei doi soţi se înstrăinaseră şi mai mult unul faţă de de celălalt ; Nellie s-e închisese într-o cochil'.e de re^ zervă şi teamă.

Un public numeros urmărea cu interes în sala de judecată noul duel de forte dintre reprezent.anţii au^ torHătii legale şi cuplul West-Garside, în cazul clubu^ lui orăşenes-c Tattersall.

- Apărarea va pretinde desigur că clubul Tatter^ sall e un club .legal, începu procurorul Coroanei. S-a montat cu multă grijă o farsă, pentru a salva oare^ cum ! ap1arenţele. Tntr-1adevăr, ianul trecut, clubul. ia de^ venit de ochii lumii o soC:.etate legal înregistrată ; s-au emis şi acţiuni care awrdau dr·eptul de a fi mem^ bru al clubului. Spire sfîrşitul anului ai fi putut crede . chiar căs-a transformat într-o instituţie politică. Un om politic laburist, prieten intim cu domnul West, nu a socotit că 1e mai prejos de demnitatea hti să contribuie la acţiunea întreprinsă pentru a ascunde adevăratele ţeluri ale clubului, ţinînd acolo o conferinţă

asupra de^ mocraţiei socialiste. Persoanel.e care i-au ascultat con-

25f> ferint,a, nu veniseră desigur în acest scop, dar n-au avut încotro„.

Hohote de rîs salutară aceste cuvinte. Procurorul încercă şi el la rîndul lui să distriugă unul cite unul toa,te eventua1~J.e argumente aduse de apărare. Dar îşi făouse socotelile fără să ţină seama de David Garside.

„Băfrînul Davie" izbuti să obţină o arnînare pen^ tru a pune la punct ultimele amănunte ale apă1rării. John West ·se folosi de aceste trei zile pentru a-l ame^ ninţ:a şi a-l mitui 'Pe 1al doilea martor al apărării, ciare spionas,e la club împ1reună cu agentul Baddson. Mar^ torul cumpărat se învoi să identifice •un străin în lo^ cul lui Sugar Renfrey, să declare că n-a pariat la club, şi că l-ar fi văzut pe John West la club într-una din zilele cînd se iputea dovedi că fusese plecat Jia Sydney. Şi, de necrezut, da1r totuşi adevărat, David Garside .aduse în faţa instanţei un om care era du- · blura lui Sugar Renfrey.

- T1 recunoşti pe aouzatul Rienfrey?
- Paire a fi el.
- Spune precis, e sau nu e?
- Da, el e.

-Ei bine, află că nu e el I Ai jurat că la 14 august acuzatul West primea pariuri la club şi că ai primit un tichet chi!ar de la el - uite-l. Scrie aici: şase şilingi la doi pe Kismet. Ei bine, la această dată domnul West era la Sydney, aşa că nu putea să pri^ mească pairiuri în Melbourne.

John West apucă strîns margine.a scaunului ipe care şedea.

- Ba e tichetul lui John West. Am pus pe unul de-i zice John - care mi se pare că lucrează la Teatrul Regal - să facă un pariu şi i-am spus să-mi ia un tichet de !ia West. Mi-a dat tichetul ăsta şi mi-a 51pus că-l are de la West.

John West se destinse. Vechea poveste, gîndi .el. Co^ doşii ăştia seamănă ca două picături de apă între ei : ameninţă-i numai, apoi dă-1.e bani şi faci ce vrei din ei.

- Păi parcă ai 'jurat că West încheia pariuri în

zi1Ja aceea Ia club şi că tu i-ai fi spus : Şase Ia două pe Kismet, John I Aşa-i? -

- Da, am spus : şase .Ja două, Kismet, John I Aşa îl cheamă pe omul care mi-.a adus tichetul.

Dav·e O'Flaherty se plecă Pfe scaunul lui din p.ri^ mul riînd, se sculă pe jumătate, deschise ,guira ca să protesteze, apoi se aşeză la foc, roşu la faţă.

- Uit.e ce sorie în declaraţia dumitale: „Am spus: Şas.~ la două p·e Kismet, John, şi el, adică West, mi-a dat t:chetul, iar eu l-am pus în buzunar." Aşa-i?

- Biletul nu mi l-a dat John West, dar 1eira totuşi tichetul lui.

G<lrside făcu doi paşi în direcţia mairtomlui încurcat.

- Atunci minţi ! Minţi ou neriuşinare I In unele din rapoartele dumitale spui că l-ai văzut pe John West la contoa.r prirriind pa1r'.1uri.

- Cred că n-am spus că primea pariuri.

Magistratul gras şi cqel se uită foarte înmrcat şi murmură:

- Martorul a jurat că a încheiat :pariuri cu West şi cu alţii.

Apoi Garside continuă :

- ln raportul din 13 septembrie scriie: „Int.r-una din camere se .afla un ghişeu lung, în spatele căru'.a stăteau W[1]est şi alţi oameni care primeau pariurii."

- N ... n-am spus că pirimea pariuirL

- L-ai văzut vneodată pe West primind pariuri ?

- Nu.

i - !nălţimea voastră, se lflidică procurorul Coroa^ nei, vă cer asentimentul să-l declarăm_pe acest martor - duşmănos.

David Ga1rside îl întrerupse cu un aer triumfător:

- Aha ! Cereţi deci o condamnare bazîndu-vă pe depoziţia unui martor duşmănos.

- Rămîne în competinţa onoratei instanţe să ho^ tă1rască ea cum tr·ebuie interpretată această„. depozi^ ţie a madonului.

Magistiratul se învioră deodată :

- Am impr·esia că martorul s-a încurcat la contra interogatoriu şi acum VJreţi să-l socoNţi duşmănos.

- Imi permit să spun că nu s-a încurcat din întîm^ p.lare şi că totul a fost aranjat dina:nte.

- Nu cred că instanţa va îngădui această insinu^ are, sări Garside.

- Dacă pirocurorul Coroanei nu poate aduce do^ vezi în sprijinul acestei aHrmaţii, îl rog s-o retragă.

- N-am expl'imat decît o părrere persona.\ă. Procu^ ronul Coroanei dădu din umeri. John West îşi încru^ cişă braţele, zimbind.

A doua zi, Albert Baddson ocupă api oa~ tot timpul boxa rezervată martorifor, arătînd oum îşi desfăşu- rase el misiunea ca agent al poliţiei la clubul Tatter^ sa.11. Rezistă tuturor manevirelor pe cit de subtile pe .atît de perfide 1ale lui Garside, caire încer.ca să-l în^ cmoe ori să-l discreditez·e.

Luînd cuvîntul în apărar·e, David Garside făcu în încheiere o amplă expunere, decla1rînd că procesiul se baza pe acuzaţiile ce~e mai ·lipsite de temei p.e ·care le auzise vr·eodată.

Magistratul îşi exp1rimă pă·rerea că, după toate pro^ babilităţile, tovarăşul lui Baddson era slab de înger şi a\ 4ea o minte confuză. In schimb îl caracteriză pe Baddson ca pe „un martor de încredere" care a putut p.roduce şi dovezi : un teanc de tichete pentrn pariuri. Depoziţia sa er.a de nezdruncinat şi rnu putea fi Qez^ minţită. :

- ... E neîndoios - declară el - că acuzatul West este conducătorul acestui stabiliment. Deoarece nu s-a putut dovedi cu certitudine că Renfrey ar fi fost prezent la club în ziua la care se referă martorul, şi deoarece nu există nici un fel de dovezi că Lammence ar fi încheiat pariuri, îi scot din cauză pe a·ceşti doi acuzaţi. Declar vinovat pe West şi pe ceilalţi acu^ zaţi şi le aplic o amendă de o sută de lire.

Davi.d Garside anunţă la sfîrşitul şedinţei di face apel în faţa unei instanţe superioare. Iar în fa1a acestei instanţe, dnd se făcu aluzie la condamnările anterioare suferite ~ West, judecătorul întrebă cu multă gravitate :

- Oare nu trebuie să luăm în seamă porunca : să le iertăm greşiţilor noştri ?

Dupa ce deliberă două ceasuri asupra probelor, in^ stanţa ajunse la concluzia că n-are altă alternativă 9.ecît să claseze verdictul, ceea ce era chiar adevărul adevărat, mai ales că procurorul se înţelesese mai di^ nainte cu David.

Exasperat la culme, O'Flaherty îl determină pe pre^ fectul poliţiei, Ca Iii nan, să-i promită că va lua. con^ tact cu primtrl" ministru şi cu ministrul de interne, cărora le va cere să introducă noi legi pentru îngrădirea jocurilor de noroc.

Sentimentul de triumf pe care îl încercă John West dispăru însă cînd un dulău de puritan mai „colţos" decît toţi ceilalţi, reverendul Joggins, îl acuză în mod public pe judecător că s-ar fi lăsat mituit ; ba adresă chiar o scrisoare primului ministru, cerindu-i să des^ chidă o anchetă publică în această chestjune, mai înainte ca West să-şi ia tălpăşiţa spre a scăpa de sancţiuni.

în cursul ultimelor luni, mai multe din „plăcutele după-amieze de duminică" de la biserica Wesley fu^ seseră departe de a fi pe placul lui John West. Jog^ gins folosea amvonul în loc de tribună ca să-l de^ maşte. Totodată, reverendul organiza mereu mitin^ guri în suburbiile oraşului, cerind să se ia măsuri îm^ potriva „celor două vicii care merg mînă-n mînă, be^ ţi1a şi mani:a locurilor de noroc" ; dar mai înainte de toate să fie adoptată o lege pentru închiderea localu^ rilor clandestine de pariuri.

Judecătorul îi răspunse prin presă lui Joggins, opu^ nîndu-i o întrebare puerilă : „Oare un judecător care a primit bani ca să dea un anumit verdict mai stă să cîntărească probele timp de două ceasuri ?"

După aceea, ori de cîte ori Joggins vorbea la bise^ rica Wesley, într-o sală sau o biserică din suburbie, necunoscuţi veneau şi-i spărgeau imediat geamurile. în fiecare noapte primea telefoane din partea cuiva care-l ameninţa „c'o să-i facă de petrecanie, dacă nu se potolește".

îngrozit, Joggins obţinu să i se dea un agent de pază şi scrise primului ministru retrăgîndu-şi propu^ nerea ce-o făcuse pentru deschide rea unei anchete,

dar cerind din nou un amendament la ilegea J·OCUl"[VII] - lor d·e noroc.

Atunci John West organiză banchetul la care-şi anunţă hotărîrea de a rămîne în Australia.

- De stricate ce-s, miros şi prin coaja, 11 sipuse Dick Cauliflower lui John West. ia.răHndu-i pung·a plină de ouă pe care o ţinea în mină. înafară de ei se mai aflau în saloanele Clubului orăşenesc Tatter^ sall încă vreo douăzeci de oameni pregătiţi de ple^ care ; printre ei bineînţeles Barney Robinson, Piggy, Sugar Renfrey, Squash Lewis, Bill Lunganul şi Paddy Woodman.

- Nevastă-mea le păstrează de vreo două luni pen^ tru o ocazie ca asta, îi informă şi Squash Lewis.

- Nu uitaţi. Intraţi unul cite unul. Iar pachetele astea să le ţineţi ascunse.

- S-a făcut John.

- Şi să n-azvîrliţi ouăle pînă nu faceţi puţină „muzică"; mai cu seamă despre femeia pe care a lăsat-o Joggins cu burta la nas. Retrageţi-vă în gale^ ria din stînga, de-acolo puteţi ţinti fără greş.

- Eu nu mă duc la galerie, spuse Harney Robin^ son, că şi aşia ·n-~am de gînd să-i bombardez cu ouă. O să-l huiduiesc pe Joggins,. dar din mijlocul sălii. B:amey n-avea chef să fie arestat tocmai în !3.junul plecării lui în străinătate. li părăsise pe John West după povestea cu bomba, ca să se întoarcă apoi - după ce obţinuse consimţămîntul dat în silă de Florrie - oind fusese numit marnagerul lui Squeers.

- Bine, încuviinţă John West, pe cînd ceilalţi ple- oau cu pungiJ.e !Şi buzunarele pline de ouă clocite. Cite bilete aţi tipărit? ·

- O sută şi n-o să rămînă nici unul nefolosit, răspunse Barney. O să rămînă trăsnit Joggins cînd o vedea c-am pus mîna pe o invitaţie şi c-am copiat-o. Un adevărat *coup d'etat* [1] - cum •a1r spune franţuzul. în acest timp, domnul Joggins se îndrepta spre tea^ trul Gaiety însoţit de doi agenţi voinici. Reverendul era un pachet

VII Lovitură de stat (n. r.).

de nervi ; mergea săltîndu-se de parcă ar fi avut arcuri în pantofi. înainta cu doi paşi de fie^ care dată, pînă ce poliţiştii abia se urneau făcînd un pas. Statura lor înaltă scotea şi mai mult în evidenţă făptura-i pipernicită.

Joggins era întruchiparea vie ,a termenului de „pu^ ritan". Ern un omuleţ cu o fiaţă skibă de 1ascet şi o licărire de fanatism sălbiatic în ochi. Pentru el, cele şapte păcate capitale erau : jocurile de noroc, băutura, cursele de cai, anecdotele pornografice, meseria de hotelier, desfrînarea şi concubinajul. John West i se părea o :întruchipare a diavolului, iar ciradi lui - îngerii căzuţi. Joggins se lăudase în public că ţinea socoteală dţi băr.btaţi frecventează dubul Tiattersiall şi bordelurile doamnei Br~sell. Declara rn neruşi- nare că adeseori, în nopţile de vară, se pitea în jurul parcurilor şi a plajelor, spionînd tinerele perechi de după boschete.

Spumega cînd auzea de băutură şi de jocuri de no^ roc, dar rămînea nepăsător cînd vedea că în păturile de jos ale societăţii nu găseai decît sărăcie, cocioabe şi mizerie, iar în rîndurile celor „de sus" bogăţie, pa^ late şi belşug. Pornise războiul „sfînt" împotriva pă- catelor sărăcimii, dar nu-l interesau păcatele celor bogaţi. Săracii erau amărîţi pentru că aşa era „voia domnului". Părerea lui era că săracul trebuie să în^ dure mizerie şi umilinţe ca să fie răsplătit în viiaţa viitoare.

„Fericiţi cei săraci, căci a lor va fi împărăţia ceru^ rilor" propovăduia Joggins. „Iar pînă atunci nevoia^ şilor din preajma noastră să le aducem cuvîntul dom^ nului, să le facem pomană cu mere şi supă şi vreo pătură două iarna. Dar înainte de toate trebuie să-i apărăm pe săraci de jocurile de noroc, ·de beţie şi de stricăciune."

Nemaifiind în stare să-şi înfrîneze poftele trupeşti, Joggins începuse de la o vreme să întreţină în taină relaţii cu o tînără profesoară de la şcoala duminicală. Cum însuşi el se ridicase împotriv1a ia.cestor obiceiuri, nu prea îi dădea mîna să se afle despre legăturile lui cu această fată ; pe de altă parte nici nu se putea ho^ tărî să se însoare cu ea : lumea trebuia să creadă în celibatul lui

mflitant.

Fanatismul îngust al lui Joggins îi insufla un fel de curaj nebunesc. Stîrnise o nemaipomenită mişcare de mase împotriva viciului şi mai cu seamă împotriva localurilor de joc ale lui John West.

- O să fie foarte multă lume astă seară, se bu^ cură Joggins cînd se apropiară de teatrul Gaiety şi văzură lumea revărsîndu-se ·de pe trotoare. Şi unde mai pui că bandiţii lui West n-au putut să pătrundă înăuntru, pentru că intrarea e numai cu invitaţii.

Intrară în sală printr-o uşă dosnică ; cei doi poli^ ţişti rămaseră în culise.

Pa1storul care urma i.să prezideze îl întîmpină :

- Sala geme de lume Joggins. Să mulţumim dom^ nului că ne-a îngă·duit să avem o dată sala plină numai cu adepţii noştri.

Se uitară prin .gaura cortinei. Iintr-adevăr, safa vuia tixită pînă la ultimul loc. Joggins scrută cu o·chii lui mid auditoriul. Incontes1abi1l că printre cei pre^ zenţi în acea seară era un procentaj mult mai m3re dle oameni „subţiri" bine îmbrăcaţi. „Dar, sfinte dum^ nezeule, .să fie cu putinţă ? Şi .totuşi, el e ! "

Ia priveşti, pirea sfinte, acolo in fund. Nu-i ban^ ditul ~I• de Renfrey ? Ia uită-te, acela cu trabucul I

- Doamne dumnezeule, ai dreptate. Şi uite şi alţi nemernici de teap.a .Jui. De unde-or fi avînd bile^ tele?

- Or fi furat dteva. Cum e cu putinţă aHta stri^ cădune?

- Au împ1înzit toată ·satJa, constată în •sfîrşit Jog^ gins, pe un ton resemnat. Trebuie să ne aşteptăm la un scandal astă seară.

Fură nevoiţi să închidă uşile mai ·înainte de ora fixată.

Joggins şi preşedintele se apm!)iară cu sfi ali:l de masia de pe soenă, în timp ce ziariştii şi o femeie piep^ toas~, care urma să cînte .în înd1cierna prog1«1m11lui, [1]luară ·ioc în spatele lor.

tn timp ·Ce preşedintele anunţa publicului că or:1-torul fiind prea cunoscut e inutil să-l mai prezinte şi că subiectul prelegerii din aceea •seară va fi „Păcatele şi nebunii·le din .Melbourne", Joggins ibău tre^ muirînd o înghiţitură de apă.

Se ri·dkă de pe scaun ·şi ·începu cu vocea-i stridentă, dar fără avîntul lui obişnuit : '

- Noi cei din .Melbourne trecem ·printr-o criză ...

- O să treci tu printr-o ·criză şi încă foarte cur·înd, se auz·i un glas ·din .galeria din stînga.

- ... Pe care drum vom •porni ? A venit 1impul să a1legem ...

- Pariez zece la unu că .ai luat-o pe un drum greşit, strigă Barney Robinson din sală, în mij!ocui nîsetelor.

- ... De ani de zile - urmă Joggins, făndu-se că nu iaude rumoarea din s.ală - viiaţa din statul Vkto^ ria a fost, din punct de vedere 1politk, social şi in^ dividua.J...

- Eşti un trîntor, Joggiins, urlă Dkk Cauliflower ·CU o voce tot atît de agresivă ca şi înfăţişarea lui, dind astfel semnalul pentrn izbucnirea s.canda!UJ!ui. Poliţiştii plasaţi în puncteJe strategke ale sălii aş- teptau or·dine din part·ea ·celor ·de pe scenă.

- „.Dumnezet:.t'a coborît în mijlocul poporului său.

- Lăudat fie domnul, imită Barney Robinson tonul ev.Javios al lui Joggins.

- .„Vreau să vă :spun adevărul despre biroul de pariuri .din Carringbush, continuă Joggffis.

- E piiinea săracului, urlă Piggy.

- West a adunat o avere uimitoare pe spinarea săradlor, •strigă c;lrept răS!puns Joggins. într-o zi am numărat: .au v·enit două mii de oameni la biroul de pariuri, iar printre ei erau şi bătrîni şi adolescenţi...

- Ca să vezi de ce ipopularit.ate •Se bucură ! strigă Sugar Renfirey ca·re „dădea tonul" galeriei din fundu.I sălii. într-o clipită .fu înhăţat ·de trei poliţişti şi dat afară.

- Jocurile de noroc sînt c·ea mai mare nenorocire din ţară, ri·dică tonul Joggins. Se uită furios la mul- ţime; micul pastor care stătea l1îngă el tremura ca var,ga.

- iDar jocurile de bursă şi învîrteli1le oameni:Jor .de afaceri ? De ce nu te legi şi de bogaţi ? strigă un so^ cialist car·e intrase cu invitaţie falsă, primită de la Barney Robinson.

- Da, se repezi o femeie ·de lîngă el. De ce nu te

legi şi de oamenii de afaceri care jecmănesc pe săraci?

- Pentru ipirima oară aud o femeie rididnd vocea ca să sprijine viciul...

Se născu un mare ,tumul1 ; deodată Squash Lewis se ridică în pidoare în galeria din stînga şi rămase 111eim:i'Şt0a!t p·înă dnd Joggins îl băgă in seamă.

- Aş vrea să pun o întrebare ?

- Ce anume ?

- De ce nu-ţi plăteşti datoriile? [1]între.bă Sqmash cu gravitate.

Oamenii lui Joggins începură .să stfi.ge: „Afară, afară", în timp ce scandalagiii foi West urlau: „Da, da, de oe nu-ţi plăteşti datoriHe? Cum rămîne cu datori1a 1aia de Şia.p[1]tes.prezece Hire ?"

- Adepţii jocurilor de noroc .Jans·ează toate zvo^ nurile astea ·despre mine.

- Vrei să spui că n-ai o datorie de şaptespreze.ce lire ?

- Chiar azi dimineaţă am vorbit cu omul ac:ela şi mi-a dat în scris că nu datorez nimic.

- Afară ~ el, .strigară oamenii lui Joggins.

- Nu vă obosiţi că ies şi singur, sipuse Squash cî'nd .se văzu înca·drat de trei poliţişti. „Dacă n-o şterg cît mai repede, s-ar putea să mă mai plimbe şi pe Ia poliţie" se gîindi.

- ... De ce joacă oamenii ? ... întrebă Joggins, pre^ gătindu-se să răspundă, în timp ce lunganul de Squash se trezi azvîr.Jit în stna·dă oa o boccea.

- iDe ce lbea pisica lapte? I

- P.e vremuri mulgeai capra vecinului, Joggins.

Socialistul c.are-1 mai întrerupsese o dată ipe Jogtins .;e ridică şi-i ceru să pună ln discuţie naţionalizarea tuturor instituţiilor de joc, ;printre care şi Bursa, 5Î Clubul hipk din Victoria.

Joggins refuză ; atunci Dkk Cauliflower sări în picioare în mijlocul ,galeriei dez,Jănţuite şi urlă :

- De ce nu te însori cu fetişcana aia, Millkent Smith ? lnfrebarea iproduse oarecare nedumerire, şi se vedea foarte bine că Joggins stătea iea pe ghimpi. „Cum d·e au putut afla de Millkent? Să se-nsoare cu ea? Sfinte dumnezeule, ce 'lovitură I" Nu mai des^

chise gura 1deoît atunci dnd zgomotu·! se potoli dea binelea:

- „.Spuneam„.

Dar Dick GauliHower îl întirerupse din nou :

- Ce spune Millkent ?

Joggins era ca năuc, dar iizbuti să continue :

- Lumea începe .să-şi d·ea s.eama d în statul Vk^ toda vidul şi desfiîul îşi fac loc„.

- Tu vorbeşti, muscoi sdrbos !„.

- „.Priviţi Melbourne noap:tea. Atunci începe domnia răului, .continuă Joggins, .fără iprea multă convingere, în timp ce pastorul ieare prezida răsucea cuvertura de pe ma,să şi se i· ·'" cu teamă la ga^ leria din stînga, de unde porneau principalele atacuri. Deşi majoritatea auditoriului era formată ·din adepţii .Jui Joggins, cei mai mulţi regretau că nu rămăseseră acasă.

- Cred că nimeni nu s·e ·îndoieşt·e cît .de răspîndit e viciul în acest oraş. Oare nu este adevărat...

Joggins fu rîntrerup.t de o voce răguşită ,care strigă imitînd un vechi refren :

„Hai să-l spinzurăm *pe Joggins d-un* măr pădureţ!"

Cî~ivia dintre acei oore-i ţineau hangul ·lui Joggins prinseră curaj ·şi iniţiară o contr.ademonstraţj.e; în^ cepură să 'aplaude, iar unul strigă :

- „Arde-i, domnule Joggins."

- O să-l iardem noi pe 1domnul Joggins.

Apoi, tot ·cei care-,! inter·pelaseră începură să dnte:

„S-a dus unde nu se joacă *biliard„."*

Jog.gin.s aşteptă fremătînd pma cînd terminară.

- Cum se .lasă noaptea, o ;parle din populaţie se afundă în mocirla viciului. Diavolul .şi-a fă.cut lăcaş chiar aici, .în Melbourne.

- Da, fiindcă Joggins e aici.

- Cum rămîne cu fetişcana ipe care ai batjocorit-o? sLrigă Dick CauHf1!ower care, de. obicei, nu se îndepărita de la instrucţiunile primite.

- Eşti u1n .beţiv şi UJn strlicat, str1iigă şi

Jog,gi:JIB, ,p1liin ide venim.

Asistenţa er.a di1I1 nou illooumeriită.

Eipiu1izia:t ide .î111Joerieările 111erooşite ide 1a-ş·i ţinie idis^ cuirs.ul 1pregă.tit icu atîta miga1lă, Joggirn se .pomeni IP>Uinîind îintrebării 1au1ditoriu!.ui :

- ... Cum iav eţi de igî1111d să vă mf ăţi;ş:aţi în f.aţa a totjp.uiternJicul ui ?

- .Gu frata mai cura.tă dedt tine.

- Nu mi-e ir.uşiirue ide n.ki rulflla din faptele mele. JU1decătoirii ştiu ;prea lbi!ne 1asta, pentru ieă au p·us detectivi să cer1oeteze ce-am făcut îin vi;aţa mea, an de a111.

- Aşa .am şi 1aiflat de domnişoaira Smith.

- Şi de 1d1aitoir1iiile pe *care* nu vrei să ţi le mai plăteşti!

- ... Oare •am acordat noi în fricia lui dumnezeu vo^ tul pe oare el ni I-ia încredin~at?

- Da, Jog,gi1111s, striigă Bar.ney Robinson. Votez 1pentTu p.airHdul l1alburist.

Strigătele :şi zgomotele în1oetairă şi Joggins putu să-.şi continrue expUlrlerea •aam :u:n mlinut, id•u$_1$pă [1]carie un ou ia1ru!rl.1aa.t cu pirecizie mi.Ji.met.rkă de Dkk Oau^ lifloweir ,î1l lovi între siprîincene. Joggi1ns simţi icâ i se întOlfc maţele pe dos. Incejpu să plouă ·cu ouă clo^ oite. Revererudul, 1Preşediintele şi reporter.ii se pome- 1111i:ră mînjiţi de s.uis 1pînă jos •CU 01uă dacite, oare li se p.reliinigeau pe hai•ne. Unul 1diin ziairişti 1ri.dică UJI1 ooa.u111 şi-l ţi1niu soot deia,s.upir.a cîntă1reţei, pe 1oare o în^ soţi îin ouJLse '1.11I1ide o pius.e în s.igU:nanţă.

Joggiinis era ţinta principală iia.r persecutoirili săi ochiiau 1DU destulă ,preoizie. Ouă.le *U* iz.beau în f1aţă şi ipe haine. OUJm se şterigea de gă.lbeniuş pe .f.aţă, .Pe ochi sa1U ;p1e lhafr1ie, iii ,şi 1pocmieau rdil!l l! lOU, 1p.ÎIT1ă ieî1n.d ifu·gi Îln 1aulise. Un miros ITTesufeaiit se ră•spîrnidi :î1n sală. Adejpţii lui JQgigi1Il's arătaiu împ1re g1a1leri1a din stî1ngia şi strigalll :

- Uite-i, 1a1oolo sîl!l,t !

Poiliţ.Iştiii .aler:g1a1u îiniooa•oe şi î1noolo î1nicencînid să-i desiaqpere JPe cei ,oare airiu1nicau

iau ouă.

Piatru 1dil!1tr-o dată lll:f•aară la g.a,lerie şi ipiuseră mîlflla pe Diock OaiUJJ.iHower şi ,pe •UJniUJl id~n tov1airă.şii lui.

După 1oi1!1ici minute de tt11111)U·lt, ·în. •oursul cărora a1deipţiii l,UJi JoiggilflJS foră şi ei lbombarr1diaţi ou ouă, onatoml · se-l!ltoiairse deda.rî1nid oCă „toţi oamenii ,tre^ buie să ap1ară în faţ1a judecăţii de iapoi". Pentru aiceastă ostenea[1]lă se 1ailese cu o ITTouă pk~a.ie de ouă. T1nicfose îrn sifî111şit miUngul ,şi JPlecă 1a1casă escortat de [1]celi 1doi vlăj-g.aini caire H îinsioţisem-ă şi .de î1nică trei poliţişti.

*

T1ntr-o sea.ră, 1aam odiu1pă o să1PtămJÎ1nă, mama luii Jdhn West se legă1111a Îl!l bial1a1I11soair, lîl!lgă so.ha dil!l bu^ cătărie. Îmjpletea o JPereiche ide şosete pootinu Joe şi tilflea luor.u1l foa:rte ap.roâ1pe ·de ochi, deşi p.urta oche^ liar1i.

Se •imtea fo.a1rte bill1ie în ~oa11.l!nt11l ei. Refozia[1]sQ aă se desip1airtă de el, .ohi1air 1a10UJm, drud ig1naţ1i1e [1]generozi^ tăţii f.iirlor ei, 'Şi Îlll SJPedi1a1l 1a l.ui John, rair iB ;piutii.1it să-şi 10UIITIJPere reel man frumos fotoiiu 1di1I1 ta.ră.

Bătrîl!l1a era ci1.11d1at de 111re,potr,ivită în 1a1oeste loCUJri. Eia ·şi sciaum.1ul ei părrea1U a ,fi 1U1ltima ha11:-.i1aaidă 1a ve^ chili ondil!li, oaire irezi,stia nou1l1ui. Foct11l 1a1T,dea lumi^ noo, far l1a l1t11mi1TI1a lămpii ,au 1giaz ,ea ÎiITifPletea idusă pe .g,îinidu.ri, cu şia1l1ul ei veohi 1! nfă.şuirat 1pe umeri pentnu a-i ooroti tru1pul ofilit ide oowrntul ieaire ;pătll"t11rndea l)JITLn ip,eireţi, fălTă •Oa n1Jdbil1a nouă să-ff ,fie stavrlă.

Ueşi a-Oia î:m1pliin.ise şia1izeci ide a1111i, fo~a· ei eir,a strălbătută ide 1cute 1a1dîinci, peoe,tea, ani1lor inemiloşi. Oohi1i îi emu 1adiiniciţi în fondul cap:ul,uli ; o pieliţă :g.ălibUJi.e aiooip·eirea lumiin1a iiol!', 1a1şao [1]că ena .ap.roa\P'e oarbă. Guria ei 1aj.u:nsese o liirui1e s[1]U1bţi1re [1]oaire se lăsa l1a ,ooJţiurri.

[)rodată .aruz.j zgomot de p1a1şi l1a ruşa, din rdos şi încetă să se legene. Joe i1ntrră :şi-şi 1p1use rpălăiria pe masă.

- Buină 1sealfla, mămico, mur:murră el, ,aşezîn,du-se pe scaunul di1n faţa eli, ide partea :oealrailtă ia dmiiniu1lu1i.

- UI11de-i Myrtle, Joe ?

- Are gutiurni mă.iie1uţă şi maricâ-Sia s.punie ieă-.i pirea flfig oa s-o s-ooatem 1aif1airă.

- Are d1repta[1]te. Nu icumvai să se îrnbol:niăvea,scă, dmga lbull1ii1chii.

Toţi trei lbăietii se-nsiumseră : Joe luase o fată d1răgiuţă, dalf siimiplă 1pe ·caire doairrma West o iubea foarrfo mult. N-o iulbea 1Pe î1I11gîmfiata Nelllie Moriarn, [1]oare [1]soootea că inu-i de demnitatea ei să fa.că o vizită soarorei siingurntiioe. Darr doamrua West fiusese deza^ măg:ită şi de .alegerea lui Arthur - o f,ată icu ipre^ ten1ii, şi vu.lgiarră, ca1re îrn ·ours1ul si1ngurei vizite ipe 10arre-o făcuse bătrîrneli niu ip ier.duse 1p1Tilejiul să-i sp1unâ : ;,Să n1U-ti îrnchi,pui c-arm rn1Pt i1nima tkgului diTLd ,J,,,arn luiat 1pe Arty. In 11110a1Ptea nun1ii i-,am văzut ,pentm iPrima oa,ră urrmele 1Tămiilo1T de pe sipi:rnaire. N-,am ştiut rce să mai ziic, ,arş,a c-.am rrîs. M-1a liua,t de gît şi mi-ia 6! PiUS : „Daică imaıi ;rîzi o dată ide ,asta,, te omor." Şli 11'11U :glumea. Da, să ;ştii. N-rarn dat lovituif'a cu Arty. Mi-e 1giroază ,de .bă,rbatru] meu."

Bătrîn,a rp()IJUli irarr să se legene ,oontinrurînid să îm^ ·pletea·scă. Tăcură uin rrăstirrnip.

- Ce ,s-a ra1l es I a j Urd 0c1at ă ciu oamenii · lui John oa.re iau idiait ,cu ouă iclocite ?

- Au .fost iarmen.d1ati fiecare ou o sută de liire. John ia p,Jăitit amenda ,pentru eli şi giata.

- N-are de ;g.înid o dată să-rnchidă dulbul şi bi^ rrollll de p1a1TiUrri ?

- Nu, mămico, 1111u .cred ; 1a:farră doarr dacă 1-o sili legea ·ooa nouă.

- Of. ·de-ar 1da rdumnezeu. Ar fi mai bi111e. Ar sdp.a ide Pi[1]ggy şi ·de toţi horfia.şii şi ciriminiarlili ăfa şi s-ar mUrlţumi rou celel1alte aifa,oori ,ale ,J,ui.

Joe inu .ră[1]siprnnise 1nirnk. Era şi e.I .de [1]părere că John 1a1r .fi trebuit să rnpă o [1]dată legătuir1a ou 1a1oeşti [1]Drirni^ niali, idia:r f,rnrncti1a Juli de 1directo1r 1al birouil[1]ui ,de 1Pa1r1iu:ri era foarrte uşoa:ră,. Poliţia niu-·ş·i mai vîrn nasul ,ful treburile ·)()II", şi 1au1111 ena şi leneş din fiire se declaina foa1rte mUJlţ:umit tde · saJ,airi1ul 1pe ·oare-I înc1a·s1a ·Clli regu^ lia1ritate ide .acolo. A1drniinistra loc.aih.1·! ş·i 1avea în s.ulb^ ordirne 1douăzeci de oameni, 1prrirntre ,ca:re : P1addy Soo^ ţia1rnul, Alee Fulgerul, Apmaitu·l, Benney Blill şi 1alţi „băieţi ibuini". „Ur.ain!gutainul", singu.ru1l personaj vio^ lent care mai rămăsese, .avea şi acum .rolul de :a-i da .afară IPe reaakitra1t11ţi.

Do1amrua West 1era foairt·e mulţumită drud Joe ve^ nea şi stătea ou ea, Ia gull"a sobei, îrn ·oamena rnnde se zbătuse 1atîta vreme în ghi.arele sărăciei. Acum imu mai ştia 1oe e să,răda. John îi l)JUSese capăt. Şi totuşi trooutul îi era mai dr:ag. Işi ,amintea cu duioşie de Ump.uil drn1d băieţii erau mici şi odaia săirădoioasă răsUJrna ide 1rîsUJ! ş·i .de zbenguielile lor copilă:reşti. Asta mai î1ruai1T1te 1aa A:rty să fi intr·at în bucluc sau oa John să se fi a1puoat de pa1riiu1ri. De 1atu1t1iei n-:a mai iputut să se 1aprnpie sufleteşte de Arty. li vedea de aHfel foarte rn.r. Rămăsese tot .aşa, rnomcănos şi îrnă·arit, ru1Pt de lumea în care trăi1au ei. D:ar simţea că ,aHt~a timp cit va mai exista o lkărire ·de viaţă în ea, îşi va fo[1]ce wiji 1pentru el şi va î1noeirna să-l ajute. Cîteodată se ·gîndea că 1poa.te 1a1r fi fost şi el ca t01ată fomea, daică s-ar ~i î1nsu1nat cu o f.a,tă îrnţele- gă.toare şi sirn1plă. Aş,a, 1dumrnezcu ştie cum o s-o sfî.rşeasd. rş i dădea seama ică Arty, ştili[1]nidu-se ooro^ tit de John, ena î1n stare să facă oirke. Şi se mai au^ zea -că DiJck Bmdley ra ieşit din puşcărie.

- Joe, să ifiie 1aidevărat ·c-:a ieşit Brmdley?
- Cum? N-,aş !Putea sp.uine. De u1nide să ştiiu eu?
- Ba ştii, Joe. A ieşit?
-Da.
- S-ia văzut cu Arty?
- Da. Fiiul ei irămăsese ·OU ochii aţirn.tiţi I.a f!ăcă.rile d~n SOibă ; pă.rea îrnic.llll"·aa;t şi-şi răSUJoo.a, ·degetele.
- Doamne apără-ne şi ne păzeşte. Trebuie să vor^ beşti cu John. E destul de rău şi-aşa cu derbedeii lui care

dau foc la cas,e şi sd1ilodesc oamenii, dar mi-te acum c-1a mai eşit şi Bnadley !

- John n-are ce să înceapă cu Bradley, mămi·oo. Bradley e prost ca noaptea. Nid nu vrea să şti,e de el.

- Dar Arty ţine la el. Ştii asta prea bine ; 1-ai .auzit cum vorbea. Trebui·e să vorbeşti cil John. Să închidă rbiroul şi clubul, numai să 'Scap.e ,de ·Criminalii ăia ·şi să-i dea .lui Arty o silujbă - poate undeva la un hipodrom. Trebuie să vorbeşti cu el, Joe. Te im^ plor, pe sf1înta ·fecioară Maria, să vorbeşti cu John.

Joe se uită ;Ja chipul ei rugă.tor : „Ce-o mai fi spe^ rînd? De ·ce şi-o mai fi fădnd atîtea griji? s.e gîndi el. Prea tîrziu ; mai 1bine s-ar împăca cu soarta".

Atît cît îi îngăduia ap·atita lui înnăscută, Joe ţinea l1a maică-sa. Dair ce putea să facă ? In ce-l pirivea, hotărîse de mult să 1profite dt o putea mai mult de ip~ urma situaţiei. Nu-i ascundea nimic bătnînei, dar ea mai era însufleţită de speranţa că Arty şi John :au s-o apuce 'Într-o zi pe drumul drnpt

- Trebuie să vorbeşti cu John, ,stărui ea.

- S•punea c-o să treacă p-.aid astă seară.

Se a~ternu tăc8';ea, întreruptă .doar de He-tacul cea^ sorniicului de pe cămin .şi ·de trosnetul focului. De^ odată se auziră paşi venind de după colţul ·Casei.

John West intră în odaie.

- Bună seara, spuse el vesel, scoţîndu-şi pălăria şi punînd-o p~ masă, .Jîngă pălăria mai modestă al lui Joe. Straşnic foc. E frig rău :afară. Se ·aşează cu spatele la foc.

P:a'1tonul elegant şi costumul de culoare ;închisă îi veneau ca turnate. Iţi făcea impresia unui om cu bani care ştie să se .îmbrace. Costumul ieftin al lui Joe, îmbrăcămintea sărăcădoasă a bătrînei, toate ast.ea aminteau de o anu:nită viaţă, în care ar fi pă- lfllt cu totul la locul lor ; dar tînărul elegant şi mo^ bilele moderne .pe care i le cumpărase aparţineau unei alte lumi. Doamna West simţea acest lucru.

John :încercă să-şi netezeasd şuviţa de :păr roşcat de ·pe .frunte, şi-n ochii mamei lui deveni din nou băiatul de odinioară, copilul ei preierat. Dar asta era doar o parte din visul ei.

- Nu pot să stau mult, mamă, s~ scuză el. Am nişte afaoeri de rezolvat. Cum mai stai ,cu ochii?

- Tot aşa.

- Ar trebui să ma1i chemăm si un alt doctor. A.sta nu ţi-a făcut nimic. Şi cum ·s1af cu finanţele?

- Of, n-am nevole de bani, John. Joe s~ uită la ea, cînd se .pfocă înain~e să-.1 apuce pe John de brat. John - continuă ea - de ce nu închizi biroul şi clubul, cum te-am rugat ; să scapi odată-de toţt ne^ mernicii ăfa I

Joe văzu cum se topeşte privirea de oţel a fra· telui său, ţnduioşat de rugăminţile mamei.

- Te rog, John, fă-o pentru mine. Pen~ru mama ta.

O clipă avu impresi·a ică-1 are în faţă ipe John cel de odinioară ,care atunci dnd o vedea plîngînd în bucătărie 'P'enfru ică nu avea ce ,să te .dea de mîncare. îi spunea : „Cînd oi fi mare, o să dşHg o groază de bani şi o să am .grijă de tine, mămico. O să fii fe^ ricită I" IDar :privirea foi, ca un metal incandescent care se răoeşte, devenea din ce. în ,ce mai dură.

- Dă-i o slujbă lui Anty. Nu-l .lăsa să iSe ~nhăiteze cu Dkk Brndley.

John West se încruntă :

- Aha, asta 1e rîdie. Păi vorbeşte dumneata cu Arty, asta nu-i treaba mea.

- Ce pot face eu? Degearba vorbesc cu Arty, o ştii prea bine, John.

- Nici eu n-am ce-ţi rfaoe. Nu-i freaba mea, mămico. Nu pot face nimic. De ce să-rnchid clubul şi birou:} ? Muncitorilor '1e place să-şi încerce norocul. De ce n-ar fa.ce-o? Şi ti-am mai spus-o, nu te lua după ce latră în ziare dulăH ăi.a ·de puritani - sînt numai minciuni.

- Nu ,sînt numai minciuni.

John mai 1ncercă să o ·convingă. Scoase un pHc ·din buzunar şi i-l vîr.î makă-si în mînă.

- Ţine mămico, cumpără-ţi cev1a, poate vreo rochie.

Bătrîna vru să refuze, dar apoi se răzgîndi. La ce bun ? Chiar şi •senNmentele ,ce [1]le nutrea pentru pro^ pria lui mamă şi le exprima tot rîn bani.

Auzirăvocea .tui Arthur West în fata casei: „Ce mai foci Barney ?" „Răsuflaţi uşurati ?" - Harney Robinson îi răspunse tot de-.af1ară : „Am îngheţat c·a un vierme pe hoitul unui urs polar."

- Barney Robinson e afară ? se miră bătrîna.

- Da, mă aşteaptă în brişcă. ,

- Cheamă-l înăuntru să bem un ceai. Bamey e băiat bun şi nu· I-am văzut de un car de .ani. E ade^ vărat că ipleacă în America ?

- Da, pleacă. IDar nu-l chem ·înăuntru că înth'^ ziem, •răspunse John tocmai dnd Arthur West intră în odai•e. Se uitară .Ja el cum rşi s·coate pa:ltonul ·Şi pă·lăria.

Arthur bolborosi repezit :

- ... sea.ra, mămică.

- Eu am •plecat. La revedere, mai spuse John West şi luî•ndu-şi paltonul şi pălă,ri.a .ieşi din odaie.

Toomai oînd să ·se urce în brişcă, unde-l aştepfa Barney, o auziră p·e doamna West strigînd ·din pra^ gul uşii:

- Bună sear.a, Barney Robinson.

- Ce-mi auziră urechile? Nu-i dragostea mea de odinioară ? răspunse Barney. Ce mai faci, .doamnă West?

- Binişor, Barney.

- M-am plictisit tot aişteptînd să te desparţi de omu1l dumifale, glumi Bamey. Am căzut şi eu ·în laţ, de multă vr·eme, zău aşa. Nu-i o fată rea, Florrie, dar mi-a rămas inima la dragostea mea dintîi.

Doamna West rîse cu poftă de vechea glumă din tinerete1a ei. Apoi iauzi vocea lui John West, strigîndu-i ·din întuneric :

- Intră în casă, mamă, c-ai să ră.ceşti. Brişca porni şi .tropotul caiilor se depărtă.

Doamna West intră bîjbîind în bucătărie. Joe. o ajută să se aşeze ·în balansoar. Apoi scormoni jera^ ticul.

Arthur îşi mîgîia mustaţa căruntă. Maică-sa se întoarse şi ·se uită ţintă .la el.

- Arthur, te rog, nu începe iar cu Bradley I

Arty se ruită lia ea cu o lucire fanatică în ochi.

- Dick Bradley a avut .grijă de mine în îtKhl^ soare. E tovarăşul meu şi nimic nu poate rupe pr!e^ tenia noasfră.

Bătrtna îşi 'Plecă privir·ile şi din nou se auzi încet sunetul andrelelor ciocnite. Ochii îi enau din nou izvor de lacrimi şi simţea un nod în gît, gata s.-o înece.

Băieţii nu-i mai ţinură tovărăşie multă vreme. Cînd Joe ·se sculă să 'Plece „pentru că s-ar putea să nu-i fie bine copilului", Arthur N însoţi.

IDoamna West rămase uitîrndu-se la foc, cu lucrul uitat în poală. Sus1pină din adînc, ca omul care şi-a pierdut orice nădejde.

John West şi Bamey Robinson se aflau în odaia din faţă, acasă .Ja Bob Scott. Bob fusese ales de cu^ rînd în Parlamentul din Vidoria.

- Ai vorbit cu Ashton în privinţa asta ? îl întrebă John West pe Scott.

- Da, am vorbit. Nu vrea să colaboreze, răspunse Scott. Bob Scott, „Luptătorul" - cum îşi spunea sin^ gur - era un tînăr frumos, cu părul buclat; deşi scund şi îndesat, ara de o vitalitate uimitoare şi era înzestrat cu un sclipitor talent oratoric. Nutrea convingeri ra^ dicale, fără să fi învăţat prea mult, şi fără să cunoască scrieri teoretice; era jucător pătimaş şi carierist - în^ tr-un cuvînt tocmai tipul de om care, după concepţia lui John West, putea fi numit democirat şi -prieten al muncitorilor.

- E cam complicat, continuă Scott. Laburiştii vor combate legea în Parlament pentru că este în favoarea Clubului hipic din Victoria (V.R.C.) şi a bogătaşilor. Nu cred să putem antrena prea mulţi în această chestiune. N-am putut atrage deocamdată decît şase persoane, dar cred d-i deajuns pentru început. M-:im gîndit să-i spunem acestei organizaţii: Mişcairea so^ cialistă creştină; a mai fost una la Melbourne acum cîţiva ani. O să ţinem o adunare duminica viitoare la teatrul Bijou. O să fac un drapel cu harta albă a Aus- traliei pe **un** fond verde. O să facem politică pentru o Australie a albilor şi, mă rog, celelalte poveşti obiş- nuite. O să-l atacăm pe Joggins şi vom cere să-l tri^ mită la muncă. Şi dacă vor neapărat să facă o ireformă a jocurilor de noroc, vom ecre să 'fnceapă cu V.R.C.-ul.

- Foarte bine ! Nu vreau decît un singur lucru, şi anume oa organizia.ţia să dea impresia că ?tH soci:aliştii cit şi laburiştii sînt împotriva lui · Joggins. Dacă faceţi treabă

bună, am eu grijă de tine şi de ceilalţL

- Ai moţiunea scrisă pentru adunare?

- Da. O ai la tine, Barney?

- Da, John. S-o citesc tare?

Barney scoase o bucată de hîrtie din buzunarul de la piept şi dti cu giravitate: „Această impunătoare ::idu^ nare de oamenii lib.eri şi cu frica lui dumnezeu so:::o^ teşte că urletele făţarnice ale unor fonf ăi ţi prefăcuţi care îl înfierează pe omul sărac ca pe un păcătos, pentru că mizează un şiling la jocuri ·de noroc, dar fac sluj şi se ploconesc în faţa escrodlor auriţi de la Bursă şi de l1a V.R.C., constitulie o penmanentă amenin^ ţare împotriva Păcii, Progresului şi Prosperităţii..."

Barney se opri să-şi răsucească mustaţa şi să vadă ce efect făcuse această enumerare ... „Ei vor o popu^ laţie bălţată, sub stăpînirea chinezilor şi japonezilor; comerţ liber, care nu ar aduce un cîştig mai mare de zece Ike pe săptămînă; paisprezece o;re de lucru pe zi, pentru salariul unei singure ore; trudă, muncă sil^ nică şi toate celelalte odioase combinaţii politice şi economice care vor face să se îngraşe şi mai mult tocmai porcul cel gras. Aceşti făţarnici ar trebui să fie expulzaţi imediat din Commonwealth, în interesul Păcii, al Ordinei şi Bunei Guvernări".

- O să-i zgîndărească un pic pe puritani, exclamă Scott.

- Las'c-o să meargă, spuse John West. Vrem sŞ obţinem un spirijin cît mai larg din partea muncitori^ lor. Dar principalul este să dăm impresia că cei care sprrijină biroul de pariuri şi clubul meu sînt tot atît de numeroşi ca şi cei care luptă împotriva lui. Să arătăm ce ipocriţi sînt puritanii ăştia. Facem uz de ar^ gumentul de care v-am mai vorbit. Să spuneţi că nu sl'nteţi conlra rreligiei, dar că bis0rica făgăduieşte o mulţime de lucruri minunate pe cealaltă lume, pe cînd muncitoru! care încheie un pariu, poate să Ie ob^ ţină chiar pe lumea asta, unde a1re mai multă nevoie de ele. Atacaţi cultele. Spuneţi că ele construiesc ca^ tedrale impozante, în tiimp ce imuncitorii n-au nici case de locuit.

- Las' pe m:ine că ţi-i arnnjez eu pe popi, spuse Scott. Pot să mă dau şi la biserica catolică ?

- Fără să-i spui 'Pe nur.1E, că nu-i împotriva jo^ curilor de noroc.

Duminică, teatrul Bijou era arhiplin. Din cînd în cînd se părea că mitingul era pe punctul să degene^ reze într-o farsă, din cauza glumelor exagerate şi a întreruperilor aprobative. Capodopera lui Barney fu chiar citită ca o moţiune şi fu sprijinită de mai mulţi vorbitori; toţi se foloskă de acest prilej pentru a-I ataca pe Joggins şi pe pastorii care-I susţineau. Pe drapelul desfăşurat pe scenă se ptitea citi: „Platforma laburismului creştin-socialist."

Bob Scott ţinu o cuvîntare combativă; bătu cu pum^ nul în masă, strigă, declamă. Declară că Joggins şi a•depţii lui Siînt nişte şarlatani, nişte ipocriţi pe plan politic şi rreligios, care se leagă de biroul de pariuri dar nu îndrăznesc să se atingă de Clubul hipic şi de Bursă.

„„.Uitaţi-vă la biserici! strigă el bătînd cu pumnul în masă pînă dnd aceasta începu să salte. Au fost cheltuite milioane de lire pentru a se construi aceste biserici, în timp ce săracii trăiesc în bordeie. Dacă Isus Hristos s-ar întoarce pe pămînt, ar spune: „Mai bine aţi constrni case pentru săraci". Vocea lui Bob tremura - se prefăcea că e mişcat. Oamenii de teapa lui Joggins ar trebui să fie trimişi la muncă„." _

Chiar în seara aceea, Joggins rosti un nou discurs împotriva lui John West, la teatrul Gaiety.

A douia zi, sir Samuel Gibbon, ministrul de inter^ ne al statului Victoria, anunţă că va prezenta un proiect de lege care va da mină liberă poliţiei să închidă biroul de pariuri.

John West îşi intensifică sforţările pentru a obţine un sprijin mai puternic din partea mişcării laburiste. Sprijinul maselor devoo:ise 1acum 'absolut necesar. în^ registră succese, da1r observă şi semne caire dovedeau că există şi o opoziţie. Cîteva organizaţii ale partidu^ lui laburist - printre care şi acea din Carringhush - adoptară rezoluţii condamnîndu-i pe

politicienii „care acordă sprijin public şi moral jocurilor de noroc şi jucătorilor." Organ1iz.aţia din Ca.rringbush luase cică asemenea măsuri contrar instrucţiunilor primite de la secretarul ei, domnul Renfrey, care atacă violent adu^ nairea pentru această eroare politică. Mai tîrziu Sugar Renfrey îi explică lui John West, contrariat la culme de întocsătura pe care o luaseră lucrurile, că mişca- rea fusese iniţiată de extiremiştii socialişti. Făgădui că-şi va dubla eforturile pentru a împăna organizaţia cu „elementele potrivite".

A doua zi dimineaţa, Barney Robinson, care citea *Age* în salonul clubului, descoperi un articol pe c.are-1 citi cu voce tare lui John West, Sugar Renfrey şi Frank Lammence.

Articolul descria manifestaţia şomerilor, în drum spre Scots. Manifestaţia fusese organizată de Tom Mann, liderul partidului socialist din Victoria.

Mann, fost lider sindical în Anglia, sosise de cîţiva ani Ia Melbourne ca să activeze pent:ru paiftidul labu^ rist. Acesta îl dezamăgise foarte curînd, aşa că îşi dăduse demisia şi înfiinţase partidul socialist din Vic^ toria. Tot el începuse să scoată gazeta săptămînală *The Socialist.*

Eddie Corrigan, care făcea parte din partidul lui Mann, îl anuriţase dinainte pe Barney despre această demonstraţie; ~i pentru prima oară de la nunta lui, Barney se duse la biserică - chipurile să se dis^ treze.

Credincioşii, de o eleganţă sobră, nu ştiau ce-i aş- teaptă cînd pără~iseră vremelnic locuinţele lor arătoase pentru a se închina uriui dumnezeu de care erau foarte mulţumiţi. Mann trimisese vorbă că va veni cu şomerii, dar reverendul ca1re oficia slujba nu-i anun^ ţase pe credincioşi, sperînd că poate ameninţarea era doar o glumă de prost gust.

Mann îi conduse pe manifestanţi de la Uniune:i sin^ dicatelor pînă la treptele bisericii. Părea mai degrabă un liber prnfesionist oarecare decît conducătorul unor muncitori oropsiţi. Era de statură potrivită şi purta o haină de culoare închisă. Te izbeau trăsăturile lui regulate,

ochii albaştri blînzi, dar pătrunzători, gura hotă1rîtă, umbrită de o mustaţă mare, neagiră.

In urma lui mergeau Eddie Corrigan, îmbrăcat în hainele lui de duminică, şi Percy Lambert, aghiotantul şi omul de încredere al lui Mann, un tînăr scurrd şi în^ desat, cu capul rotund, cu f ălei puternice şi buzele ridi^ cate la colţuri, incit părea că rîde întir- una de o glumă pe care o ştia numai el.

Lambert pUJrta un steag roşu. Un slujitor al bise^ ricii se repezi înaintea lor:

- Aţi face mai bine să lăsaţi steagul ăsta afară I le zise, şi luînd steagul îl sprijini sub portal.

Tom Mann intră în biserica pe jumătate goală; în urma lui se îmbulziră atîţi cîţi putură să inbre. Un alt slujitor al bisericii murmură:

- V-au fost rezervate băncile din fundul bisericii.

Priviri îngrijorate se ridicară de pe cărţile de ru^ găciuni, întîmpinînd intrarea neaşteptată a acestui om cu înfăţişarea corectă, urmat de strania lui bandă de „credincioşi" -în zdrenţe.

- Nu zău? .făcu Mann ironic. N-avem de loc in^ tenţia să ne lăsăm plasaţi ln ultimele irînduri. Hai^ deţi în faţă, tovarăşi ! Vreo sută de perechi de picioare se îndreptară tîrşind spre primele bănci.

· Alţi manifestanţi inbrară şi se aşezară în fundul bi^ sericii, în timp ce ultimii se-nghesuiau sub portal şi pe trepte. Cîţiva credincioşi aflaţi dintru început în biserică îşi schimbară lomrile ca să-şi manifeste dis^ preţul. ·

„Fericiţi cei săraci cu duhul, că a lor e împărăţia cerurilor", rosti preotul, g.îndind în mintea lui îngustă de conservator că astfel îi va linişti pe revoltaţi. Dar dimpotrivă, vorbele lui stîrnioră murmure spontane.

- Dm.gii mei fraţi, continuă el, dacă lumea n-1ar crede că există o altă viaţă după moarte, atunci n-ar mai exista nici un respect faţă de autorităţi.

Eddie Corrigan se sculă şi strigă:

- Hristos a spus : „Vindeţi tot ce aveţi şi împăr- ţiţi săracilor."

Cîţiva şomeri aplaudară iar ceifalţi se uitau la Mann neştiind ce să facă.

- La Melbourne, numai cei care nu vor să mun^

cească nu găsesc de luoru, strigă şi preotu.I.

In mijlocul larmei care se stîmise, Lambert se sculă de pe focul său de lingă Mann ; era cit se poat·e de serios, dar. un zîmbet batjocoritor îi flutura pe buz,e.

- Citeşte-n.e ce a spus Isus de~pre sărad şi n-o să ma1i scoatem o vorbă, şi se aşează ia.r jos.

Tom Mann stătea calm în aparenţă, deşi nu era prea sii:?ur că manifestatia se desfăşura după cum plănuise. Nădăjduise să-[1]! det·ermine pe pireot să se adre^ seze şomerilor şi să le asculte plîngerile. Mann pui^ vea această demonstraţie ca o mişcare de ma51e, ur^ mărind nu numai să uşurez·e soarta săracilor, ci mai cu ieamă să or[1]ganizeze pe şomeri, ca oamenii să-şi dea seama de propria lor forţă.

Speriat, pl"eotul îi bi.necurvîntă în grabă şi se re^ trase în altar.

- Uite, vezi aid sute de înfometaţi, strigă Lam^ bert în urma Lui.

Orga !Începu să cînte şi credincioşii speriaţi îşi cro^ ră drum spre ieşiire. Se depă.rtară, urmăriţi de ob^ seirvaţiile sarcastice ale şomerilor.

Mann făcu semn manifestanţilor să stea pe loc 5i înoorcînd să treacă dincolo de oei trei slujitori ai bi-1Sericii, oare căutiau să facă ordine, viru să-l urmeze pe preot în altair.

Lambert strigă :

- De trei ori ura pentru noua revoluţie socialistă! Parcă şi stîlpii se cutremurmă dind izbucniră urale entuziaste, dar şi amenin̂ţătoare.

Oprit de slujitorii bisericii, Mann strigă :

- Cereţi-i preotului să le vorbească şomerilor şi ascultaţi-le p<Jiîngerile. Cereţi-i asta şi n-am decît să refuze dacă-i dă mina.

- Nu-i cerem nimic, răspunse unul din slujitorii oare-I ţineau strîns pe Mann.

Mann încercă să se smulgă din mîinilc lor. Sluji^ torii bisiericii îl ţineau în loc, în timp ce mulţimea se îmbulzea, gata să se repeadă înainte. Situaţia deve^ nea din ce în ce mai 'Încordată, oînd Barney Robinson, care se gîndise c-o să fie doar un simplu observator, creie o diversiunie, strigînd cu prefăcută pietate :

- Este scris : „Casa mea este o casă de rugăciuni dar voi aţi făcut din ea vizuină de hoţi !"

Urale puternice îi răspunseră şi se auziră strigăte: „Vizuină de hoţi ! Vizuină de hoţi !" ÎLn timp ce pneo^ tul tremura în altair aşteptînd poliţia după care tri^ mises,e.

Slujitorii bisericii îi dădură drumul lui Mann, care îi scoase pe manifestanţi afară, ,şi începu să le vor^ bească. . " ; · • |

- Astăzi aţi avut o pildă grăitoare de felul cum sînt ascultat~ ponuncile lui Hristos. Am venit în bi^ serka lor să Ie spunem acestor ,„cmdincioşi" că mii de oameni mor de foame -în ora~ul ăsta, în timp ce ei se scaldă iJn bogăţii. Ei au .fugit ,însă de noi. Nu mai avem ce căuta aici. Dair aceste manifestaţH vor con^ tinua. Lupta pentru socialism va ~rg·e mai depart,e, sub toate formele.

Eddie Corrigan strigă :

- Pentru zaa:afii din templu, de trei ori huo !

Apoi mulţimea intonă *Bandera rossa,* oîntecul revo^ luţionar pe care Tom Mann îl popularizase în Aus^ br.alia.

. .. Steagul roşu să-nă/(dm
La umbra lui trăim *sau murim* Deşi laşii *se tem*
şi trădătorii *rînjesc Vom face* să *fluture steagul*
roşu *aici !*

Tierminînd de citit articolul, Bamey spuse:

- Bine le-a f ăout I

- Să te strîmbi de rîs, nu alkeva, răspunse Sugar. Lammence nu făcu nici un comentariu. Cît despre John West, de unde la început nki nu voia să as^ culte, cum înrnpu Ba1mey să citească, îl urmă1ri cu atenţie.

Barney era entuziasmat :

- De asta avem noi nevoie. Muncitorii trebuie să pornească la atac. Tom Mann, ăsta e omul nostru ! Numai prin socialism vor putea ajunge la ceva mun^ . ci.tarii I

- Nu-s chiar aşa de sigur, îşi dădu cu părerea John \ Vest. Mann merge prea depairte. El cere răstur-

narea întregului sistem.

- Chiar aşa şi trebuie I Asta e singura cale pe care trebui·e să pornească muncitorii. Şi cu cît pornesc mai repede cu atît va fi mai bine pentru ei, cu atît vor ajunge mai repede I

- Da de unde, susţinu John \Vest, aprinz.îndu-se. Tnbr-1un fel cr1ed şi •eu în "Socialism. Dar nu în lucru^ r.iile desprie care vmbeşte Mann.

- Te temi c-ar p1utea să-ţi închidă biroul de pa^ riuri şi duhul, dacă vine la putere, nu-i aşa ? întrebă Barney .imnic. Avea în buzunar biletul pentru Ame^ rica, aşa că nu se mai temea să spună cu glas tare c~-avea pe suflet.

- Ce legătură are una cu alta ? Cred însă că Tom Mann ăsta trebuie să-şi fi cîştigat o mulţime de adepţi.

- Sigur că da ! Şi numărul lor creşte pe zi ce tirooe. Ar trebui să vezi sutele de oameni care se-n^ ghesu!e pe malurile rîului Yarra şi la teatrul Hijou duminică seara.

- Da; cqed. Zici că la Bijou, hai ? Ce părere are despre jocurile de noroc ?

- L-am auzit o dată spunînd că jocuri,le de noroc siînt o urmare a nesiguranţei şi că socialismul o să pună capăt acestei nesiguranţe. Spunea. că lipsa de locuinţe şi şomajul sînt r.ele mult ma[1]i mari decît jo^ curile de noroc.

- Zău, aşa a spus ?

Duminica următoare pe la zec:e seara •. Tom Manr! îşi terminase tocmai conf.erinţa şi cei o mie de oamem care-l ascultaseră, tncep1U1ră să se scurgă din teatrul Bijou. Ieşi din sală şi el şi 1rămase vorbind cu lumea şi răspunzînd 1la întrebări.

- Poftim ... pentru mişcare, şi domnul să te binecu^ v1întez·e, spuse un om slab la braţ cu o femeie jer^ pelită.

Se vede că nid el, nici soţia lui, nu mai mîncaseră de mult pe săturate. „Să-i dau banii înapoi ? se gîndi Mann. Un şiling" ... Se v[1]edea foamea întipărită pe faţa lui osoasă. Ochii ştinşi ai femeii de Hngă el se umpluseră de lacrimi.

- Mul~umesc, răspunse Mann. Cu şilingi d-ăştia o să schimbăm noi 'lumea.

Mulţimea începuse să se împrăştie.

Curînd nu mai rămăsese nimeni Î!n sală. Se stin^ seră şi luminile. Percy Lambert veni lingă Mann, pe trotuar.

- Reuşită adunare, Tom. Te duci acasă ?

.- Da, Percy. Mă duc şi [1]eu acasă. Ne-ntîlnim mîine dimineaţă, la opt.

Lambert plecă, lăsîndu-1 pe Tom cufundat în gîn^ dmi : se gîndea la populaţia nevoiaşă din oraş şi din suburbii ca1re se ducea acum "la culcaire - dar cîţi n-·aveau nici un pat unde să se culce, cîţi erau înfome^ taţi l Se gîndea la miile de oameni fără servici, la disperarea lor, la scîncetele copiilor flămînzî, la bo^ lHe cairc ar fi putut fi înlătUJrate ... „Dacă aş putea să spun tuturor femeilor şi bă1rbaţilor din toate oraşele în suferinţă, că noi socialiştii cunoaştem leacul. Dar n-are să fi.e chiar ·aşa de uşor. Socia.Jiismul .este reme^ diul pentru aceste lipsiuri, dar va fi nevoi·e de ani în^ delungaţi de muncă, de propagandă şi de organiza1re înainte de a vedea irezultat·ele. Sînt attt.ea de făcut l Şi atît de puţini cair.e s-o facă. Şi atît de puţini bani ca să duci lupta."

- Dumneata eşti Tom Mann? îl trezi din gînduri o voce liniştită. Nu-l observase pe omul 'tar,e se as^ cunsese în gang, aînd mulţimea 1ncepus·e să se-mprăş-tie.

Era un bărbat mal înalt decît 10111 Mann, <lar mult mai slab. Pălă1ria îi era trasă pe ochi.

- Da, eu sînt Tom Mann.

- Am un cec de o mie de Jir.e p"entrn dumneavoastră ca să-l împălfţiţi şomeri1or.

Trecură cîteva minute pînă cînd Tom Mann să-şi dea seama de importanţa sumei pomenite.

- Minunat,. .răspuse într-iun tîrziu. Avem atît de puţine fonduri pentru ajutorarea săracilor. Minunat. Minunat.

Omul cel slab îi întinse un plic. Tom Mann îl privi în faţă :

- Cui datorăm acest act de generozitate?

- Domnului John West.

Tom Mann se pregătea tocmai să deschidă plicul, dar la auzul acestui nume şovăi.

- Domnului John West?

- Da. Mi-a spus să vă da111 cecul pentru şomeri şi să vă sp1un că n-o să vă ceară nimeni socoteală de fel_µ) cum l-aţi întrebuinţat. .

- Hm ... Domnul John West. Asta e patronul birou^ lui de pa1riu11i din Carringbush şi al clubului Tatter^ sall.

- Da.

Mann nu ~tia ce să mai spună. Nimeni nu anali^ zase cu mai multă perspicacitate decît 1eil J,egăturile l1ui John West cu mişcarea laburistă, iar Eddie Corri^ gan ·îi povestise o mulţime de lucru.roi despre regele pariurilor.

- îmi pare irău. Mann vorbea blînd, da1r hotărît, pe un. ton ca.~ nu admitea replică. li înapo!ez plicul. Imi paroe foarte rău, dar nu pot să primesc. Dacă domnul West vrea să împartă bani şomerilor, să-i dea el tÎn persoană.

Celăl1ailt pă.ru foairte s.ur;p.rLns.

- Şi mai s,pllllne-i te rQg, d 1Patrti_dul oocLaHst din Vidoria 111-1a1re să .aiocepte o mie ide lire, care :au fost stoairse, btan ·c.u ibain, ide I.a bieţii mullldtor'Î.

Dll/pă calfie Tom Ma1I1t11 ,pomi spri·ntoo, lăsîndu ... J pe Frnnk La1111l1111€lTI1oe - dci el era - cu gura căscată.

Peste cîteva zile se prezentă !ia duhul Tatters.all o d.ele;gaţie de ş01T11eri. FUJră poftiţi î1n sal1a de bLHaird 1unde John \Vest şi Fraink Lammence .se î111:tireţi1rnu.ră cu rp.urtătoml lor •de •ouvîlflt, .îlfl timp ce ziiar·iştili lUJau :note.

- Aşa •dair, oamenii dumneavoastră ... !1'1-au 111evoie de .pomimă, au 111:evoie ide J.uonu, le v01rbi John \Vest IP•e un ton 1Păt1';uns, 1dll/pă ce omul sp1usesie ce 1a;vea de srpus. Se-nitoarse Sipre Laimmence şi-l întrebă : Am· ipiutea să dăm ·de lucru unora 1dLn ei pe hi.pod.romu1rile noastre?

- Cred că s-aif 1PUte;a. .• domnule \Vest. N-avem 111id o l1uonalI'e Ull'gentă - :răsp1unse Lammen.ce

·g.rav - d!alI' s-iair putea să d1niViem ₀U111:ele .Jucrălli care .să dea de .lucru ii.a zeoe-1oi111:ci.sp1rezece oamenii.

- Oioci~p.rezece ? Nu. Tr@izeci. Vezi să fie penitrm tll'eizeci ! lJ'ep.li.că John \Vest, sever, răsplătit 1ou 1a! Pla^ uze :dlin palI'tea petiţi011Ja.rilor definitiv 1mooriţi. Cred c-iam iJJUtea găsi de 1lucr.u pernt:ru v•eo şaipte-<Jtⅅt zu^ g;rav.i, Lar 1cei'lialţi 1POt fi lu1ciră.tor·i 111eoailificaţi. Asta o să 11.lJŞUll"eze 1P'Uti111 1presiu1T1ea. T1rntr-;a,devălI', e o sitUJa^ tie j.a1lniică. Să vezi aHţi1a oameni săină.foşi şi voLniidi, 9ornici să :mUJnoea.scă, ·calfe IThu pot 1găsi de h11aru. Cred ieă este de d.atorLa guve:mul1ui să ₁p1l'OCUll"~ de l.uionu oelor 10a["~ vor •ă mu1l1Jcească.

- Da1c-i<llI' fi el ipil'tm-mi.nistrn ! exd1amă 1şop•it, .dar destul d~ tare .aa să 1poa.tă *fi* 1auzit, un om' săll'ăieădos tmbll'ă1oa:t oaire stătea în ·Sipatel⁰e :Iu.i.

- Afi:rm de asemooi că este de dartorLa fiecă1mi cetăţean să dea oamenilor posibilitatea să dştige ipî-i:ne, <ha •chi.a.r unt ;pe pîiine 1Petntnu 111evestele .şi pen^ tll'u f1amiiHile •Im. Ţ1i111ii!I1d seama ide toate astea, vă II'Qg să iail~geţi tll'eizoci dintre ,dUJmnieaivoastră, <Cărnr.a să le diaiu de l1u1CII'u timp ide trei 1l11..11ni.

Aieeiaistă 1a.ifill'maţie fu s.al1utaită cu p1utemLoe a₁pl.au·z·e şi obsel"Vlaţii : „E Ulf1 aidevă1rat .gentlemain, zău aşa".

- O să lrnorăm conform 1pdn.oip·iului 1Ci() ()iper.aitlist. Nu 1P11..11teţi 1pooni l1a 1IUICT'U nemînioa·ţi şi dezbll'ă1oati, aşa că 1aJ111 să vă dau o sută de .!Lre .ca să vă oumpău.aţi hia•tne ide luam, şi o să mi-i .restituiţi idin leafă.

Noi 1apl1a.uze sia1luta.ră aoest gest flila111tll'0ipk.

- N-1a1Te nid 1uin rnst să a1ftiirmăm d 1I1111 există şomell".i. Voi ştiţi lucrul ăsta. Şi eu o ştiu. Cu toţH o ştim. Am trecwt şi eu 1prin 1cli1pele grele ipe 1oall"e Ie î1l110el"1C1aţi voi 1aoum, şi .asta tot in1urnai 1dliin iea1uzia. pros^ tu.l1ui sistem de g.uve11"1I11are.

- BraVl(), stll"igă dineva.

- Şi-o să 1ma1i tll"ieioom .prh1 momente g1rele

1pvnă drnd VJa fi 1nsua:unată o formă rna:i lbună ide g1uvermă- m'înt. Am să vă plătesc safariile sua1billiite ·pentru fieaaire categorie ,de mU1I1dtori. Şi-.a,cum să vă dau oev.a m să vă 1cumpăma1i şi ode-ia.le :gurii.

- Nu-i .a.şa că-i [1]grozav? se întoarse conduicăto- rul dieleigia ţiei sip1re 1ceil1al ti.

- Pesemne că o .fi 1avîind haini ·CU 1car.uil, sipruse 1UJil ailtul.

Conid11.11cătorul 1i mulţiu:mli odomrnului West 1pentriu g·onierozitatea l[1]ui inepireoUJpeţită şi-l î:rnsoţi ÎlII lbirnu u1rnde aioesta îi înmîină :UJl1 1cec.

Pires:a f ăicu o 11argă. p1ubliiioit1ate 1in jurrul aicestui ifia1pt. Si1ngu;rn1l oomentadu 1r1efaiVor.aibi1 fu public1at În zi1a^ rul *Bulletin :* „John West a idiait şomerilor o sută de lire dştigia•te f ă.ră triudă ide l1a eli 1şi de I.a .a1lţii 1oa ei, i.a:r· 1a1ooşti lba'f1i oonstituj.e o inouă irecliamă g:na1rndioasă ipentmu ma.t[1]na1P.azlku1rile lui. S.i1TI1giura 1deosebi.re ,dintre oeiilailţi mi.lliorna1ri şi miH1cmaml West este că el ştie oorn să voi:.beasieă oo să11".acii, ,pe dnid oeilailţi 111u ştiiu".

John West .se 1apri1nse ide minie în .fiatra i,1T11Peirtinen^ tei ode 1oare 1dădea dovadă „infama f,iţuiică extremistă".

Tintre U.IIIJJ, legea1 ip1ent.riu suprr1ima1reia jocU1riloir de 111oroc îinieep'1..llse să ifie luată .!n idisouţi.e ide P arl1amen^ tul 1din Vidoiria şi avea să 1dud, după toate proiha^ bi.litățile, 11a îochiiderea :biroulu·i de pariuri şi oa d.u^ bu1!1ui, [1]p1recuim .şi la mkşonairea substain1ia.lă a niu^ mă.r.ul uli ode icu.rse pemnise 11a Apsom şi 1Pe celelalte două hi1podromllll"i 1ale lui John West. Legeia, idefiinea (III precizie focul u1node 1urma1u a fi î:nohei.ate 1pariudle. D{',asemoni, ·eia ma·i prevedea încă V;reo ·şiaizoci de dauze, 1p1rint1re .aaire şi dr·Ci?tul .autor1ităţiilor de a iiliresta 1Pers{)Jalfliele ,găsite în iaiceste l01Cal:uri ,p:recum şi pe ;pn:>ipr,iet1a1rii saiu chiriaşii iaoestar î1ntre1pri1niderL Un.a din clauze mergea am de dep:arte, încît prevedea că

legea, 1oon:f.eră 1persoanei ieair.e 1a pierdut un p1a.ri.u în^ tr-o casă ilegială ,de joc, dir~pt:ul leg.a[1]l de 1a IJJretinde să ·i i.Se irestituie lban,ii. Legea .a1utariz.a Miinisteruil de Intenne să 100I1Jt•wleze [1]companenţa duburifoir h~pke şi f ixairea zilelor în aa1re mmează să 1a1ibă loc 1aleir,gănile.

fo tim$_1$p ce :rostea 1cuvîntul infrodudiv, m~nistrnl ide interne, Gi1bbon, fu îintreruipt ide nenumă:mte ori. !interjecţii ,cu 1I1emiluita plou:ară din p.a1rtea UJnor de^ IP·utaţi ,J.abUJri'Şti şi li:bern.li şi î111 ~pecia.l diJl1 ,p.airtea ano^ ria1bililor ideputati Ga1rsi<de şi Smtt. Intenpel,atorii p1ro^ testa1U, Sl\.lib ouvînt că se faoe o distin1cţie de dasă în ;pirivi1nţa ieuirselor de $_1$poney .şi .a birnul.ui de rJMriuri.

Cînd Gibbson ,desarise „fortifii,oaţiile" biroului <le pair,i1uiri ·diin Cia;rringbush, Bob Soo.tt strigă :

- Daică West ta:r fi fortifkat Port Airthuir, ar fi rezistat ,şi astăzi l

V{llrbtnid î:n favoarea Uil1'ei moţiuni ide amînare, 1dupii p.riima lectu1ră, .a proiectu.lui ide le,ge, David Gairside îl 1a1păiră ,pe John West. Nu 1a11mcase să spună prea multe, dnid un membru al guvernului strigă :

- Eşti reprezentantul !Plătit 1al lui West !

Gairside îşi s,cuitură 1capUJ! pletos cu ,aerul UJnui om 1a1dînc j i-gnLt.

- Da, e 'Uniul din clienţii mei .şi mă ,plăteşte IPen^ tnu seirvidile ;pe 1oatre i le .a,dUJC, rilPostă el.

Fran1ck Ashton dădu t01I11ul, ‚J.ulnd atit.u1dinea .adoip^ fată ide labuirişti. Se iinformă dece foseseră lăsate l1a o iP1airte alte proiecrte de legi importante, .ca să se dezbată numai iacelia privind suprima:rea joourHor ide noroc?

L1aibuiriştii se declarară împotriva legili, deo.airece şti1au că n.u se biucu1ră ·de pop1ul1airitate ipri1ntre moo^ citori. Şti1aiu ide asemenea că toţi ieonservatoirU şi acei dintre liibemlli •Care le 1a.ooridta:u spriji1I1Ju,l se foloseau de 1a1ceastă lege ,pentru a distrage atenţi1a ij)Ublkă de la faptul !Că nu izhurtiseră să introducă refo~me so^ ciiaJ.e mai necesare. Da.r Bob Scott şi major,iitaitea l!

albu,rl.ştiilor 1a,ctlonau ·bn 1prlmui rînid ·<lin motive pe· cuni.are: JPriimiseră hani de la John West î.n aioest SC<>!P·

Biroul de contabilitate, c.are t·inea socotelile afa·,cedrlor Jui John West, îl înştiinţă că :a1jiuinsese milio-111Jair. ,P;airi.uir:ile, du1brnrile şi hi1poornmu.ri.le e.rcflu .pirffn~ ci1pialele lu1i suirse ide venituri. Legea era îrndreptată împotr.iv1ai ,Jui. TrebrUia să g.ăseas.că o modailifate s-o îînfrî1ngă sau cel 1puţiin „să-i ma,i reteze din. ·Colţi".

Dîin1du-şi seama d noua I~ge .air fti întărrit şi mai mult duhul hipk d~n Vidoiri1a şi suforiin1d nnică 111e-8jms ide mult ·c:Liin 1p1ridna „⁰desaa:lifti1călfii pe via1ă" ciare i se 1apliicase, John scrise 1Primulu1i ministm, oferilndu-se să înіohi1rieze hi₁podromul Flem~ngton cu douăzedi şi cinci de mii de lire pe ia.111. Oferta pro^ duse se111zatie.

Flem~ngton ena cartierul .geniernl al sdootiu!l1ui dub din Vkt0iri.a, ieaire obţinuse hipodrnmUJl pentru o [1]chi^ rie ia1nu1a.ilă simlbolică. Sim1Paitiile :P·llibliioului ernru îm^ părţite. De o 1Parrte ena John \Vest 1ca1re stirîinisese o avere dlin cll!I"sele de ;pooey şi .de tra1p, rde ceafaltă p1a.rte era V.H.C.-u.l, oaire JPretiinrdea .că nu rU~măireşte s[1]00.prUri materilale ; î111 •realitate ena ,oontrolait de oa^ meni oarr·e se îimhogăţiseră die pe u1rma cuirselor de gialop, şi î111 mod i.n1dirnct ,pri.ni ⁰oreşterea şi ipirogra^ marea .oeloir mai ibruni 1pur s.î1nige. Ca şi John West, oom.itetiurl V.R.C.-:u'.lu1i u.rmărna să facă btaini şi să obţină iinJflu1enţă :pri1!'L oUJrse, şi se bumna de imunli^ tăti îrn ra1nohetele 'oonduse de 11a1cheii 1aflaţi îrn slujba lor.

P1rimul miin1istru Bond re51pirnse ·categoric oferta, de^ clairînrd că ;guvernul era mulţUJJTiit ·de 1a.ctivitatea :elu^ lbtul ui hi p.ire.

Iin 1P,airl1aiment şi nn iafana P1arla.mentul:uli, John West ,f ăceia i1nterven̦.jj peste i1nterven̦ii împotriva legii, dar fară prea mult succers. Apoi,

tocmai cînd dezh.aterile se 1a1pr~iau de sfîrşit, îi veni o ideie s t•r ăilurci tă.

li ·chemă I.a el .pe Bob Scott, Frr1a111k Lammenioe, Sug.al!' Rmfrey şi Davi·d Gia.rsiide. Trecuse wemea cînid bătl!'î1niul Da\1iod jpurtea ill1sista oa John West să v im.ă il.a el. I

Se S1ntîlndll'ă îill.iir-un looal reooni închiriat pentru î111- tr·eipiritJ11deri19 s,portive 1ale l1ui John West. Birouil eria mic şi neîin·grijit: o masă şi dtev.a soa1wni .oonstitu· fau to1 mobilierul ; pe peireţ.i 1atîmau oiblişnuitele fo^ togmafii 51portiive.

- 1Humă ziu1a, domnii mei, îi s.a.lută vesel John \ Vest. Cum stăm cu mari·le dezbateri ?

-:- Destul de prost, răspunse David Garside. Dă- ·dea semne de obosealâ, iar lbta1rba, jpăru1l :şi sprî:n^ cenele îi îlfl'cămrutiseră. In ·cel mai hu:n 1aa1z, vom ,pu^ tea să le facem 1difiroultăti 1ca să mai prelungim vi1a1a biroului de p~riuri şi a clubului, pînă după marile curse de rprimăv1airă, a•şa cum ai cerut.

- Dumneaita iee jpărere .ai, Bdb?

- Mă tem că DavLd .are odre1Ptate, dar am putea să amnjăm oa 111t111mă.rul 1clllfsek>ir pe hipodromurile tale să 111JU He pl!'eia mult rndl15.

- Da, asta şi plănuiam. Trebuie să rezistaţi pînă după cursele de ;prrimăviară şi cel mai import.ant lucru este să-mi obţineţi cel puţin douăzeci de alergări pe an pentru fiecare hipodrom. Dar, domnilor, mi-a venit o idee. M! se pare că putem să ne descotorosim de le^ gea asta. ·

- Cum. John ? întrebă Scott interesat, în timp ce Ga1rsi·de îşi mîngîia barba căruntă şi se uita pe sub sprîncene ca şi cum ar fi spus : „Ce dracu ţi-a mai trecut prin minte?"

- Legea asta vrea să Stprijine V.R.C.-ul şi să mă dea pe m'.ne peste cap, nu-i aşa ? Ce-ar fi deci, dacă am modifica legea aşa îndt V.R.C.-ul să nu mai pro^ fite depe urma ei ? Oamenii lui i-ar pune imediat pe Bond şi pe Gibbon să dea proiectul de lege peste cap. Aşa e?

- Este, John, afirmă Scott.

- Ei bine, băieţi, mîine unul dintre voi se va da de

partea puritanilor şi va propune un mic amendament. Şi anume : să fie suprimate toate pariurile, pretutin^ deni, deci şi la Flemington.

- Eşti deştept, dat dracului, măi John ! strigă Bob Luptătorul care nu scăpa nici un prilej să-l lingu^ şească pe bogatul său protector.

- Da, iai ·dreptate. Aş:a s-:ar putea să scapi, spuse şi Garside.

- Sigur că s-ar putea l Gîndeşte-te - continuă John West entuziasmat - am auzit că legea asta porneşte de la Swinton. EI a elaborat-o pentru Bond şi Gibbon. O fi pretinzînd el că e puritan pînă-n măduva oaselor, dar ·de fapt face parte din comitetul V.R.C.-ului. Vă daţi seama că rmăeiar de astă dată V.R.C.-ul o să fie parteia noastră, şi iaş.a scăpăm de lege. Blestemaţii de conservatori n-o să admită ca bo^ gaţii să fie împied:caţi să parieze la Flemington şi la celelalte hiprodromuri ,înregistrate.

- Bine înţeles că n-o să a.dmită, interveni Scott. Dar şi eu am o idee. Putem să propunem un amenda^ ment care să interzică publicarea, înainte sau după alegeri, a pariurilor înche:ate. Atunci şi Sol Solomons şi ceilalţi bookmakeri ai V.R.C.-ului au să fie de partea noastră. Am găsit no: ac de cojocul lor !

- Asta-i bună ! exclamă Sugar mucalit. Nu putem găsJ ceva ca să-l facem şi pe Joggins să se ridice îm^ potriva legii ?

- Pregătesc eu amendamentul, se oferi David Gar^ side.

- Nu. Lasă-l pe Ashton să-l f:acă. E omul nostru ! Nu cred că-i nimerit să-l prezinţi dumneata, du.pă cîte ţi-au spus pînă acum.

·-- Da, ai dreptate. Fă cum crezi!

- Acu' trebuie să pice şi Ashton.

- Vine iaici ? Atunci ar fi mai bine să plec. Nu ·prea mă-nghite, dar nici eu pe el. Auzi, ce îndrăzneală, să mă facă pe mine trădător în plină şedinţă. Incidentul avusese loc cînd Garside, care intrase în Parlament după ce semnase angajamentul laburist, îşi călcase cuvîntul trecînd la liberali, unde voia să joace un rol rle frunte.

Pe John \Vest nu-l interesau divergenţele de păreri dintre reprezentanţii săi politici, atît timp dt se achitau de îndatoririle contractate faţă de el. Era mulţumit şi de Ashton şi de Garside. Amîndoi îi susţineau foarte bine i·nteresele împotriva pro'.ectului de lege. Asta era tot ce le cerea. Se mulţumi deci să spună :

- Du-te, dacă vrei, dar nu uita să supraveghezi schimbarea tactică, în şedinţa de azi .după amiază.

- N-ai nici o grijă.

După plecarea lui Garsi.de, Sugar Renfrey îi atrase atenţia lui John \Vest.

- Ai adunat destule informaţii despre Gibbon şi Swinton?

- Destule. Pe Gibbon îl şi am la mină. Am ailat că e omul de paie al unui mare bookmaker şi că el e proprietarul bordelurilor patronate de madam Brus^ sells. Grozav, nu-i aşa? E rîndul lui să fie demascat. Să vedem cum o să-i placă. Inainte de a 1pleca în America, Barney a scris un articol despre asta. Am de gînd să-l trimit zi1arului *Truth* [VIII]• !-:aşi mîncia de vii pe puritanii ăştia !

- Dar de Swinton, ai aflat ceva?

- Nu, afară doar c-a redus salariile muncitor:Ior de la construcţia marelui baraj. în schimb am aflat o mulţime despre Bond. O dată şi-a uitat bastonul de preşedinte al Camerei Comunelor întruna d'.n casele rău famate ale lui madam Brussells. Dar deocamdată nu mă leg de el. Aştept să văd ce-o să spună delega^ ţiei noastre cu privire la programările curselor.

- Nici eu n-am aflat n'.mic despre Swinton, mai că se tîngui Sugar. Nu fumează, nu bea, mă-ntreb chiar dacă s-o fi culcînd cu nevastă-sa.

între timp, Frank Ashton era în drum spre ei. Frun^ tea lui mare era încreţită de griji. John \Vest îi tele^ fonase şi în ajun, şi în cursul dimineţii. Voia să-i dea o informaţie despre un cal şi spunea că nu poate să i-o transm:tă prin telefon, de teamă ca nu ·cumva Jog^ gins să-i intercepteze convorb'.rile. „Dar a spus că o să joace el pentru mine. O fi cîştigat oare ? Trebuie s-o iau ·de bună."

VIII Adevărul (n. r.).

în cursul dimineţii îl chemase din nou la telefon şi-l rugase să v;nă la biroul clubului hipic; îi spusese că e vorba de o chestiune urgentă. „Ei bine, uite că mă duc, dar mi se 1pare că în curînd domnul West şi dom^ nul Ashton o să-şi catn spună la revedere. Toate bune, cit e vorba să-l ajut cu proiectul ăsta de lege, dar„."

- Ai să-mi spui ceva, domnule West? îl întrebă ocupînd locul care rămăsese liber după plecarea lui David Garside.

- Da. Ce zici, cum merge legea ?

- După cite se arată, o să fie votată fără prea multe amendamente.

- Ce-ai z'.ce dacă s-ar propune un amendament pentru interzicerea tuturor pariurilor, chiar şi a celor de la Flemington ?

- Unii membri ai guvernului o să fie de acord. Swinton şi ia.Iţi cîţiva o să fie nevoiţi să se declare de acord, după cite au declarat pînă acum. Nu m-am gîndit de loc la pos'.bilitatea asta. S-ar putea să fie efirnce, deşi mă cam îndoiesc. Bond e dat dracului. Ar putea pur şi simplu să excludă amendamentul.

- S-ar putea totuşi să se .lase momit, se arătă Scott mai optimist.

- Ce-ai zice să pregăteşti un amendament şi să-l prezinţi chiar azi după amiază ? propuse John West. Am putea să sprij:nirn legea, în loc s-o combatem, cu condiţia. ca să interzică toate jocurile de noroc.

Ashton părea tulburat şi se vedea că vrea să sca^ pe cît mai repede.

- Bine, domnule \Vest, am să prezint amendamen^ tul, de cum se deschide şedinţa.

Tocmai cînd se pregătea să plece, John West îl opri :

- Ah I Uitasem! Calul a cîştigat. N-am putut să-ţi comunic numele la telefon : era Prince Charles. A cîştigat ultlma cursă cu şapte la unu. Am pus zece lire pentru dumneata. Poftim şaptezeci de lire. Ii întinse un plic lui Ashton. Acesta ezită, apoi îl luă. .

- Mulţumesc foarte mult, bîigui şi plecă. Era ro^ ·şu la faţă de ruşine.

Frank Ashton îşi dădea seama că banii erau doar o mită deghizată. însemna deci că acceptă ceva mai mult de la John West, care şi aşa suportase cheltuieli^ le

electorale. Unde-o să ajungă? Nu era prea .îmbucu^ rător pentru un om care colindase de curînd toată ţara împreună cu Tom Mann, vorbind în oraşe şi la sate despre avantajele socialismului şi tarele caipitalisrnului.

Cu cele şaptezeci de lire avea să facă faţă celor mai urgente datorii. Deşi odinioară trăise cu mijloace foar^ te modeste, decînd fusese ales în parlament îşi dăduse seama că nu-i ajungea salariul de deputat. Se însura^ se după prima lui victorie politică şi acum avea doi băi·eţi. Se obişnuise să joace şi-i plăcea să bea cîteo^ dată un păhărel cu prietenii şi să mănînce în restau^ rante de lux. Totuşi istarea precară a finanţelor lui nu se datora numai acestor cauze.

Frank Ashton nu putea să refuze pe nimeni din cei care veneau să-i ceară ajutor. Toţi deputaţii erau asal^ taţi cu cereri din partea societăţilor sportive sau de bi^ nefacere din circumscripţia lor electorală, cu cereri de a le patrona - era un fel politicos de a ·solicita o do^ naţie. Frank Ashton nu le refuza n'.ciodată, cum nu ·re^ fuza nid pe şomerii din ce .în ce mai numeroşi, care aflaseră că de la el „poţi să scoţi o bucată ·de pîine", nu-i ;putea refuza. Unii dintre cei care-l acostau pe stradă ·erau într-adevăr oameni nevo:aşi, alţii ·însă îl „tapau" pur şi simplu.

Cunoscuţii lui 11 vedeau adesea împărţind cîţiva penny sau şilingi, nu unuia, ci mai multor persoane în cursul unei singure plimbări. De cele mai multe ori nici nu aştepta să fie rugat. Adeseori ·prietenii îi spu^ neau că e „fraier", dar el se mulţumea să răspundă z·îmbind :' „Scopul spre care tindem într-un viitor în^ depărtat este lichidarea sărăciei, aşa că trebuie să-n- cep de ipe acum". Lipsa de bani era însă o grijă con^ tinuă pentru soţia lui, Marta, o femeie simplă care se plîngea într-una şi nu arăta nici un fel de înţelegere pentru temperamentul soţului ei.

Oînd se deschise şedinţa de după amiază a parla^ mentului, John West se afla în galeria rezervată pu^ blicului. Deputaţii se sculară cînd intră preşedintele Camerei. Rostiră „T1atăl nostru", apoi Frank Ashton se r:dică şi propuse un amendament. Cu gestul lui obişnuit îşi flutură buclele de pe frunte şi începu :

- Aş dori .să propun un :amendament la ,al doilea proiect cărui.a i s-a dat cetire, ·domnule pr.eşedinte. Adunarea deputaţilor este de. pă1rere că 1Jegea :propusă împotriva p:ariurilor şi ia jocUtri!or de noroc trebuie să poată 1acţiona pe plian genera.I, fă,ră nici o deose·bire de cl:asă, de :Joc sau per,soană. De aceea ea tre^buie elaiborată ,astfel incit să interzică pariurile şi jocuri1le de noroc, atît pe hi.podrnmurile ·Înregistrate dt şi pe cele!a1lte. In ciaz contriair, această .Jege iar putea fi socotită dOJar un subterfugiu ·ipoC'fit, expri^ mînd o stare de 'lucruri cu ciare nu ·se .poate de.clara de acord.

Bond discut<!. foarte agitat cu Gibbon.

Jn vederea admiterii unui asemenea amendament, urmă o lungă discuţie în cursul căreiia Bob Scott ceru deputiaţilor :laburişti să-şi 1asume lfOlul unui partid caire să ,înfăptuiască o reformă mo~ală, prin interzi^ cereia tuturor jocurilor de noroc.

- Care să puie beţe-n roate ar fi expresia mai nimerită, îl ·întrerupse sarcastic Bond.

Vină la urmă, .Ji.derul l1aburist propuse ca amenda^ mentul să fie supus din nou forului il1aburist pentrn eventuale. modificări.

- Eu l-!aş pr·ezenta în 1altă parte, strigă 1p·lin de sarcasm Bond, iadever1ind încă o dată că puţin îi păsa de forme şi că nu-şi punea lacăt la gură. Eu i l-aş supune lui John \Vest.

Atunci David Garside sări în picioare susţinînd că amendiamentul era perfect rediactat aş1a cum fuse.se pr·ezentat. Ca de obicei, pretinse că se pricepe mult m3..i bine la procedurn pa,rfamentară decît preşedin- tele Camerei, preşedinţii .diferitelor comitete sau decît oricine altul.

frank Ashton se ridică din nou şi interveni pe un ton ironic:

- Vreau să ,pun lia Sncerc1are sinceritatea guvernu^ lui. Dacă susţine această 1J.ege ca să-i 1apere pe săraci de ca,~arnitatea jocurilor de noroc, desigur c-1ar tr·ebui să ,acorde :protecţie şi bogaţHor cărora proiec^ tul de lege 'le 'Îngăduie să se .înjosească jucînd. Cer primului ministru să II'etrngă insinuarea că iamenda^ mentul 'arr ifi fost el1aborat de o

persoană străină. Este nedrept şi nea,decuait. Cenzorul .a.dunării a fost de faţă dnd ,l-am redactat.

- Dacă cineva se simte ji.gnit, .îmj retrag cuvin^ tele, răspunse diplomat, hăt1"înul Bond. Spusese ce^ avea de, -sprus, aşa că nu ma.j iavea nici o pretenţie.

Pe culoar, :liderul grUJpului faburist î1l întrebă pe kshto.n de ce propusese amendamentul fără să-l con^ suHe în p;reafabil şi p·e el. Eira oarecum intimidat de influenţa lui John West :în p.artid, dar de ·data aste:: lucrurile ajunseseră prea departe. Ashtl()ln bMibîi ceva. Era un brun membru de piartid, ia.şa că-şi .dădeia seama că .se făcuse v,inovat, şi cînd liderul parlamentar îi ceru să-şi Tetnagă amendament,UJl, nu înd1răz.ni să-l refuze.

La reluarea şedinţei, Ashton .îşi II'etrase iame.nda^ mentul. Bond iSllifîse pe 1sub mustaţă. John \Vest îi aruncă o privire furioasă 'lui Fnank Ashton. Apoi· se ridică Bob Soatt şi propuse un amend1ament interzi^ cînd publiaarea :pronosticurilor. Premierul Bond era atît de :încîntat de. victoria obţinută asupra duşmanului său Ashton, î·ncît îl acceptă fără să-şi deia seama de importanţa Jui. A doua zi ia:păm 'În presă o scriso.are scrfaă de secretarul Clubului hipic .din Victori:a, care protesta cu tă1rie ,împotriva iacestei noi cliauze.

Imediat premierul Bond respinse arne.ndamentul. Atunci suporterii lui John West începură să facă ob^ strucţie pentru a iamîna legeia. David Garside se întrecu pe sine însuşi. Ori de cîte ori se ivea :prilejul, se ridic.a în picioare ţi·nînd ·discursuri interminabiile. Pîr'lă. I.a urmă bătu chiar şi recordul australian în iacest domeniu, vorbind treisprezece ore ·în şir, pre^ sădndu-şi ,discursul cu citate din istorie„ din legile în vigoare, din textele juridice şi din poezia claskă, insultîndu-i pe rînd pe toţi membrii guvennului.

Cam pe la sfîrşitul lunii noembrie 1906, 1legea pen^ tru suprimiarea jocuri'lor de noroc fu votată. Biroul de ,pariiu:ri ,din Ca,rringbush şi clubul TattersiaU erau acll!lll iambele sortite pieiinii. Numărul a,Jergări.Jor care puteau să iaibă loc pe hipodromuriJ,e foi John West fu redus de !ia o sută.

cincizeci şi două la patruzeci şi opt pe ian. Dim punctul de vedere a1l 1lui John West a.r fi 1putut să fie şi mai rău, diar el nu p.rivea niciodiată :Jucmr.He sub ,această prismă. S-'a'r ifi putut să He însă şi mai bine, acesta era esenţi,aful, şi de aceea Gibbon, Swinton şi Bond trebuiau să plătească în~r-un fel pentru că-l ~persecutaseră.

Cia primă vidimă îl alese pe Gibbon. T1rimise arU^ colul scris de B1arney Robinson ziaru.lui *Truth.* Apoi îl rugă pe Erank Ashton ,să :treiacă pe ila el. ·

- M-aţi chemat, domnule West ?

- Da. Aş vre1a să prezinţi mîine. la Cameră acest materia1l.

Ashton işi .aruncă ochii pe MrtiHe bătute iJ.a maşină care-i fuseseră înmînate.

- îmi pa,re rău - se ,eschivă el - dar diacă wei ca labuiriştii să se ocupe de iaceastă chestiune, trebuie să vorbeşti cu ·liderul pairUdului.

- Am vonbit cu el. E un ca1p sec. Zice că nu vrea să se folosească de el, c-ar fi de prost gust.

- Dacă el nu-şi dă ·asentimentul, eu nu pot să mă ames,tec în treaba ia.stia. A:shton îşi trecu mi.na prin păr, nu ·se simţea !ia liargul ,Jui.

- Nu face pe nebunul. Gibbon e un ipocrit şi un puritan. Merită să He demiascat.

- Fără .îndoială că merită, dl'!r nu pot să acţionez împotiriva ,dirnctivelor date ,de şeful meu.

- Bine. John West H privi p.Jin de ură. Dar să ştii că fa ia·lege.rHe viitoar,e s-.;ir putea ·să-mi revizuiesc rpărnri'le şi să sprijin pe a1ltcinev:a.

- Asta te priveşte .personial, răspunse Ashton şi .ieşi :repede din odaie, roşu la faţă ·de ruşine şi de minie stăpînită. West se uită după *el* şi dă·du din umeri.

Sir Samuel Gibbon ena un băr:bat înalt, cu favoriţi şi cu un nas de papagal. Stătea iJa birou :incercînd să .Juc1reze, dar er112 prea preocllip1at ca să se poată concentra.

John West îşi ex[1]p1rimase în public hotărîr·ea de ia demaisca „jocul dublu şi ipoorizia" .lui Gibbon.

Deodată Giibbon fu tr[1]ezit din gindurj.Je-i sumbre

chiar ·de primul ministru. Bond1 .deschise. uşa şi-şi vkî oapul în cabinetllil 1Jui mimi:steri·al. Işi ridioo.se ochelarii ipe frunte. Avea o sclipire răutădoa·să în ochi, iiar barba-li tremura.

- Ai văzut ziiaml *Truth,* Siaim ?

- Nu obişnuiesc să cifosc aşa ceva, răspunse Gibbo.n distrat.

- Crredeam că ai cel puţin numărnl ·de azi.

- Ei bine, aiflă că nu-ii am.

Bond zîmbi şi închise uşa. „De ce dracu' m-o fi :întrebat de *Truth ?"* se g'.•ndi Gibbon. „Sfinte .dumne^ zeule? Da1r :nu-i cu .putinţă ! Nu ! N-au s-o fiacă ! N-·a1u să îndrăz.neascâ !"

Se sc-uJ!ăi şi 1s·e ·dus•e chiiar el, într-un suflet, ‚Ja chioşcul de ziare din apropiere..

„Sfinte dumnezeule ! Pe prima pagină !"

Se-ntoarse în cabinet, se aşează la birou gîfîind şi începu să citească pe nerăsuflate. Se cutremură de parcă a1r fi fost înjunghiat în stomac.

Lubricitate şi *Afacerism* :glăsuia titlul. O *scrisoare* deschisă *lui sir Samuel Gibbon.*

„ ... Nu de mult făceai pe reformatorul. Adeseori, în calitate de primar al oraşului Melbourne, ai prezidat întruniri publice şi alte reuniuni avînd de scop supri^ ma.reia viciului şi a crimei şi ridicarea moralităţii oa^ meni lor ...

.. .l n cursul ultimelor săptămîni, ministru fiind, ai votat legi împotriva jocurilor de noroc, a beţiei şi a altor forme de viciu. Aici se paire însă că interesele dumitale particulare vin în conflict şi trec pe planul al doilea faţă de interesele dumitale băneşti, şi cu înde^ plinirea justă :a îndatoririlor dumitale ... "

Gibbon strînse ziarul cu atîta furie încît era cit pe ce să-l rupă.

„ ... eşti proprietarul mai multor localuri şi eşti le^ gat prin ipoteci de multe altele. înafară de interesele

dumitale în traficul de spirtoase, eşti, după cum sînt informat din surrsă demnă de încredere, sfătuitorul le^ gal şi agentul lui Joe Johnson, moşier absenteist şi bookmaker temut, proprietar :a mai multor clădiri din Melbourne printre care şi cîteva localuri de consu^ maţie. Dacă zvonurile care circulă nu sînt, după cum pretind unii, ·cMar „minciuni răsuflate", acelaşi for^ midabil profitor şi jefuitor air fi şi proprietarul altor case şi localur:i, mai rău famate deoît cel mai ordinar bordel..."

Sir Samuel gemu, îndurînd chinurile iadului, în timp ce continua să citească :

„„.ai împrumuta·b bani în nenumărate rîndt1ri celei mai josnice şi mai desfrînate femei din Melbourne - madam BrusseHs, cunoscutul monstru al imoralităţii, care de mai mulţi ani trăieşte din infamia surorilor ei întru stricăciune : casa ei de toleranţă e un stigmat infamant ce umbreşte moralitatea mult lăudată a „mi^ nurnatului J\lelbourne", în ultimul sfert de vea^{0}c" ...

Gibbon nu citi pînă la capăt articolul. Nu-şi putea închipui că ar conţine alte acuzaţii mai grave. Moto^ toli ziarul şi rămase pe gîndurri. Simţea o sfîrşeală la stomac de parcă n-ar fi mîncat de mai multe zile. Tremura.

Nu putea să se înfăţişeze* în faţa haitei de laburişti după această lovitură. „O să demis'.onez - îşi zise - o să plec din ţară." Acum că îi fusese demascată viaţa dublă, Gibbon nu mai avea nici un chef să con^ tinuie. Işi fă.cuse rost de un titlu nobiliar, era bog.at, şi în orice caz i se urîse ·de ·politkă. Cu cît va pune mai repede largul necup1rins al mărilor întire el şi Melbourne, cu atît mai bine. Naiba ştie ce i-o mai da acum în cap lui John West. N-avea nici un chef s-aş- tepte să-i explodeze o bombă în salonul ce dădea spre stradă. Acest gînd îl făcu să se cutremure şi-i băgă groaza în suflet.

Din nou îl întrerupse primul ministru.

- Ai făcut rost de un ziar, Sam ?

- Şi ce-i de rîs ? mîrîi Gibbon. Niciodată nu-l înghiţise pe Bond. Prea se credea grozav. P!fea făcea pe 29.6

caraghiosul. S-ar putea ~a în curînd să rîzi şi tu al^ bastru!

- Eu? De ce?

- S-ar putea să se afle unele din tranzacţiile tale cu terenurile sau de ba:Stonul de preşedinte pe C•are l-ai uitat la madam Brussells.

Zîmbetul dispăru -ca prin farmec de pe faţa lui Bond. S-:ar ·putea„. Intr-adevăr s-iar putea. Incepu să se gîndească la ultimele întîmplă.ri. „Scott m-a numit deunăzi irechin al afacerilor cu terenuri. Fir-ar 1a dna^ cului de lege. Cine m-a pus s-o prezint!"

- N-o să îndrăznească !

- Şi eu ziceam aşa.

Bond schim I>ă subiectul.

- Sună dqpoţeful, vii la Cameră ?

- Doar nu-ţi închipui că mai pot da ochii cu Scott şi cu Garside, după povestea asta ?

In mai puţin de-o săptămînă, sir Samuel Gibbon părăsi Australia pentru totdeauna. Fu rnrmat în curînd de piremierul Bond, care lipsi timp de şase luni.

Cealaltă victimă aleasă de John West se dovedi a fi un 1adversa1r mult mai dîrz. Sir George Swintori lăsase să se-nţeleagă că politicienii laburişti a.r fi fost cumpăraţi ca să se opună legii pentru interzicerea jocurilor de n01roc. John West îşi anunţă intenţia de a susţine un candidat independent împotriva lui Swin^ ton, în cursul viitoarelor alegeri. Asta îl îndîirji şi mai mult pe Swinton; care trecu la noi atacuri. John West decl:ară că va pa1rticip1a la ultima întrunire electonală a lui Swinton pentru a răspunde acuzaţiilor.

Cei peste o mie de oameni, care ocupau sala pînă la ultimul loc, văzură cu uimire că vreo cîteva zeci de tineri elegant îmbrăcaţi formau un zid pe scenă, în spatele lui Swinton şi a prezidentului. Mai mulţi po^ liţişti înconjurau mulţimea.

John West stătea în fund, în mijlocul unui numeros grup de partizani de-ai lui, în frunte cu Sugar şi Dick Cauliflower. Era sigur că Swinton n-o să-şi poată dovedi iacuz,aţiile ; va reieşi deci că fusese def ăi mat pe nedrept. Tremuira de nerăbdaie.

După deschiderea mitingului, avea de gînd să se ducă pe estradă, spre a lua notiţe în timpul discurrsu^ lui lui Swinton, pentru ca apoi să-l provoace să dove^ dească afirmaţiile. Acesta era s·emnalul pentru ca Dkk Cauliflower să se repeadă în frnntea a o sută de bă- tăuşi de şoc, să ia cu asalt tribuna, să-i stîlcească în bătăi pe Swinton .şi pe p.rezident şi să-i îngăduie astfel lui John West să preia el conducerea mitingului.

John West străbătu culoa1rul din mijloc şi îşi ocupă locul Ia tribună. Işi puse pălăria pe podea lîngă el şi aruncă o privire îngrijorată peste umăr. Prezidentul îl prezentă pe Swinton, în mijlocul uralelor asisten^ ţei din primele rînduri şi a huiduielilor celor din fund.

- Domnule prezident, începu Swinton. EII'a obiş- nuit cu întrunirile dificile. Pe la 1890 fusese conside^ rat un radical, dar cînd începuseră să se ridice labu^ riştii, se alăturrase conservatorilor.

- De trei ori ura pentru John West, urlă Dick Cauliflower, ialI' gloata din fund răspunse cu entu^ ziasm.

Swinton zimbea, dar era neliniştit.

Nu vă cer altceva decît să vă purtaţi corect.

- O să fii 3ervit, amice ! strigă cineva.

- O să spun lucrurilor pe nume, continuă Swinton. Adveirsarul meu este reprezent1antul oelor mai josnke elemente, a celor robiţi de patima jocului şi a băuturii.

- Spune numai ce ai de spus desp;re John West, strigă Dick Cauliflower.

- După cîte ştiu eu, domnul West încearcă să-şi asigure controlul asupra Parlamentului pentru a re^ voca legea jocurilor de noroc.

„Sper că boxerii ăştia amatori boxează bine, cum s-au lăudat" se gîndea Swinton în timp ce vorbea.

- Adversarul meu nu e laburist - de fapt nimeni nu ştie ce apadenenţă politică are, in schimb toată lumea ştie că primeşte ajutor direct din partea condu^ cătorului biroUJlui de pariuri din Carringbush.

John West îşi lua note în grnbă, cu aerul virtuţii jignite.

- Mulţi o să spună : de ce n-ar avea domnul West

dreptul să sprijine pe cine cr,ede de cuviinţă ?

Aplauze din fundul sălii.

- Domnul West poate să se folosească de acest privilegiu la alegeri. Nu mi-e p1tieten mie şi are tot dreptul să sprijine pe cineva care să-i fie prieten !

- Ai tăiat salariile muncitorilor, urlă Dick Cauli^ tlower şi oamenii lui începură să înainteze.

- II vrem pe John West, scandară cîţiva.

- Domnul West a avut îndrăzneala să distribuie în această circumsoripţie electorala un fel de apel în favoa1tea „celuilalt candidat, care reprezintă un sport de frunte şi o ima1re ind ns.trie".

Aplauze furtunoase izbucniră din partea „gloatei lui West". Suporterii lui Swinton erau prea speriaţi ca să mai sufle o vorbă măcar.

„De ce nu-şi repetă acuzaţiile de mită ?" se gîndea John West, uitîndu-se peste umăr la tinerii zdraveni şi eleganţi din spatele lui.

- „Sportu1 de frunte" e hipismul, cu toate afacerile care se fac în jurul lui, iar „industria" e biroul de pariuri din Carringbush, continuă Swinton nervos. Ur^ letele de protest se ridicau asuirzitor. Incăierarea părea gaita să se dezlănţuie, din clipă în cli1pă.

- Un ... doi... trei. .. patru. Banda de scandalagii în^ cepuse să numere ca să acopere cuvintele oratorului.

Swinton ·Încercă timp de cîteva minute să se facă auzit. îşi dădu însă seama că încercarea era de pri^ sos şi pînă la urmă se aşeză la loc.

John West se iridică erundnd 1pe .furiş o pirivire în spate. Prezidentul, cu ajutoru:! ia tTei oameni din fun^ dul wibunei, 31 obligă să 1stea jos. Gloata ilui Dick Cauliflower începu :să i,nainteze. .

- Să vorbească John West ! Să varbeiască John West !

- Domnul West. n-iar•e ce vorbi aici, strigă preşedintele înfuiriat. N-1are decît să-şi închirieze şi el o 6'a1lă şi să voribea.scă.

D.ick Ciau.\if1lower î!Şi conduse. banda înainte prin sai!ia înţesată de suporterii speriaţi •a•i ilui Swinton. Poliţiştii ,postaţi .î,n sa:lă şovăiau.

- Pentru John West de trei ori : Hip, hip, ura I Hip,

hip, 11..uria ! Hip, hi[1]p, ura, ura, ura !

- O să-ii scoatem p,e Swi•nton afară.

Oamenii :lui West iajiunseră .în faţă. O parte din rpublk plecă, t1emîndu-s1e că &e va ,ajunge fa rade qe violenţă.

Preşedintde rosti cu voce :î·ntretăiată :

- Autoiriz pe domnul West să punâ o ·înfr,ebare.

John West se ;ri<dică ·din nou 1n mijlocul uralelor furtunoase ·a,le supo:rteri.!or .săi, eiare ajunseseră Hngă scenă. Ern nervos, ·dar vocea lui 'răsună puternic şi liTlilpede.

- Sir George Swinton m-a ra·cuzrat .că i-:aş fi mituit pe membrii celui mai înaH for din racestă ţa1ră. Il provoc să su.şti.nă această acuzaţie. John West scoase un cec din buzunrar. Pun [1]la bătai·e cinci .sute ·de :lire.

Se uită cu un aer iagr,esiv la Swinton. Prezidentul puse mîna pe umărul lui John West.

- Nu te lega de el, .spurcăciune, î.i suflă în ureche.

John West 1azvtrli cocul pe masă.

- Ei, primeşti provocarea ? Hai, dacă rai curaj, scoa,lă-te şi repetă acuzaţia. Er.a a1lb i1a faţă de m!nie şi enervrare.

Swinton .îşi pierduse cailmul, ochii 1!ui bulbucaţi .îi ieşiseră şi mai mult 'din orbite.

Se sculă în picioare.

- N-1am afirmat niciodată că \Vest iar fi mituit vreun membru a:l Poa1r,Jamentului, încercă el să se scuz·e.

- Bia d·a. John \Vest ştie ce .spune, urlă Dick Cauliflower.

Zgomotul era asurzitor, gloata se îmbulzea în jurul scenei.

John West se adr·esă din nou auditoriu:ui :

- Este a·devărat siau nu că Swinton a votat în 1902 r·educerea s.a.J.arr.ii!or muncitoriilor în bazinul Waringa?

- Ku pot să-mi ra·duc .aminte tot ce-oam votat, rosti Swinton cu nervozitate.

John West .scoase un ziar din buzunar şi i-~l vîrî sub .nas. Era pornit, g,atra de orice.

- Atunci citeşte aici, strigă el.

- Dar abia de curînd Ie-1am mărit din nDu salariile cu un şHing .pe zi, :îngăimă Swinton.

- Nu ocoli răspunsul ! se răsti John West.

- Nu ocoli ră·spunsul ! irepetă gloata o.a un ecou. P.rezidentul începu să voirbească, diar John West cont·inuă să-l interpeleze, de fiecare dată, 1n timp ce banda 1lui .stTi·gia şi vocifer:a. Un omuleţ timid se ridică 1n mijilocul sălii şi propuse să se strige de brei ori ura pentru Swinton. Tommy Chiomil îl apucă de guler, îl împinse pe interva·lul ·di•ntre bănci şi-l scoase afară din :sală. Boxerii de pe estradă, care pr.i^ miiseră or·din să int·ervină numai dacă tribuna via fi asaltartă, rămarseră nemişooţi, aşteptînd.

In mijlocul vacarmului, prezidentul discut,a în contradictoriu cu John West. Dick Cauliffower •avu impresia că John \Vest eria pe punctul .să fie. eliminat cu forţa din discuţii şi rî.şi îndemnă oamenii :

- Haideţi băieţi. Pă ei ! Sprre deo9ebire de John West, el nu dăduse nici o atenţie fiaptuilui că estradia era ·înţesată de oameni. Avea ordin ·s-o ia cu asaH şi deci tirebuia să se conformeze.

- Poliţia ! Poliţia ! mlă rprezi·dentu.l, speriat de-ia binelea.

De pe intervalele Iiaterale, poliţiştii se avîntară în mijlocul mulţimii, •lovind şi îmbrî.ncind, oa să-şi facă drum în faţă.

Dick Cauliflower să·ri rpe scenă. Apest•a er.a semna^ lul convenit la ca;re boxerii amatori trebuiau să intre în acţiune. Doi dintre cei mai voinici 1,1 ·Înşfăcară pe D:ck Caulif,Jower şi-l 1amncară drept în braţele tovia^ răşiloir săi.

Mai multe briate solid1e îl apuaară pe John West. C! ţiva dintre oamenii lui .reuşiseră ·să se urce pe estr·aidă şi se ang:a}ară în .luptă cu ga1rda elegantă, dar puternică, a lui Swinton.

Poliţia nu izbuti să .intervină. Cei ciarre mai rămăseseră .în sală se ridiciaseră în picioare şi str.igiau Inmrajîndu-i pe elegra.nţii luptători. Tribuna se trans^ formă înt1r-un cîmp de bătaie. Oamenii lui John \Vest se aflau într-o situaţie nefavorabHă, cei mai mulţi fiind .împinşi Snapoi şi stî:lciţi mai :iinainte de ia putea pune piciorul pe

estrn.dă.

Apudnd scaum.tl .pe aare stătuse John West, unul diintre oamenii [1]lui Swinrton îl pooni cu el în cap pe Dick Cau.Jiflower, aare.-şi ip'ierdu cunoştinţa.

John West primi, ·dJUpă toate regUJleil[1]e arlei, o di^ rectă ou stînga deasupra ochiului drept şi din 1arcada ·s1partă [1]sîngele .îonoepu să i .'se prrelingă pe foţă. Nu făcu nid o încercaire ca .să lovească şi el, căută door să sciape diin învălmă.şa1lă.

Swinton şi p.re.zidentul :îngirozit se strecur,ară prin^ tre perdelele din fundul ·săliii şi fugiJă prin uşa din d-0s.

Oamenii ,lui Swinton ·îi respinseră pe 1adversar·i şi-i siliră să se ll"etrngă.

John West .îşi culese ide 1pe jos pălăiria stîlcită şi căloată în picioare. Cu f1aţa ,însîingerată şi cu hainei!e ferfeliţă fu soos pe umeri de oamenii să.i tnvinşi.

*

John West stătea singur în curteia biiroului de pa^ riUT.i, peste oa.re [1]se lăsau umbrele serii. Aem1l răcoros a.nun~a sosirrea 'iernii şi John îşi ţinea mîinile 1n , buzunaire!e pialtonului. Joe şi cei.Ja.lţi pleca·seră acasă. Demontaseră tot ce se 1putea căina de ·acolo. Biroul de pairiuri din Cia1rringbush ·îşi încheiase ciariera. Nimeni nu va mni sfr.iga pronosticurile, iar mulţimea nu se va mia·i îmbulzi .să parieze.

Sîrma ghimpată .rămăse.se ·dieiasupra gairdurilor şi singure mai dăinuiau uşi1le 1seorete şi ·vechea pră- văilie : magiazinllil ·de ceai ia'l :lui Cummi[1]n. R11se ,amin- · tindu-şi şmecher.i1a, datorită căreia putuse să ducă poliţia de na[1]s ap1roape paisprezece ·aini. II năpădi un val neobişnuit: de. sentimenta:lism. în acest decor îşi începuse el ascensiunea spre bogăţie şi putere. Aici, împreună cu J-0e, ou Sugar, cu Piggy ·Şi - da ş~ cu Mick O'ConneJ,J - construiseră 1pr.ima pliatformă pentru pa.riur.i. Ce-o fi iajuns oare Mick? Mai muilt ca si.guir că ia plecait .pe ,terenurile. aurifere ·din Vest. Păoat de el. N-avea decît să fie cinstit? Şi Barney? Brn ia.cum .în Amerfoa !... John West. ·îşi aminti de toţi, î:n afară de Jim Trac·ey.

Nioi .stivele de [1]lemne .nu mai er1aiu .acolo. Lemnele ca.re stăituseră .îin OUll"te timp .de paisprezece ani, şi din care nu vînduse nici o surrcică. Ce uscate erau şi oe f.rumos or 1să dnte 1în focu:! din căminul mamei !

Se. aP'ropie .de gardul din fundul curţii. O să trebu^ iască :să .închirieze aaisele aisteia. Aruncă o privire în cmteia de unde el, împreună cu cei:J.a.Jţi, plănuiseră r·ecuceriirea curţii lor [0]de piarriuri, ·după ce fusese ocu^ pa.tă de. O'Haheroty.

îşi .recuoori:se într-,c11devăr fortăireaţia. Şi iată că acum trebuia să plece fară sca1nda1l„ numai din .pri^ dna cîtarva 1puritani. Altceva nu-i mai rămînea de făcut. Işi împachetase :lucrurile şi plooase ifără să ma·i opună nioi o reziiStenţă. Şi .asta inumai pentru că votaseră o lege„ Din p1ricioo. cîtorva .purit1ani şi-a unui pet·ec ·de hîdie căruia *:îi* spuneaiu : *Legea pentru interzicerea jocurilor de noroc,* era nevoit să plece fără ,Juptă.

Legea era vot.ală. Urma numai 1să fie. 1pusă în apli^ care. Dar aiiai e ia.ici. Cine spune c-o iSă-:i 'lase .s-o a:p1lice ! Toţi bă'ieţii enau furioşi fiindcă .îşi 1pi1erdeau slujbia. De ce să-şi piiardă slujba ? Cereroea ca această proprietiate şi clubul orăşenesc T1a.ttersall să fie de^ olarate 1localu.ri de joc de noroc urma să 1fie înaintiată curînd în fa.ta inst·a1nţelor judecătoreşti şi Diavid Garside iii 1sf Muise să închidă fără 1soondal. Da1r ·de ce, mă 1rog? Nu era el pro1prietairul biroului ide pia^ riuri ? Şi iar fi putut să achiziţioneze şi clădi.rea clu^ bului. Le-1a.r apăir.iil. l·a ne.voie cu aamele în mîini. Să vedem, atunci, ar putea ipoliţi.a să ·aplice legea?

Da! Va 1apăra biroul ·de pia1riur.i şi cliubul cu forţa. Il avea pe Dick Bradiley şi ipe Arty, şi .încă o mînă de oameni calfle ·ar fi bucuiroşi să 1pună mîna pe o armă. Asta o să şi facă. Să vedem ·dacă o să poată dnevia să-.! dea aifiară pe John Wes·t.

Ridică frunteia ·sus şi se-ndr·eptă cu paşi hotă•r.îţi spre poarta din fund. Ieşi, tira.se zăvaiml, pru:se si·gu^ rant·a şi dădu colţul :pe strada J.ack&on.

Noaiptea se lăsiase brusc peste Cia..rringbush şi prin spărturile nori,lolf nevăzuţi înoopuseră să scJ.ipească

stele.le reci şi 'Sîiră·1ucitoare. John West porni spre casă, cufundiat în gînduri.

A doua zi, înainte de a fi apucat să di·s"CUte noul său plan cu cineva, fu chemat ,de prefectul de poliţie, Callinan.

- Ai trimis după mine? întrebă John West cînd intră în cabinetul lui Callinan. Ochii lui aruncau flăcări.

- Da, răspunse Callinan, lăsîndu-se pe spate în fotoliul său masiv, cu mîinile pe marginea biroului lustruit, încercînd să pară nepăsător.

Dave O'flaherty era lingă Callinan.

- Te-am chemat în legătură cu birourile dumitale de pariuri, domnule West, preciză prefectul de poli^ ţie, pe un ton prietenos. „Ce laş" gîndi O'Flaherty.

- Ce-i cu ele? rosti John, aproape fără să mişte buzele.

Callinan îşi răsuci mustaţa, nervos, apoi începu să se joace cu un toc de pe masă.

- Văd că noua lege le-a scos din funcţiune.

- Asta nu înseamnă că n-am de gînd să le mai deschid. Cererea voastră de a declara proprietăţile mele localuri de joc ar putea să fie respinsă pe motiv că nu mai e necesară, deoarece aceste localuri nu mai sînt folosite ca localuri de joc.

- Iţi dai seama, domnule West, că dacă deschizi iar biroul de pariuri sau clubul, vom aplica legea ?

- în cazul acesta trebuie totuşi să ne daţi afară.

Callinan, care ţinea ca această întrevedere definitivă să fie totuşi amicală, spuse :

- îmi dau seama.

O'Flaherty aruncă o privire furioasă spre şeful său.

- O să vă scoatem, n-aveţi grijă, domnule \Vest, se băgă el în vorbă.· Şi dacă deschideţi în al fă parte, o să vă scoatem şi de acolo.

John West îşi întoarse încet privirile spre O'Fla^ herty. în ochii lui strălucea o ură neîmpăcată.

- V-am dat afară data trecută, cînd aţi intrat cu forţa - şuieră el printre dinţi - şi dacă aşi vrea, aşi putea s-o mai fac o dată.

- NiC'i nu mă îndoiesc că ai putea, domnule West, răspunse GaHinan supus.

John West se uită din nou la Callinan.

- Ţine clubul şi biroul de pariuri închise şi n-o să te ·supere nimeni cu rniimic, continuă Callinan. O'Flaherty îl privi din rnou furi os. „Cum s-ar zice, îi dă un cec în alb ca să poată comite mai deipiarte de^ lic1ul", gîndi el.

„Callinan e speriat, se gîndi şi John West, .Ja rîn^ dul lui. Aş putea să-l joc pe degete, dacă n-ar fi O'Baherty. .. Tîmpiţii ăia! De ce şi-au greşit ţinta?" ... Deodată se aplecă spre Callinan, caire se dădu puţin înapoi.

- Iţi dai seama că sînt un om foarte puternic, care nu uHă şi nu iartă niciodată ?

Callinan se făcu roşu .Ja faţă şi nu găsi nici un răspuns. Dar cu arătătorul 1ntins, ca să dea şi mai multă greutate cuvintelor rostite, Flaherty răspunse în locul şefului său :

- Să nu ne-ameninţi pe noi, West ! Dacă mi se întîmplă ceva, poliţia o să ştie unde să-l caute pe vi^ novat. Mai avem în dosarele noastre dteva crime rămase nerezolvate şi dacă n-ai să fii băiat de treabă, am putea redeschide ancheta.

John West se ia.prinse :

- Şi dacă deschid biroul de pariuri şi clubul ?

- Introduc imediat cererea, răspunse O' Flaherty. Şi dacă nu reuşesc, acţionez şi fără ea. Noua lege este destul de largă ca să-mi ·îngăduie acest lucru.

- Dar dacă apăr localurile? Dacă recurg la forţă ca să vă-mpiedic pe voi şi pe blestemaţii voştri de codoşi să pătrundeţi ?

- Ei da, mă aşteptam să spui asta. Vrei să ştii ce am să fac ?

Calliinan deschise gura, dar înainte de-a apuca să scoată o vorbă, O'Flaherty continuă, cu un rînjet pe buzele lui groa·se:

- ... Nu uita că sînt ,responsabil pentru jocurile de noroc în acest stat. Dacă fad asta, West, am să scot aTITlata, cu mortiere şi arme automate, şi am să rad de pe faţa pămîntului biroul de pariuri d_in Carring^ bush şi clubul Tattersall - cu dumneata şi cu oame^

nii dumitale cu tot.

John West rămase încordat cu ochii ţintă la O'Fla herty. îşi dădea seama că irlandezul a'r fi în stare să facă 1întocmai ce-şi puse&e în gînd.

Timlp de cîteva zile, John West se zbătu în nehotă-rîre. Nu suflă nici o vorbă nimănui. despre această în^ trevedere. In primul moment fusese gata să-i înfrunte, dar pe urmă îşi dădu 'Seama că asta .ar fi o absurdi^ tate. „Sînt doar milionar, se gîndi el. Ce :rost are să mă bag într-o luptă în care voi fi încolţit de lege şi de puritani, de Parlament şi de O'flaherty ? Legea nu se atinge de ceilalţi milionari, de ce m-ar urmări pe mine?"

In săptămînile care urmară, hotărî să-şi schimbe fundamental tactica. Făcuse ·carieră - dar numai după ce doborîse nenumărate obstacole care-i stăteau în ca,Je, Fusese silit de împrejurări să ia decizii hotărî- toare, dar ·acum: îşi schimbă tactica de bună voie.

Se gîndi îndelung la ceea ce-i spusese Barney Ro^ binson, în urmă cu cîteva luni. Cînd John West îşi exprimase părerea că pe semne V.R.C.-ul îi cumpărase pe m~mbrii guvernului conservator ·ca să voteze legea pentru interzicerea jocurilor de noroc, Barney îi răspunsese: „Nu, John. Bogaţii n-au nevoie sa-1 mituiască pe politicienii conservatori, pentru că for^ mează împreună cu ei o mare familie. D-aia, măi John, marii colonişti şi capitalişti nu-i mituiesc pe politicieni. N-au nevoie. Şi aşa ma·rii politicieni sînt toţi părtaşi de interese cu ei. Adu-ţi ,aminte că-n epoca de prosperitate a construcţiilor nu s-a auzit de nici o mituire. Speculanţii aveau grijă să dea un os de ros şi politicienilor, şi-atunci specula devenea o afa^ cere. Politicienii noştri conservatori sînt totodată şi mari capitalişti, aşa că fac legi care să le convină lor şi prietenilor lor putrezi de bogaţi. Lucrează deci în cadrul legii, şi fură, tot conform legii I"

Bamey avea dreptate. De ce n-ar intra şi el, John West, în legalitate? Ceilalţi mHionari se-mbogăţesc tot atît de repede ca şi el, cu 'Singura deosebire că re^

curg la alte metode - şi-atîta tot. Poliţia nu-i su^ ·pără : se poartă altfel cu oamenii politici. Era şi el milionar : de ce nu s-ar bucura şi el de privilegiile şi imunitatea pe care i le acordă legea ?

începu să-i încolţească un plan în minte. Biroul de pariuri şi clubul trebuia să le considere închise. Dar celelalte întreprinderi pe care le-avea erau le^ gale. Putea să ajungă un om de afaceri foarte res^ pectabil, care să lucreze numai în. cadrul legii, şi deasupra ei. Va face uz de metode superioare, dife^ rite de cele pe care le foloseau ceilalţi mari oameni de afaceri. Avea dteva hipodromuri: o să cumpere mai multe, în 1oată ţara. Avea case ·Şi hoteluri : ei bine, o să cumipere şi mai multe. Se ocupa de box şi de atletism : o să-şi lărgească dmpul de activitate, eliminîndu-i pe toţi ceilalţi concurenţi. Participa la multe combinaţii de ia.faceri : hotărî să achiz:iţioneze lot mai multe. O să joace la Bursă, o să cumpere acţiuni ale minelor de aur şi ale aHor întreprinderi...

Va avea şi mai multă nevoie de influenţă politică. O să şi-o asigure în toate partidele, poate chiar şi în rîndurile conservatorilor. Dar tot maşina laburistă va conta pînă l:a urmă. V,a veni o zi cînd laburiştii vor fi la putere în toate parlamentele din Australia, şi el va contribui la obţinerea acestui rezultat. Pe viitor n-o să se ocupe de politică numaii în Victoria. Trebuia să-şi cîştige influenţă în toate statele şi, mai cu seamă, în Parlamentul federal. Sugar şi Bob Scott o să se ocupe de situiaţi1a din V:ictoria, itar oînd interesele iui vor creşte, va antrena alţi oameni, în toate statele. într-o zi o să aleagă el Parlamentul din Australia!

Ace.astă perspectivă :îl entuzfasmă : se vedea ratît de puternic şi atît de bogat l Atunci va .fi el însuşi legea l

Ma:i era tnsă poliţia : trebuia să fie de partea lui. Numai să scape de Callinan, atunoi va fi uşor să-şi cumpere imunirtatea. O'Flaherty nu mai conta. Po^ liţia depindea de Parlament. Ministrul de interne avea forţele poliţieneşti în subordine şi tot de el de^ pindea repartizarea hipodromurilor. Intr-o zi,

minis^ trul de interne o să fie omul lui : „unul din :partiza- nii lui West". •

Avea încă nevoie de o puternică gardă armată, dar ca s-o folosească .altfel, mai discret. O 'Să păstreze doar cîţiva : pe Arthur, pe Dick Bradley şi pe tinere^ lul ăla, cum naiba îl cheamă ? „Băiatul acela care ţine o casă de P'ariuri pentru mine, e iute de mînă şi trage bine la ţintă ... Tanner. Da, Snoopy Tanner. Bun băiat." Şi mai avea încă vreo cîţiva prin care putea să acţioneze indirect.

Două atacuri înverşunate pornite în 1907 împotriva lui John West, prin presă, îi amintiră de faptul că - dintre toţi mi.Jionarii din Australia - numai el era atacat în presă.

Bulletin ser.ia: „Inchiderea biiroului de pariuri şi a clubului va avea urmări binecuvîntate. II vom ve^ dea în sfîrşit pe John West ,redus la situaţia unui ren^ tier care duce o viaţă de îmbuibat, dintr-un venit de cî,teva mii de lire :pe an provenit din plasamentele ave^ rii lui agonisite în mod necinstit, prin jefuirea ulti^ milor bănuţi aoi muncitorilor, dar cel puţim, de acum încolo, bănuţii acestora nu-i vor mai umple buzu^ narele."

Peste o săptămînă apăru l1a Melbourne primul număr :al revistei *Lane Wolf* [IX] editată de *Bulletin.* Aproape toate iarticolele din Clllprinsul rrevistei .contribuiau la o demascare usturătoare a carierei lui John West. O spunea şi titlul : *West* şi bandiţii *lui.*

Chiar unul din primele articole reproducea o „capo^ doperă literară" a lui Barney Robinscn : o scrisoare adresată presei ·de John West dnd preluase pentru prima oară controlul curselor de trap.

„Too.te încercăr'irle de ia reînviia :interesul pentru no^ bilul sport al curselor de trap" - aşa începea scrisoa^ rea - „au fost sortite eşecului, iar entuziaştii care se ocupă de acest s·port numai de dragul lui, ca şi acei care au investit sume enorme în creşterea cailor pur sînge şi construirea splend!.delor grajduri model, au ajuns în pragul diSiperării. In dilema lor mi s-au adre^ sat mie, rugîndu-mă să plasez clienţilor mei eventuri pentru cµrsele de trap şi asigurîndu-mă, în acelaşi timp, că vor sprijini în mod necondiţionat toate sfor^ ţările mele

IX Lupul singunatk (n. ·r.).

de ia populariza acest sport..."

Referindu-se la această scrisoare ziarul comenta : „Anunţul lui John West, mai sus menţionat, este cel mai potriv:t text' pentru demascarea acestui infam ce^ tăţean şi a manevrelor lui. Acest articol va pune în lu^ mină toate manevrele pe care le foloseşte.

La începutul carierei lui de bookmaker, John West îşi jef u:a tovarăşii, luînd pariuri pentru cursele de cai. In mahalaua nevoiaşă din Carringbush s-au găsit în^ totdeauna destui tineri şi bătrîni, tentaţi oricînd să-şi joace ultimii bani pe care iîi mai aveau, tocmai pentru că şi aşa aceşti bani nu le erau ·de ajuns ca să trăiască. West primea pariurile şi acumula capital pe ·spi^ na1rea lor".

Deoarece materialul fusese trimis de Dave O' Fla^ herty şi prelucrat de cei mai buni ziarişti d'.n redacţia *Bulletin-ului,* iartiicoJul cuprindea amănunte pkante în legătură cu toate procesele b'.roului de pariuri. Fuse^ seră publicate şi fotografii ·de ale lui John West, fo^ tografia căsuţei modeste din Carringbush unde se născuse, şi a palatului în care locuia acum.

La biroul său de curse, John West citea spumegînd de furie, şi de umilinţă :

„.„Faptul că West împărţea cu abilitate daruri în dreapta şi 1în stînga i-a creat falsa reputaţie de om ge^ neros, iar apelurile-i calculate la rece, în care încerca să exploateze sentimentul religios al oamenilor, i-au servit ca să-şi atragă simpatia unei întregi păturii a populaţiei Observatorii uşuratici l-au pr:vit pe John West ca pe-o diversiune amuzantă şi l-au socotit un democrat pentru că era „împotriva guvernului". Dar ce democrat e acela, care profită de prostia muncito^ rilor şi se îmbuibă pe spinarea lor ...

„ .. .John West poate spune că şi-a ales salar!aţii pe· garanţiei. „Paznicul de la uşa din faţă", ar putea spune domnul West, „a fost condamnat în 1887 Ia doi ani muncă grea ; omul meu de încredere de la birou.I de pariuri ia fost condamniat de cîteva ori pentru hoţie şi-alte pungăşii, înainte de a suferi o condamnare la do:sprezece ani pentru viol. Toţi paznicii mei perso^

nali, care îmi fac fel de fel de servicii, au suferit di^ ferite condamnări ; au fost chiar biciuţi ori condamnaţi la moarte, iar unul dintre ei, care îmi este chiar rudă de sînge, a suferit - bietul de el - ambele condam^ nări..."

Citind aceste rînduri, John West se-ncordă deodată şi Frank Lammence observă că strîngea ziarul în mi^ nă, de i se albiseră înche:eturile.

„ .. .în cei şa·se ia.ni care au trecut de :atunci, banlii cîş- t:gaţi prin mijloace necinstite de John West şi-au spus cuvîntul în multe alegeri generale şi federale, nu în^ totdeauna de partea învingătorului, dar totdeauna de^ partea violenţei. West a devenit un im:pertinent pro^ fanator al politicii. De curînd şi-a cîştigat pe unii can^ didaţi, măgulindu-i : spunîndu-Ie că îi consideră „oa-^ menii lui". Faţă de aceştia se poartă cu totul altfel. La o adunare a deputatului laburist Scott, forţa bru^ tală sub care se manifestă de obicei influenţa lui West a luat forme de-a dreptul tragicomice pentru bieţii spectatori, care erau nevoiţi, vrînd-nevrînd, să-şi ţină gura. O într'ebare nu prea binevoitoare a cand:datului, ar fi primit drept răspuns un pumn Î!n nas din partea celui mai apropiat adept al lui West. Şi astfel frumoa^ sa iadunătuiră i-a -diat un entuzfast vot de încredere lui Scott, ca şi celorlalţi deputaţi laburişti.

„ ... După ce Callinan a fost numit prefect de poliţie, legea împotriva tripourilor în general şi a biroului de pariuri al lui West în particular a devenit şi ma: puţin eficace ... "

Articolul descria în amănunte „reocuparea" biroului de pariuri, măsluirea cursei cicliste „Austral" şi a „Cupei Caulf iield", şi lăsa să se înţelea:gă că John West ar fi avut un amestec în dispariţia lui Arthur Stacey şi în atentatul asupra lui O' Flaherty.

John West rămase cu ochii pironiţi în masă. După un răstimp, Frank Lammence, care citise mai înainte articolul, i se adresă :

- N-ar trebui să îngăduiţi asta, domnule West. După un timp de tăcere, John ridică încet capul.

- Ce vre: să fac? Să-mi smulg părul ? i-o întoarse· scurt.

Lammence nu răspunse. II cunoştea acum desfol de bine. „Gînd şeful e-n toanele astea, aşteaptă să-ţi dea ordine şi-apoi execută-le." Dar nu primi nici un or^ din.

- Doar nu-ţi închipui că mă impresionează pe mi^ ne fiţuica asta! izbucni John West.

- Am putea afla cine l-a scris şi...

John West păstră tăcerea. Fierbea de mînie ş1 sim^ ţea nevoi1a să strîngă de gît pe cineva ; îşi reveni însă repede. îl cuprinse un sentiment de pace şi îşi recîş-tigă acea stăpînire de sine care-i îngă,duia să fie puter^ nic şi să pornească la atac împotriva duşmanilor. Dar nu putea ataca : şi-ar fi dat peste cap tot planul. Tre^ buia să mai aştepte. O să vină vremea cînd toţi duş-manii se vor tîrî la picioarele lui. Puţină răbdare şi o să pună el .botniţă şi ziarelor. Via veni o zi cînd el va hotă.rî totul în ta.na ia,sta. Dar *trebuia* să aştepte. Ar fi fost curată nebunie să se dea acum ·în vileag şi să-l atace pe autorul articolului, ar fi fost mult prea primej^ dios. Da, trebuia să mai aştepte, dar o să le plătească el poli~a. l:a timpul for.

- Ce-ai rămas aşa cu gura căscată, Frank. .. ?

- Credeam că ...

- Credeai c-o să-mi ies din sărite şi o să mă răzbun ? Ei bine, află că n-am să fac nimic. Am de gînd s-aştept. S-aştept, mă-nţelegi ? Bătu cu pumnul în masă. Crezi că mă simt jignit? Te-nşeli amarnic. O s-aştept. Am pus totul la punct. într-o bună zi, chiar foarte curînd, o să le bag ~u pumnul în gură ziarişti-

lor ăştia. ş:-o să fiu stăpîn în ţara asta, m-auzi. Toţi vor face ce vreau eu !

Lammence rămăsese într-adevăr cu gura căscată.

John West se-nfundă în fotoliu.

După un răstimp de tăcere, se plecă spre Lammence şi-i s.puse liniştit :

- Frank, adună cît mai mulţi oameni cu putinţă şi tirimite-i repede să cumpere toate exempla1rnle care au mai rămas în Melbourne din fiţuica asta scîrboasă.

- Da, domnule West, răspunse Lammence.

- Şi dacă mai scot vreo ediţie, cumpără-le şi p-alea !

- Bine, domnule West.

John West rămase pe gînduri, rumegînd demascarea usturătoare, pînă cînd se-ntoarse aghiotantul lui.

L:ammence intră, neştiind ce şi cum să-i mai vor^ bească.

- L-am trimis pe Suga1r să facă treaba asta, bîigui el. O să angajeze toţi oamenii disponibili, ca să cum^ pere ediţia.

- Foair.te bine, Frank.

Lammence aonsiâena foarte ciuda1ă s,chimbare:a de atitudine a pa.tronului 1său. John West era ,din nou amabil, bine dispus.

- Ştii - îi .spuse el - trebuie să 111e dăm la fund cîtva timp, să aşteptăm. Am un plan grandios. O să ţi-l spun şi ţie în cur1nd.

întotdeauna printre oamenii cei mai săraci şi mai amărîţi se găsesc unii care ţin cu tot dinadinsul să se tmbogăţeasd, folosind singurele că~ ce le stau l1a în^ demînă. Se fac pungaşi, agenţi ai poliţiei ori gazde de hoţi, sînt în staire să f!ămînzească numai ca să pună ceva deoparte şi să-şi adune „un capital", cu care să se apuce de 'afacer,i - de obicei dubioase; devin con^ trabandişti de băuturi alcoolice, proprietari de case de toleranţă, cămătari sau bookmakeri de ultimă oră.

Astfel se înUmplase şi cu John West.

Dacă unul din aceşti săraci e destul de deştept, ne^ îndurător şi lipsit de scrupule, atunci poate să obţină bunuri şi să acumuleze avere. Fără îndoială că în acel

sfîrşit de veac, la Melboume, John Wesit a fost ajutat şi de împrejurări. Cu cincizeci de ani mai tîrziu i-ar fi fost aproape cu neputinţă să se îmbogăţească, deoa^ rece toate bunurile aveau să fie adunate în rnîinile . cîtorva bogătaşi.

John West nu ştia precis ce înseamnă puterea sau setea de a o cuceri. Şi cu toate acestea, setea de pu^ tere prinsese adînc rădăcini în el. Mintea lui bîjbîia căutînd să înţeleagă situaţia la care ajunsese, mergînd pe calea apucată dintru început. Era milionalf şi în^ cepea să-şi dea seama că interesele lui emu şi inte^ resele milionarilor. Puterea lui era o pairie din puterea lor : puterea de clasă. Dispunea şi el de toate sursele de putere deţinute de ceilalţi milionari, înafară de acestea dispunea şi de alte mijloace suplimentare cu^ lese de-a lungul drumului spinos care-l dusese spre putere.

Astfel se cristaliză în mintea lui un nou plan pen^ tru a-şi exercita dominaţia. Şi pentru a discuta acest plan, Arthur West, Dick Bradley, Piggy şi Snoopy Tanner se adunară peste cîteva zile la Arthur West acasă.

Ciudată adunare !

Arthur West spuse:

- Aşa, băieţi, intrăm şi noi în planul lui John. Ei, .::e spuneţi?

Piggy îşi şterse rîtul cu do::ml .palmei.

- Mişto! Putem să învîrtim şi noi ceva afaceri, vreo ... sau cam aşa ceva.

Tanner îşi cuiră̆ţa unghiile. La prima vedere părea doa.r un tînăr de la oraş, cam prea dichisit, dar dacă te uitai mai îndeaproape, te izbeau ochii lui - nesin^ ceri, cruzi. Sifilitic din naştere, îşi începuse cariera ca ucenic într-un grajd de curse; cînd nu mai putuse răbda, începuse să se ocupe de poney iajunglnd pînă la urmă hoţ de buzunare ; eira priceput în cazuri di^ ficile, dar prea îi plăcea· să „pilească". Ţinuse şi o casă de pariuri, pe hipodromurile lui John West. Mai făcea şi cîte „o afacere" sau două, pe de lături, or^ ganizînd aceste „afaceri" cu un talent de-a dreptul genial. Amabil, prietenos, destul de curajos, era un bun

c:ap de biandă şi organizator de tineri delicvenţi.

- Planul e minunat, îşi dădu şi Tanner părerea. Cum nu se poate mai bun. Dar în sinea lui gîndea : „îmi convine de minune. O să mă bucur de protecţia lui West şi o să-mi fac şi eu o bandă a mea. Lucrez pentru West, dar ştiu să-mi văd şi de interesele mele."

Bradley se aplecă peste masă, morocănos, închion^ dorat. Era scurt, dar lat în spate şi solid. Avea faţa buhăită şi pungi sub ochi : o faţă vădit asimetrică, ce a·răta ca şi cum două jumătăţi cu totul deosebite ar fi fost lipite la mijloc. Devenise criminal din pricina dez^ nădejdii şi a demoralizării în care fusese împins de sărăcie şi biciuire. Se spunea -că la prima condam^ nare suferită fusese nevinovat, dar nijmeni nu ştia prea bine cum stăteau lucrurile. De altfel, asta nu avea nicio importanţă; ·de cînd se bucura de o „înaltă" protecţie şi p·rimea anumite directive, ajunsese să fie cel mai primejdios om din Australia. Ceilalţi aştep- tau acum să se pronunţe şi el. Dar Bra.dley stătea ne^ mişcat. Nu se arăta de Ioc entuziasmat - tocmai el, omul caire era în stare să schilodească ori să ucidă un semen de-al lui tot atît de calm ca un bancher .care anulează o ipotecă, cu sî.nge rece, fără să-i pese de victimă.

Dick Bradley nu scoase într-adevăr o vorbă. Aşa era el întotdeauna : nu spunea nimic, dar nimeni nu se îndoi a că e de acord.

Şi astfel, în 1907, John West, avînd alături pe Frank Lammence, porni la drum hotărît să devină cel mai puternic om din Australia.

În cursul acestui an, mulţi din sutele de oameni rămaşi pe drumuri din ziua cînd închisese biroul şi clubul, începură să se plîngă c-au fost traşi pe sfoară, dar John nu-i luă în seamă, pînă cînd vreo cîţiva din^ tre ei începură să-l ameninţe.

Timp de ctteva luni fu păzit zi şi noapte de Birad^ !ey şi Arthur West. începu ·să ştie ce-nse.amnă teama de întuneric, de locuri pustii. Trăi clipele de grnază ale celor ce aşteaptă să fie asasinaţi. Dar supravieţui, după un atentat nereuşit. Fusese atacat de trei inşi, dar

pînă Ia urmă, el şi paznicii lui, îi puseră pe goană, trăgînd după ei focuri de revolver.

Dar chiair cînd viaţa îi era ameninţată, John West nu pierdea din vedere planul lui măreţ. Era milionar I Are să se bucure şi el de putere şi de respectu\ de care se bucură ceilalţi milionari, cu deosebirea că el o să fie cel mai puternic dintre toţi.

SFIRSITUL VOL. I

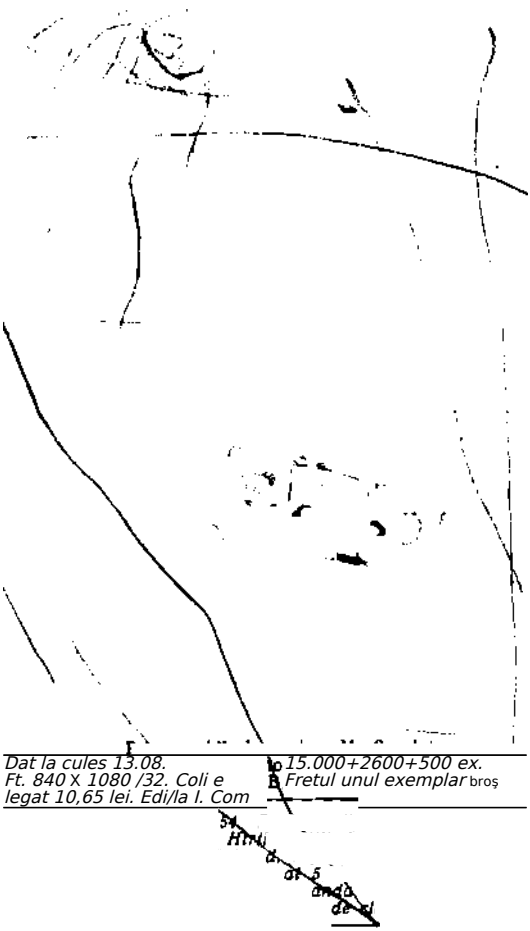

Dat la cules 13.08.
Ft. 840 X 1080 /32. Coli e
legat 10,65 lei. Edi/la l. Com

15.000+2600+500 ex.
Fretul unul exemplar broș